

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רל"ד

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ) לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֶׁף אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

אתתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל אֵלוֹ שֶׁהִזְכַּרְתָּ הַשְּׁמוֹת
שְׁלֵהֶם בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל.

צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָא שְׂאֵת בְּיִתְרָא עַד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן
תִּכְנְנִים בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת
גָּמוּר הוּא, וּבִמְחֻשְׁבָּה זֶה תְּמִיד תֵּלֵךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רָע,
אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהִכְנִיס בְּמַח מִחֻשְׁבָּתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְטֻלָּן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ
וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כִּצְלַל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כִצְלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כִצְלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֱלָא כִצְלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כִּצַּל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים;
וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גָּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, כִּי גִ'מִּ'רֵ'א הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִ'כְּאֵל רִ'פְּאֵל אִ'וִּרְיָאֵל, וּמִי שֶׁזּוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גָּמְרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעָה וּמְחַלָּה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ק"ל, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ
דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֻף מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחַר? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
אֱלָא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְזֶה יְבִיא
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנְנִים אֶת הַדְּבוּרִים

הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָהּ, שְׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדַם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הִכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקלו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְלֵל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּבִמְחֻשְׁבָּה זֶה תְּמִיד תֵּלֵךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רָע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מִחֻשְׁבָּתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לִכְלֵל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

נֹא וְנֹא אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֵן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלֵא יְמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גְמִ'ר'א הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְבִרְיָאֵל מִ'כְּאֵל רִ'פְּאֵל אִוְרִיָּאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ

מִכָּל פֶּגַע וְנִגַע וְנִחַל וְכּוֹ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ק"ל, אֵף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֶךְ מַה יְהִיָּה כְּכֹר אִם אָנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אָנִי יִגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן רס"ד) הִזְהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׂימִים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדִּיָּהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנָיִם הַקְּשִׁימִים וְכֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכּוֹ' וְכּוֹ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרם, וּלְכַבֵּדם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיֶּא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיּוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יבמות סג.) 'דֵּינּוּ שֶׁמְגַדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֶּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכַרְח לְעֵזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֵזֶר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹכְנִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

אֶתְתַּקְּלַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִתְבָּרְךָ.

אין אתה יכל לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי איך שאתה מנקה את האזור והמתחם של המבנים הקדושים שלנו, שהם הפתי כנסיות ובתי מדרשות והפוללים, שכרך מרבה בשמים.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורת, כמאמרם ז"ל (בראשית ובה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כהל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובה, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום שבת ק"ל, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחך? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

רציתי מאד שתעזור להאברך ... גרו יאיר לחלק את המכתבים, כי אני רוצה שכל אחד יקבל את המכתבים שלו בזמן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה נִמְצָא
בְּכֹל בְּקָר בְּכוֹלֵל "שׁוֹמְרִים לְבִקְר", וְאֲנִי רוֹאֶה אוֹתָךְ, וְזֶה מִכְנִיס בִּי שְׂמֵחָה
מְאֹד גְּדוֹלָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטוֹלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ
וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֹל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהֵלֹאֵי כְּצֹלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֵלֹא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּנָה, וְאֵין מִי שִׁיקְוָה שְׁלֹא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמְחַלָּה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ק"ל, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ
דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֶךְ מַה יְהִיָּה כְּכֹר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶר? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
אֵלֹא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יְבִיא
לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבֻרִים
הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף
גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרַךְ

אתתקמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, כי אם תהי שמחה ועליזה, לא יחסר לך שום דבר, כמו שגילה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שכן הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראה שאני צודק, ומגילה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאשה חוטאת וכו' וכו', אזי היא בוראת קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתה ומעקמים את לבה וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצאת את המקום שלה, אבל אם האשה מאמינה בו יתברך, ומכניסה בדעתה את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותה היא תהיה רק שמחה ועליזה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה בהשם יתברך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתהי תמיד שמחה ועליזה, ולא יחסר לך שום דבר, ותרוי רב נחת דקדושה מכל הילדים.

המאחל לך חדש מברך

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּיָדָי אִם אֶת יְכוּלָהּ לְסִדֵּר תּוֹר בְּתֵל הַשּׁוֹמֵר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי יֵשׁ שָׁמָּה רִפְאִים מְאֹד טוֹבִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁישְׁלַח אֶת מְלֶאךְ רְפָאֵל עַל יְמִין הַרֹפֵא, וְהַכֹּל יַעֲבֹר, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מֵהַרְדָּמָה כְּלָלִית, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

אתתקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינַי הִרְעִינִי לְפַתַּח גַּמ"ח לְכִסּוּי שֶׁל הַכֶּסָּאוֹת בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת וְכו', זֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְכִדָּאִי לְדַבֵּר מִזֶּה עִם הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד בְּעַד זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִרְאוֹת שִׂיחֵיהֶם לָהֶם הַרְבֵּה שְׂמֻחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שִׂיחֵיהֶם לָךְ הַצְּלַחַה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁהַכֹּל עָבַר בְּשְׁלָמוֹת וְכו', וְגַם בְּרַכְתָּ אֶת הַבְּרָכָה וְכו', אֵל תִּדְאָגוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק

תמשיך להתנהג כמו שדברנו, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם תמיד, כי בזה העולם צריכים הרבה הרבה סבלנות.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום שבת ק"ל, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחך? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי תחשבי פעמים על השדוף וכו', כפי שאני מבין האמא פה מתערכת יותר מדי, יכל באמת להיות שהבת היא משהו מיחדת במינה וכו', אכל אתם צריכים לקחת בחשבון שהאמא תתערב פה יותר מדי וכו'.

אם אתם כן תעשו את השדוף, מכרח להיות שבנכם ... נרו יאיר יגור בהדירה שהכנת להם, את לא יכולה להכנס בחובות מפני שהצד השני רוצה פכה וכו', ובפרט שהכל נפרד, כניסה נפרדת וכו' וכו', ולכן תהי עקשנית על זה.

אל תהי שבוורה, הקדוש ברוך הוא לא יעזב את בנה, הוא ימצא את בת זוגו, רק לא להכנס בלחץ ולא לרוץ תכף ומיד כשהיא שורקת וכו'.

אני מוכן לעזור לך במה שאת רוצה, ואל תהססי לרגע לכתב לי, אפלו מכתבים ארפים מאד, כי אצלי אתם הילדים שלי, אני מוכן לעזור לכם במה שאני רק יכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך חדש מברך

אתתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין שום בעיה להכניס משרתת גויה בבית שתעזור לאביה, ממילא תעזור גם לאשתך שהיא בהריון וכו', וזה יקל עליכם מאד, ובפרט אתה צריך לדאג עבור כבוד אב שהוא חלש מאד וכו', והוא צריך תמיכה, ואתה מבין שאשתך לא יכולה לעשות עבודה פיזית, ולכן אין בעיה להכניס משרתת וכו'.

הבנתי ... נרו יאיר שהיום לא באו לחפר, וזה פלא אצלי, כי רציתי מאד מאד שיזדרזו, וכן יתחילו כבר את הקדושים וכו', אל תשכח שאתה אחר כך נוסע לכאן, וחבל שיפסק העבודה, כי אם אני מתחיל משהו אני מכרח לגמור עם זה, יעזר הקדוש ברוך הוא שאזכה להוציא את רצוני על צד הכי טוב.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצלו ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת ק"ל, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

אתתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתַּשְׁעִ"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וּתְהִלָּה לָאֵל שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לְצַאֵת מִהַבְעֵיָה הַחֲמוּרָה שֶׁבָּה נִקְלַעְתָּ.

הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ שֶׁתִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח, וְלוֹמַר שֶׁם אֶת הַתְּפִלָּה מִלִּקּוּטֵי תְּפִלוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ נוֹרְאוֹת נְפִלְאוֹת אֵיךְ שֶׁהַכַּעַס גּוֹרֵם לְאָדָם שִׁיאֲבֹד אֶת הַכֶּסֶף, וְאֲפֹלוּ כְּשֶׁנוֹתְנִים לוֹ כֶּסֶף מִהַשָּׁמַיִם וְכוּ', עַל יְדֵי כַּעַס הוּא מְאֲבֹד בְּמוֹ יְדֵיו אֶת הַכֶּסֶף שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שִׁיקְבֹּל אֶת זֶה וְכוּ'.

מָה אִמַּר לָךְ אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר מֵדַת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנֵּה שֶׁרַק יָכֵל לְהֵיוֹת, עַד כְּדֵי כֵךְ שֶׁאֲמָרוּ בְּזֵהָר (הַצִּיּוֹה קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבֵּא בַר נֶשׁ בְּהִדְיָה אוֹ לְאַתְמָנְעָא מִנְיָה, [אֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתֵּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחַק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ יָדַע לִיָּה בַר נֶשׁ, וְיִשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיָּהוּ, [בְּכַעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלֶּה מִי הוּא], אִי הֵיָא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא נִטְר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי אֲתִי עָלֵיָה, דְּלֹא יַעֲקֹר לָהּ מֵאַתְרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַחֲוֹתָהּ הֵהוּא אֵל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהֵיוֹת בְּכַעַס כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה נֶעֱקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמַתוֹ], דָּא אִיָּהוּ בַר נֶשׁ כְּדָקָא יְאוּת, דָּא אִיָּהוּ עֲבָדָא דְמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיָּהוּ גְבַר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שֶׁצְרִיךְ לְהֵיוֹת, הוּא עֹבֵד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נִטְיֵר לָהּ, וְאִיָּהוּ עֹקֵר קְדוּשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאַתְרֵיָה, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרֵיָה סְטָרָא אַחְרָא, וְדָאֵי דָּא אִיָּהוּ בַר נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאִסִּיר לְקַרְבֵּא בְּהִדְיָה וְלֵאֲתַחְבְּרָא עֲמִיָּה, [וְאִם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהֵיוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוּשָׁה מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרֵד בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִסִּיר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיָּהוּ (אִיּוֹב י"ח ד') "טְרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיָּהוּ טְרִיף וְעֹקֵר נִפְשֵׁיָהּ בְּגִין רְגִזִּיָּה, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָה אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא

עוקר את הנפש שלו ושורה בו הסטרא אחרא], ועל דא כתיב (שם) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו", דההיא נשמתא קדישא טריף לה, וסאיב לה בגין אפו [מי שבכעס הנשמה שלו בורחת ממנו, והוא מטמא את עצמו]; ואמר האריז"ל את כל העברות יכולים לתקן וכו', אבל מי שכועס הוא עוקר את הנשמה שלו לגמרי וכו', וקשה להחזיר לו את נשמתו וכו', ולכן סובל מה שסובל וכו'.

וראוי לך לדעת אשר מדת הכעס עוקר את האדם לגמרי מדעתו, ומאמונתו, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ה:): המקרע בגדיו בחמתו והמשבר כליו בחמתו והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניך כעובד עבודה זרה, שכן אמנותו של יצר הרע היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבד עבודה זרה והולך ועובד; כי המאמין האמתי שמאמין שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא אף פעם לא יהיה בכעס, ואם הוא בכעס, סימן שלא מאמין בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הכעס, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו:): כל אדם שכועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו (נדרים כ"ב): כל הכועס אפלו שכינה אינה חשובה כנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרוף הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים (זוהר חדש נח) לא יהיה בך אל זר, שלא תהיה נח לכעס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש ברוך הוא ממנו.

מספר (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) שפעם אחד עמד לפני רבנו ז"ל אדם מקבל גדול ולמדן, אבל דרכו היה שהיה בכעס תמיד על פועליו ומשרתיו וכיוצא, והכה אותם וכו', ענה רבנו ז"ל ואמר: מפני מה כתיב (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה"? מדוע רע ולא רשע? אך סים רבנו ז"ל מי שעובר עברה זו של ער ואונן חס ושלום, הוא תמיד רע (שקורין בלשון אשכנז ביי), דהינו שהוא איש רע ובכעס תמיד ודוד של עצבים וכו', ולא אמר רבנו ז"ל יותר, ותכף כששמע האיש הזה דבורים אלו וכו', נזדעזע

לְאַחֲרָיו וְנִפְלַע עָלָיו רַחַת וְזִיעַ וּפְחָד וְאִימָה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וְכַפְףָּ קוֹמְתוֹ. וְלֹא הָיָה יָכֹל לְהַגְבִּיחַ רֹאשׁוֹ. וְלֹא הָיָה יָכֹל עוֹד לַעֲמֹד כָּלֵל לִפְנֵי הַדָּרַת קְדוּשַׁת רַבְּנוּ ז"ל, וְנִשְׁמַט מִן הַבַּיִת אֶל הַחוּץ וְהִתְחִיל לִבְכוֹת וּבְכָה הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְאֹד בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ. וּבִקְשׁ מְאֹד מְאֹד מִהַמְלַמֵּד שְׁלוֹ, שֶׁהָיָה הַמְלַמֵּד שְׁלוֹ מֵאַנְשֵׁי רַבְּנוּ ז"ל, שִׁיקְרַב אוֹתוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל, וְאַחַר כֵּךְ רָאָה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁמִּנְחָ אֶצְלוֹ עַל הַקּוֹרֶה סִפֵּר. וְשָׂאֵל אֵיזָה סִפֵּר הוּא. וְנוֹדַע לוֹ שֶׁהוּא סִפֵּר קַבְלָה. וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִין רְאוּי לוֹ לְלַמֵּד קַבְלָה, כִּי קַבְלָה גִּימְטְרִיאָ נֶאוּף וְכוּ', הָרִי שֶׁלְךָ לִפְנֵיךְ שְׁמִי שֶׁחֲטָא בְּחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לִבְטָלָה, וְכֵן מִי שֶׁהוּא כְּעֵס וּבְעֵצָבִים וְכוּ', הוּא מִתְפָּרֵץ עַל הַזִּוּלַת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה תַּחֲזִיק בְּכִיסְךָ, וּבְכֹל יוֹם וְיוֹם תַּעֲבֹר עַל זֶה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְצֵאת מִהַמְּדָה רְעָה הַמְּגַנָּה שֶׁל כְּעֵס, וְתִקְנָה לְעֲצֻמְךָ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזָה.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קַבִּיעוֹת חֲזָקָה בְּסִפֵּר הַנוֹרָא וְהַנְּפֵלָא מְאֹד "אַרְךָ אִפִּים" הַבְּנוּי וּמִיָּסֵד עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל אִיךְ שְׂצָרִיכִים לְהַחֲזִיק בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, שֶׁזֶה הַמְּדָה הַכִּי יִפֶּה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ בְּחַיָּיו.

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מָה לִפְנֵיךְ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֹלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מִתִּים; וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְּפֵשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִמְ'ר'א' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל אִוְרִיָאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגַּע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ק"ל, אִף שְׁנַדְמָה לְךָ דְמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מַחְךָ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל

היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומית שתלמד היום, זה ישמר אותך מפל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חדש מברך

אתתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרוימה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה לקחת את הישיבה בתקיפות, כי כף צריך להיות, כי אחד מיסוד היסודות של ראש ישיבה שהוא צריך לדעת איך להתחזיק כתה וכו', ואם התנא הקדוש אמר (פתובות ק"ג): זרק מרה בתלמידים, ואמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ז). לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת, סימן שאי אפשר להתחבר עם תלמידים כמו חברים וכו', זה שיטה פסולה של המתחדשים שחושבים שבזה שיתחברו אל התלמידים ויתחבבו אליהם וכו', יצליחו, אבל זה לא הולך, כי תלמיד צריך לדעת קצת מרחק וכו', כי אם לא התלמיד יקפץ על ראש הראש ישיבה, אבל צריכים גם שכל לדעת איך להתנהג עם הדחוי וכו' וכו', שיהיה גם גבורות ממתקות בחסדים, ודי לחכימא.

בענין זה שפותח את הפה וכו', עליך לדעת שהוא רק עובד במוסדות ולא בעל הבית כלל, ולכן אם יש לך איזה תלונה, תכף ומיד תודיע להמפעיל

שָׁלוּ שְׁזֵה הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר, כִּי בְּהִישִׁיבָהּ אֲנִי רוּצָה שְׁיִהְיֶה אֲכָל בְּשֹׁפֵעַ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְבוֹא לְבַקֵּשׁ כְּמוֹ עֲנִיִּים בְּפֶתַח וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתָהּ וְהָרַב ... נְרוּ יְאִיר כְּכָר מִשְׁתּוּיִם וְכוּ', כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ שְׁלוֹם, שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרֻכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוִי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוִי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּנָה, וְאֵין מִי שְׁיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גַ'מִּרְא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גַ'בְּרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וּרִיאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַ וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ק"ל, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מִחֶךְ מַה יִּהְיֶה כְּכָר אִם אֲנִי יְגַרְס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרֵסְתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְס מִחֶר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבּוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שְׁתִּהְיֶה חֲכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

אתתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל כֶּף צַעַר לְהַגִּיד לְךָ שֵׁישׁ לָנוּ צָרוֹת צְרוּרוֹת מֵהַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲנִי בְּעֶצְמִי הִזְהַרְתִּי אוֹתוֹ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְתָמִיד מִבְּטִיחַ שִׁישְׁתָּנָה, וּלְבִסּוֹף חוֹזֵר עַל מַעֲשָׂיו כְּכֹלֵב שָׁב עַל קִיאוֹ וְכוּ', לֹא יוֹדֵעַ מָה עִם הַבֵּן הַזֶּה? אֵינְךָ לָכֵם שׁוֹם שְׁלִיטָה עָלָיו? מַה קוֹרָה פֹּה? אֲנִי רוֹאֶה אוֹתוֹ דְּרָךְ הַמַּעְגָּל סָגוּר אֵיךְ שֶׁהוּא מִסְתּוֹכֵב בְּאִמְצַע הַלְּיָלָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלִי מַעַשׂ וְכוּ', הוּא צָרִיךְ לִישֹׁן בְּשַׁעַר שְׁתִּים בְּלִיָּלָה, וְלֹא לְהִסְתּוֹכֵב בְּהַבֵּית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', אֵינְךָ לָכֵם שׁוֹם מְלָה אֵלָיו? כָּל כֶּף חָבֵל שֶׁהוּא מְאֻבָּד אֶת הַשֵּׁם טוֹב שְׁלוֹ, יְבוֹא אַחֵר כֶּף לְשִׁדּוּכִים, מִי יִרְצֶה לְקַחַת אוֹתוֹ?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵי דִי, כִּי הַבֵּן שְׁלָכֶם עוֹשֶׂה לָנוּ הַמוֹן הַמוֹן צָרוֹת, וְאִם לֹא תִקְחִי אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְיָ, חָבֵל מְאֹד מְאֹד שְׁנֻצְטָרֶךְ לְרַחֵק אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מֵהַקְּהֵלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֶךְ

אתתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַחֲרֵי שֶׁקַּבְלַתִּי אֶת הַמַּכְתָּב מְאֻמָּךְ תַּחֲוִי, אֲזִי תִתְעַקֵּשׁ בְּכָל מִינֵי דְרָכִים שְׂאֵתָה רוֹצֶה דוֹקָא לְגוֹר בְּהַדִּירָה שְׁבִנְתָה הָאֵמָא שְׁלֶךְ וְכוּ', כִּי כְּנִרְאָה שֶׁהָאֵמָא שֶׁל הַבַּחֲוֵרָה הִיא מְשִׁתְּלֻטָּת עָלֶיהָ וְכוּ', וְאִם תִּלְךְ לְגוֹר בְּעֵיר אַחֲרַת אוּ בְּמִקּוֹם

אחרת, אתה קונה לעצמך חמות בתוך הבית, ולכן תתחזק ואל תכנס בלחץ כי גדול אדונינו רוב להושיע, ותתאזר בסבלנות וכו'.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום שבת ק"ל, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

אתתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתחזקו יחד להיות ולחיות באהבה אחוה ורעות, ולהפסיק עם החמרות יתרות וכו', כשמתר מתר הכל, כשאסור אסור הכל וכו', רק להיות תמיד בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת של הבעל והאשה, והס"מ רק רוצה לשבר את בתי ישראל.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות קלפה חלק ב' סימן א') יש שדים שמצויים בבתים, שהם מקלקלין השלום בית, ועל ידי זה כעס וקטטות בבית. ועקר הבית הוא האשה כי (יומא ב.) ביתו זו אשתו, ועל כן על פי רב עקר הקטטות ממנה. ולפעמים נאחזים בשאר בני הבית, ועל ידי זה נעשים הקטטות והמריבות, ועל ידי זה באים יסורים על בני הבית. וזה מפרש בפסוק (איוב כ"א) "בתיהם שלום מפחד", ודרשו חכמינו הקדושים (רש"י שם) מפחד אלו שדים, וזהו "שלום מפחד" כי השלום הפך הפחה, שהם השדים המקלקלים השלום, וזהו "ולא שבט אלוה" וכו', הינו היסורים, עיין שם.

ואני מרחח להגיד לכם שהשדים האלו נבראים רק מהכעס והמחלקת וכו' וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן; ולכן תשמרו מאד מכעס, כי כעס בבית מחריב את הבית. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן ט"ו) כעס של אשה מחריב את הבית, ופה אצלכם עקר הכעס מתחיל מהבעל וכו', שתמיד חושש חששות וכו' וכו', ומבלבל את עצמו בבלבולים בחנם, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתתחזקו יחד באהבה ובהבנה הודדית, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום יעשה ביניכם שלום והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לכם חדש מברך

אתתקמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תפנסו בלחץ, חסדי השם יתברך כמו שקבלתם את הדירה הזו, עוד תקבלו דירה יותר מרחבת, אבל לעת עתה תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

עכשו עד שאתם גרים פה, ראו לתקן את הלקויים לאט לאט, והכל יסתדר על צד הכי טוב, לא צריכים להכנס בלחץ ולהתמרמר במרירות ובדכאון וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתתחזקי להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ

כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חדש מברך

אתתקנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון אני רוצה להבהיר לך שהבעל הבית על בית התבשיל - אהל אברהם זה האברך ... גרו יאיר, כי אותו מניתי על זה, ולכן כל דבר שאת צריכה ולא צריכה, תשאלי רק אותו, והוא יפנה אותך אל גב' ... תחי, שהיא אחראית בפעל על הבית התבשיל, ולכן שאף אחד לא יגיד לך מה פן צריכים מה לא צריכים, וזה תדעי חד משמעית.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל שיהיה לי לחלק לאנשי שלומנו על קמחא דפסחא שהולך לי בחיים שהשנה יקבלו משהו משהו וכו', שלא קבלו עדין שום שנה וכו', ואני מאד מאד רוצה שתכניסי את עצמך יותר ויותר בדבר זה, ולהתקשר אל הרבה מפעלים כדי שנוכל לאגר המון מצרכים על חג הפסח לרוחת אנשי שלומנו.

בענין הדירה וכו', אני לא מתמצא בזה, אבל תדברי עם ...

גרו יאיר, ויעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ועל צד הכי נוח לכם.

אני מאד מאד שמח לקראת הבשורה משמחת שאת בהריון, הקדוש

בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּעֲבְרִי אֶת הַהַרְיִוֶן, וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לּוֹמֵר
בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמָּאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבְיֵא שְׁנוּי
בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכְּזֵן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל
הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה
אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי
יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ'
וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכֶרֶת תְּהִי רְגִילָה לּוֹמֵר אֶת
זֶה מְדִי פַּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי שְׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרְתִי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ,
שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבֵּר אֶת
הַהַרְיִוֶן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה
לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי רְצוֹן אֲמֵרֵי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּזֶה לְשַׁלַּח מַכְתָּב לְכָל הַהוֹרִים שֶׁלֹּא
דוֹאגִים לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים מֵהַגֵּן, רַק נוֹתְנִים לָהֶם לְלַכֵּת לְבָד, תִּכְתְּבִי

לְהֵם אִם הֵם לֹא יָבוֹאוּ לְקַחַת בְּעֵצָמָם, שְׁלֹא יִשְׁלְחוּ יוֹתֵר, כִּי זֶה פְּשׁוּט מִסִּכָּן מְאֹד מְאֹד.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

אֶתְתַּקְנָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שְׁאֵתָה מְצַמְצָם מְאֹד מְאֹד בְּכֶסֶף לְגַמֵּר אֶת בְּנֵיית הַדִּירָה שְׁלֹךְ, אַתָּה יָכֹל לְצַאֵת לְחוּץ לְאַרְץ לְאַסְף כֶּסֶף, כִּי סוֹף כָּל סוֹף בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דִּירָה זֶה עֲנִיָּן חִיוֲנִי וְכוּ', וְלֹא מוֹתְרוֹת וְכוּ', וְלִכְּן בְּזֶה מִתֵּר לְצַאֵת לְצִדְקָה כְּמוֹ שֶׁהֵחֵלְכָה הוּא עַל אֶכָּל שְׁמִתֵּר לְצַאֵת לְצִדְקָה, וְלִכְּן חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְטוֹלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֵדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּוֹה, וְהֵלֹאִי כְּצֹלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּוֹה, וְאֵין מִי שְׁיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גְמ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְבְרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַ וּמְחַלָּה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ק"ל, אֵף שְׁנִדְמָה לְךָ דְמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֶךְ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל

הַיּוֹם? הַרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּיהָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנַס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְּדִי, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמֵרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּיהָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

אֶתְתִּקְנָב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה א' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכַּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד

הִנֵּה חֵדֶשׁ אָדָר שֶׁהִיא חֵדֶשׁ הַשְּׂמֻחָה נִכְנָסָה בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזֶל טוֹב,
וְרֵאוּי לָנוּ לְשֻׂמַּח מֵאֵד מֵאֵד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם חֶלְקֵנוּ וּגּוֹרְלֵנוּ,
וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בַּחֲלָקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶּה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שֶׁרֵאוּי לָכֶם לְשֻׂמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאָף עַל פִּי
שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֵאוּי לָכֶם לְסִמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
מִגְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוּל
הַיּוֹי"ה" וְגו', גַּם רֵאוּי לָכֶם לְשֻׂמַּח בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה,
וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל זֶה, שְׂמִי שְׂלֵא שְׂמַח עִם זֶה, סִימָן שְׁנַפְגָּם אֲצִלוּ
הַאֲמוּנַת חֲכָמִים.

בְּכָל שָׁנָה אֲנִי מַעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָלִּיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי
פְּרָטִיּוֹת, שְׂצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁבָשׂוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִהְיֶה בִּידֵיהֶם
נִפְצִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִין שָׁנָה שְׂלֵא יִקְרָה אֶסוֹן לְיְלָדִים, וְהִנֵּה כְּבָר אֶתְמוּל
הִיָּה בַּחֲדָשׁוֹת שְׂיִלֵּד אֲבָד עֵין רַחֲמָנָא לִיצְלָן עַל יְדֵי נִפְצָיִם, וְלָכֵן אֲנִי מְזַהֵיר

בְּאִזְהָרָה חֲמוּרָה שְׁבָשׂוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא יִמָּצֵא וְלֹא יֵרָאֶה בְּקִהְלֵתְנוּ מֵאֵף יֶלֶד שְׂיֵהִיָּה בִּידוֹ נִפְצִים, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ עַל זֶה שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד עַל יְלִדֶיךָ, כִּי (חֲלִיז'י) חֲמִירָא סִבְנָתָא מֵאִסוּרָא; וְזֶה לֹא מִשְׁחַק יְלָדִים, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרֵב כָּל שָׁנָה יְלָדִים מְאֹבְדִים אֲצַבְעוֹת אוֹ עֵינַיִם רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּבְכֻלָּל עָלֵינוּ לְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד עַל יְלָדֵינוּ עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשׁוֹמֵר מְאֹד עַל קִהְלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁלֹּא יִתְעַרֵּב זֶר בְּקִהְלֵתְנוּ וְכוּ', וְאֵין בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ שׁוֹם מְקוֹם לְתַמְהוּנִים וְכוּ', אוֹ אֱלִימִים וְכוּ', אוֹ מְסַמְמִים וְכוּ', תַּכְּף וּמִיד לְגַרְשׁ אוֹתָם מֵהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ, אֲנִי לֹא צְרִיךְ אֲנָשִׁים שְׁעוֹבְרִים עַל הַחֻק בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן.

גַּם אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ עֲכָשׁוּ בִימֵי הַשְּׂמִחָה שְׂיֵהִיָּה הַפְּרָדָה מִחֻלָּטָת בֵּין גְּבָרִים לְבֵין נָשִׁים, שְׁזֶה עׁוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלֹא חֲמָרָא בְּעֵלְמָא, כִּי הַיֵּצֵר הָרַע אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְעַרְב אֶת הַשְּׂמִחָה עַל יְדֵי קְלוֹת רֹאשׁ וְכוּ', הֵן בְּשׁוֹק פּוֹרִים, וְהֵן בְּשְׂמִחַת פּוֹרִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁבָשׂוּם פָּנִים וְאֶפֶן שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ גְּבָרִים וְנָשִׁים יַחַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת קִהְלֵתְנוּ, וְנִזְכָּה שֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹכֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקנג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תְּרוּמָה א' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר

הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְהַחֲפִים ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, כִּי עֲכָשׁוּ אֶתְּךָ בְּחוֹר צְעִיר, וְאֶתְּךָ יָכַל מְאֹד מְאֹד לְהַצְלִיחַ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ, וְכָךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנב): 'נִיקוּתָא כְּלִילָא דְּוֹרְדָא, עֵקֶר יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוּדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם

יְתַבַּרְךָ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲת וְזָנְתוּ, וְלָכֵן כָּל מָה שֶׁתִּלְמַד עֲכָשׁוּ, תִּזְכָּר כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶּ, כִּי מָה שֶׁלּוֹמְדִים בְּצַעֲרוֹת, זֶה נִשְׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְמַיֵּד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד מְשָׁנוֹת כְּסֻדְרָן בְּגֵרָסָא, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְלַמֵּד וְלִגְרַס חֵק וְלֹא יַעֲבֹר ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוֹת, שְׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ.ב.) בְּמִי אָתָּה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מְשָׁנוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּגְרַס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשָׁנוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמ"ה, וְתִהְיֶה לֹא לְאֵל אֶצְלֵי כָּל הַבַּחּוּרִים מְסִימִים בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנוֹת בְּגֵרָסָא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְקָן, וְלֹא לְבִזּוֹת שׁוֹם בֶּן אָדָם, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא מְצִיעָא נ.ח:) כָּל הַמְּלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דְּמִים וְכו', דְּחִזְיָנָא לִיה דְּאִזִּיל סוּמְקָא וְאִתִּי חוּרָא, וְאָמְרוּ (ש"ס נט.) הַמְּלַבֵּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (ש"ס נז.) לוֹ לְאָדָם שֶׁיִּפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבְּשֵׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים; וְצָרִיכִים לְהִזְהָר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד לְבִזּוֹת אֶת הַזּוּלָּת.

עֲכָשׁוּ אֶתָּה בַּחוּר צַעִיר, רְאֵה לְשִׁמְח מְאֹד עַל כָּל הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּךְ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוּרָא אֶת שְׁמַע וּמְבַרְךָ לְפָנֶיהָ וְלֹא אַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבַרְךָ לְפָנֶיהָ וְלֹא אַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוּזוֹר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוּוֹת וּמְבַרְךָ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזוּרְעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתַח חוֹ מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטָלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבְעַ בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מִלְּאֲךָ הַיְוִי" סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם"; וְלָכֵן תִּהְיֶה שְׁמַח בַּעַת שְׁאֵתָּה בָּא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם, וְכֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ עִם צִיצִית וְעִם תְּפִלִּין, וַיֵּשׁ לָךְ פְּאוֹת, וְאֶתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוּלָּת

וכו' וכו', ואני מאד מבקש אותך שתשמר מחברים רעים שלא ישפיעו עליך מהזבל והלכלוך שעליהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש חדש אדר התשע"ג הכתב והמכתב בידי מוכ"ז הבחור החתן ... גרו יאיר היא לאות ולראייה שאני מכיר אותו אישית, והוא בן טובים, אביו הוא מורה צדק תלמיד חכם גדול, ועכשו בנו מוכ"ז התארס במזל טוב, והחתנה תהיה בשעה טובה ומצלחת תכף ומיד אחר חג השבועות, ולרש אין כל, כי הם עניים ואכיונים, ולכן מצוה רבה לתמוך ולעזור לו להתחתן, ובזכות המצוה תתברכו מפי אל עליון

הכותב וחותם למען המצוה

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דר"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ל"ב) דע כי יש עברות שהם מכניסים כפירות באדם. ויש שבאים עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדשה כראוי. ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם כי יש עברות שהם מזיקים ופוגמים את האמונה, ולזה צריכין בושח ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חס ושלום ראוי לו להתביש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה, או שעשה מעשים כאלו, שבא

לְזֶה שִׁיבּוֹאוֹ לּוֹ מִחֻשְׁבוֹת כְּנֶגֶד אֲמוּנַתְנוּ הַקְדוּשָׁה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בַּמִּדְבָּר י"ד כ"א)? "וּכְבוֹד הַיְיָ מָלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ" וּכְתִיב (ישעיהו' ג') "מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְעַלֵּיו בָּאִים מִחֻשְׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגַרְשׁוֹ וְלַעֲקָרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מֵאֲלֻקִּים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאִין צְרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל הַבּוֹשָׁה שְׂרָאוֹי שִׁיְהִיָּה לּוֹ כְּשִׁבְאִים עָלָיו מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֻקִּירוֹת וְהַמִּחֻשְׁבוֹת.

אֲתָה צְרִיךְ לְהַבִּין שְׂאָדָם נוֹלֵד שְׁלֵא בְקִדְשָׁה בְּכֻלָּל, וְהוּא בֶן הַנְּדָה רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, וּמָה גַם שֶׁקְּלַקֵּל בְּכַרִּיתוֹ, עֲשֵׂה מַעֲשִׂים מִתְעַבִּים וְכוּ', אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה נִפְגַּם הָאֲמוּנָה לְגַמְרִי, כִּי בְרִית וְאֲמוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א), כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", כִּי בְרִית וְאֲמוּנָה תְלוּיִים אַחַד בְּהַשְׁנִי, וּכְשֶׁאָדָם קְלַקֵּל בְּכַרִּיתוֹ שֶׁעֵבֵר עַל עֲבֻרוֹת חֻמּוֹרוֹת שֶׁל נְדָה שֶׁפָּחָה גוֹיָה זוֹנָה וְכוּ', וּמְלַבֵּד שֶׁהִסְתַּכֵּל בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', אִיךְ אֲתָה רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לְךָ אֲמוּנָה בְרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ? וְאִיךְ אֲתָה רוֹצֵה עִם מִחַ כְּזֶה לְהַשִּׁיג רוּחְנִיּוֹת אֱלֻקוֹת? וְלָכֵן רָאוּי לְךָ לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁבְאִים לְךָ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֲתָה מְקַבֵּל דַּעוֹת נִפְסְדוֹת מִנוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים וְכוּ', שֶׁהֵם בַּעֲצָמָם מְלַכְלָכִים בְּנֶאֱוָף שֶׁקוּץ וְתַעוּב וְזוּהוּם וְכוּ', וְהֵם עוֹד יֹאמְרוּ הַשִּׁקְפַת דַּעְתָּם הַמְּטַנְפֵת שְׁזָה נֶגֶד הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן רָאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וּמֵאַחַר שֶׁעֲדִין אֲתָה בּוֹכָה וּמִתְאַנַּח לְמָה אֲתָה כָּל כֶּף רַחוּק מֵאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה? וְלְמָה עוֹלָה לְךָ בְּמִחֻשְׁבֵּתְךָ מִחֻשְׁבוֹת נֶגֶד הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה? זֶה בַּעֲצָמוֹ צְרִיךְ לְחַזֵּק אוֹתָךְ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לְךָ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה שְׁכוּאֵב לָהּ שִׁישׁ לְךָ בְּלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה.

וּבְאֵמַת אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) אֲמוּנָה הוּא עֲנִין חֲזֵק מְאֹד וְחִיּוֹ חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֲמוּנָה. כִּי כְּשִׁישׁ לּוֹ אֲמוּנָה אֶפְלוּ כְּשִׁבְאִים עָלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי יוֹכֵל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחֲיִיתוֹ אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם לּוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבִסּוּף יִיטִיב לּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אֲבָל מִחֻקֵּר שְׁחוּקֵר בְּחֻקִּירוֹת

שֶׁל הַבַּל וְכוּ', וְאֵין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשָׂבָא עָלָיו אֵיזָה צָרָה, אֲזִי אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת
וְאֵין לוֹ בְּמָה לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ.

וְהַכֶּלֶל שֶׁעָקֵר הוּא הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת כֶּלֶל וּבִזְהָ יִהְיֶה חֻזֵק
לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וּלְעוֹלָם לֹא יִמַט אֲשֶׁרִי לוֹ, וְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם
מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים.

וְזֹאת צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוֹ בְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ
מִעֲשִׂיהֶם שְׂאֵין בָּאִים עֲלֵיהֶם כֶּלֶל מִחֻשְׁבוֹת כָּאֵלוֹ, וְאֶפְלוּ כְּשִׁמְדָּבְרִים בַּפְּנִיָּה
מִעֲנִינִים אֵלוֹ לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כֶּלֶל וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כֶּלֶל. וְזֶה דוּמָה כְּמוֹ
שִׁמְדָּבְרִים מִתְּאֵוָה הִידוּעַ בְּפָנֵי סָרִיס שְׁבוּדָאֵי אֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ כֶּלֶל, כֵּן אֵלוֹ
הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אֵינֶם שׁוֹמְעִים כֶּלֶל וְאֵינוֹ נִכְנָס בְּאֲזִנְיָהֶם כֶּלֶל עֲנִינֵי חֻקִּירוֹת
וּבִלְבוּלִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁמְחֻזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּמַחְדִּיר אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כֶּלֶל, וְהַכֶּלֶל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל
דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ
הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכֶּה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּלִי שׁוּם קֶשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת
כֶּלֶל, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים בָּאֵם תֹּאמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁתִּקְנֶה מוֹהֲרֵינֵי
ז"ל, וְהוּא בְּלֻקוּטֵי תְּפִלוֹת חֵלֶק א' תְּפִלָּה ז', וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד לְבוֹא
לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִטַּע אֲמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ, וְנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ
הָאֱמִתִּיִּים בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה הָאֲמוּנָה זִכָּה וְנִכּוֹנָה צָחָה וְנִקְיָה, בְּלִי שׁוּם
פְּגָם וּבְלִי שׁוּם בְּלִבוּל בְּעוֹלָם חֵס וְשְׁלוֹם כֶּלֶל. וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, שֶׁתִּהְיֶה
אֲמוּנָתֵנוּ חֻזְקָה כָּל כֶּךָ כָּאֵלוֹ אֲנוּ רוֹאֵין בְּעֵינֵינוּ אֱלֻקוֹתֶיךָ וְהַשְׁגַּחְתְּךָ וּכְבוֹדְךָ
אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָעוֹלָם. וְנִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד בְּאֵמַת וּבְתַמִּימוֹת וּבְדַעָה נִכּוֹנָה
וּמִיִּשְׁבֶּת בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֻבַת פְּסֻלַת כֶּלֶל:

כִּי "אֵתָה הַחִלוּת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלְךָ וְאֵת יְדֶךָ הַחֻזְקָה אֲשֶׁר מִי
אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוּרְתְּךָ". וְגַלִּית אֱלֻקוֹתֶיךָ וּמְלֻכוֹתֶיךָ
עָלֵינוּ, כִּי הוֹצֵאתֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וּפְדִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וּפְדִיתֵנוּ מִתּוֹךְ גְּלוּתֵם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזֵל,

מֵעֲמָקֵי הַקְּלָפוֹת. וְהוֹצֵאת אֹתָנוּ מִנּוּ"ן שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְהִכְנַסְתָּ אֹתָנוּ בְּנוּ"ן שְׁעָרֵי קֹדֶשׁה. וְעִשִּׂית נְסִים וּנְפִלְאוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל יַם סוּף, וְשִׁבַרְתָּ וְהִכְנַעְתָּ כָּל אֱלִילֵי מִצְרַיִם, וְשִׁדְדַת הַמַּעֲרָכוֹת וְשִׁנִּיתָ הַטֵּבַע וְעַקַרְתָּ וּבִטַלְתָּ כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְכָל מִינֵי אֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל פְּרַעֲה וּמִצְרַיִם, שֶׁרָצוּ שִׁישְׁתַּקְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בֵּינֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם, שִׁיתַּגְּבִרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּמִינֵי כְּפִירוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שְׁלֵהֶם, אֲשֶׁר זֶה הָיָה תַקְףָּ גְלוֹתָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֹא עֲזַבְתָּ אֹתָנוּ בֵּינֵיהֶם, וּמַהֲרַת לְהוֹצִיא אֹתָנוּ מִתּוֹכָם, וְהִכְנַעְתָּ וְשִׁבַרְתָּ וְעַקַרְתָּ כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת שְׁלֵהֶם עַל יְדֵי הַנְּסִים וְהַמּוֹפְתִים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁעִשִּׂיתָ בָּהֶם. וְגַלִּית אֱלֹקוֹתֶיךָ וְאִדְנוּתֶיךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וּמֵאֵז נִדְבַקוּ יִשְׂרָאֵל בְּךָ לְעוֹלָם, וְהֵאֱמִינוּ בְּהוֹיָה וּבְמִשָּׁה עַבְדּוֹ. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצִדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים תָּמִיד, בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה וּנְכוּנָה:

וְכַאֲשֶׁר אַתָּה אֱלֹקִים אֱמֵת, כֵּן נִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאֱמֵת, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֱלֹקוֹתֶיךָ עָלֵינוּ, וְנִהְיֶה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד, וְלֹא נִפְרָד מִמֶּךָ לְעוֹלָם אֶפְלוּ כְּרַגַע קָלָה. וְיִהְיֶה לָנוּ בּוֹשָׁה וּפְחַד וְאִימָה וְיִרְאָה מִמֶּךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע, וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא נָרִים אֶת יְדֵינוּ וְאֶת רַגְלֵינוּ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבָדָה בְּעוֹלָם. וּבְכָל עֶסְקָנוּ וְעִשְׂיָתָנוּ אֶפְלוּ בְּעַבְדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁהֵם אָכִילָה וְשִׁתְיָה וְכִיּוֹצֵא בָּהֶם, בְּכֹלם נִהְיֶה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד, וְכֹלם יִהְיוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתֶךָ בְּאֱמֵת. וְלֹא נִשְׁפַח אֹתְךָ לְעוֹלָם, בְּשִׁכְבָנוּ וּבְקוּמָנוּ, בְּשִׁבְתָנוּ וּבְלִכְתָנוּ בְּדֶרֶךְ כְּדַבְּרוֹנוּ וּבְשִׁתִּיקוֹתֵינוּ, בְּעִמִּידָתָנוּ וּבִישִׁיבִתָנוּ, בֵּינָם בְּעֶסְקָנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּבֵינָם בְּעֶסְקָנוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, בְּכֹלם נִהְיֶה דְבָקִים בְּךָ וְלֹא נִשְׁפַח אֹתְךָ לְעוֹלָם:

וְתַעֲזְרֵנִי לְקִים בְּאֱמֵת מִקְרָא שְׁכָתוּב: "שְׁוִיתִי הוֹיָה לְנִגְדֵי תָּמִיד כִּי מִימֵינִי בַל אֲמוּט". וְנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֱלֹקוֹתֶיךָ עָלֵינוּ תָּמִיד, כִּי מֵלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדֶךָ, וּמִלְכוּתֶיךָ כֹּל מְשָׁלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנוּ נְאֻם הוֹיָה, הֲלוֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאֶרֶץ אֲנִי מֵלֵא":

מֵלֵא רַחֲמִים חֲפִץ לְהִיטִיב, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה לְכַד בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ; אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאֶרֶץ וְכָל צָבָאָם, וְכָל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, עַד אֵין שְׁעוֹר וּמִסְפָּר, כְּדֵי לְגַלוֹת אֱלֹקוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַפִּיר אֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה. כִּי אַתָּה טוֹב וּמִטִּיב לְכָל וְרֻצִית

להטיב מטובך לנו, ולהראות לנו רחמנותך ורחמינותיך. על כן בראת עלמך ברצונך הטוב, כדי שגזכה לידע ולהפיר אותך, ולחזות בנעם זיוך, אשר זאת היא הטובה הגדולה שבכל הטובות, טובות האמתיות והנצחיות. ואין שום טובה אחרת בעולם כלל, וכל הטובות וכל הנסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו, ואשר אתה עושה עתה עמנו בכל יום ובכל שעה, כלם הם רק בשביל תכלית הטוב הזה כדי שגזכה לידע ממה, אשר זאת היא התכלית של כל הטובות שבעולם. על כן רחם עלינו אדון כל, ותקבע אמונתך בלבנו לעולם ועד, ושבענו מטובך, ותזכנו לחזות בנעם זיוך. ותעזר לנו ברחמיך להתפלל לפניך תפלותינו בכל לב ונפש, עד שיהיה לנו כח על ידי תפלותינו לשנות הטבע, ולעשות נסים ומופתים בעולם, ותשמע תפלותינו תמיד ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלותי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דר"ח אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שאין עברה שלא יכולים לחזר בתשובה עליה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, כמאמרם ז"ל (ברכות ל"ד) במקום שבצלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני פסא הכבוד, והס"מ מאד מאד מיוחד מן

אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשֵׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֲשֵׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מְקַבֵּל, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלִעָם הִיָּה רִשָּׁע עָרֵם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרַעֲנוֹת אֶלָּא תִּשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שֶׁחֻטָּא וְאוֹמֵר חֻטָּאתִי, אִין רִשׁוּת לְמִלְאָךְ לְגַע בּוּ, בְּשִׁבְלִי זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתּוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִין רִשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לְגַע בּוּ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחֻמָּא נח) אִין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה.

וְכַתֵּב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה הֵלָכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתּוּרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תִּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטָּאוֹ חַיִּב לְהִתּוֹדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׂנֵאֲמַר (בַּמְדָּבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתּוֹדוּ אֶת חֻטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּוֹי דְּבָרִים וְדוּוֹי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צִדַּד מִתּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם חֻטָּאתִי עוֹיִתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כָךְ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אִינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּוֹי וְכָל הַמְרַבָּה לְהִתּוֹדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הָרִי זֶה מְשָׁבַח; וְכֵן כָּתֵב (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תִּשׁוּבָה הֵלָכָה ב') וּמַה הִיא הַתִּשׁוּבָה הוּא שִׁיעוֹב הַחוּטָא חֻטָּאוֹ וְיִסִּירוֹ מִמִּחְשַׁבְתּוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שְׂלֵא יַעֲשֵׂהוּ עוֹד שְׂנֵאֲמַר (שְׁעִיָּה ג"ה) "יַעֲזֹב רִשָּׁע דְּרַכּוּ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שְׂנֵאֲמַר (וְרַמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמֵתִי" וְיַעֲיֵד עָלָיו יוֹדַע תְּעִלּוּמוֹת שְׂלֵא יָשׁוּב לְזֶה הַחֻטָּא לְעוֹלָם שְׂנֵאֲמַר (הוֹשַׁע י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ" וְגו' וְצָרִיךְ לְהִתּוֹדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר עֲנִינִים אֵלָיו שְׂגַמַר בְּלִבּוֹ.

וְלִכֵּן אֶת צָרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְהִתּוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, וּלְקַבֵּל עַל עַצְמְךָ לֹא לְחַזֵּר עַל הַזְּכָל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה שֶׁעֲשִׂית עַד עַכְשָׁו, שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ט) שֶׁעָקֵר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׂלֵמָה הִיא, כְּשֶׂאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיָּה מְקַדֵּם הַתִּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מַה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵם הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיָּה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֵה עָרְךָ

מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה; הינו שיהיה לך עוד פעם נסיונות לחזר אל השטויות האלו שזה מאד מאד חמור, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; עם כל זאת כשיבוא לך נסיונות לחזר אל השטויות, ותפני ערף אל זה ולא תחזרי אל המעשים רעים וכו', מחמת שחזרת בתשובה שלמה, אזי הקדוש ברוך הוא בודאי ימחל לך בלי שום ספק, ומה טוב ומה נעים באם שתזכי לנסע אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, שהבטיח בהבטחה חזקה אשר מי שיבוא אצלו אחר הסתלקותו הינו אל ציונו הקדוש בעיר אומן ויתן פרוטה לצדקה עבורו ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוציאו מהשאל תחתית, ולכן מאד מאד ממליץ שתעשי כל מה שביכולתך לנסע אצל ציון רבנו ז"ל, ולהתודות שם, ובודאי רבנו ז"ל יעמד בהבטחתו שהבטיח הבטחה כזו שיוציא את כל הבאים אליו מהשאל תחתית ומתחתיו, ויתקן אותם בתקון נפלא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דר"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) ששכעס דוחה מהאדם את

כָּל הַפְּרִיָּסָה, וְאֶפְלוּ שְׁנִגְזֹר עֲלֵיו שִׁיְהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כַּעַס
הוּא בְּמוֹ יְדֵיו דוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הִכִּי מְגַנֶּה שָׂרֵק יְכַל
לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כֹּף שְׁאֲמָרוּ בְּזֵהָר (תְּצוּהָ קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִידַע לְקַרְבָּא בַר נֶשׁ
בְּהִדְיָה אוֹ לְאַתְמָנְעָא מִנְיָה, [אִיף יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתָּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם
הַזֶּה אוֹ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיָּה מִמֶּשׁ יָדַע לִיָּה בַר נֶשׁ, וַיִּשְׁתְּמוּדַע מֵאֵן
אִיְהוּ, [בְּכַעַסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלְהָ מִי הוּא], אִי הֵהִיא
נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא נֹטֵר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי אֲתִי עֲלִיָּה, דְּלֹא יַעֲקֹר לָהּ מֵאַתְרָהָא,
בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַחֲוֹתָהּ הֵהוּא אֶל זֶה, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס
כְּדֵי שְׁלֵא יְהִיָּה נַעֲקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ], דָּא אִיְהוּ בַר נֶשׁ כְּדָקָא יְאוּת, דָּא אִיְהוּ
עֲבָדָא דְמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיְהוּ גְבַר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצַרְיָה לְהִיּוֹת, הוּא
עֲבָד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְּׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ לֹא נֹטֵיר
לָהּ, וְאִיְהוּ עֲקָר קְדִישָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאַתְרִיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרִיָּה סְטָרָא אַחְרָא,
וְדֹאֵי דָּא אִיְהוּ בַר נֶשׁ דְּמָרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאָסִיר לְקַרְבָּא בְּהִדְיָה וְלֹאֲתַחֲבָרָא
עֲמִיָּה, [וְאִם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת
הַקְּדִישָׁה מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרֵד בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְאָסוּר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיְהוּ (אִיּוֹב י"ח ד') "טַרְף נֶפֶשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיְהוּ
טַרְיָף וְעֲקָר נֶפֶשִׁיָּה בְּגִין רְגִזִיָּה, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָה אֶל זֶה [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא
עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטָרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שִׁם) "חֲדָלוּ
לְכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ", דֵּהֵהִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא טַרְיָף לָהּ, וְסְאִיב
לָהּ בְּגִין אִפּוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ];
וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֲבֻרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁכּוֹעֵס הוּא עוֹקֵר
אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקָשָׁה לְהַחֲזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוּבַל
מֵה שְׁסוּבַל וְכוּ'.

עֲכָשׁוּ בְּעִנְיָן כַּעַס דַּע לָךְ שְׁזָה עׁוֹזֵן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (שְׁבַת ק"ה:): הַמְקַרַע בְּגִדָיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְשַׁבֵּר כְּלָיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְפֹזֵר מְעוֹתָיו
בְּחֻמָּתוֹ, יְהֵא בְּעִינָיֶךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שְׂכָךְ אֲמָנוּתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם
אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֹה, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֹה, עַד שְׁאוֹמֵר לוֹ עֲבַד עֲבוּדָה זָרָה
וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמְאָמִין הָאֲמִתִּי שְׁמֵאֲמִין שְׁדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קֹטֵן לֹא נַעֲשֵׂה
מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יְהִיָּה בְּכַעַס, וְאִם

הוא בכעס, סימן שלא מאמין בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל ממנו יתברך, ולכן כפי הכעס, כן דוחה את השכינה ממנו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו): כל אדם שפועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו; ואמרו (נדרים כ"ב): כל הכועס אפלו שכינה אינה חשובה כנגדו, ומוסיף טפשות על טפשותו; וזה טרוף הדעת פשוטו כמשמעו, כי הכעסן מאבד את הדעת והשכל שלו לגמרי, עד שלא מסגל לחשוב ישר, ואמרו חכמינו הקדושים (זהר חדש נח) לא יהיה בך אל זר, שלא תהיה נוח לכעס, כי זה עבודה זרה ממש, כי הוא דוחה את הקדוש ברוך הוא ממנו.

מספר (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) שפעם אחד עמד לפני רבנו ז"ל אדם מקבל גדול ולמדן, אבל דרכו היה שהיה בכעס תמיד על פועליו ומשרתיו וכיוצא, והקה אותם וכו', ענה רבנו ז"ל ואמר: מפני מה כתיב (בראשית ל"ח ד) "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה"? מדוע רע ולא רשע? אך סים רבנו ז"ל מי שעובר עברה זו של ער ואונן חס ושלום, הוא תמיד רע (שקורין בלשון אשכנז בייז), דהינו שהוא איש רע ובכעס תמיד ודוד של עצבים וכו', ולא אמר רבנו ז"ל יותה ותכף כששמע האיש הזה דבורים אלו וכו', נודעו לאחוריו ונפל עליו רתת וזיע ופחד ואימה גדולה ונוראה מאד בלי שעור וערף וכפף קומתו. ולא היה יכול להגביה ראשו. ולא היה יכול עוד לעמד כלל לפני הדרת קדשת רבנו ז"ל, ונשטמט מן הבית אל החוץ והתחיל לבכות ובכה הרבה הרבה מאד בדמעות שלישי. ובקש מאד מאד מהמלמד שלו, שהיה המלמד שלו מאנשי רבנו ז"ל, שיקרב אותו לרבנו ז"ל, ואחר כך ראה רבנו ז"ל שמנח אצלו על הקורה ספר. ושאל איזה ספר הוא. ונודע לו שהוא ספר קבלה. ואמר לו רבנו ז"ל שאין ראוי לו ללמד קבלה, כי קבלה גימטריא נוא"ף וכו', הרי שלך לפניך שמי שחטא בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, וכן מי שהוא בכעס ובעצבים וכו', הוא מתפרץ על הזולת וכו'.

הייתי מיעץ לך שתלמד את התורה בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח, ולומר שם את התפלה מלקוטי תפלות, כי רבנו ז"ל מגלה לנו נוראות נפלאות איך שהכעס גורם לאדם שיאבד את הכסף, ואפלו כשנותנים לו

כֶּסֶף מֵהַשָּׁמַיִם וְכוּ', עַל יְדֵי כַעַס הוּא מֵאֲבֵד בְּמוֹ יָדָיו אֶת הַכֶּסֶף שֶׁנִּגְזַר עָלָיו שִׁיקְבַל אֶת זֶה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְךָ

אֶתְתַּקְנֵנִי.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תְּרוּמָה א' דר"ח אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה מְרַגֵּישׁ שְׂאֵתָה מְצַמְצָם מְאֹד מְאֹד בְּכֶסֶף לְגַמֵּר אֶת בְּנֵיית הַדִּירָה שְׁלֶךְ, אַתָּה יוֹכֵל לְצַאֵת לְחוּץ לְאַרְצְךָ לְאַסֵּף כֶּסֶף, כִּי סוּף כָּל סוּף בְּאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל דִּירָה זֶה עֲנִיָּן חִיוֲנִי וְכוּ', וְלֹא מוֹתְרוֹת וְכוּ', וְלִכְּנֵן בְּזֶה מִתֵּר לְצַאֵת לְצִדְקָה כְּמוֹ שֶׁהֵחֵלְכָה הוּא עַל אֲכָל שְׂמִתֵּר לְצַאֵת לְצִדְקָה, וְלִכְּנֵן חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבֻעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינֵנו עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה, וְהֵלֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתוּל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מִקְוֶה, וְאֵין מִי שִׁיְקוּהָ שְׁלֹא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מִתִּים; וְלִכְּנֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גְּמָרָא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבֻרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֵל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגַּע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׂבַת ק"ל, אֵף שְׁנַדְמָה לְךָ דְמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֶךְ מֵהַ יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל

היום? הרי לא גרסתתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומית שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרוימה א' ד"ח אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיי

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להודות להקדוש ברוך הוא על החסד חנם שעשה לך שנכנסת עוד פעם בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות מאד, ואני מבקש אותך שאל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים

שֶׁהַזְכָּרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁי וּבְאֵיבָרָיו, וְאֲזָכָה לַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזָכָה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ וְיִצְרֵי וְגֹאֲלֵי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

את צריכה לדעת שהריון זה מתנה מהקדוש ברוך הוא, וצריכים לשמח מאד מאד עם המתנה הזו, ולא להכנס בלחץ, רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות הריון סימן א) על ידי שקרים אשה יש לה צער בהריון; ולכן תשמרי מאד מאד לא לדבר שקר, כי מדת השקר זה מגנה מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' דָּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

הנה אנחנו נכנסים היום בחודש השמחה, חדש אדר, שאמרו חכמינו הקדושים (תענית כ"ט) משנכנס אדר מרבים בשמחה, ופרשו צדיקים שהפונה הוא שעם שמחה מרבים את הקדשה, וידוע שרבנו ז"ל אמר אשר אדר ראשי תבות (תהלים קי"ט) ר'אש ד'ברך אמת, וחכמינו הקדושים דרשו על זה (בראשית רבה פרשה א' סימן ז) אמר רבי יצחק מתחלת בריתו של עולם ראש דברך אמת, "בראשית ברא אלקים" (ירמיה') "והוי"ה אלקים אמת ולעולם כל משפט צדקה" שכל גזרה וגזרה שאתה גוזר על בריותיך הן מצדיקין עליהם את הדין ומקבלין אותו באמונה; ויש לומר פרוש פשוט

כי סופי תבות של בראשית ברא' אלקים זה אמת, שהקדוש ברוך הוא ברא את הבריאה רק בשביל אמת, ועקר האמת הוא תלוי בהדבור, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שרק זה נקרא אמת, ואל זה זוכים רק על ידי תקף השמחה, כי כשאדם שש ושמת, על ידי זה אפלו שעובר עליו מה שעובר וכו', איזה גזרה רעה חס ושלום, אם הוא תמיד בשמחה, אזי הוא מצדיק עליו את הדין, ומקבל את הדבר שנגזר עליו באמונה, כי באמת אם בר ישראל שש ושמת עמו יתברך, על ידי זה מאיר עליו אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, שצריכים להרגיל בשמחה בחדש זה.

אני מאד מבקש אותך שתתפלל עלי כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, והקדוש ברוך הוא יעזר שבזכות התפלות שלך, נזכה לראות רק ישועות והרחבות גדולות מאד, ואני רוצה השנה לסדר קמחא דפסחא לכלל אנשי שלומנו עם סל כזה שעדין לא ראו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות פתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ואמרו (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות; ועל קטב זה נבנה קהלתנו הקדושה, רק לעשות חסד אחד עם השני, שבזה מוחקים את הס"מ שהוא שרו של עשו, שממנו יוצא עמלק, שממנו יוצא המן שקטרג על עם ישראל, ואמר (אסתר ג' ח') "ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים", כי כל ענינו זה הפרד ומשול, לעשות פרודים בין נשמות ישראל ולהפך אסתר המלכה שהיא סוד השכינה, אמרה (אסתר ד' ט"ז) "לך כנוס את כל היהודים", שיהיה אחדות בין נשמות ישראל, וצריכים מאד מאד לשמר שלא יהיה חס ושלום שום פרודים בין נשמות ישראל, ובפרט בקהלתנו הקדושה שהיא כליל תפארת החסד, שאי אפשר למצא קהלה קדושה כזו בשום מקום.

נא ונא לשמר מנחש שמתחבא בתוך הקש וכו', ורק מסית ומדיח מבפנים נגד קהלתנו, דעו לכם שהנחש הזה הס"מ רוכב עליו, כמוכא (זהר

חֲדָשׁ כִּי תֵשָׂא) דָּא נַחֲשׁ דְרֻכִּיב עֲלֵיהּ סַמְאֵל; וְלִכְּן אָדָם שְׁמִסִּית נִגְדָּה קַהֲלַתְנֹוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא תַפְאָרַת שֶׁל חֶסֶד, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂזַה הַנַּחֲשׁ שֶׁהִס"מ רֹכֵב עָלָיו, וְצְרִיכִים לְשׁמֹר מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד, וְזֹכֵר אֵת זֶה טוֹב טוֹב אִם אַתָּה שׁוֹמֵעַ אַחַד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע נִגְדָּה הַקְהֵלָה, דַּע לָךְ שְׂזַה נַחֲשׁ שֶׁהִס"מ רֹכֵב עָלָיו, וְהוּא מְסַכֵּן מְאֹד, כִּי (בְּכַא קַמָּא כג): אָרְס נַחֲשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד.

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמַאֲמָרִם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצַל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצַלּוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצַלּוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצַלּוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצַל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שְׁיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַ'מ'ר'א' הֵם רַאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַ וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת קל"א, אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קַטְנוֹת מַחֲךָ מַה יְהִיָּה כְּבָר אִם אָנִי יִגְרַס אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אָנִי יִגְרַס מְחַר? אַל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבִּיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אָנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֵת הַדְּבֻרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה חֵכִי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ.

בְּכָל שָׁנָה אָנִי מַעוֹרֵר אֵת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפֶרְטִיּוֹת וּבְפֶרְטִי פֶרְטִיּוֹת, שְׁצְרִיכִים לְשׁמֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יְהִיָּה בִּידֵיהֶם נִפְצִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִין שְׁנָה שְׁלֵא יִקְרָה אָסוֹן לַיְלָדִים, וְהִנֵּה כְּבָר אֶתְמוֹל הִיָּה בְּחַדָּשׁוֹת שְׁיִלְד אֲבָד עֵין רַחֲמָנָא לִיצְלָן עַל יְדֵי נִפְצִים, וְלִכְּן אָנִי מְזַהֵיר בְּאֻזְהָרָה חֲמוּרָה שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִמְצָא וְלֹא יִרְאֶה בְּקַהֲלַתְנֹוּ מֵאִף יִלְד שִׁיְהִיָּה בִּידוֹ נִפְצִים, וְאָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ עַל זֶה שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד עַל יְלָדֶיךָ, כִּי (חֲלִין י) חֲמִירָא סַכְּנָתָא מְאֹסוּרָא; וְזֶה לֹא מִשְׁחַק יְלָדִים, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב כָּל

שנה ילדים מאבדים אצבעות או עינים רחמנא לישזבן, ובכלל עלינו לשמר מאד מאד על ילדינו עם מי הם מתחברים וכו', ואנחנו צריכים לשמר מאד על קהלתנו הקדושה שלא יתערב זר בקהלתנו וכו', ואין בד' אמות שלנו שום מקום לתמהונים וכו', או אלימים וכו', או מסממים וכו', תכף ומיד לגרש אותם מהד' אמות שלנו, אני לא צריך אנשים שעוברים על החק בשום פנים ואופן.

אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לדעת מרבנו ז"ל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך חדש מברך

אתתקס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחי

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שסוף כל סוף נשות אנשי שלומנו היקרים מתאחדות יחד עכשו בחדש אדר חדש השמחה, ועושות הצגות וכו', תחפושות וכו', העקר שיהיה שמח בין נשות אנשי שלומנו, אשר אין למעלה מזה, כי כבר הזהירנו רבנו ז"ל יותר ויותר מהכל על מדת השמחה, ובפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ותשתדלי לבוא בכל פעם כשנשות אנשי שלומנו עושים עכשו בימי אדר הצגות ותחפושות לקראת פורים, כדי לשמח את עצמה, ותגידי לבעלך שאני מאד מאד מקפיד שיתן לאשתו לצאת לשחרר

את עצמה מהלחץ שיש עליה וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה בינינו, ואשה תעשה חסד עם רעותה, ותסחב גם אותה לבוא להצטרף אל השמחה.

בכל שנה אני מעורר את אנשי שלומנו בכלליות ובפרטיות ובפרטיות, שצריכים לשמר על הילדים שבשום פנים ואופן לא יהיה בידיהם נפצים וכו' וכו', כי אין שנה שלא יקרה אסון לילדים, והנה כבר אתמול היה בחדשות שילד אבד עין רחמנא ליצילן על ידי נפצים, ולכן אני מזהיר באזהרה חמורה שבשום פנים ואופן לא ימצא ולא יראה בקהלתנו מאף ילד שיהיה בידו נפצים, ואני מאד מבקש אותך על זה שתשמרי מאד על ילדיך, כי (חלין י) חמירא סכנתא מאסורא; וזה לא משחק ילדים, כי לצערנו הרב כל שנה ילדים מאבדים אצבעות או עינים רחמנא לישזבן, ובכלל עלינו לשמר מאד מאד על ילדינו עם מי הם מתחברים וכו', ואנחנו צריכים לשמר מאד על קהלתנו הקדושה שלא יתערב זר בקהלתנו וכו', ואין בד' אמות שלנו שום מקום לתמהונים וכו', או אלימים וכו', או מסממים וכו', תכף ומיד לגרש אותם מהד' אמות שלנו, אני לא צריך אנשים שעוברים על החק בשום פנים ואופן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקסא.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מודה לך על זה שמסרת את נפשך להכניס סכום יפה אל המשרד, כדי שנוכל להמשיך את הפעילות בקהלתנו הקדושה לרווחת אנשי שלומנו, ואת לא יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שאת גורמת לי לעזר

לי לשלם את החובות הכבדים הרוכצים עלי, שאף אחד לא יודע, רואים איך שהכל מתפקד, ואף אחד לא חולם מאיפה בא הכסף לשלם את החובות, ולכן אני מוכרח להודות לך, ובזכות המצנה הגדולה הזו ישמר אותך הקדוש ברוך הוא מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, ותזכי לכל טוב אמתי ונצחי, ואזכה לשמח בשמחתך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקסב.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אתה יכול לעשות את משה פורים עם כל האברכים בכלל "תפארת בנימין", ויש שמה מקום גדול איפה הספריה בשביל הנשים, וביחד תשמחו ויהיה לכם הצלחה גדולה מאד, כי בדירה פרטית לא יפנסו בלם, ויהיה דחק גדול, וגם לא תוכלו לרקד שמה, ולכן עדיף שתעשה את זה בכלל "תפארת בנימין".

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה

לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְע וּמְחִלָּה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת קל"א, אָף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחֶזֶה מֵהַ יְהִיָּה כָּבֵד אִם אֲנִי יְגַרְס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתְּלַמֵּד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנַס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בַּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

אֶתְתַּקְּסֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' דְּרֹאשׁ חֵדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאֲמַת אֲגִיד לָךְ שְׁאֲנִי הֵייתִי נֶגֶד הַשְּׂדוּף וְכוּ', וְלֹא שְׁאֵלוֹ אוֹתִי וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הֵייתִי נֶגֶד הַגְּרוּשִׁין וְכוּ', וְלֹא שְׁאֵלוֹ אוֹתִי וְכוּ', וְעַכְשָׁו עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מֵהַ שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְלִכֵּן הֵייתִי מְיַעֵץ כֵּן לְשַׁלַּח אוֹתָהּ אֶל הַגִּיסָה לְאִשְׁדּוּד, וְשִׁתְּעַבֵּד שָׁמָּה וְגַם תִּכְנַס בְּמִדְרָשְׁיָהּ, וְסוּף כָּל סוּף תִּמְצָא גַם אֶת כֵּן זוּגָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַשְּׁלֵשׁ בָּנִים שֶׁלְּמַדּוֹ אֲצִלִּי הַצְּלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, וְכִשְׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתָם זֶה כָּל הַנַּחַת שְׁלִי, הֵן ... גְּרוּ יְאִיר וְהֵן ... גְּרוּ יְאִיר וְהֵן ... גְּרוּ יְאִיר וְהֵן ... גְּרוּ יְאִיר, הֵם גּוֹרְמִים לִי אֶת הַנַּחַת הַכִּי גְּדוֹל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה כְּבֵד נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקסד.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח לשמע בשורות משמחות בדו"ח חיובי על הישיבה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכן יהיה וכו', וכל הנחת רוח שלי לראות בהצלחת הבחורים, ושיתחננו מה שיותר מהר, כי לדעתי בחורים צריכים להתחנן מה שיותר מהר, ובזה תלוי הגאלה פשוטו כמשמעו, כי עקר הגלות הוא מחמת פגם הברית הוצאת זרע לבטלה וכו', ומוכא (ראשית חקמה שער התשובה פרק ג') "ומהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמננו נצול ממנו בבחורות" וכו', עין שם. ואם הראשית חקמה שהיה תלמיד הרמ"ק זי"ע שהיה בזמן האריז"ל שזה כבר למעלה מארבע מאות וחמשים שנים כותב ככה וכו', מה נאמר בדור הזה שהפריצות עושים פרצות בנשמות ישראל, כי הקלפות וכו', מסתובבות ערומות ממש

רַחֲמָנָא לִישׁוּזְכֵן, וּמָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יִחְטָא, שְׁכָל הַרְחֻבוֹת מְלֵאִים תְּמוֹנוֹת
 תּוֹעֵבָה שְׁקוּץ תַּעֲוֵב זֶהוּם עָרוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְאָז לְפָנַי אֲרַבַּע מְאוֹת וּחֲמִשִּׁים
 שָׁנָה בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ צִפַּת שְׁהִיָּה עִיר מְלֵאָה חֲכָמִים קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹנִים וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 הָיָה שׁוֹרָה עַל הָעִיר (וּמִלְבָּד זֹאת לְהַבְדִּיל גַּם הָעֲרֻבוֹת הֵלְכוּ בְּצִנִּיעוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְכֻסּוֹת
 מְרֹאשֵׁן וְעַד רַגְלֵם, אֲשֶׁר לֹא הָיָה שִׁיף אֲפִלּוּ לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם) עִם כָּל זֹאת הוּא כּוֹתֵב לְשׁוֹן
 כָּזֶה, "שְׂאִין אָדָם בְּזִמְנֵנוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוּתוֹ" מָה נֹאמֵר אֲנִן בְּדוֹר הַזֶּה
 שֶׁהַכֹּל פְּרוּץ וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי זִבּוּל וְלִכְלוּף עַל הַרְחֻבוֹת, מְלַבֵּד כָּל הַפְּלִי מִשְׁחִית
 וְכוּ', שְׂיִכּוּלִים לְרֹאוֹת בְּזֶה כָּל הַתּוֹעֵבוֹת שְׁבַעוּלִם, אִין בַּחֲוֹר שְׁלֵא יִהְיֶה פָּגוּם
 בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הַבַּחֲוֹר ... גֵּרוּ יְאִיר, עִם הַבַּת שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיו, אִם הֵם
 שְׂנִיָּהֶם רוֹצִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, אֶהְיֶה מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ כְּשִׁיגְמֵר בְּכִי טוֹב.

הָעֵקֶר תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְשִׂמְחָת אֶת הַבַּחֲוֹרִים, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ
 בַּחֲדָשׁ אֲדָר חֲדָשׁ הַשְּׂמֵחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעֲתִי תִצִּית אֶת הַרּוּפָא וְכוּ', וְהַכֹּל יַעֲבֹר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אֵל תִּכְנַס
 בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וְכוּ', רַק תִּרְאֶה לְשִׂמְחָת אֶת אֲשַׁתְּךָ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא י:)
 מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וַיִּהְיֶה לוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים,
 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׂמַח אֲשַׁתּוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניה, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

אתתקסו.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרוימה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חבל שבגך יבוא לך, כי הוא כבר צריך להתחמן, והיום הרב ...

נרו יאיר הציע לי שדוּף טוב בשבילי, והלואי שנוכל לבצע את זה, ונשמע ונתבשר בשורות טובות ומשמחות.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום שבת קל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לְבָבִי וְלֹא בְדִיּוֹ, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

אתתקסז.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד רציתי שמהיום אתה תהיה האחראי על ההנצחות משוי"ת חסידות ברסלב החדשים, ותגבה את הכספים, ותהיה בקשר עם האברך ... נרו יאיר, כי רציתי שייצא לכל הפחות כל חדש כרך חדש משוי"ת חסידות ברסלב.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

אתתקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֻדָּר תְּרוּמָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנֵנו ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשָׁנוֹת אֶת הַנֶּסֶח, אֲשֶׁכְּנִזִּי צְרִיף לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּה בְּנֶסֶח אֲשֶׁכְּנִזִּי, וּסְפָרְדֵי צְרִיף לְהַתְפַּלֵּל כְּפִי נֶסֶח סְפָרְדֵי.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתוּל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שִׁיְקוּהָ שְׁלֹא יְמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מֵר'א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִ'כֵּאֵל ר'פֵּאֵל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבֵת קל"א, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחָךְ מֵהַיְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבֻרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה חֵכִי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִידְךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיְתִי' אֶךְ' שְׂמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא

תבוא לשום דבר, אלא תסתבר יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:.) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקסט.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

עד שזכית למצא את בן זוגך וכו', והיה נראה בעיניך הזמן ארוך כמו הגלות וכו', ולבסוף שמצאת את בן זוגך, את מתחילה לחשש וכו', ולפחד וכו', ולהתבלבל וכו', מה אתך את צריכה רק להיות בשמחה ועליזה, ולהעריך אותו מאד מאד, ותכף ומיד להתחתן לשם שמים, ואני רוצה רק את הטוב שלך שתהי הכי מאשרת בחייה, אבל זה תלוי בך אם תשקיעי הרבה בבעלך וכו', אז תראי איזה בעל נפלא יהיה לך, כי הכל תלוי רק בהאשה

שְׁצָרִיכָה לְהִיּוֹת וְתִרְנִית, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי אִם תְּהִי מְאֵהֶבֶת עִם בְּעֵלְךָ, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה, בְּזֶה תִּגְרַמִּי לִי אֶת הַנַּחַת הַכִּי גְדוֹל שָׂרָק יְכוּלִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

אתתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהַכֹּל מִתְקַדֵּם, קַבְלָתֶם חֲתָן נִפְלֵא מְאֹד, יֵרָא שְׂמִים וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְעַם רֹאשׁ עַל הַכְּתָפִים, מִמָּשׁ לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה.

בְּעֵינֵי הַכֹּלִים לְהֵאוּלָם, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקִשְׁרָה עִם הַ"בֵּית הַוְּרָאָה", וְהֵם יִגִּידוּ לָכֶם מַה לַעֲשׂוֹת בְּעֵינֵי כַּשְׁרוֹת הַכֹּלִים.

הַעֲקֹר אֵל תְּדַאֲגוּ, הַכֹּל יְבוֹא עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֲדָשׁ מְבָרָךְ

אתתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

באתי לברך אתכם בברכת מזל טוב חמה ולבכית על הולדת הבן, יעזר הקדוש ברוך הוא שהברית יהיה בעתו ובזמנו, העקר צריכים לראות לקחת מוהל ירא שמים, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מוהל סימן ג) המוהל נותן הבנה לנמול בלמוד התורה; וכן אמר (שם סימן א) צריך לחזור אחר מוהל צדיק וירא שמים, כי כשהמוהל אינו טוב, יכול להיות שלא יהיה מוליד, חס ושלום, הנמול על ידו. גם על ידי שהמוהל אינו טוב, על ידי זה בא התינוק, חס ושלום, לידי חלי נופל; ולכן צריכים להקפיד מאד מאד לקחת מוהל ממחה שכבר מל הרבה ילדים, ולא מוהל מתלמד וכו'.

הסנדק שיהיה האבא של ... תחיה, ואת השם תתנו אחר רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, נחמן נתן, והתינוק יהיה באמת צדיק גדול מאד, ואתם צריכים לדעת כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק גדול מאד כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן וכך וכך שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון, ולכן אשרי מי שנותן שם אחר רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל ביחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם חדש מברך

אתתקעב.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הַלְוֵאֵי הַלְוֵאֵי הַיִּיטִי יִכּוּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם וְכוּ', וְהָיִיתׁ כֶּבֶד מִיִּשְׂרָאֵל אֶת
נִשְׁמַתְךָ לְהִתְאַפֵּק לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֵצָבָנִי וְכוּ'.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ
וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֹל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהַלְוֵאֵי כְּצֹלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֶלֶּא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּנָה, וְאֵין מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֹא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאַל מִיְּכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת קל"א, אֵף שְׁנִדְמָה
לְךָ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחֶךָ מֵהַיְּהִיָּה כֶּבֶד אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמַר זֹאת,
אֶלֶּא דַע לְךָ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא
לְךָ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבֻרִים
הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף
גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

אֶתְתַּקְעָג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין סעודת הודאה וכו', היתה טוב מאד לעשות את זה עם הכתה שלו ולא יותר, כי זה כרוף בהוצאות גדולות לקרא את כל אנשי שלומנו, יעזר הקדוש ברוף הוא שיהיה להילד אריכות ימים ושנים טובות, ויהיה לו חיים בריאים, ותרוו ממנו הרבה נחת.

הקדוש ברוף הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקעד.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי הקדוש ברוף הוא יעזר לך שבקרוב מאד מאד יהיה לך חתן טוב, ואת ההצעה שיציע לך הרב ... גרו יאיר זה ממני, יעזר הקדוש ברוף הוא שיהכל יסתדר על צד הכי טוב, ותהי הכי מאשרת בחייך.

תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סף הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוף הוא.

הקדוש ברוף הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תדאגי הילד יגדל ככל הילדים, וזה טבע בריא שילד יהיה שוכב, אל תכנסי בלחץ, רק תשתדלי שיהיה אוירה של שמחה בתוך הבית, ותראי להתאזר במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצו היום מצו למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם, ואם תהי בשמחה כל החיים שלך ילכו ככר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקעו.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על הילדים שלך, כי השכנים מאד מאד מתלוננים שהם פראים ומרביצים לבלם, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשמרי על הילדים שלך שלא יעשו הזקות, ומכך שכן שלא יצערו את אחרים, כי זה כואב לי מאד מאד לשמע דברים כאלו.

ילדים צריכים לחנוך אותם, ואם משקיעים בהילדים, זוכים להוציא מהילדים את הכי טוב, והם יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם, אבל אם לא משקיעים בהילדים זה יתהפך לרעה, ולמה את צריכה את זה?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקעו.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הכי טוב שהבחור יתגיר ויתחננו לשם שמים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

רק תראי לשמח את המשפחה, והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקעח.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ויהיה לך ולבעלך אריכות ימים ושנים טובות, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלצייכם, ותראו בשמחת בנכם ... גרו יאיר.

את צריכה לדעת שהחיים לא קלים, לכל אחד עובר משברים וגלים אחרים וכו' וכו', והעקר רק להתחזק בכל מיני התחזקות להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר.

את צריכה להיות שמחה ועליזה, כי לולי את לא היה לנו הצלחה גדולה בהמקוה, כי את היית ועדין את האישיות המרכזית בהמקוה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקעט.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם הארץ.

אני מאד מאד שמח שהכל הצליח על צד הכי טוב, רצייתי מאד שתהיו בקשר בפרטי פרטיות, וכך תוכלו להצליח בהכל, ומי יודע איזה תקונים הצרכתם לעבר עד שהגעתם ליום הזה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שמהיום והלאה הכל יסתדר כבר ביניכם, רק תהיו שמחים ועליזים, ואחד יעזר להשני.

... נרו יאיר נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל מינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמרא הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה גבריאל מ'כאל ר'פאל אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מפגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום שבת קל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

אתם זוג נפלא מאד מאד ואתם לא יכולים לתאר את האהבה שיש לי

אֲלֵיכֶם, רְצִיתִי לְרֹאוֹת רַק אֶת הַצְּלַחְתְּכֶם הַנִּצְחָיִית, וְשִׁיְהִי לָכֶם אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכְּלוּ וְתִצְּלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

אֶתְתַּקֵּפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת מְכַרְחָה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עֵז, וּבִפְּרֹט שְׁעַבְרַת יְלָדוֹת כָּל כֶּף קָשָׁה וְכו', וְלִכְּנֵן אֶסוּר לָךְ לְהִרְשׁוֹת לְעֲצֻמְךָ שְׁזָה יִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַתְּחַתְּנָתָ עִם בְּעַל נִפְּלָא, אֶת צְרִיכָה לְעֲשׂוֹת כְּמוֹ שְׂדֵבְרַתִּי אֶתְךָ אֲזוּ בְּחֻדְרֵי וְכו', אֶף שְׁזָה קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת מֵה לֹא עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל שְׁלוֹם בַּיִת, וּבְשִׁבִיל לְבָנוֹת אֶת אֲהָבָה שִׁיְהִי בֵּינֵיכֶם, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲתֶם זוּג נִפְּלָא מְאֹד מְאֹד וְאֲתֶם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הָאֲהָבָה שִׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, רְצִיתִי לְרֹאוֹת רַק אֶת הַצְּלַחְתְּכֶם הַנִּצְחָיִית, וְשִׁיְהִי לָכֶם אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה בְּחַיֵּיכֶם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

אתתקפא.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתיב (תהלים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך ולשומרי פקודיך", לא אכפת מאיפה שיונקים התחזקות, העקר להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ולהחדיר בתוך המחשבה אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במוח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד בלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות, כמו שדרך השרים להתפאר ולומר 'הייתי בורשא' וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים. ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה; ולכן מה אתה צריך להתבלבל מאיפה אתה מקבל התחזקות? ואיפה שרש נשמתך? יהודי צריך רק להחדיר

בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְבַרֵךְ, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה יִסוֹד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שְׁיִרְגִישׁ כָּל כֶּף אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁלֹא יוּכַל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שֵׁנ"ט) אֵיִתָּא בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ד סִימָן כ"א) עַל פְּסוּק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשׂוֹר", אֵל תִּקְרִי בְּשׂוֹר, אֲלֵא בְּסֵר, שְׁיִהְיֶה כָּל אֶחָד בְּסֵר בְּחֵלֶק שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בְּסֵר אוֹתִיּוֹת בְּרִסְלָב, הֵינּוּ שְׁכָל הַצְּרוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מִפְּנֵי שְׁיֵשׁ לָנוּ לֵב הָאֶבֶן, שְׁאֶחָד לֹא מִבִּין אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא מְעַנֵּין לְהַבִּין אֶת הַשְּׁנִי, כְּמוֹ שְׁתֵּי אֶבְנִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שְׁאוֹמֵר הַנְּבִיא (שֵׁס) "וְהִסִּירוֹתֵי מִכֶּם אֶת לֵב הָאֶבֶן וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשׂוֹר", שְׁזֵה יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שְׁאָדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשׂוֹר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא פּד) אֲהֵבָה דוֹחֶקֶת אֶת הַבְּשׂוֹר, הֲרַגַע שְׁיֵשׁ לְאָדָם לֵב בְּשׂוֹר, הוּא יִבִּין אֶת הַשְּׁנִי וַיֵּאֱהָב אֶת הַשְּׁנִי וַיַּעֲזוֹר לְהַשְּׁנִי, וְזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל חִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בְּסֵר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד עַל מְדוּתוֹ לַעֲקוֹר מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאֶבֶן שְׁזֵה מִדַּת הָאֲכַזְרִיּוֹת שְׁיֵשׁ בוֹ, מִדַּת הָאֲנוּכִיּוֹת שְׁיֵשׁ בוֹ, וְאִזְ דִּיקָא יִזְכֶּה לְלֵב בְּשׂוֹר, לְאֵהָב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִהְרַגִּישׁ בְּכָאֵב הַזּוֹלָת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לַעֲזוֹר, שְׁזֵה כָּל חִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְזֶה לֹא שְׁיִיף לְזוֹרֵם אֶחָד וְכוּ', זֶה מִתְּנָה לְכָלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן לֹא בְּחֵנָם שְׁלֵאֲחַרוּנָה מִתְּפָרְסֵם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מִכָּל הַחוּגִים וּמִכָּל הַחִסְדִּיּוֹת וּמִכָּל הַשִּׁטוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֶפְלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְּעַנְיָנִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵיךְ שְׁמַחֲזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפִילוֹת, וּמַחֲזֵק אֶת כָּלֵם, וּמְדַרִּיךְ אֶת כָּלֵם בְּדַרְךְ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז יִתְהַפֵּךְ לְבוֹ לֵב הָאֶבֶן, שְׁזֵה הַיַּצֵּר הָרַע הַסְּמִיךְ מ"ם שְׁעַנְיָנוּ רַק לַעֲשׂוֹת רַע לְהַזּוֹלָת וְכוּ', וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה לְבוֹ לֵב בְּשׂוֹר, שְׁזֵה הַיַּצֵּר טוֹב שְׁעַנְיָנוּ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזּוֹלָת וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

אתתקפב.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מובא (שליח ערוך ארח חיים סימן רצ"ו סעיף א') סדר הבדלה יין, בשמים, גר, הבדלה, וסימנה יבג"ה, וצריך לזהר שלא יהא הכוס פגום: הגה ונהגו לומר קדם הבדלה שעושים בבית הנה אל ישועתי וגו', כוס ישועות אשא וגו', ליהודים היתה אורה וגו', לסימן טוב, ובשעת הבדלה יתנו עיניהם בכוס ובנה, ונוהגין לשפך מכוס של יין על הארץ קדם שמים בורא פרי הגפן כדי שלא יהיה הכוס פגום, וטעם השפיקה דאמרינן כל בית שלא נשפך בו יין פמים אין בו סימן ברכה, ועושין כן לסימן טוב בתחלת השבוע, גם שופכין מן הכוס לאחר הבדלה ומכבין בו הנה ורוחצים בו עיניו משום חבוב המצוה; הרי שלך לפניך איך שצריכים להתנהג בהבדלה.

עם כל זאת יש אנשים ששמים מהיין של הבדלה בכל הכיסים שלהם, ואומרים שזה מסגל לעשירות וכו', ואני תמיד אומר שצריכים להשים רק על המח במקום התפלין וכו', כי כשיש שכל יש הכל, ואם אין שכל אין כלום, ולכן העקר לבקש ממנו יתברך על דעת ועל שכל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (גדרים מ"א) דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, ולכן העקר להשים טפת יין על המח במקום התפלין, וכשיש שכל יש כבר פרנסה בשפע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

אתתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֻדָּר תְּרוּמָה ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּכַר כְּתַבְתִּי כַּמָּה פְּעָמִים שֶׁחָבַל לְבַלְבֵּל אֶת הַמַּחַ עִם שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְכו', שְׁלֵא לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְאוּמָן, וּמַעֲתִיקִים שִׁיחוֹת מְצַפְּשׁוֹת שְׁקָרִים וְדַמְיוֹנוֹת, וְתוֹלִים אֶת זֶה עַל פְּלוּנֵי אוֹ אֲלֵמוּנֵי וְכו', וְכו', שְׁמֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא צְרִיכִים לְנִסְעַ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכו', מִי לָנוּ גְדוֹל מְמוֹהַרְנֵי'ת ז"ל שֶׁבְּפִרוּשׁ כְּתָב (חֲמֵי מוֹהַר"ן סִימָן ת"ו) שֶׁהֵרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרֶן הֵרֵב מִבְּרִסְלָב זי"ע, לֹא הָיָה יְכוּל לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַאַחֲרוֹנָה תַּקַּע"א וְכו', עָנָה רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר אִזּוּ בְּקוֹל חֲזַק מֵעַמֶּק הַלֵּב, מָה אָמַר לָכֵם אֵינְךָ דְּבָר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינּוּ מְלֵהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן בְּקוֹל זֵיע סָגִיא "וְוִי אֲזוּי אֵל אֵיךְ אֵיךְ זָאגִין, קִיין גֵּרַעֲסַעֲרַס דְּעַר פּוֹן אִיז נִישְׁט פֿאַר הַאַנִּין. אֵי אַנְדֶּרַע גּוֹטַע יוֹדֵן זָאגִין נִיט אֲזוּי, אִיז נֶאֱדָר אַקְשֵׁיא" (מָה אָמַר לָכֵם אֵינְךָ דְּבָר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צְדִיקִים אַחֲרִים אֵינָם אוֹמְרִים כִּךְ אִז עוֹד קְשִׁיא) [כְּלוּמַר הֵלֵא בְּלֹא זֶה כְּכַר מִקְשִׁין עֲלוּי קִשְׁיוֹת הִרְבֵּה, וְהִיָּה קֶשֶׁה עוֹד קְשִׁיא זֹאת גַּם כֵּן מִה שֶׁהַקְּפִיד כָּל כִּךְ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא].

וְכַתָּב מוֹהַרְנֵי'ת ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים שֶׁדְּבַר אִז עֲמָנוּ לְמַדְנֵי כַּמָּה דְּבָרִים. לְמַדְנֵי עוֹד הַפְּעַם עֲצָם גְּדֹל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אֵף עַל פִּי שְׂדֵעֵנוּ זֹאת מִכְּבָר, אֵף עַל פִּי כֵן מִרְבוּי דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים אִז בְּזֵה, וּמִתְנוּעוֹתָיו הַנוֹרְאוֹת אִז, הַכִּינּוּ עֲצָם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכַתָּב.

וְגַם אִז לְמַדְנֵי שְׂרַצוֹנוּ חֲזַק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְשִׁאֵין דְּבָר גְּדוֹל מְזֵה.

וְגַם לְמַדְנֵי כַּמָּה צְרִיכִין לְחֲזַק לְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, בְּפִרְט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁצְּרִיכִים לְשִׁבֵּרם בְּיוֹתֵר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שֶׁאֶפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעַצְמוֹ מְצוּהָ וּמִסְכָּמֵי לְבַלִּי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ

על ראש השנה, חלילה להסתכל על זה, וצריכין להזהר מאד לבלי לשאל אותו שום שאלה על זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות אצלו, ואף על פי כן בנקדת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא [וכן הוא נוהג לדורות].

וענין זה נוגע למה שאמרו חכמינו הקדושים (מכות י'): 'בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו' כמו שפרש רש"י. והוא מדברי חכמינו הקדושים על פסוק (במדבר כ"ב) "לך עם האנשים", וכן בשלוח מרגלים שהכרח משה רבנו בעצמו לשלחם, אף על פי שבאמת רצונו לא היה כלל בזה. וענין זה ראינו מרבנו ז"ל כמה פעמים, בפרט בענין ראש השנה שהיו אנשים שהיו להם מניעות מלהיות אצלו על ראש השנה, ושאלו אותו בעצמו והשיב להם שלא יהיו על ראש השנה. והתחילו להתעקש, הלא שמענו מכס גדל האזהרה להיות אצלכם על ראש השנה, ועשה עצמו כמקפיד עליהם וגער בהם שלא ידברו יותר, וכן עשו ולא באו על ראש השנה. ואף על פי כן אנחנו זכינו להיות רגילים לעמד לפניו. ושמענו והבנו ברמז ובפרוש שפנימיות רצונו אינו נוחה בזה כלל, רק הוא מכרח לומר להם כך מחמת ששואלים אותו על זה. ויש בזה הרבה לספור, [כמובא (שיחות הר"ן רי"ד) כשאדם שואל להצדיק אם לעשות דבר שיש בו מסירות נפש בשביל השם יתברך, הוא ראוי לו להשיב ולצוות עליו שלא לעשות. ואף על פי כן השואל אין צריך לקיים דבריו, ואמר אז רבנו ז"ל כל מה שהצדיק מצוה לעשות צריך לקיים, רק כשמצוה שלא לסע על ראש השנה אצלו, זה אין צריך לקיים וכו', עין שם].

וכן הוא נוהג לדורות שכששואלין להרב והמנהיג על דבר שיש בו כעין מסירת נפש, צריך להשיב לאו, אף על פי שבאמת לאמתו רצונו שימסר נפשו וישבר כל המניעות. על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת לאמתו, צריך להזהר מאד לבלי לשאל אותו בזה כלל, עין שם בחיי מוהר"ן כל זאת באריכות.

אז מה אתה צריך את דעתי וכו', ומה אתה צריך את דעת אחרים וכו', אצלינו מה שמוהר"ן ז"ל כתב, זה המתחיל רבנו ז"ל, ולכן לא כדאי אפלו להתחיל להתוכח מזה.

יֵעֶזֶר לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא אֶת חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי, לְהֵבִיא מְלִיּוֹן יְהוּדִים מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הֵם הַחֲתֻלִּים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הֵיְהוּדִים מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח הֵם חֲזָקִים מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשַׁכְּנָזִים, וְאֶצֶּל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְזֶה מְאֹד מְאֹד קָרוֹב לְהֵיְהוּדִים מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, שֶׁהֵם רְגִילִים לָזֶה מְאֹד, כִּי הֵם מְתַנְהֲגִים בְּפִשְׁטוּת, לֹא כְמוֹ הָאֲשַׁכְּנָזִים עִם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת וְכוּ', וְלָכֵן דִּיקָא הֵיְהוּדִים מֵעֵדוֹת הַמְּזֻרָח הֵם הַחֲתֻלִּים הַכִּי טוֹבִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאֶצְלוֹ הִיָּה הָעֵקֶר תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, שֶׁכֵּךְ צָרִיךְ יְהוּדֵי לְהִתְנַהֵג.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּכְנַס בּוֹכוֹחִים עִם אָף אָחָד, רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּאוֹמֵן, וְרָצָה שְׂאֲנַחְנוּ נְבוֹא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְמַנַּע אֶת זֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, שֶׁכֵּכֶר נוֹסְעִים אֵלָיו מֵאֲתִים שָׁנָה, מִשְׁנַת תַּקַּע"ב, וְלָכֵן שׁוֹם בְּעַל דְּמִיּוֹן עִם הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלוֹ לֹא יוֹכֵל לְהַפְּךְ אֶת דְּבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְזֶה בְּזִיּוֹן מְאֹד מְאֹד גְּדוּל אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבַרְךְ

אֶתְתַּקְּפָד.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּרוּמָה ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אָדֵר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חֵן עַל הָאֲחוּלוֹים לְבְרִיאוֹת, וְעַל הַתְּפִלוֹת, וְכָל הַמְּבַרְךְ מִתְבָּרַךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן.

כָּל הַעֲנִין שֶׁל דְּחִיקַת שְׁעָה, זֶה בָּא לְאָדָם רַק מִחֲמַת שֶׁהוּא בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שָׁמַח, וּמִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא אֵינוֹ דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲדַרְבָּה כָּל דְּקָה אֲצֵלוֹ יִקְרָה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַנֶּעֱם הֵכִי הַעֲלִיּוֹן, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"א) שִׁיּוּרְד מִלְמַעְלָה נֶעֱם הַעֲלִיּוֹן בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה, וְאֲשֵׁרִי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַנֶּעֱם הַעֲלִיּוֹן הַזֶּה.

אִם אָדָם תְּמִיד רַק שָׁשׁ וְשָׂמַח, זוֹכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"י) מַה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׂמֵחָה, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִגְדַת הַשְׂמֵחָה, וְאִזּוֹ הוּא מִסְתַּדֵּר הֵן עִם פְּרִנְסָה, וְהֵן עִם לְמוּד תּוֹרָה, וְהֵן עִם קִיּוּם הַמְצוּוֹת, וְהֵן עִם שְׁלוֹם בַּיִת, וְהֵן עִם אֲנָשִׁים, כִּי הַשְׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׂמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְלִכְּנֹן הַעֲקָר רַק לַעֲבֹד עַל נִגְדַת הַשְׂמֵחָה, וּכְשִׁיחִיָּה לָךְ שְׂמֵחָה, יִהְיֶה לָךְ הַכֹּל, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה.

מוֹהֲרַנְי"ת ז"ל מְרַבֵּה לְדַבֵּר בְּעֲנִין פָּגַם דְּחִיקַת הַשְּׁעָה (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּזֵלָה הַלְכָה ה' אוֹת י"י) אֲשֶׁר עָקַר תְּקוּנָה כָּל אָדָם הוּא עַל יְדֵי תְקוּנָה הַמְשַׁפֵּט. הֵינּוּ כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט, שִׁישְׁפֹּט אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל עֵת עַל כָּל דְּבָר, וְכָל הַפְּגָמִים מִהַשְׂאָדָם פּוֹגֵם וְחוּטָא, זֶה רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַמְשַׁפֵּט, שְׂאִינוּ מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט הַתּוֹרָה, וְעָקַר קְלָקוּלוֹ עַל יְדֵי חֲכָמוֹת רַעוּת שֶׁל הָעוֹלָם, שְׂזָה פָּגַם הַמְשַׁפֵּט, דְּהֵינּוּ מַה שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד כְּאֵלוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ מִתְנַהֵג עִמּוֹ בְּמִשְׁפָּט הַיֵּשֶׁר וְהַצָּדֵק, כְּאֵלוֹ אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן כְּפִי מַה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְנַהֵג עִמּוֹ, כִּי רַב הָעוֹלָם צוֹעֲקִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַפְּרִנְסָה, נִמְצָא לְפִי דַעַתָּם חֶסֶד וְשְׁלוֹם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְעוֹת הַמְשַׁפֵּט נִגְדָם, שְׂרוּצָה שִׁיעֲשׂוּ מַה שְׂאֵין בְּכוּחָם לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וְעִבּוּדָה מִפְּנֵי חֶסְרוֹן הַפְּרִנְסָה שְׂעוּבֵר עָלָיו וְכוּ', אֲבָל הָאֱמֶת בּוֹדָאֵי אֵינוֹ כֵּן. כִּי צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהֶאֱמִין כִּי צְדִיק הַשֵּׁם וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ, וּבּוֹדָאֵי אֵינוֹ בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוּתָיו, וְאֵינוֹ מְבַקֵּשׁ מִהַאָדָם שִׁיעֲשֶׂה מַה שְׂאֵין בִּיכְלָתוֹ, וּבּוֹדָאֵי הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂזָה עָקַר הַנִּסְיוֹן שֶׁל זֶה הָאָדָם, שִׁיחַטֵּף עִתִּים לַתּוֹרָה וְעִבּוּדָה

מתוך דחקות הַזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל כָּל הַמְקִיִּים אֶת הַתּוֹרָה מֵעֵינֵי סוּפוּ לְקִיּוּמָהּ מֵעֶשֶׂר, וְכֵן בְּכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם וְכוּ', כִּי בְּאֵמַת הָאָדָם לֹא בָּא לְעוֹלָם כִּי אִם בְּשִׁבִיל תְּקוּן הַמִּשְׁפָּט. דִּהְיִינוּ שִׁיקְבַּל שְׂכָרוֹ בְּמִשְׁפָּט, וְלֹא יֵאכַל נִהְמָא דְכִסּוּפָא, וְזֶה כָּל מַעֲלָתוֹ עַל כָּל הַמְלָאכִים, עַל כֵּן צְרִיכִים לְהֶאֱמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּוִדְאֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטָיו וְאֵינוֹ מְנַסֶּה שׁוֹם אָדָם בְּמַה שְּׂאֵינוֹ יִכּוֹל לַעֲמֹד בּוֹ, אֲף עַל פִּי שְׁלֹפֵי שְׂכָלוֹ קָשָׁה לוֹ לַעֲמֹד בְּעֵינַיִם אֱלוֹ שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, אֲף עַל פִּי כֵּן צְרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, וְלְהֶאֱמִין כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכֵּי הַשֵּׁם וּמִשְׁפָּטָיו, וּבְוִדְאֵי הוּא צְרִיךְ לַעֲבֹר בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעֵינַיִם אֱלוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְנַהֵג עִמּוֹ בְּעִשְׂרֵי אוֹ בְּעֵינַיִם אוֹ בְּהַתְגַּבְּרוֹת הַתְּאוּוֹת וְהַרְעִיוּנִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ', הָעֶקֶר רַק לְהִתְאָזֵר בְּמֵדַת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְאִז יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ בְּגִדּוֹל.

וְלִכֵּן חֻזַּק וְאֵמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ וְ"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֵצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחָרָה בְּכָל כּוֹחוֹ, כִּי כָּל הַחֻלָּאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלִם בָּאִים רַק מִחֻמַּת קְלָקוֹל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מְמַתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמָחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחַר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מְמַתְּנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוֹלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּרָה, כִּי מַה שְּׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֵצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֵצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

אתתקפה.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תרומה ב' דראש חדש אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדרבה בפורים את צריכה להיות שמחה ועליזה ולרקד מרב שמחה עם בעלך, כי אז נפתחים כל השמים ושמי השמים, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה פרק א' הלכה ד') כל הפושט יד נותנים לו, ופרשו הצדיקים כל מה שאדם מבקש בפורים, הוא יקבל, ולכן דיקא את ובעלך צריכים להיות בפורים הזה בשמחה עצומה, ולא להסתפל על שום דבר, ובזכות שמחת פורים, תזכי להפקד בזרע של קימא, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתוציאי את הדאגות מלבך, וזכות השמחה שתשמחי ותשמחי את בעלך השנה יותר מכל השנים, תזכי להפקד בזרע של קימא, ובשנה הבאה תשמחי עם תינוק בריא ושלם.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם ששש ושמח כל הפורים, ושופך את לבו לפניו יתברך בשפת האם שלו, ומבקש ממנו יתברך כל מה שצריך, שאז יקבל את הכל, כי פורים אז יורד אור גדול מהשמים וכו', וכל מה שאדם מבקש ממנו יתברך הוא מקבל, אף הסמ"ך מ"ם יודע את זה, ולכן הזמן צמלק מכניס באדם דאגות עצבות ומרירות, ושובר אותו לגמרי, העקר שיהיה כל הפורים במריבות עם אשתו ועם ילדיו ועם שכנים וכו' וכו', ולכן צריכים למסר את נפשו כל הפורים רק להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתהי באמת שמחה ועליזה עם בעלך בפורים, ועל ידי זה תזכי להפקד בזרע של קימא.

המאחל לך חדש מברך

אתתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמַחֲיָהּ וּמְחֻזֵּק אוֹתָנוּ יוֹם שְׁעָה שְׁעָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁקוֹבֵעַ אֶת עֲצָמוֹ בְּקַבִּיעוֹת חֻזְקָה לְלַמֵּד אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁמָאֵד מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל זֶה, וְאָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימֵן שִׁמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלוֹ "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן" שִׁיִּצֵּא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָהּ, וְאָמַר מֵאַחַר שִׁיִּצֵּא בְּעוֹלָם אֲנִי חֲפֵץ מְאֹד שִׁילְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְעוּרוֹרוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָהּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמְדוּ הַרְבֵּה אֶת ה"לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכָּל הַהֲתַקְרָבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, תְּלוּי כְּפִי שְׁמַרְגִּילִים אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד אֶת סִפְרוֹ "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", וְאָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימֵן שִׁמ"ט) שִׁיְכוּלִין לְהִיּוֹת נֶעֱשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שֶׁלוֹ וְכוּ', וְאָמַר שִׁיְהִיוּ בְּנֵי אָדָם שִׁילְמְדוּ וְיִתְפַּלְלוּ עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכוּ', וְאָמַר שְׁמִי שִׁיִּשָּׁב וְיַעֲסֵק בְּסִפְרֵיו רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וְיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמַּת אֶז בּוֹדָאֵי יְהִיוּ נִבְקָעִין אֲצִלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְבָבוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סַעֲוֹעֻט אִים אֵלַע אֲדַעֲרֵן טְרַעֲנַעֲן" [שִׁיִּפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידִיו].

עַכְשָׁו בְּחֻדֵּשׁ אֲדָר צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמַעוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקֵנוּ וְגוֹרְלֵנוּ, וְלֹא לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, תְּהִלָּה לְאֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפַלַּח כְּרָמוֹן רִקְתָּהּ מֵאֵי רִקְתָּהּ, אֶפְלוּ רִיקְנֵיךָ שִׁבְךָ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרָמוֹן; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, הַפֶּךְ הַקֵּץ מִן עֲמֶלֶק שֶׁהָשָׁר שֶׁלוּ בְּשָׁמַיִם הוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁרַק רוֹצֵה לְרֵאוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאָמַר (אֶסְתֵּר ג' ח') "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הַעַמִּים", כִּי כָּל עֲנִיָּנוּ זֶה הַפְּרָד וּמִשָּׁל, לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְפֹךְ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה שֶׁהִיא סוֹד הַשְּׂכִינָה, אָמַרָה (אֶסְתֵּר ד' ט"ז) "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", שִׁיְהִיָּה אֶחָדוֹת

בין נשמות ישראל, ועל ידי שזוכים לשמח, בזה מוחקים את המן עמלק המסית אותנו אחד נגד השני, כי אמרו חכמינו הקדושים (מגלה י"ג): ליכא דידע לשנא בישא כהמן; עוד לא היה אחד שיכל לדבר כל כך הרבה לשון הרע על עם ישראל כהמן, ולכן צריכים מאד לשמר לא לדבר אחד על השני, ובזה שנוזהר על זה, על ידי זה יאיר עלינו מלך הכבוד בעצמו, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך המאיר בכל העולם כלו, וגם בעולם הזה מלבש אורו יתברך בדומם צומח חי מדבר, שהכל לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, אשרי מי שתמיד שש ושמח עם כל הנקודות טובות שיש בו, ועושה כל מה שביקלתו להתאחד עם נשמות ישראל, שאין ערוך אליו, וכך אמרו חכמינו הקדושים (מגלה כ"ט): תניא רבי שמעון בן יוחי אומר בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא שבכל מקום שגלו שכינה עמהן גלו למצרים שכינה עמהן שנאמר הנגלה נגליתי לבית אביך בהיותם במצרים וגו' גלו לבבל שכינה עמהן שנאמר למענכם שלחתי בבבלה ואף פשהן עתידין לגאל שכינה עמהן שנאמר ושב הוי"ה אלהיה את שבותך והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקדוש ברוך הוא שב עמהן מבין הגליות; אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקפו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אבקש אותך שגם הלילה תבואי בליל שמחה שעושות נשות אנשי שלומנו שזה דבר גדול מאד מאד להיות בשמחה, שעל ידי זה ממשיכים על עצמם אור ודבקות באין סוף ברוך הוא, והשמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד, ואסתר המלכה זכותה למה שזכתה לגאל ולהציל את כלל נשמות ישראל, רק על ידי שהתחזקה בתקף הצרות שעבר עליה, כי נלקחה לבית אחשוורוש וכו' וכו', ואף על פי כן לא התיאשה, אלא

גַּם מִשְׁמָה צְעָקָה (תהלים כ"ב ב) "אֵלֵי אֵלֵי לְמָה עֲזַבְתָּנִי רְחוּק מִיִּשְׁוּעָתִי דְבַרְי שְׁאֲגַתִּי", וּבָזָה פְּתִיחָה שְׁעַר וּפְתַח לְכָל נְשׁוֹת עִם יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת שְׁאֲפָלוּ כְּשִׁיחֵיו בְּאִיזָה צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ', אִם רַק יִתְחַזְּקוּ וַיָּבֹאוּ לְצַעֵק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַפְלָה וּבְשִׁיחָה, יֵרָאוּ יִשְׁוּעָה גְּדוּלָה, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת כָּל הַחֲדָשׁ הַזֶּה רַק בְּשִׁמְחָה, וְתַרְבִּי לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתֵרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

תְּהִלָּה לְאֵל הַחַנּוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" שֶׁהִקְמַתִי בְּיַזַּע וּבְכַדָּם וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָה כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת מְאֹד מְצַלִּיחָה, וְתִהְיֶה לְאֵל הַמוֹן אֲנָשִׁים מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שְׁסָבִיב יִבְנֵאל הַתְּחִילוֹ לְבֹאוֹ וְלִקְנוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפָלִין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה קְדוֹשׁ הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְזַכּוּי הַרְבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה שְׁגַם אֶת תַּעֲשִׂי אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלֶךְ בְּהַחַנּוּת הַזֶּה, שֶׁהִיא לֹא לְמַטְרַת רוּחִים, אֲלֵא לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנִי שְׁמָה אֶת כָּל כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים לַחַג הַפּוּרִים, הֵן לְהִילָדִים, וְהֵן לְכָל הַמְּשַׁפָּחָה, וְהֵן מִתְּנוּת עֲבוּר מְשֻׁלּוֹחַ מְנוּת, וּבָזָה אֶת מַחְזַקֵּת אֶת הַחַנּוּת שְׁנוּכַל לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזַכּוּי הַרְבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי פְּלֵא עַל גַּבִּי פְּלֵא יִבְנֵאל עוֹמְדָת כְּבֹר לְמַעַלָּה מִמָּאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים, וְעוֹד לֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה שִׁיִּפְּיִצּוּ יְהִדוֹת כְּמוֹ הַחַנּוּת הַזֶּה "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" מְפִיֵצָה, וְתִהְיֶה לְאֵל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַחַנּוּת, וְזֶה שְׁמִיחָה לְרְאוֹת אֶת מַעַלֵּת קְדוּשַׁת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲפָלוּ שֶׁהֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּאִים לְהַתְעַנֵּן מֵהִיָּדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְנוֹת צִיצִית, תְּפָלִין, מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֵתְתַקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתַּשְׁעֵי"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אתה צריך לדעת שלנו אין אלא את דברי רבנו ז"ל, שאמר בפרוש (תי מוהר"ן סימן תל"ח) שאי אפשר לזויות לאנשים שינהגו הנהגה זו כי אם שעה אחת ביום, כי אי אפשר להכביד עליהם יותר, אבל באמת היו צריכים שהיה להם כל היום התבודדות, והפליג לדבר ממעלת השיחה בינו לבין קונו.

עלינו להתבונן על שתי דברים, א, מה זה התבודדות ומה התועלת מזה? ב, איך יכולים להתבודד כל היום, בשעה שצריכים להתפלל את השלש תפלות הקבועות שחרית מנחה ערבית, לאכל ולברך ברפת המזון, ללמד תורה, ולעבד כדי פרנסתו, אם כן איך שיהי להתבודד כל היום כלו?

אסביר לך על שתי הדברים האלו, ובזה תבין טוב מה זה התבודדות, ומה כונתו האמתיית של רבנו ז"ל, המצוה הראשונה לפי הרמב"ם הוא יחוד הבורא יתברך שמו, (רמב"ם פרק א' מהלכות יסודי התורה הלכה א') יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא, וכך הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם, לא נמצאו אלא מאמתת המצאו וכי, וידיעת דבר זה מצות עשה שנאמר "אנכי הוי"ה אלקיך", וכך המעלה על דעתו שיש אלוה אחר חוץ מזה, עובר בלא תעשה, שנאמר "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני", וכופר בעקר, שזהו עקר הגלות שהכל תלוי בו, מאין אדם יכול לדעת שיש לו אמונה ברורה ומזככת שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל לכל אלקות גמור הוא? אם הוא מדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ויש לו דו שיח עמו יתברך, זה סימן שהאמונה אצלו ברורה ומזככת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו'), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכונן את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כן, ואינו מדקדק כל כן. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפל ברעה; ולכן אצל רבנו ז"ל היה יסוד מוסד הענין של להרגיל את עצמו לדבר אל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ גִּלְהָ לָנוּ (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שְׁעָקָר מֵהַגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שְׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׁאֲנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵהַ שְׁעֵשִׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שְׁהִיָּה מְזוֹרָזוּ כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדְתּוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מֵאֵד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שְׁעִסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִגִּיעוּ; נִמְצָא שְׁזֶה עָקָר עִבּוּדַת יְהוּדֵי לְהִיּוֹת חֲזוּק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂרָק הוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְאִז עָלִיו לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ מִהֲרַגַע שְׁקָם מִהַשְׁנָה עַד הֲרַגַע שְׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְזֶה הִיָּה רְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁהִיָּה לָנוּ כֹּל הַיּוֹם הַתְּבוּדוֹת, שְׁאָדָם יְהִיָּה כֹּל כֶּף חֲזוּק בְּאַמוּנָה, שְׁאִיפָה שְׁהוּא רַק הוֹלֵךְ, וְאִיפָה שְׁהוּא רַק בָּא, יִמְצָא אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וִיקָים "שְׁוִיתִי הַיּוֹי" לְנִגְדֵי תְּמִיד" וְיִדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה שְׁלֵמוֹת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל.

וּמִחֲמַת שְׁיְהוּדֵי צְרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, צְרִיךְ לְאָכַל וּלְכַרֵּךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, צְרִיךְ לְקַים אֶת הַמְּצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, צְרִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, צְרִיךְ לְעַבֵּד עִבּוּר פְּרִנְסָתוֹ, צְרִיךְ שְׁהִיָּה לוֹ עֵסֶק עִם בְּנֵי אָדָם, הַרִי הוּא גַר בְּחִבְרַת בְּנֵי אָדָם, זֶה לֹא סוֹתֵר כְּלָל רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁרַצָּה שְׁהִיָּה לָנוּ כֹּל הַיּוֹם הַתְּבוּדוֹת, הֵינּוּ כְּשְׁאָדָם קָם מִהַשְׁנָה כְּבָר עָלִיו לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיֹאמַר "מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שְׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ", וְיִמְשִׁיף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְלַתַּת תּוֹדָה שְׁהַחֲזִיר לוֹ אֶת הַנְּשִׁמָּה, וּיְבַקֵּשׁ שְׁיִזְכֶּה לְמֵלֵאוֹת אֶת הַיּוֹם הַזֶּה בְּטוֹב וּבְנִעְיָמִים, וְיִשְׁמַר אוֹתוֹ לֹא לְהַפְשֵׁל בְּשׁוּם חֲטָא וְעוֹוֹן חֲלִילָה וְחַס, שְׁיִזְכֶּה לְקַים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה קִיּוּם מְצוּוֹתָיו, וְיִשְׁמַר אוֹתוֹ מִלְּרִיב עִם הַזּוֹלַת, וּלְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוֹלַת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הֲלָאָה,

ובין כך הוא מכין את עצמו להתפלל את התפלה הקבועה שחרית, וממשיך בתוך התפלה קבועה לשחזר גם שיחה בינו לבין קונו בלשון שרגיל בו, וכן לפני האכל מדבר עם הקדוש ברוך הוא, וכן כשלומד תורה מבקש את הקדוש ברוך הוא שייבין מה שלומד, וכן כשיוצא לעבודה על הדרך ובתוך העבודה ואחר העבודה הוא מדבר אל הקדוש ברוך הוא, וכך ממשיך את היום שלו, עד שהולך לישן, וזה נקרא כל היום התבודדות, ואין סתירה כלל, אך להגיע אל זה קשה מאד מאד, כי אדם צריך להיות כל כך מזכך בדעתו אשר אין בלעדו יתברך כלל, עד שירגיש את אמתת מציאותו יתברך, ועל זה אמר רבנו ז"ל שאי אפשר לצוות לאנשים שיינהגו הנהגה זו כי אם שעה אחת ביום, כי אי אפשר להכביד עליהם יותר, ולכן אמר לכל הפחות שעה, הינו שאדם צריך להיות חזק מאד מאד לגנוב לעצמו איזה שעה ולדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך שיתחזק באמונה ברוחה ומזככת, עד שיגיע למוחין מזככים, ויזכה כבר להתבודד כל היום עמו יתברך, ואפלו כשמדבר אל בני אדם, גם אז הוא מדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי מרב התכללותו באין סוף ברוך הוא, אזי אפלו כשהוא מדבר עם בני אדם הוא מדבר אז עמו יתברך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ה') שזה עבודת הצדיקים שאפלו כשמדברים עם בני אדם, הם מלבישים בתוך דבוריהם וספוריהם תפלות אליו יתברך, זה הלמוד העמק של רבנו ז"ל שלמד אותנו מענין תפלה והתבודדות שיחה בינו לבין קונו.

אבל להגיד מספר שעות כמו שש שעות וכו', אין על זה שום מקור ושום יסוד, וזה סתם המציאו כדי להכביד על בני אדם כל הענין של תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, כי באמת אדם שמאמין בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, אזי אפלו דבור אחד שמדבר אליו יתברך, לא הולך לריק, ובאמת כפי שעובר צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות על בני אדם, שכל אחד יש לו את הנסיונות הקשים והמרים שלו וכו', זה בכריאות, זה בעניות ודחקות, זה צער גדול בנים, זה מציאת הזוג וכו' וכו', כל אחד כפי מה שעובר עליו, קשה לו אפלו כמה דקות להתבודד עמו יתברך, כי מרב שהוא מתסכל מהצרות והיסורים שעוברים עליו, אזי קשה לו אפלו דבור אחד, ובאמת גלה לנו רבנו ז"ל שאדם צריך להיות כל

כִּף חֶזֶק, שְׁאֶפְלוּ אִם לֹא יָכוֹל לְדַבֵּר רַק דְּבוּר אֶחָד אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, שְׁגַם כֵּן יִהְיֶה יְקָר בְּעֵינָיו, וְגִלְהַ מוֹהֲרֵינִי ז"ל שֶׁפַּעַם כְּשֶׁדִּבֶּר רַבְּנוּ ז"ל עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִמַּעַלְת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר לָהֶם שְׁאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד כְּשֶׁמְדַבְּרִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְהַדְּגִים לָהֶם אֵיךְ מִתְבּוֹדְדִים וְכוּ', וְסַבֵּב אֶת הַפְּנִים שֶׁלוֹ מִתְלַמְּדֵיו, וְאָמַר בְּקוֹל עֵמֶק "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ, וְאֲנִי רוֹצֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה", אָמַר מוֹהֲרֵינִי ז"ל שְׂאֵז הַתְּעוֹרְרוֹנוּ מֵאֵד מֵאֵד אֵיךְ שְׂרַבְּנוּ ז"ל מִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֵל פְּנִים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה לְמוֹד עֵמֶק אֵיךְ אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כֹּל כִּף חֶזֶק בְּאֲמוּנָה בּו יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֶפְלוּ שְׁנוּפֵל וְיֹוֹרֵד וְכוּ', לְאִיפֶה שְׁנוּפֵל וְיֹוֹרֵד וְכוּ', שְׁלֹא יִתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲלֵא תַמִּיד יִחֹזֵר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ וְיִדְבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְכִף צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַבּוּדַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִם אָדָם מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְחַיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזִי עוֹלְמוֹ יוֹרֵשׁ בְּחַיִּים, כִּי עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ מְרַגֵּשׁ טַעַם רוּחָנִי שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, וְזֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר כָּלֵל, אִף שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגִלְיָם נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת מְגֻנּוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא חֶזֶק שְׂאֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עוֹזֵב בְּכָל מְחִיר וְכוּ', אֶפְלוּ שְׁלֹא יִקְבֵּל עוֹלָם הַבָּא, וְאֶפְלוּ שְׁיַעֲבֹר עָלָיו מֵה שְׁיַעֲבֹר וְכוּ', הוּא אֵינוֹ מַצְפֶּה שׁוּם גְּמוּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא רַק מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּו יִתְבָּרַךְ מְרַב אֶהְבֶּה שֵׁישׁ לוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוְנָה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְזֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאוּחֹז בְּזֶה.

וְלִכֵּן שְׁלֹא יִבְלָבְלוּ אוֹתָךְ עִם שׁוּם הִנְהַגּוֹת אַחֲרוֹת, זֶה תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְהַתְּבּוֹדְדוּת, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכּוֹל לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקפט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שבדרך כלל אני עונה לכלם, אבל זה בלתי אפשרי מפני צמצום הזמנים שלי, כי אני מקבל בכל יום המון מכתבים, ואם הייתי צריך לענות לכלם, הייתי צריך לשבת ולכתב יותר מעשרים וארבע שעות ביממה וכו', שאת מבינה שדבר כזה לא שיה, כי יש עוד הרבה דברים מה לעשות ביום, ואף שאני יודע שלכלם מאד חשוב לענות תשובה על שאלתו ועל בעיותו וכו' וכו', עם כל זאת צריכים להתחשב גם בי, סוף כל סוף עברתי זעזוע גדולה בבריאותי וכו', ארבע התקפות לב קשים, עד נתוח לב פתוח וכו', והחלמה לוקחת המון זמן וכו', ולכן אני מגבל בעניית התשובות לכל אחד ואחת וכו', כי לא בכל פעם אני יכול לכתב, כי אני עסוק גם עם תפלה ולמוד, וגם עם המון אנשים שצובאים על פתחי וכו', וצריכים לתת לכל אחד את היחס הראוי לו וכו', עם כל זאת אני משתדל מאד לענות לכל מכתב שכותבים לי, אף שיוכל לקחת שבוע או כמה שבועות עד שאני יגיע אל המכתב ששלחת אלי וכו', ויכול גם להיות שהרבה פעמים יוצא המכתב חלק וכו', וכן הרבה פעמים אין שם וכו', ואין פתבת וכו', ולכן את צריכה לדון אותי גם כן לכף זכות, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קכ"ז): ואתם כשם שדנתוני לכף זכות המקום ידין אתכם לכף זכות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָאֵמֶת אֶגִּיד לְךָ שְׁכָל הָעֵסֶק שֶׁל מְנִיּוֹת זֶה כְּמוֹ הַמּוֹרִים וְכוּ', וְאִף שְׁבִנִי אָדָם נִשְׁבָּעִים שֶׁזֶה עֵסֶק טוֹב וּמְרוּיָחִים כֶּסֶף טוֹב מְזֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי בְּשָׁלִי שֶׁעֵסֶק מְנִיּוֹת זֶה עֵסֶק שֶׁל הַמּוֹרִים, כִּי גַם בְּהַמּוֹרִים מְרוּיָחִים הַמוֹן כֶּסֶף, אָבֵל לְבִסּוּף מִקְבָּלִים מְכָה כְּזוֹ שֶׁמֵּאֲבָדִים לֹא רַק אֶת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁהִשְׁקִיעַ, אֲלָא שְׂאָדָם לוֹוֶה עוֹד כֶּסֶף וְנִכְנָס בַּחֹבּוֹת לְאֲלָפִים וּרְכֻבוֹת, גַּם אֶת זֶה הוּא מֵאֲבֵד וְנִשְׂאָר בְּעַל חוֹב גְּדוֹל מְאֹד.

אוּלַי תַּחֲשַׁב שֶׁאֲנִי פְרִימִיטִיבִי וְכוּ', וּמְדַבֵּר לֹא לְעִנְיָן וְכוּ', אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ לְלַכֵּת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְאָמַר בְּפִירוּשׁ (לְקוּיֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) שֶׁעֵקֶר הַיְהִידוּת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, כִּי כְּשֶׂאָדָם הוּא הוֹלֵךְ אַחֵר שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֵל בְּטַעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלִבּוֹא לִיְדֵי רַעוּת גְּדוֹלוֹת וְכוּ', וְסִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מִעֲשָׂה ט') שֶׁהֵתֵם הָיָה שְׂמַח מְאֹד מְאֹד, וְאִף שֶׁאֲשַׁתּוֹ שְׂאֵלָה אוֹתוֹ לְמָה כָּלֵם מְרוּיָחִים כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה, וְאֵתָה אֵינְךָ מְרוּיָח כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה וְכוּ', עֲנָה וְאָמַר קִדָּם מַה לָּנוּ לְהִתְעַרֵב עִם הַזּוֹלָת, זֶה מַעֲשָׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשָׂה שְׁלִי, וְאַחֵר כֶּךָ בּוֹאֵי נַעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן מַה הִפְסַדְתִּי בְּעֵסֶק שֶׁהִרוּחְתִּי מִיָּד לְיָד כֶּךָ וְכוּ', זֶה עָלָה לִי כֶּךָ, וְזֶה עָלָה לִי כֶּךָ, וּבִיחַד עֲשִׂיתִי וְהִרוּחְתִּי כֶּךָ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, הֵינּוּ שְׂאָדָם כְּשֶׁעוֹבֵד בְּאִיזָה עֲבוּדָה וּמִקְבֵּל מִשְׁכָּרַת עַל פִּי הַשָּׁעָה שֶׁעָבַד, אוֹ שֶׁעוֹסֵק בְּאִיזָה מִסְתָּר וּמְרוּיָח כְּפִי הַמִּסְתָּר, זֶה נִקְרָא שֶׁהוּא עוֹבֵד מִיָּד לְיָד, הוּא רוֹאֶה תְּכֵף וּמִיָּד בִּידוֹ מַה מְרוּיָח וְכַמָּה מְרוּיָח וְאִיךָ מְרוּיָח וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הָעֵסֶק הַמְּנִיּוֹת, זֶה כְּמוֹ הַמּוֹרִים, אָדָם מְהַמֵּר עִם הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, וְזֶה חֻכְמָה מְאֹד עֲמָקָה שֶׁל רַמָּאִים וְכוּ', אֵיךְ לְתַפֵּס קַרְבָּנוֹת וּלְעַשֵּׂק מֵהֶם אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', נוֹתְנִים לוֹ לְהַרְוִיחַ וּלְהַרְוִיחַ וּלְהַרְוִיחַ וְכוּ' וְכוּ', וְכִשְׂאָדָם רוֹאֶה שֶׁהוּא מְרוּיָח, אֲזִי הוּא מְלֻוֶה כְּסָפִים לְהִשְׁקִיעַ בְּהָעֵסֶק שֶׁהוּא רַק מְרוּיָח, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁאֲפִלוּ מִמִּשְׁכָּנֵים אֶת הַדִּירָה שֶׁלָּהֶם כְּדֵי לְהַרְוִיחַ יוֹתֵר

ויותר, ויש שמוכרים את הדירה שלהם ומשקיעים את הכסף במניות, כדי להרויח ולהיות עשירים גדולים, ויש עוד אנשים שלווים כסף משוק האפר וכו', כדי להשקיע בהמניות, כי הוא רוֹאָה לַפְנֵי שִׁיחִיהָ עֲשִׂיר מִלִּיּוֹנָר וכו', ופתאום הוא מקבל את המכה הגדולה שתוף לילה ויום אבד את כל הכסף שלו, ונשאר בעל חוב גדול וכו', בלי בית וכו', ושוק האפר רוצים להרג אותו וכו', והוא נרדף מעצמו וכו', ועוזב את אשתו וילדיו וכו', ומסתבך בסבוך כזה שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ונופל מפח אל הפחת וכו' וכו', עכשו אשאל אותך האם זה כדאי? ואף שרואים שיש בני אדם שמצליחים בגדול מזה, זה סתם אחיזת עינים, כי אין אדם שלא אבד לבסוף את כספו, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רפ"ד) שהסמ"ך מ"ם לפעמים מעשיר אדם באיזה ענין, כדי שכלם ירוצו ויעשו את העסק הזה, כי לפעמים נותנים לאדם עשירות גדול, וכל העולם מתקנאים בו ורודפים אחר הממון והעשירות, ומבלים ימים ושנים על זה, והכל מחמת קנאה והסתכלות שמסתכלין על זה שנתעשר כל כהן, ואחר כהן אינו עולה בידם כלום, וכל זה מעשה הסמ"ך מ"ם שהשתדל בזה להזמין עשירות גדול לאחד, כדי שהרבה הרבה אנשים יבלו ימיהם ושנותיהם חס ושלום על ידי זה, אשרי מי שפותח את העינים ורואה מה לפניו.

ולכן תוציא תכף ומיד את הכסף מה שאתה עדין יכול להוציא, כדי שלא תאבד את הכל, ומהיום והלאה תברח מהעסק המניות וההמורים שהכל הבל ודמיון גדול מאד, ורמאות גדולה איך להוציא מבני אדם כספים במרמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתַּשְׁעִי"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מֵאֵכֶזֶב שְׁיוֹם אַחַר יוֹם נִדְחָף הַחֲפִירוֹת וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִלָּחֵץ אֶת ... שְׂיִתֵּן אֶת הַתְּכַנּוּת לְהַמּוֹדֵד וְכוּ', וְלִהְיֹת אִיפֶה עוֹשִׂים אֶת הַקְּדוּחִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה מֵאֵד מֵאֵד לְהַזְדַּרֵּז בְּהַבְנִיָּה, וְכָל כֶּף כָּף לִי שֶׁהִסְמַךְ מִ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי עֲפֹכִים לְמַנַּע וּלְעַכֵּב וְכוּ', יוֹם דוּחָה יוֹם.

נָא וְנָא אֶל תְּהִיָּה בְטוֹלָן, רֵאָה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מִּרְא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאַל, וְמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת קל"ב, אָף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחָף מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וְמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֶלָּא דַּע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנֵּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיּוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה חֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתתקצב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

באתי לברך אתכם בכרפת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הנכדה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצאי חלציכם.

רק חזקו ואמצו לתת תמיד תודה והודאה להקדוש ברוך הוא על כל החסדים והרחמים גמורים שעושה אתכם, כי זה דבר גדול מאד מאד להרגיל את עצמו לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, שעל ידי זה נתרחב הדעת לבקש הלאה, כי אנחנו צריכים הרבה ישועות בהחיים, ובנתינת תודה להקדוש ברוך הוא על ידי זה ממשיכים על עצמם אור וזיו חיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, אשרי מי שמרגיל את עצמו לתת תמיד תודה והודאה להקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצג.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

באתי לברך אתכם בכרפת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הבת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו בחייכם, ותרוו רב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצאי חלציכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכַּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֵתְתִקְצֵד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אָדָר הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עֲצָה אַחֲרַת אֵלֶּא תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה
פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְצָרִיכִים לִהְיוֹת עֵקֶשׁן גְּדוּל לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
עַל הַבֵּן שְׁיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְלַהֲדַלִּיק
נֵר שֶׁל שְׁמֵן זֵית לְעֵלוֹי נִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, וְלַתַּת צְדָקָה בְּהַזְכַּרְת אֵלֶּהָ
דְּמֵאִיר עֲנִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת סְגֻלָּה סִימָן ז') מִי שֶׁנִּתְאַלֵּם בְּפִתְעָא, פְּתָאם,
יַעֲבִירוּ עַל פִּי חֶלְף [סַכִּינ שֶׁל שְׁחִיטָה] כְּשֶׁר; כַּמּוּבָן שֶׁרַק חֲכָם וְצַדִּיק גְּדוּל
יְכוּל לְכַצֵּע אֶת זֶה.

צָרִיכִים לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּסִבְלָנוֹת מְאֹד גְּדוּלָּה, לֹא יְכוּלִים לְהַכְנִיס
אוֹתָם בְּלַחֵץ וְכוּ', הַיּוֹם הַדּוֹר מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת בְּיַד קִשָּׁה
עִם יְלָדִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן וְכוּ', כִּי זֶה גֹרֵם בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ וְכוּ', חֲנוּךְ זֶה לֹא
לְלַכֵּת עִם יָד קִשָּׁה, חֲנוּךְ זֶה קָדָם לְחֲנוּךְ אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת
הַהוֹרִים, וּמָה שֶׁשּׁוֹמְעִים בְּבֵית אוֹמְרִים בַּחוּץ, כַּמֵּאֲמָרם ז"ל (סְכָה ג"ו:): שׁוֹתָא
דִּינּוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְאַבּוּהָ אוֹ דְאַמִּיָּה, מָה שֶׁהִתִּינּוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע
אוֹ מֵהָאָבָא אוֹ מֵהָאָמָא, וְכֵן מָה שֶׁרְוֵאִים בְּבֵית הֵם מְגַלִּים בַּחוּץ וְכוּ', וְכֵן הֵם
מִתְנַהֲגִים כְּכָה, וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר קָדָם כָּל עַל עֲצָמוֹ, וְלַחֲנוּךְ אֶת
עֲצָמוֹ עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלֹא לִהְיוֹת כַּעֲסָן וְלְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת

וכו', ואז נכון לבו יהיה בטוח שהילדים יחקו אותו, וכן צריכים ללכת עם הילדים באהבה גדולה מאד, ולהתענגן טוב את הבטחות שלהם, אפלו שזה נראה דבר קטן ופשוט, צריכים להוריד את עצמו אל הילדים, כי אי אפשר ללכת עם ילדים בתקיפות, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ק"ז) הבנים שוטים, כשאביהם כעסן; כי כשהאבא כעסן והבן שואל אותו משהו וכו', והאבא צורח וצועק עליו כמטרף וכו', אזי הבן נשאר שוטה וכו', אבא צריך להוריד את עצמו אל ילדיו, ולספר להם ספורי צדיקים, וכן להתענגן בכל מה שעובר עליהם, שזה מעקר החנוף.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצה.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני חושב שהבעיה זה אצלך וכו', שאתה צריך ללכת להבדק אצל רופא פסיכיאטר וכו', האם אינך יודע שהבעל צריך לקנות לאשתו בגדים ונעליים? וזה הבעיה שלך שאתה צריך לקנות לה בגדים? הרי חכמינו הקדושים אומרים (חלין פד): לעולם יאכל אדם וישתה פחות ממה שיש לו, וילבש ויתכסה במה שיש לו, ויכבד אשתו ובניו יותר ממה שיש לו, שהן תלוין בו והוא תלוי במי שאמר והיה העולם; וכתב רבי חיים ויטאל (שער המצוות פ' רשת עקב) ראיתי למורי הארז"ל שלא היה חושש בעצמו להתכבד במלבושים נאים יותר מדי, גם במאכלו היה אוכל דבר מועט מאד, אבל במלבושי אשתו היה זהיר מאד לכבדה ולהלבישה, והיה מפיק כל צוניה אף אם לא היתה ידו משגת כל כך; ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ק"ט). חיב אדם לשמח בניו

וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּרַגְלֵי וְכוּ', וְנָשִׁים בְּמַאי? תִּנִּי רַב יוֹסֵף בְּכָבֵל בְּבִגְדֵי צַבְעוֹנִין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּבִגְדֵי פֶשֶׁתָן מְגַהֲצִין; הֲרֵי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂצָרִיכִים לְשַׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה, בְּפֶרֶט לְפָנַי כָּל חַג, וְלִקְנוֹת לָהּ בְּגָדִים יָפִים וְכוּ', וְאַתָּה עוֹד מִתְלוֹנֵן עַל אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', אַתָּה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ אֶפְלוּ לְכַתֵּב לִי דְבַר כְּזֶה, וּמִכָּל שָׂכֵן לְהִתְלוֹנֵן עָלֶיךָ, בְּשָׂעָה שֶׁהִיא עוֹבְדַת קֶשֶׁה כָּל יוֹם וְיוֹם, הֵן עִם הַגְּדוּל שֶׁל הַיְלָדִים, וְהֵן עִם הַכְּבִיסָה וְהַנְּקִיּוֹת בְּבֵיתָ, וְהֵן עִם הַבְּשׂוּל וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה אֲדוֹן פְּרָחַח לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהִתְלוֹנֵן עַל אֲשֶׁתְךָ, מַה סֵךְ הַכֹּל הִיא רוֹצָה, שְׂמֵלָה וְנִעְלִים שְׂמֵגִיעַ לָהּ וְעוֹד אֵיךְ מִגִּיעַ לָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִבְדֵּק אֲצֵל רוֹפֵא פְּסִיכִיאָטֵר אִם אַתָּה בְּכֻלֵּי נוֹרְמָלִי, וְאַנִּי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ כִּי מִדַּת הַקְּמֻצָנוֹת הִיא הַמְּדָה הַכִּי רָעָה שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וּמוֹבָא (סֵפֶר נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - פְּרֻשַׁת מִקְצֵ) עַל הַפְּסוּק "וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ לְקַמְּצִים" רַמְזוֹ שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהִזְהֵר מְאֹד מִמְדוֹת קַמְּצָנוֹת וְכִילִית, כְּמוֹ דְאִיתָא בְּסֵפֶר הַיֵּשֶׁר לְרַבְּנֵנוּ תַּם, אִם יִהְיֶה אָדָם כִּילִי הֵינּוּ קַמְּצָן אֵינן זֹאת הַמְּדָה הַרְעָה לְבַדָּה בּוֹ, רַק אַחֲרַת מְלַבֵּד אֶלָּה, וְזֹאת עָלְתָה עַל כְּלָנָה, וְסוּף דְּבָרָיו עַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְכִילִי לְהִיּוֹת עוֹבֵד הַשֵּׁם, עֵינִי שֵׁם דְּבָרָיו הַמְּתוּקִים הָאֲמִתִּים בְּאַרְךָ, וְזֶהוּ "וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ" וְגו', דֵּהֵינּוּ יוֹסֵף הִיא מִתְקַן אֶת הָאָרֶץ בְּשִׁבְעַת שָׁנִי שְׂבַע אֶת מְדוֹת הַקְּמֻצָנוֹת שֶׁבָּהֶם וְזֶהוּ "לְקַמְּצִים", כִּי אֵינן לָךְ אָדָם נִמְלֵט מִמְּדָה זֹאת, אִם לֹא כְּלוֹ יֵשׁ בּוֹ מְקַצָּתוֹ, וַיֵּשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם אֶפְלוּ קִצָּת מְקַצָּת מִהַקְּמֻצָנוֹת, וְצָרִיךְ הָאָדָם לְהִסִּיר עֲצָמוֹ מִמְּדָה רָעָה זֹאת, עֵינִי שֵׁם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחוֹנֵן דַּעַת יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְרַחֲמָנוֹת לְרַחֵם עַל אֲשֶׁתְךָ וְלַעְזוֹר לָהּ וְלִתְמַךְ בָּהּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְתַּקְּצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תשואת חן על התפלות והאחולים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

הסוד שנשים דתיות וחרדיות יש להן סבלנות ושלווה ורגע לגבי ילדיהם, זה בא להן מתקף האמונה שיש בהן, כי המאמין האמתי שמאמין בו יתברך, החיים שלו חיים אחרים לגמרי, כי על ידי תקף האמונה שמחדירים בעצמם שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ותמיד נותנים תודה להקדוש ברוך הוא על החסדים והרחמים גמורים שעושה עמו, על ידי זה נתרחב לבו ודעתו, וחי חיי אשר ורגע וסבלנות, כי מדת אריכות אפים שהיא סבלנות, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קנ"ה) תלוי באמונה, ככל שאדם יותר מאמין בהקדוש ברוך הוא, כן הוא זוכה להיות סבלן, ולכן ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, שזה יביא לך סבלנות ורגע בחייה, ומה גם שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עונותיה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שיש בני אדם שבהכרח שמים אותם שישרתו את הצבור, ולכן תקח בחשבון אולי אתה אחד מהם, אתה צריך לעשות את שלך להמשיך לשירת את הצבור בנאמנות, ולזכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ב) וכל עמלים עם הצבור יהיו עמלים עמהם לשם שמים, ולכאורה למה נקט התנא את הלשון "עמלים עם הצבור", אלא הנראה כי לעסק עם

הַצְּבוּר צָרִיף לְהִיּוֹת עִם עֵמֶל וּיְגִיעָה גְּדוֹלָה, עִם כָּל זֹאת צָרִיף שִׁיְהִיָּה כָּל כּוֹנְנָתוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְאִף שְׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לַעֲשׂוֹת רַק טוֹבוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְתִרְאֶה לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, אֲשֶׁר הַשֶּׁכֶר עַל זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, וּמְצִיל עָנִי מִגּוּזְלוֹ וְכוּ', וְעוֹזֵר לְעֲנִיִּים לִיתוּמִים וּלְאֵלְמָנוֹת וְכוּ', וְדוֹאֵג לְמַחְסְרֵי אֲמָצְעִים וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁמְעַמִּיד אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל תְּלָהּ, שֶׁכָּרוּ לֹא יִקְפַח מִן הַשְּׁמַיִם, וְיִכְנַס בְּתוֹךְ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים עֲלִיוֹנִים בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, נֶגֶד י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים, וּמֵה שְׂאֵתָהּ מֵתְלוֹנֵן שְׁלָמִי שְׂאֵתָהּ עוֹשֶׂה טוֹבָה מְשַׁלֵּם לָךְ רְעָה, אֵתָהּ צָרִיף לְדַעַת כְּכֹה זֶה הוֹלֵךְ וְכוּ', מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, עָלָיו לְדַעַת שֶׁתִּמְיֵד יִשְׁלַמוּ לוֹ רְעָה תַּחַת טוֹבָה, וְאִין לוֹ לְהִתְפַּעֵל מִזֶּה כָּלֵל, וְאִדְרָבָה עוֹד יִקְבַּל שֶׁכָּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת דַּעַת סִימָן ל"ג) מִי שֶׁמְשַׁלְּמִין לוֹ רְעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכָּל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַבוּרָא; וְלִכֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תִּפְסִיק אֶת עִסְקָךְ עִם הַצְּבוּר, וְזֶה בְּכָלֵל לֹא בְּטוֹל זְמַן, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ה' הַלְכָה א') הָעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בְּתוֹרָה; וּבִפְרָט שְׂאֵתָהּ נְסִיֶת כְּבוֹר הַרְבֵּה עִבּוּדוֹת וְכוּ', וְלֹא הַצְּלַחְתָּ, וְרַק בְּצָרְכֵי צְבוּר שֵׁם אֵתָהּ מְצַלִּיחַ מְאֹד, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חִזֵּק בְּדַעְתָּךְ, וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תִּחְזֹר מֵעֲצָמָךְ, תִּהְיֶה סִבְּלָן גְּדוֹל מְאֹד, וְאִף שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (דְּבָרִים רַבֵּה פָּרָשָׁה א' סִימָן י') אָמַר רַבִּי יִצְחָק בְּשִׁעָה שִׁיְשָׂרָאֵל נִשְׁמָעִים לְגְדוּלֵיהֶם וְאִין גְּדוּלֵיהֶן עוֹשִׂים צָרְכֵיהֶן בְּאוֹתָהּ שְׁעָה (יִשְׁעִיָּה ג') "הַוְי"ה בְּמִשְׁפֵּט יְבוֹא עִם זְקֵנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו", וְכָל כִּף לְמָה, שֶׁמִּשְׂאוּי שֶׁל צְבוּר קָשָׁה וְאִין אָדָם יְחִיד יְכוֹל לְשֹׂא מִשְׂאָן שֶׁל צְבוּר בְּעֲצָמוֹ, תִּדַּע לָךְ שֶׁהָרִי מִשֶּׁה רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים לֹא הָיָה יְכוֹל לְשֹׂא מִשְׂאוּי שֶׁל צְבוּר לְעֲצָמוֹ; וּמֵאַחַר שְׂאֵתָהּ יוֹדַע שָׂרֵב רַבֵּם שֶׁל הַצְּבוּר אוֹהֲבִים אוֹתָךְ וְשׁוֹמְעִים בְּקוֹלָךְ וְכוּ', וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְעֹזֵב אֶת עִסְק הַצָּרְכֵי צְבוּר בְּשֶׁבִיל כְּמָה פְּרַחְחִים שְׁעוֹשִׂים עָלֶיךָ בְּקִרְתָּ וְכוּ', וְאֵתָהּ צָרִיף לְזַכֵּר אֶת זֶה שֶׁעַל כָּל אֶחָד שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, מְכַרַח שִׁיְהִיָּה עָלָיו בְּקִרְתָּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶסוּר לְעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, וְצָרִיף שִׁיִּדַּע שֶׁהַבְּקִרְתָּ זֶה מַחְמַת קִנְיָה סְרוּחָה עַל שְׂאֵתָהּ מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּהְיֶה חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְתִמְשִׁיךְ

בעבודת הקדש, ושכרך גדול בשמים, ובפרט אם בהעסק של הצבור תלוי להגדיל שמו יתברך בעולם, הרי אין עוד דבר יותר גדול וחשוב מזה, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצח.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך מי ששורף ספרים, הוא מגלה שיש בו גיד של גוי ארוך טמא וכו', כי יהודי המאמין בו יתברך לא ילך לשרף ספר שמדבר מהלכה, ובכלל הענין הזה לשרף ספרים זה רשעות ואכזריות, ואוי להם להבריות שלא מוחים על זה, כי היום מבגר שורף ספרים שלא נראה לו, או הספרים או המחברו וכו', ולמחר הילדים ילמדו ממנו מאחר שלא שמעו שום מחאה על זה, ומה ישרפו הילדים? חמשים ומשניות וגמרות וכו', כי ילדים כבר לא מבחינים מה מתר לשרף ומה אסור לשרף, אם הוא רואה או שומע שמבגר שורף ספרים ואף אחד לא מוחה על זה, נעשה בעיניו כהתר, ולכן אוי לאלו שיכולים למחות ולא מוחים.

ולך נא וראה מה שכתב מוהרנ"ת ז"ל בשעה ששרפו את הלקוטי מוהר"ן המתנגדים הרשעים (עלים לתריפה מכתבי מוהרנ"ת ז"ל) "אין אדם שורף את ספרי רבנו ז"ל, אלא שלפני זה עבר עברה מאד חמורה, ואין אדם לומד בספרי רבנו ז"ל, אלא שלפני זה נכנס בו הרהור תשובה גדולה מאד", רואים מזה מי שמסגל לשרף ספר קדוש ונורא המדבר מגלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, כמו הלקוטי מוהר"ן, מכרח להיות שהוא עבר עברה חמורה עד מאד, ודבר זה שיך בכל דור ודור, אם אחד מסגל לשרף ספרי הלכה או ספרים שמגלים את אמתת מציאותו יתברך, בידוע שזה בעל עברה גדול

מאד, ולא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לו, וימות מיתה משנה שאיכריו יפלו ממנו אחת אחר השניה וכו'.

פעם בעצרת ימי תשובה לקח שוחט שהיה מהמתנגדים על מוהרנ"ת ז"ל לקוטי מוהר"ן, וקרעו לגזרים וזרק את זה בשרותים רחמנא ליצלן, ובערב יום כפור לפנות בקר בשעה ששחט את הכפרות להחסידיים, ובאמצע הצרף להפסיק כי היה צריך לנקביו, ונכנס באותו שרותים איפה שקרע לגזרים את הלקוטי מוהר"ן והשליכו שם, וכשהתפנה בא חלדה והוציא לו מלמטה את הבני מעים וכו', ואנשים שחכו שיצא השוחט מהשרותים וימשיך לשחט להם את הכפרות, ושראו שהוא מתמהמה יתר מדי זמן, פרצו את הדלת וראו אותו שוכב בתוך הצואה מת ומלמטה יצא ממנו דם רב, הרי שלף לפניך שמי שיש לו עזות מצח כזה לשרף ספרים, הסוף שלו יבוא במיתה משנה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתתקצט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כשאדם חוזר בתשובה, נעשה כקטן שנולד מחדש, ולכן שלא יפחדו אותך שמפני חטאות המגוננים הילדים לא יצליחו, זה בכלל לא נכון, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, עד כדי כך שאמרו (ברכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא) גדול כוחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד.

צריכים מאד מאד לשמר מכל אלו שקוראים את עצמם בעלי מקבלים וכו', כי לצערנו הרב יש ביניהם הרבה בעלי דמיונות, ויותר נאה להם השם בעלי מקבלים, כי מה הם לא יעשו בשביל לקבל כסף וכבוד ושם ופרסום וכו' וכו', ולכן אין מה להתבלבל מאנשים כאלו שהם סתם שקרנים ר'מאים צ'בועים, ש'רץ' השורץ על הארץ בלי שום ספק וספק ספיקא.

אשרי אדם שלא מבלבל את עצמו משום בריה שבעולם, וחוזר בתשובה אליו יתברך עם לב אמת לב נכון, ועל ידי זה יקבל נשמה חדשה לגמרי, ואין לו לחש כלל מהעבר שלו ומהעבר של ההורים שלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ד) שכח המדמה מבקש כלי לשכך שם, ועל כן הוא מחזיר תמיד לשרות על פי שונה הלכות, ועל כן אם הם מחדשים דבר בתורה, והוא חדוש נאה ומתקבל, כי הוא בא מכח המדמה, שמדמה מלתא למלתא, אך שהרע שבו יותר מהטוב, ואלו החדושים מזיקים לפרנסה; עיין שם, אבל רבנו ז"ל מדגיש כי אם אדם נזהר מלשון הרע, וזוכה לדעת שלם, על ידי זה הוא יכול לברר את הטוב מהרע וכו', והענין הוא כל זמן שאדם לא מחדש דינים חדשים מדעתו, אין לו מה לפחד מזה כלל, הינו שזה סובב על כלל הקצורים שמקצרים בשביל המון עם שבינו יותר ויותר את ההלכה, ושיהיה לפניהם הלכה ברוחה, הם עושים דברים טובים מאד, ולא עליהם סובב דברי רבנו ז"ל, אלא על אלו אשר מחדשים הלכות חדשות

שָׁאִין עַל זֶה שׁוּם יִסוּד, וְכִמּוֹ שָׁאֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תפ"ד) שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל אֲצֵל הַלּוּמְדִים לְהַמְצִיא חֲדָשׁוֹת, הֵינּוּ מֵה שְׁכָל אֶחָד רוֹצֵה דִּיקָא לְהַמְצִיא דִּין חֲדָשׁ; מֵה שָׁאִין לְזֶה שׁוּם מְקוֹר בְּשִׁלְחַן עָרוֹף, אֵלּוּ הֵם הַבְּעֵלִי דְמִיּוֹנוֹת, וְכֵן אֵלּוּ הַבְּעֵלִי מִחֲבָרֵי סְפָרִים שְׁכָל עֲנִינָם לְשֹׁבֵר בְּנֵי אָדָם וְלֶהֱפִילָם וְכוּ', וְלֶהֱחַלִּישׁ אֶת דַּעְתָּם וְכוּ', וְעַל יָדָם מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', אֵלּוּ הֵם הַבְּעֵלִי דְמִיּוֹן הַכִּי גְדוֹלִים, וְצָרִיכִים לְהִזְהָר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם מְצָא מִיּוֹן בְּמִיּוֹן וְכוּ', כִּי כָּלֵל זֶה צָרִיכִים לְקַחַת בְּעֲצָמוֹ, מִי שֶׁמֵּרַחֵק בְּנֵי אָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא בַּעַל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי, כִּי צָדִיק אֲמַת הַדְּבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חֶלֶק ב' סימן ז') הוּא רַחֲמָן אֲמַתִּי שֶׁמֵּרַחֵם עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא אוֹתָם מֵעוֹנוֹת, וּמַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה, וּמַחְדִּיר בָּהֶם רַחֲמֹנוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמַגְלֶה לָהֶם שְׁמֵלָא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.א.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסִדֵּר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתַּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מֵה שָׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה י"א.) כָּל הָעוֹסֵק בְּבִנְיָן מִתְמַסְכֵּן, פֶּרֶשׁ רַש"י 'מְסַכְנוֹת' פְּעָמִים שְׁנוּפֵל מִהַבְּנִין וּמַת, 'מְמַסְכְּנוֹת' שְׁמַבִּיא אֶת הָאָדָם לִיְדֵי עֲנִיּוֹת, שֶׁזֶה סוֹכֵב עַל מִי שְׁבוּנָה בְּעֲצָמוֹ, שֶׁיְכוּל לְבוֹא לִיְדֵי סַכְנָה וְיִפֵּל, אוֹ שְׁלֵא רוּאָה בְּרָכָה בְּמַעֲשָׂיו וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁהוּא רַק קַבֵּלֵן וַיֵּשׁ לוֹ פּוּעֵלִים, עָלָיו זֶה לֹא סוֹכֵב כָּלֵל.

כְּדִי לְזַכּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּנֶקֶל, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְפָרְנֵס אֶת הָאָדָם, וְלֹא בְּכוּחוֹ (שְׁמוּאֵל א' ב' ט') "כִּי לֹא בְּכַח יִגְבֵּר אִישׁ", וְאֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג)

אמונה הוא טוב לפרנסה; כי מי שמחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, על ידי זה נפתח לו כל הצנורות של השפע, וכמו שכתוב (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות", ולכן תתחזק באמונה פשוטה, ותכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במוח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, ועל ידי זה נשפע עליו שפע בפרנסה, והלואי הייה לאדם שכל ודעת להכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה בו יתברך, ויחזיר בדעתו מה שכתוב (דברים ח' י"ח) "וזכרת את הו'ה אלקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה", אשרי מי שחזק באמונה בו יתברך, שאז בנקל יקבל פרנסתו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תרומה ב' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שכל תפלה וכל תחנון שמתפללים אליו יתברך, לא הולך לריק, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') כשאדם מתפלל ומבקש את הקדוש ברוך הוא על איזה דבר, לבסוף מתהפכת מדת הדין ששורה על האדם, ונמשך על האדם חסדים ורחמים גמורים וכו', ולכן תהי חזקה להמשיך להתפלל, ותראי שהישועה שלך בוא תבוא.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאֲסוּר לְהִיּוֹת כָּל כֶּף רְגִישָׁה וְכוּ', אִם בְּחֹר אָמַר לָךְ אִיזָה מְשֻׁפֵּט שְׁפָגַע בְּךָ וְכוּ', לֹא הֵיית צְרִיכָה כָּל כֶּף לְהַפְגֵּעַ, לְפַעֲמִים אֹמְרִים בְּדִיחָה וְכוּ', לְפַעֲמִים לֹא מְכוּנִים לְהִכְאִיב וְכוּ', מִי שְׁרָגִישׁ אוֹ רְגִישָׁה, הַחַיִּים שְׁלֵהֶם אֵינָם חַיִּים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים קי"ג): אֲנִינִי הַדַּעַת חַיִּיהֶם אֵינָם חַיִּים, הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא רְגִישׁ אוֹ הֵיא רְגִישָׁה וְכוּ', הַחַיִּים לֹא חַיִּים, כִּי בְּכָל פַּעַם נִפְגָּעִים מְכַל דְּבוּר שֶׁרָק אָמְרוּ לוֹ אוֹ לָהּ, צְרִיכִים לְדוֹן תְּמִיד אֵת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, אוֹלֵי זֶה הֵיָה סֶתֶם בְּדִיחָה, אוֹלֵי זֶה הֵיָה סֶתֶם אָמְרָה וְכוּ' וְכוּ', אָסוּר לְהַתְּפַעֵל וּלְהַתְּרַגֵּשׁ מְכַל מְלָה שְׁלֹא עַל הַמְּקוֹם, כִּי אִם לֹא אֲזִי הַחַיִּים נַעֲשִׂים כְּמוֹ גִּיהֶנֶם, תְּמִיד נִפְגָּעִים, וְלִכֵּן זֶה שְׁרָגִישׁ אוֹ רְגִישָׁה, הַחַיִּים שְׁלֵהֶם זֶה לֹא חַיִּים, וְלִכֵּן תִּרְאִי מְאֹד מְאֹד לְהַתְּחַזֵּק וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוּר לָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ דַּעַת שְׁלֵם, וְלֹא תִהְיֶה יוֹתֵר רְגִישָׁה, רַק שְׁיִהְיֶה לָךְ אִפִּי חֲזָק שְׁלֹא מִתְּפַעֲלִים מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלוֹקָחִים אֶת הַחַיִּים בְּקָלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֶדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה שֶׁהוֹסִיף לוֹ שֵׁם חַיִּים, טוֹב מְאֹד עָשׂוּ, וְצְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁקָּרָה לוֹ שְׁיִצֵּא מִמּוֹת בְּטוֹחַ לְחַיִּים, כֵּן יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֵשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

עַם כָּל הַכְּבוֹד שֶׁל הָרַב, לֹא צְרִיכִים לְעַבֵּר דִּירָה כָּלֶל, אֶלֶא לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת, כִּי צְרִיכִים לְהַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁיִהְיוּ בְּבֵית, כְּמוּבָא בְּזֵהָר (וְאֶתְחַנֵּן רס"ג): פְּקוּדָא לְמַקְבַּע בַּר נֶשׁ מְזוּזָה לְתַרְעִיָה לְמַהְיִי כָּל

בר נש נטיר מעם קודשא בריהּ הוא כד נפיק וכד עייל ורזא "הוי"ה ישמר צאתהּ ובואהּ מעתה ועד עולם" בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא ודא איהו פתחא דלעילא ודא איהו דרגא דאקרי שומר לאשתכחא בנטירו. דבר נש לאו איהו נטיר בר נטירו דקודשא בריהּ הוא דאיהו נטיר תדיר וקאים לפתחא ובר נש לגו. ותו דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריהּ הוא לעלמין ודא איהו כגוונא דציצית כמה דכתיב "וראייתם אתו וזכרתם את" וגו', כיון דחמי בר נש להאי דוכרנא אדכר בגרמיה למעבד פקודא דמאריה וכו' [מצוה לקבע מזוזה בפתח ביתו, שעל ידי זה אדם שמור ממנו יתברך כשיוצא וכשונכנס, כי המזוזה שומרת על האדם, ומי שיש לו מזוזה כשרה על פתח ביתו, הוא תמיד נשמר על ידו יתברך, וכן האדם הזה כבר לא ישכח את הקדוש ברוך הוא], ולכן צריכים לקבע מזוזות כשרות על פתח ביתו, ולהקפיד על זה מאד מאד, וכך מובא גם בזהר (זהר חדש רות) מזוזות אותיות ז"ז מרות, שלא נתן רשות למשחית לחבל וזו מפתחו.

בענין מה שאומר על הבן וכו', לא צריכים להחליף שם ולא צריכים להוסיף שם וכו', צריכים רק בבית זה להקפיד על שמירת שבת, וכן שיהיה בבית זה קפת צדקה, וכן שיהיה שמה ספרי קדש כגון חמשים ומשניות וכו' וכו', והבית יהיה שמור מכל מיני מזיקים ומשחיתים, ויתבטל כל העין הרע מביתכם, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות אצלכם.

נא ונא לא להכנס בלחץ ולא לפחד, שהבעל יניח תפלין כשרים בכל יום, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ה) כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (שחר טוב תהלים א') אמר רבי אלעזר אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים ליגע בתורה יומם ולילה אבל אין לנו פנאי. אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגיעים יומם ולילה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ב' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדְעַע שְׁמוּבָא בְּשִׁלְחָן עֲרוּף (אֵרַח חַיִּים סִימָן קכ"ג סַעִיף א') שֶׁתִּכְרֵךְ וּמִיד כְּשֶׁמְסִים שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרִכּוֹת, כּוֹרַע וּפּוֹסַע שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת לְאַחֲרָיו בְּכַרְיָעָה אַחַת, וְאַחַר שֶׁפִּסַּע שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת בְּעוֹדוֹ כּוֹרַע קִדְּם שִׁזְקָף כְּשִׂיאֵמֵר עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוֹפֵךְ פָּנָיו לְצַד שְׂמָאלוֹ, וּכְשִׂיאֵמֵר הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ הוֹפֵךְ פָּנָיו לְצַד יְמִינוֹ, וְאַחַר כֵּךְ יִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו כַּעֲבַד הַנִּפְטָר מֵרְבוֹ: הִגָּה וְנִהְגוּ לומר אַחַר כֵּךְ יְהִי רְצוֹן שִׁיבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ', כִּי הַתְּפִלָּה בְּמִקּוֹם הָעֲבוּדָה, וְלִכֵּן מִבְּקָשִׁים עַל הַמִּקְדָּשׁ שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת עֲבוּדָה מִמֶּשׁ; עֵין שָׁם, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁנּוֹת מִמֶּה שֶׁכָּתוּב בְּשִׁלְחָן עֲרוּף, וְלִכֵּן יְכוּל מְאֹד לִהְיוֹת שְׁטַעֲיֵת עִם רְאִיתָהּ, אוֹ לֹא שְׁמָת לֵב וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר תְּרוּמָה ג' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז בְּאֻמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעַע שֶׁדְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שְׂאֵדָם מִתְחַזֵּק בְּאֻמוֹנָה זֹאת, כֵּן זוֹכָה לַעֲבֹר עַל הַכּל, וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הָאֻמוֹנָה, וְאָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) אֲצַל הָעוֹלָם אֻמוֹנָה הוּא דְּבַר קָטָן, וְאֲצַלִּי הָעֶקֶר הוּא

אמונה, ועקר האמונה זה בתמימות ובפשטות גמור, להשליך את דעתו ושכלו המדמית לגמרי, וכשאדם חזק באמונה, על ידי זה נכלל באין סוף ברוך הוא, ונתבטל ממנו הישות והגאות שזה מה שגורם לו שלא ילך לו בחייו כסדר, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן פ"ב) שמה שהולך לאדם שלא כסדר, הוא מפני הישות והגאווה שיש בו, ואמרו חכמינו הקדושים (סוטה ה.) כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקדוש ברוך הוא אין אני והוא יכולין לדור בעולם; וכל זה ראו במשך כל הדורות אנשים שנפלו ממדרגתם וכו', ונעשה קלי הדעת פורקי על לגמרי וכו', כל זה היה שלא נטהרו מהגאווה הסרוח והישות שנתפס בהם, ולכן צריכים לעשות כל מיני השתדלות שבעולם לבטל את כל כלו רק אליו יתברך, ולנקות את עצמו מכל מיני ישות, כי גם ירבעם ונבט וחבריו לא נעקרו ממנו יתברך, אלא על ידי הגאווה הסרוחה שהיה אצלם, ולכן לא בחנם שהזהירו רבנו ז"ל כל כך על אמונה ולדבר מאמונה, ולהתחזק באמונה, כי תכף ומיד שאדם מחזיר בעצמו אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ט) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, וכן אמרו (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך ישיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששיך להשני, אם לא שהכריזו קדם בשמים, וכן אמרו (ברכות נח.) אפלו ריש גרגיתא מן שמיא מנו לי; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות בייב וכו' וכו', אדם לא יקבל משרה כזו, עד שמכריזין קדם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, ואז כשאדם כל כך חזק באמונה פשוטה הזו, אז החיים שלו חיים אחרים לגמרי, ואין בו שום ישות וגאות וכו', כי הוא יודע שהוא נמצא בידו יתברך, ואפלו שרואה בין כך ובין כך שאלו הרשעים והקלי עולם וכו', הגנבים והרמאים והצבועים וכו' וכו', מצליחים להוציא מבני אדם כסף במרמה וכו', אבל לא קולטים שכל הכסף שבא ברמאות ובגנבה ובצביעות, לכסוף זה הולך לרופאים וכו',

או לטמיון לגמרי וכו', ולכן אשרי מי שמחזיק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, כי בדיעת אדם שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו, וכל תנועה ומחשבות האדם הכל ממנו יתברך, בדיעה זו יתפרדו כל פועלי און, ולא יכולים להזיק לו כלל, אשרי מי שמחזיק את עצמו בעתים הללו באמונה פשוטה, ושומר את עצמו מנחשים ועקרבים שמדברים נגדו יתברך, שהם מאד מאד מסכנים, כי אם מכניסים באדם ספקות באמונה רחמנא ליצלן עוקרים אותו משרשו, ולכן צריכים מאד מאד להזהר מאנשים כאלו שהם ממש נחשים ועקרבים מסכנים, ואוי לו לאדם שפוגע בו נשיכתם, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא כג): אַרְס נַחֵשׁ בֵּין שְׁנַיִו הוּא עוֹמֵה.

תהלה לאל החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה ביבנאל, כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, מאד מצליחה, ותהלה לאל המון אנשים מארבעים ישובים שסביב יבנאל התחילו לבוא ולקנות זה מזוזות, זה תפלין, זה ציצית וכו', שזה קדוש השם גדול מאד מאד, וזכוי הרבים שאין לתאר ואין לשער כלל, ולכן אני רוצה שגם אתה תעשה את כל הקניות שלך בהחנות הזו שהקמתי, ודע לך שהחנות היא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ותקנה שמה את כל מה שצריכים לחג הפורים, הן לאשתך, והן להילדים, והן לכל המשפחה, והן מתנות עבור משלוח מנות, ובזה אתה מחזיק את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, כי פלא על גבי פלא יבנאל עומדת כבר למעלה ממאה ועשר שנים, ועוד לא היה דבר כזה שיפיצו יהדות כמו החנות הזו "ברסלב סנטר" שמפיצה בין התושבים, ותהלה לאל תושבי המקום מחיים את עצמם עם החנות, וזה שמחה לראות את מעלת קדשת נשמות ישראל, אפלו שהם כמו שהם וכו', עם כל זאת באים להתעניין מהיהדות וכו', ולקנות ציצית, תפלין, מזוזות וכו', אשרי עין ראתה זאת, ורשע אחד טמא מטמא מנע מהם את היהדות במשך כל השנים, אוי לו ואוי לנפשו וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיה לי בעזר גדול מאד בהחנות, כי אני רוצה להרחיב את הפעילות של החנות יותר ויותר, שלא יחסר שמה שום דבר, ושיהיה שמה כל מה שיהודי צריך במקום אחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תרומה ג' אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שאני שמח שאתמול בלילה היית בערב שמחה, ושמחת יחד עם שאר נשות אנשי שלומנו, אשר דבר זה מאד מאד חשוב בשמים, כי רבנו ז"ל הזהירנו יותר ויותר על שמחה מכל דברים אחרים, כי השמחה מרחבת את הדעת והשכל, ובפרט אשה שבדרך כלל היא משפלת וכו', ושבורה וכו', מכל ההשפלות והבקורות שעושים עליה וכו' וכו', ואם היא תתחזק להיות רק בשמחה, ולא תתן שאף אחד ידרך עליה או ישפילה ויעשה עליה בקרת, אזי היא תהיה הכי מצלחת בחייה, כי רב הנשים לא יודעות מהכוחות שלהן, ולכן בקלות נשברות וכו', כי טבע של אשה שהיא חלשת אפי וכו' וכו', ובא רבנו ז"ל ונותן לנו התחזקות עצומה דרך השמחה, שהן האשה והן הגבר שיהיה לו בטחון עצמי, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות, וצריכים למסר את נפשו עבור מדת השמחה, כי זה לא בא בקלות, צריכים לעבד הרבה על מדת השמחה, כי זה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, ולכן אל תהי בטלנית, רק תתחזקי ביתר שאת ביתר עז בשמחה עצומה, ותזכרי מה שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכוחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד

קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסִדְרֵי תְרוּמָה ד' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאת בִּיתֵר עַז בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמַת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזָה, שְׁלֵא עוֹזֵב אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ וּמְדַרְיָךְ אוֹתָנוּ אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, וְעֲלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין ל'): 'יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ הַמִּיתוֹ שְׂנֵאָמֵר (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפָה רִשָּׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ" וְאֵלְמָלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יִכּוֹל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׁוּלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים שֶׁהֵם מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁזֶה הִיְסוּד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלִי אֲמוּנַת חֲכָמִים אֵין אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוִי"ה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשִׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאֱמִינוּ בַּהוִי"ה לֹא כָּל שְׂכָן, אֲלֵא אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מִשָּׁה עֲבָדוֹ", וְלִכְּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמַת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא מְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ עַל עֲנֵן שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁנִזְכָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה תִּדְבִּיק נִשְׁמַתְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל אֶחָד כָּפִי

שזוכה לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, על ידי זה נשפּע עליו שפּע והצלחה רבה, ואם היו בני אדם יודעים מעלת הדבור והשיחה בינו לבין קונו, לא היו מפסיקים לדבר כל יום אליו יתברך, והיו מקבלים ממנו יתברך מה שהיו רוצים וכו' וכו', ורואים בני אדם סובלים כל כך הרבה, וכל הסבל שלהם זה רק מחמת שנתקו את עצמם ממנו יתברך וכו', אבל בו ברגע שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, על ידי זה חוזר ונתקשר אליו יתברך, ולכן ראה להרבות בדבורים בכל יום עמו יתברך, ועל ידי זה ימשך עליך רב טוב הגנוז והצפון, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובר השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בח.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תרומה ד' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואל תתני שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך וכו', העקר תשמרי מאד מאד שלא יגררו

אוֹתָךְ לְשׁוֹם מַחְלַקַת כָּאֵן, כִּי בְּפָרוּשׁ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן 10) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשֵּׁטֶן; וְעַקֵּר רְצוֹנּוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל הִיא רַק אֲהָבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשִׁיו, עַד כְּדֵי כִף שֶׁהַתְּבִטָּא פִּעַם (תַּיִי מוֹהָר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׁבִינִינוּ; וּתְהִלָּה לְאֵל אֵת זֶה אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ בְּקִהְלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֵת הָעֲזוּרָה שֶׁהַנְּשִׁים עוֹזְרוֹת אַחַת לַהֲשִׁנְיָה, וּבִפְרָט לְיוֹלְדוֹת וְכוּ', זֶה אֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבַחֲסֵד הַזֶּה רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְלִהְיוֹת גָּאִים עִם הַקִּהְלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא יַחֲדָה בְּמִינָהּ, וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ בֵּינֵינוּ שׁוֹם בְּעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבְעֲלֵי מַחְלַקַת, שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ד) בְּכָל בְּעֲלֵי מַחְלַקַת מִתְגַּלְגָּלִים שֵׁם נִיצוּצִין מְנַשְׁמַת דָּתָן וְאַבְיָרִם; וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַחַת תְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵהַשִּׁנְיָה, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב רַק אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, עַד כְּדֵי כִף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצָבִים) בְּנֵהֵג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קִנְיָם שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אַפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֵת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו בְּלֵן אֲגִדָּה אַחַת; וְלִכְּן נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיכוֹת לְהַחְזִיק אֵת עֲצָמָן מְאַחֲדוֹת יַחַד, וְאַשֶׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂמִי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים מִתְקַרְבִּים וּבָאִים, עֲלִיךְ לְזַכֵּר שְׁכָל הַנֶּסֶס הִיְתָה רַק עַל יְדֵי אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה, שֶׁהִיא הִצִּילָה אֵת כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהָמָן עֲמֶלֶק וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה שִׁיְךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אִם אִשָּׁה אַחַת תַּחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְבֶּה אֲהָבָה בֵּין נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, הִיא יְכוּלָה לְקַרֵּב אֵת הַגָּאֲלָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא פ"ו:) גְּדוּלָה תִשׁוּבָה שְׁבַשְׁבִּיל יַחֲדָה שֶׁעָשָׂה תִשׁוּבָה מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ; וְלִכְּן תְּהִי אֵת הָאִשָּׁה הַיַּחֲדָה לְחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זְכוּתָךְ יִמְחֲלוּ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הִצְלָחָה מְרִבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.ט.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תרומה ד' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

מאד מאד אני מבקש אתכם שתשמרו על הבן שלכם ... גרו יאיר, שישמר על הזמנים בתלמוד תורה, כי המנהל כותב לי שהוא מחסר הרבה, וגם מתחיל להתדרדר, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתשמרו עליו, כי חבל מאד מאד עכשו יכולים להציל את הבן שלכם לפני שיהיה מאחר, ואל תקחו את זה בקלות וכו', כי היום צריכים לשמר על הנער מאד מאד, ולא להגיד אין לי כח וכו', אין לי עצבים וכו', כי אם הילד רואה שיש לו גבוי מההורים לחסר הרבה בתלמוד תורה, וכן בקביעות לא בא להתפלל את תפלת שחרית בהתלמוד תורה, זה מכניס בו רוח של הפקרות, ולכן אני מאד מאד מתחנן אליכם, חמלו על בנכם שלא יתדרדר חס ושלום, וצריכים הרבה לבקש על הילדים שיצליחו בחייהם, כי יש היום נסיונות מאד קשים להילדים מחוץ לתחום תלמוד תורה וכו' וכו', ולכן אשרי ההורים שמוסרים את נפשם בשביל ילדיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

רציתי מאד שתכתבו לי תכף ומיד מכתב תשובה על התנהגות בנכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בי.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תרומה ד' אדר התשע"ג

שלום אל היניק וחכים ... גרו יאיר

קבלתי דו"ח מהמנהל איך שאתה מתנהג למופת, הן שאתה נוהר לבוא

בְּזִמְנָן בְּהַתְּפִלָּה, וְהֵן שְׂאֵתָהּ מִתְמִיד בְּתוֹרָה, וְהֵן שְׂאֵתָהּ מִתְחִזֵּק בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וְיִרְאַת שָׁמַיִם, מָה אָמַר לָךְ הַכְּנִסֶּתָּ שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, וּמִמֶּשׁ יֵשׁ לִי נַחַת רִיחַ גָּדוֹל מִמֶּנִּי. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לָךְ בְּכַחֲךָ זֶה, וְתִמְשִׁיךְ כָּכָה, וְתִגְדֵּל יִרְאַת שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן שְׁלֹךְ, וְכִמּוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוֹדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לַעֲת וְזִקְנָתוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנב:): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְדוֹרְדָא, עַקֵּר יִפִּי הַפְּרַח כְּשַׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְלָכֵן תִּרְאֶה לֹא לְהַעֲמִיס עַל עֲצָמֶךָ יוֹתֵר מִדִּי לְמוֹדִים, הָעַקֵּר עֲכָשׁוּ צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל הַהַתְּמַדָּה שְׁלֹךְ בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, לְסִים שְׂשָׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה פַּעַם אַחַר פַּעַם, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָהּ מוֹצֵא מְלַחֲמָתָהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שִׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מְדֻרַשׁ תְּלִפּוּיֹת) שְׂאֵשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֶנָם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂלֹא תִתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים רְעִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל אוֹתָךְ בְּשִׂאוֹל תְּחִתִּית וּמִתְחַתִּיו, וְלָכֵן תִּתְחִזֵּק בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׂלָמָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְרְאוֹת אֲצִלְךָ הִרְבֵּה נַחַת, וְאִם תִּמְשִׁיךְ כָּכָה, אֲזִי לְבִסוּף אֶקַח אוֹתָךְ פֶּה אֵלִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּבְדֶרֶךְ אֲרָץ וּבִירְאַת שָׁמַיִם שְׂלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּיא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסִדְרַת תְּרוּמָה ד' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הספרים שזכני הקדוש ברוך הוא לחדש בדברי רבנו ז"ל, בא אחר יגיעה וטרח של יובל שנים, ורבות עמלתי ויגעתי בזה, ונכתבו בדם לכבי ולא בדיו.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) כשהקדוש ברוך הוא מזכה את האדם עם סגלה, בודאי הישר לגלות הסגלה לעם סגלה, הינו אם אחד יגע וטרח במסירות נפש גדולה מאד מאד, עד שזכהו הקדוש ברוך הוא לחבר ספר שכל אחד מוצא את עצמו בספרו, ראוי לו לגלות את הספר הזה לכל עם ישראל.

ולכן הנני מגלה את דעתי שכל מי שרוצה להדפיס איזה ספר מספרי, יכול להדפיס את זה, כי אין על שום ספר מספרי "זכות יוצרים" ואין על זה "בלעדיות" העקור לא לשנות שום דבר, רק להדפיס את זה כמו שאני הדפסתי את זה, וחס ושלום אין בזה אסור גזל וכו', אדרבה יש בזה זכות הרבים לדורי דורות, כי עם ישראל צמאים לחזור בתשובה שלמה, ועובר על כל אחד ואחת משברים וגלים, ואין להם במה להחיות את עצמם, והספרים האלו הם החיים שלהם, ולכן אשרי מי שידפיס איזה ספר שרק ירצה, והיה זה שכרי שעוד יהודים יוכלו להתחזק מזה.

ולכן תדפיס איזה ספר שאתה רק רוצה, אבל תנאי כפול ומכפל שלא לשנות שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ביב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֻדָּר תְּרוּמַה ד' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁעַל הַכַּל מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, וְכָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (לְקוּיט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַק"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֲלֵקִיף" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵף וּמְגַדֵף בְּשׁוֹק וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תְשׁוּבָה בִּינִי לְבִינְךָ וְאֲנִי מְקַבְּלְךָ; הֵיטֵ עוֹד עוֹזֵן כָּל כֶּךָ חֲמוּר שְׂאָדָם מְחַרֵף וּמְגַדֵף כָּלפִי מַעְלָה? אַף עַל פִּי כֵן אוֹמֵר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹא תִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר י"ח) שֶׁכָּל הַעוֹשֶׂה תְשׁוּבָה מֵעֲבָרָה שְׁבִידוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים ק"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת כַּנְפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין; וְלִכֵּן לָמָּה תִכְתֵּב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנִישׁ אוֹתְךָ? אֲדַרְבֶּה אִם אֵתָּה תִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה, הַעוֹנוֹת שֶׁלָּךְ יִתְהַפְּכוּ לְזַכּוּת, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נִכּוֹן, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב ל"א) "בַּחּוּץ לֹא יֵלִין גֵּר" שְׂאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבְרִיָּה, אֲלֵא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה וְכָל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס יְכַנֵּס, לְכָף הוּא אוֹמֵר "בַּחּוּץ לֹא יֵלִין גֵּר"; אֲבָל אֵתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁעַקֵר הַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אָמַר רַבְנּוֹ ז"ל (לְקוּיט מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ט) שֶׁעַקֵר הַתְּשׁוּבָה הַשְׁלָמָה הִיא, כְּשֶׂאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוּמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיָּה מְקַדֵּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מָה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵים הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוּמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיָּה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֵה עָרֶף מִהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ לְכָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מָה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְׁלָמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְשׁוּבָה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר שְׁטִיּוֹת, אֲלֵא תִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נִכּוֹן לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז יִשְׁפַע עָלֶיךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וּנְפִלָא מְאֹד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ביג.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תרומה ד' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך אין עוד דבר יותר חשוב מהדפסת ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם לכל עם ישראל, ובכל מקומות מושבותיהם מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים, ואתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהר"ן ז"ל שהניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

עם כל זאת עליך לדעת שאדם צריך מאד מאד לשמר על עצמו, אם הוא מבין שהוא לא יכול ללכת במועדונים, או במקומות בלויים שיש שמה פריצות וכו', ומרגיש שירד ברוחניות וכו', לא כדאי ללכת שמה, אבל עצם ההפצה לכל נשמות ישראל יהיה מי שיהיה, יהיה איזה ספר שרק יהיה מספרי רבנו ז"ל, זה תקון גדול על העבר שלו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר

הַמְדוּת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן מ"א) תִּקְוֶן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְלִכֵּן זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַתִּקְוֶן שֶׁלְךָ לְקַחַת חֲבִילָה שֶׁל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וּלְהַפִּיצֵם לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב, וְזֶה כָּבֵר יַעֲשֶׂה אֶת הָעֲבוּדָה, כִּי יִדוּעַ אֲשֶׁר סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וּבִפְרָט הַחוֹבְרוֹת הֵם הַמְחֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַב רַבָּם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁנִּתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּלִמְעָלָה מִחֻצֵי יוֹבֵל הַזֶּה, הִיָּה רַק עַל יְדֵי הַקְּנֻטְרָסִים וְהַחוֹבְרוֹת וְכו', וְאֶפְלוּ אֵלָיו שֶׁכָּבֵר נִקְרָאִים מִשְׁפִּיעִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, גַּם כֵּן חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל יְדֵי הַחוֹבְרוֹת וְהַקְּנֻטְרָסִים, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַפִּיץ אוֹתָם וְזֶה יְהִיֶה הַתִּקְוֶן שֶׁלְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּיד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר תְּרוּמַה ד' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְשִׁמּוֹחַ עִם נִקְדַּת עֲצָמוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הַזּוּלוֹת כָּלֵל, אֶת צְרִיכָה לְבָנוֹת לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי, וְאֵל זֶה תּוֹכִי רַק אִם תַּחֲפָשִׁי אֶת הַטוֹב שֶׁלְךָ, אֶל תִּשׁוּי אֶת עֲצֻמָּךְ אֶל אַחֲרוֹת, תְּמִיד תִּקְחִי אֶת הַכָּלֵל שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה ט') שֶׁהֵתֵם אָמַר זֶה מַעֲשֶׂה שְׁלִי וְזֶה מַעֲשֶׂה שְׁלוֹ, וְמָה לִּי לְהִתְעַרֵּב עִם אַחֲרִים, כִּי עַל פִּי רַב אָדָם נוֹפֵל כְּשִׁמְסִתְּכֵל עַל אַחֲרִים וְהוּא רוֹאֶה שֶׁהֵם זְרִיזִים וְהוּא אֲטִי וְכו' וְכו', אֲבָל אָדָם צְרִיף תְּמִיד רַק לְבָנוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים, אֲנִי הוּא כְּמוֹ שְׂאֲנִי, וְאִם יִלְךְ בְּדֶרֶךְ זֶה, יִצְלִיחַ בְּגִדוּל, וְלִכֵּן אֵין לְךָ מָה לְהִסְתַּכֵּל עַל נִשְׁמֵי אַחֲרוֹת, אֶת צְרִיכָה לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמְךָ, וּלְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא אֶת הַטוֹב שִׁישׁ בְּךָ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אַחַת אַחֲרָת, וְאֵז תְּהִי הַכִּי מְצַלַּחַת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בטו.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תרומה ד' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך החיים כל כך קצרים, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מפה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שכתוב (תהלים צ') "ימי שנותינו בהם שבעים שנה", והשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן מה לך להתבלבל מאלו הטפשים שקוראים את עצמם משכילים, שהם באמת כסילים, כי מה שיך להתפלמס ולהתפלסף באמונה הקדושה בו יתברך, הרי מי שיש לו אפלו טפת שכל יכול להרגיש את אמתת מציאותו יתברך איך שהוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם צומח חי מדבר הם לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, כי הרי אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אדם הולך מי הולך בו? הקדוש ברוך הוא, אדם מסתפל, שומע, נושם אור, מדבר וכו' וכו', מי מחיה אותו? הקדוש ברוך הוא, כי אם הוא יוציא את החיות ממנו, הוא כבר מת ונשא פגו, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (נדה ל"א) שלשה שתפין יש באדם הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו, אביו מזריע הלכך שממנו עצמות וגידים וצפרנים ומוח שבראשו ולבן שבעין, אמו מזרעת אדם שממנו עור ובשר ושערות ושחר שבעין, והקדוש ברוך הוא נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראית העין ושמיעת האזן

ודבור פה והלוחך רגלים ובינה והשכל, וכיון שהגיע זמנו להפטר מן העולם, הקדוש ברוך הוא נוטל חלקו וחלק אביו ואמו מניח לפניהם; ולכן עם קצת ישוב הדעת יכולים לראות את זה במציאות, ובפרט מי שהוא רופא רואה את זה במו עיניו בכל יום, איך כשהנשמה יוצאת מהגופה וכו', הגופה נשארה כפגור מת, ולכן למה להתבלבל מאלו הטפשים שחושבים שלומדים כפירות ואפיקורסות וכו' וכו', הם בלי שום שכל כלל, ולכן אל תתבלבלי מהדמיונות והשקרים שלהם, את תלמדי את עבודת ה"אחות", איך זוכים להיות "אחות" טובה, ולהיות מסורה להחולים ולעזור להם, אשר זה המצוה הכי גדולה לעזור להזולת, ותתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, וביראת שמים שלמה, שאז תהי מחסנת, שכל הדעות נפסדות והכפירות והאפיקורסות שהם כלל השטויות והדמיונות שיש בבני אדם לא יוכלו להתאחז בה.

חזקי ואמצי מאד להיות "אחות" שהוא מקצוע טוב, ומקצוע של חסד, לעשות חסד עם חולים וחלשים, שזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מפל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות; ובספר "אוצר הרפואות" יש לנו קונטרס שנקרא "אחות", שבו מלמדים את ה"אחות" איך להתנהג עם חולים ברחמנות ובאהבה ובסבלנות, אשר אין קץ לשכר ה"אחות" הזאת שעוזרת לחולים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בטז.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תרומה ד' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שבזה העולם מכרחים להתאזר במדת הסבלנות, את בעצמך כותבת שבתקופה האחרונה אני חסרת סבלנות ועצבנית וכו', ולכן מה את רוצה שיהיה בבית שלום ואהבה? מאחר שאת עצבנית ומוציאה את העצבים שלך על בעלה, וככה נעשה אש ומדורה בתוך הבית, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, איש יש בו י', אשה יש בה ה', וזה השם י"ה, ולכן אם מוציאים את הקדוש ברוך הוא מהבית, נשאר אש אש, ושורפים אחד את השני.

ולכן אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אנרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אתם צריכים לרקוד מרב שמחה שתהלה לאל נתן לכם הקדוש ברוך הוא מתנה שלש ילדים חמודים, ולכן אתם צריכים להשלים אחד עם השני, ולא להוציא את העצבים אחד על השני, ואת צריכה להיות היוזמת של מדת הסבלנות בבית, וכך תחיו ביחד באהבה ובהבנה הדינית, אשר אין למעלה מזה.

תוציאי מהראש שלך עניני גרושין וכו' וכו', אתם אוהבים אחד את השני, אלא אתם לא יודעים איך להתנהג אחד עם השני, את צריכה לדעת אשר כל זוג צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרנים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך

ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גדרים מ"א.) דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ביז.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה לאחרונה נתעוררו כלל ישראל מהשנה העמקה, ורק עכשו קולטים מה ואיך יוצא חרבן לכלל קדשת ישראל מהמחשב (מכשף) שמחבר לאינטרנט, או שאר כלי משחית, כגון אייפון, אייפד וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך אישית, חוס וחס על הילדים שלך, אל תאמר שלך זה לא יזיק וכו', אבל דע לך שלהילדים שלך זה בודאי יזיק, ואל תקח את זה בקלות, כי כל ילד או ילדה שמסתכלים בהכלי משחית האלו, רחמנא ליצלן לבסוף יוצאים לתרבות רעה, ולכן אני מוכרח להגיד לך שיש עכשו בעולם קלפה עצומה שכובשת את כל חלקה טובה מכלל ישראל, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) שמחבר אל אינטרנט, וכן אייפד, בלקברי וכו', וכל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו', שבהם יכולים

לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהו, ויכולים להתכתב עם כל מיני מפקרות ומפקרים וכו', עד שעל ידי זה מאמלים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', עד שבאים לגרושין רחמנא ליצלן, ולכן העקר ראה לזרק מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי אם יש לה דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעיניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לה אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לה שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר לאינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוחה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאל רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו, ואני חוזר ומדגיש שמהבתים הכי טובים והכי חרדים וכו', הילדים שלהם יוצאים לתרבות רעה רק מפני שלההורים יש מחשב שמחבר לאינטרנט. ולכן אל תגיד שלך זה לא יזיק, אני מכרח להגיד לה שלבסוף תהיה מהצועקים ואינם נענים כלל, ולכן חוס וחמל על נפשות ביתך, ואל תזרק את האשמה על פלוני או אלמוני, האשמה זה רק עליך אם יהיה לה מחשב המחבר לאינטרנט.

נא ונא עכשו אנחנו נמצאים בחדש אדר חדש השמחה, ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ותשמור מאד מאד ממדת העצבות שהיא מדה מגנה מאד, והורסת את האדם לגמרי, ודע לה שאדם מסגל לעשות את כל העבודות שבעולם, אבל לא להיות בשמחה, כי שמחה זה הקדשה, וכמאמרם ז"ל (שבת ל): שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר (מלכים ב' ג) "ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד הוי"ה"; ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, והעקר תכניס שמחה בביתך לשמח את אשתך בכל מיני אפנים שבעולם, כי כשהאשה תהיה שמחה ועליזה, אזי גם הילדים יהיו

שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים, וְאֵזִי יִהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל רִגְעַ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֵין לָהּ מִתְּנֶה יוֹתֵר יִפֶּה מִזּוֹ שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וּמִשְׂמֵחַ אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת יֶלְדָיו, וְכָל הַבַּיִת מִתְּנֶה עַל דְּרוֹךְ שֶׁל סִבְלָנוֹת וּבְלִי לְחֻצִים, שְׂאֵז הַיְלָדִים גְּדוּלִים מְצַלְחִים מְאֹד מְאֹד בְּחַיֵּיהֶם, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַכְנִיס בְּבֵיתָךְ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְרִגְעַ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּמִקּוֹם שֶׁל שְׂמֵחָה שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת הַזֶּה יִרְנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁצָּרִיךְ לְהַזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מֵעֵלַת וּקְדֻשַׁת שַׁבַּת גְּדוּלָה וּיְקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֵחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם, וּלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְּׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רּוֹחֲנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמִקּוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חַל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, לֹא הֵייתָ מְפָסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת מִרַב שְׂמֵחָה שְׂאִתָּה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵיָה הַשַּׁבַּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ז) כִּי שַׁבַּת כְּבִיכּוֹל הוּא הָעֵין שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ דִּיקָא עַל יְדֵי שַׁבַּת, בְּסוּד (שְׂמוֹת ט"ז כ"ט) "רְאוּ כִי הוֹי"ה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת", וּמוֹבָא בְּתַקוּנֵי זֵהָר (תַּקוּן ע') ש' תֵּלַת עֲנַפֵי תֵּלַת גּוֹנִין דְּעֵינָא, בִּ"ת דְּשַׁבַּת דָּא בַת עֵין; הֵינּוּ שַׁבַּת הֵם שְׂתֵי אוֹתִיּוֹת, ש' יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ קוּיִן כְּנֻגְדַ שְׁלֹשׁ צְבָעִים שְׂיֵשׁ בְּתוֹךְ הָעֵין, בִּ"ת זֶה בַת עֵין הַשְּׁחוֹר שְׁבָעֵין, הֵינּוּ כְּבִיכּוֹל שֶׁעַל יְדֵי שַׁבַּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ בְּשִׂשַׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַשְּׁפָעָה עַל הָאָדָם נִמְשָׁךְ רַק עַל יְדֵי שַׁבַּת, וְלִכֵּן שַׁבַּת כָּל כֶּךָ חֲמוּר וְכוּ', וּלְהִפָּךְ שַׁבַּת כָּל כֶּךָ קְדוּשׁ, כִּי כְּבִיכּוֹל דְּרוֹךְ שַׁבַּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ רַק לְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת שְׂאֲנַחֲנוּ וְזוֹכִים לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבַּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ביח.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שאל תקחי בקלות את הענין שלאחרונה כל קהלות כלל ישראל מעוררים על זה, שאנחנו רואים כמו עינינו איך שקדשת ישראל יורדת ונופלת וכו', רק בשביל המחשב (מכשף) שמחבר לאינטרנט, או שאר כלי משחית, כגון אייפון, אייפד וכו' וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך אישית, חוסי וחמלי על הילדים שלך, ואל תאמרי שלך זה לא יזיק וכו', אבל דעי לך שלהילדים שלך זה בודאי יזיק, ואל תקחי את זה בקלות, כי כל ילד או ילדה שמסתכלים בהכלי משחית האלו, רחמנא ליצלן לבסוף יוצאים לתרבות רעה, ולכן אני מכרח להגיד לך שיש עכשיו בעולם קלפה עצומה שכוכשת את כל חלקה טובה מכלל ישראל, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) שמחבר אל אינטרנט, וכן אייפד, בלקברי וכו', וכל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזההו, ויכולים להתכתב עם כל מיני מפקרות ומפקרים וכו', עד שעל ידי זה מאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', עד שבאים לגרושין רחמנא ליצלן, ולכן העקר ראי לזרק מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי אם יש לך דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר לאינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו, ואני חוזר

וּמִדְּגִישׁ שְׁמֵהֶבֶתִים הָכִי טוֹבִים וְהָכִי חֲרָדִים וְכוּ', הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם יוֹצְאִים לְתִרְבוֹת רָעָה רַק מִפְּנֵי שֶׁלְּהוֹרִים יֵשׁ מִחֶשֶׁב שֶׁמְחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, וְלִכְּנֵן אֵל תְּגִידֵי שֶׁלֶךְ זֶה לֹא יִזִּיק, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁלְּבִסּוֹף תִּהְיֶה מֵהַצּוֹעֵקִים וְאִינֶן נִעְנוֹת כָּלֵל, וְלִכְּנֵן חוֹסֵי וְחֹמְלֵי עַל נִפְשׁוֹת בֵּיתְךָ, וְאֵל תִּזְרְקֵי אֶת הָאִשְׁמָה עַל פְּלוֹנִית אוֹ אֶלְמוֹנִית, הָאִשְׁמָה זֶה רַק עָלֶיךָ, אִם יִהְיֶה לְךָ מִחֶשֶׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְחִי אֶת דְּבוּרֵי אֱלוֹהִים תְּשׁוּמַת לְבָבְךָ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, כִּי לְאַחֲרוֹנָה יְלָדִים יוֹצְאִים לְתִרְבוֹת רָעָה רַק מִפְּנֵי שֶׁלְּהוֹרִים יֵשׁ מִחֶשֶׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, שֶׁשְׁמָה יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁרַק יֵשׁ.

נָא וְנָא תִתְפַּלְלֵי בְּכָל יוֹם וּבִכְפָּרְט בְּעַת הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת עַל הַצְּלַחַת בְּעַלְךָ, וּבִכְפָּרְט עַל הַיְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקַת הַנִּירוֹת עֲבוּר הַיְלָדִים, מְאֹד מְאֹד נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם

בֵּיט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יֵאִיר

מָה אִמַר לְךָ כְּבָר דְּבִרְתִי לְפָנֶיכֶם מַעֲלַת הַמְּלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בְּשָׂמִים, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ח:.) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיֵּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֱלוֹהִים מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לְאִין סִפֵּר, כֶּךָ אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבִכְפָּרְט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה מִנְעֲרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, עַד שֶׁאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁלְּמַלְמֵד

יש אחריות מאד גדולה, וזה לא כל כך קל להיות מלמד תינוקות של בית רבן, כי סוף כל סוף מלמד הוא בן אדם, וגם לו יש עצבים וכו', והרבה פעמים גם העצבים שלו מתפוצץ וכו', אבל האמת אמר לך כי כבר הקדימו תרופה למכה, כי כך מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז) ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי, כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה; כי מלמד אסור לו לסגף את עצמו לא בשנה ולא באכילה, כדי שיהיה לו עצבים חזקים להתלמידים, כי מלמד צריך להוריד את עצמו אל התלמידים, ויהיה לו סבלנות אליהם, עד כדי כך שספרו לנו חכמינו הקדושים (ערויבין נד): רבי פרידא הוה ליה ההוא תלמידא דהוה תני ליה ארבע מאה זימני וגמר, יומא חד בעייה למלתא דמצוה, תנא ליה ולא גמר, אמר ליה האדנא מאי שנא, אמר ליה מדההיא שעתא דאמרו ליה למר איכא מילתא דמצוה אסחאי לדעתאי, וכל שעתיא אמינא השתא קאי מר השתא קאי מר, אמר ליה הב דעתך ואתני לך, הדר תנא ליה ארבע מאה זימני [אחרנין]. נפקא בת קלא ואמרה ליה ניחא לך דליספו לך ארבע מאה שני או דתיזכו את ודרך לעלמא דאתי, אמר דניזכו אנא ודריי לעלמא דאתי, אמר להן הקדוש ברוך הוא תנו לו זו וזו; בשביל שחזר את הלמוד להתלמיד ארבע מאות פעמים, ואחר כך חזר את זה עוד פעם ארבע מאות פעמים, זכה לאריכות ימים מפלגת מאד, עכשו אני שואל אותך האם יש לנו סבלנות כזה לחזר לתלמיד את הלמוד שמונה מאות פעמים?

וכן ספרו לנו חכמינו הקדושים (תענית כ"ד) רב איקלע להווא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מינייהו ומסדרינן ליה ומפייסינן ליה עד דאתי, רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשב רוחות

"מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוויום) וכל ילד שמתרושל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד, רואים את הדרך שחכמינו הקדושים למדו אותנו שצריכים המון סבלנות לתלמידים, ובפרט היום לצערנו הרב יש ילדים שבאים ממשפחות הרוסות וכו', הבעל והאשה התגרשו, והילד נשאר קרוע בין שניהם וכו', או אין שלום בית, והילד גודל בבית של תהו ובהו וכו', על ידי זה הילד מפקד וכו', והוא צריך את החם ואהבה של המלמד וכו', ואם אינו מקבל את זה, אזי הוא יוצא רחמנא לישזכן לתרבות רעה וכו', עד שגומר עם סמים וכו', ועד שנכנס לבית סהר וכו', כאשר בעינינו ראינו דבר זה לא פעם אחת, ולכן מלמד צריך לאזור את עצמו עם מדת הסבלנות שיהיה סבלן גדול מאד עם עצבים של ברזל לגבי התלמידים, אסור להרביץ לילדים, אסור לצעק על ילדים, אסור להשפיל ילדים, אסור ללכת באלימות עם ילדים, צריכים תמיד לזכר אם זה היה הבן שלי, איך הייתי מתנהג אתו? לא יכולים ללכת עם ילדים ביד קשה, אין דבר כזה, ובפרט בדורות אלו שהעצבים כל כך חלשים וכו', והבעיות בבתים מאד מאד גדולים וכו', ולכן צריכים להתחשב עם הילדים.

ועל כן אני מאד מבקש אותך מלמד יקר, שאל תעשה שום דבר נגד שום תלמיד, לפני שאתה מתייעץ עם המנהל הנפלא שלנו ... גרו יאיר, שהוא כבר מנסה עם תלמידים למעלה מעשרים שנה, וגם בחייו הפרטיים עבר מה שעבר וכו' וכו', והוא יודע ומבין את כל נבוכי הנפש של כל ילד וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שלפני שאתה יוצא נגד איזה תלמיד וכו', קדם תתייעץ עם המנהל היקר, ואני מאד מקנה שתצית אותי ותצליח עם התלמידים בגדול.

העקר שבכל העקרים שצריכים ללכת עם תלמידים באהבה, ולספר להם הרבה ספורי צדיקים, וזה מושך את הלב אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך שבת שלום

בכ.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נודעזעתי מהמכתב שכתבת לי, ואני רואה שאת צודקת, פשוט קבלתי מכתב מהמנהל שהוא רשם את השמות האלו, ובתוכם היה הבן שלך, ולכן כתבתי לך מכתב, אבל כפי שכתבת באריכות, אני מבין אותך טוב טוב, ועוד איך אני מבין אותך, ולכן אל תקחי את המכתב אישית וכו', כי אני מבין את המצב שבה נקלעת שאדם זרק אותך וכו', ונשארת לבד וכו', ואת צריכה לפרנס לבד את הבית, ולכן תראי להתחזק וכאלו לא אמרתי כלום, ואני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שבגוף ... ירו יאיר יבוא לפה, וילמד פה, ויגדל להיות עצמאי כמו שאר התלמידים שהם שמחים ועליונים, והקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיך די.

שוב פעם אני מתנצל על המכתב שקבלת ממני, כי פשוט הוליכו אותי שולל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר

הָאִמָּא כְּתִבָּה לִי מִכְּתָב וְסִפְרָה לִי לְמָה אֶתָּה מֵאַחַר לְהִשְׁיבָה וְכוּ', וְלָמָּה אֶתָּה מִחֲסֵר וְכוּ', וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז, וְאֵל תִּפְחָד כָּלֵל, אֲדַרְבָּה אֲנִי יִקַּח אוֹתָךְ לְפָה לְלַמֵּד, וְתִהְיֶה כְּמוֹ שְׂאֵר הַתְּלַמִּידִים שֶׁהֵם שְׂמַחִים וְעֵלְיָזִים, וְהֵם עֲצָמָאִים מְאֹד.

תִּרְאֶה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלְךָ וְתַצְלִיחַ בְּגָדוּל, כִּי כָּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קִנְיָה): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִרְדָּא, עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשַׁעְדֵינָן בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עֵרְכוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקִנְתּוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דַּרְכְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

בכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ הַלֵּב שְׁלִי נִקְרַע לְשִׁמְעַע מַה שֶּׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי וְכוּ', אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׂאֵם יֵלֵד הַתְּחִיל לְעֵשֶׂן סִיגִיּוֹת וְכוּ', וְגַם מִתְחַבֵּר אֶל חֲבָרִים לֹא טוֹבִים וְכוּ', אֲנִי לֹא יְכוֹל לְקַחַת אוֹתוֹ אֵלֵי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי עַל פִּי רַב אֲנִי נִמְצָא מִחוּץ לְבֵיתִי, וְהִבֵּן שְׁלֵךְ צְרִיף שְׂמִירָה עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וְאֲנִי כְּבֹר לֹא בְּגִיל הַזֶּה לְשֹׁמֵר עַל הַבֵּן שְׁלֵךְ, וְלִכֵּן הוּא לֹא יְכוֹל לְהִיּוֹת אֲצִלִּי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּמְצָאוּ בְּשִׁבְלִי וְיִשְׁיבָה טוֹבָה, כִּי אֲצִלִּי הוּא לֹא יְכוֹל לְהִיּוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

בכג.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין דבר שלא מועיל תשובה, כי על הכל מועיל תשובה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקל"ב) "שובה ישראל עד הוי"ה אלקיך" אדם עומד ומתחרף ומגדף בשוק והקדוש ברוך הוא אומר לו עשה תשובה ביני לבינה ואני מקבלך; היש עוד עוון כל כך חמור שאדם מתחרף ומגדף כלפי מעלה? אף על פי כן אומר לו הקדוש ברוך הוא בוא תחזור בתשובה ואני מוחל לך, וכן אמרו (מדרש תהלים מזמור י"ח) שכל העושה תשובה מעברה שבידו, הקדוש ברוך הוא מוסיף לו כבוד וקורא לו שם חביב; ואמרו (פסחים ק"ט) ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין; ועקר התשובה לגבי פגם כבוד אב ואם, הוא להתחיל לכבד וליקר אותם על כל פנים מעכשו, ולעשות לעצמו גדר שפעם בשבוע הוא נוסע לבקר אותם, ובכל יום מצלצל להם הביתה אבא איך אתה מרגיש? ומה הענינים וכו'? וכן אמא איך את מרגישה? ומה קורה? ומדבר אתם על דא ועל הא, שזה התקון על מה שצערו אותם, ואני בטוח שאם תתחיל להתנהג ככה עם ההורים שלך, תראה איך שהקדוש ברוך הוא יעזר שגם הילדים שלך יכבדו אותך, ושבו ומחול לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

בְּכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֵדֶר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּשִׁלְחֹן עֲרוּךְ (אֲרַח חַיִּים סִימֵן רַכ"ד סְעִיף ו') הִרְוָאָה חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹמֵר בְּרוּךְ אַתָּה הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֶלֶק מִחֲכָמְתוֹ לִירְאִיו; וְכַתֵּב
 הַטּוֹרֵי זֶהָב אֶת הַטַּעַם שֶׁתִּקְנֶנּוּ אֶת הַבִּרְכָּה 'שֶׁחֶלֶק' מִחֲכָמְתוֹ, דְּבִישְׂרָאֵל יֵשׁ
 טַעַם לְפִי שֶׁהֵם דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל שְׂאֵתָה אוֹמֵר 'חֶלֶק' צְרִיךְ אַתָּה לְדַעַת
 מִי נִחְלַק, נִמְצָא שֶׁיֵּשׁ יְחוּס וְחֶלֶק אַחֵר מִי שֶׁנִּתְחַלַּק מִמֶּנּוּ; עֵינַי שָׁם, הֵינּוּ כִּי
 חָכֵם מִחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבוּק בְּהַתּוֹרָה, וְנִשְׁפַּע עָלָיו חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא נַעֲשֶׂה
 חֶלֶק כְּכִיכּוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּלְפִי זֶה גַם צְדִיק הַדְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וְכֻטֵּל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, יְכוּלִים לְבָרֵךְ עָלָיו אֶת הַבִּרְכָּה הַזּוֹ, וְכֵן כְּתֹב
 הַמְּגִן אֲבִרְהֵם מַה הִלְשׁוֹן 'שֶׁחֶלֶק', שֶׁיִּשְׂרָאֵל הֵם חֶלֶק אֱלוֹהֵי הַדְּבֻקִים בּוֹ, וְלִכֵּן
 אוֹמֵר 'שֶׁחֶלֶק'; אֲבָל אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁאַחַד שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה וְהוּא פּוֹסֵק
 גְּדוֹל הַדּוֹר, וְחִבֵּר סְפָרִים בְּהִלְכָה, וְרוֹאִים אֶת הַבְּקִיאוֹת שְׁלוֹ, עָלָיו יְכוּלִים
 לְבָרֵךְ אֶת הַבִּרְכָּה הַזּוֹ, אֲבָל מִי שֶׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדְבֻקוֹת אֲמַת וְכוּ' וְכוּ', זֶה
 נַעֲלֵם מִבְּנֵי אָדָם, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (מְשָׁלִי
 כ"ה ב') "כְּבוֹד אֱלֹקִים הִסְתֵּר דְּבָר", כִּי מִי יוֹדֵעַ מִי בְּאֲמַת דְּבוּק וּמִבְטָל לְגַמְרֵי
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ?, וְלִכֵּן לֹא עַל כָּל אֶחָד יְכוּלִים לְבָרֵךְ אֶת הַבִּרְכָּה הַזּוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזֶכֶה לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלַהֲיוֹת
 דְּבוּקִים בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁנֵהִיָּה נְכֻלָּלִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִהְיֶה חֶלֶק
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בכה.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') העקר הוא אמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו ולחזק את עצמו באמונה, כי יש סובלי חלאים שיש להם מכות מפלאות והם סובלים מחלאים רק בשביל נפילת האמונה, כי על ידי נפילת האמונה באים מכות מפלאות וכו', עין שם. והדבר הוא פשוט בתכלית הפשיטות, אדם צריך תמיד להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך לידע ולהודיע ולהודע שאין בלעדו יתברך כלל, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפלו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שנוכרו קדם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך ישיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששייך להשני, אם לא שהכריזו קדם בשמים, וכן אמרו (ברכות נח.) אפלו ריש גרגייתא מן שמיא מנו לי; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות בייב וכו' וכו', אדם לא יקבל משרה כזו, עד שמכריזין קדם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי הפרטי על כל בן אדם, עכשו אדם צריך לשאל את עצמו האם האמונה שלי כל כך חזקה? האם אני אוהז בזה? ואם כן למה אני בעצבות ובמרירות ובמרה שחרה ויש לי קשיות וספקות עליו יתברך? ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן צ"א) שהאמונה צריך כל כך להתפשט באדם עד שירגיש את אמתת מציאותו יתברך בכל אבריו, ועל זה צריך אדם לשאל את עצמו האם הוא אוהז בזה?

ואמר רבנו ז"ל (שיחות ה"ר"ן סימן ל"ב) ובאמת אמונה הוא ענין חזק מאד וחייו חזקים מאד על ידי אמונה. כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו

יסורים חס ושלום אָזי יוכל לנחם עצמו, ולהחיות את עצמו, כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורים הם לו לטובה ולכפרה ובסוף ייטיב לו השם יתברך בעולם הזה או בעולם הבא. אבל מחקר וכופר שאין לו אמונה, כשבא עליו איזה צרה, אין לו למי לפנות, ואין לו במה להחיות את עצמו, ולנחם את עצמו. והמשפיל יבין דברים אלו מאליהו ויבין דבר מתוך דבר, כי אי אפשר לבאר הכל בכתב. והכלל שהעקר הוא האמונה בלי שום חקירות כלל, ובזה יהיה חזק לעולם בעולם הזה ובעולם הבא ולעולם לא ימוט אשרי לו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

בְּכוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁלַחְתִּי לְךָ הַבֵּקֶר מִכְתָּבִים לְמִסֵּר לְכָל הַמְלַמְדִים, הַאִם קִבַּלְתָּ אֶת זֶה? וְהַאִם מְסֻרְתָּ לָהֶם אֶת זֶה? לֹא דוֹחַת לִי מְזֵה כָּלֵל, וְדַע לְךָ שֶׁהַמְכַתְּבִים הָאֵלֶּה מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְהַמְלַמְדִים שִׁידְעוּ אִיךָ לְהַתְנַהֵג עִם הַיְלָדִים וְהַתְלַמִּידִים.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבֵּר, אֲלֵא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הַיְנוּ שֶׁמְצַיֵּר בְּדַעְתּוֹ אִיךָ שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שֶׁזֶה הַמַּתְנָה הַכִּי יִפֶּה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, יְהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה עִמָּךְ וְכו', אַתָּה לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, רַק תְּבָרַח אֵלַי יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ

בשפת האם שלה, ואף שיהיה נדמה לה בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הכל הבליים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושח וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלו מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדין היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדין היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

בְּכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמַה ה' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲתָה עוֹשֶׂה לְמַעַלְה מִיְכַלְתֶּךָ שִׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְאִם הֵיא לֹא רוּצָה מֶה אֲתָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת? וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֶה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְהִחְזִיק אֶת עֲצָמְךָ חֲזֹק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִמְסַר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ רוּצָה כִּף יְהִי, וְאִם תִּתְנַהֵּג כִּכָּה אֲזִי תִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחִיָּךְ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים גְּסוּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזִּיק מִעֲמֵד וְלֹא נִשְׁבֵּר, אֲלֵא מְדַבֵּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, הֵינּוּ שֶׁמְצִיר בְּדַעְתּוֹ אִיךְ שָׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדָבָר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא בְּשִׁפְתַּת הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁוֶה הַמִּתְנַהֵּג הַכִּי יָפֵה שֶׁקַּבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, יְהִי מֶה שִׁיְהִי עִמָּךְ וְכוּ', אֲתָה לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, רַק תִּבְרַח אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבַר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַּת הָאֵם שְׁלֶךָ, וְאִף שִׁיְהִי נְדָמָה לָךְ בְּהִתְחַלָּה שְׂאָף אַחַד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְכוּ', הַכֵּל הֶבֶל הַבָּלִים וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְכִכָּר סִפֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אַחַד חָגַר מְתָנְיוֹ לְכַבֵּשׁ חוֹמָה חֲזָקָה. וְאַחַר כִּף כְּשָׁבָא אֶל הַשַּׁעַר, הִיָּה אַרוּג עַל הַשַּׁעַר מְטוּה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁשְׁתֵּם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזִה שִׁיְהִי חוֹזֵר מִמְלַחְמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ! (וְהַנִּמְשָׁל מוּבָן), וְאַחַר כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. שַׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכֵּל וְלִנְצַח כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אִף עַל פִּי שִׁיְכוּלִין לְהִתְבוּדֵד בְּמִחְשָׁבָה, אֲבָל הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנִּמְשָׁל מִמִּילָא לְעֵנִין מֶה שֶׁקָּשָׂה עַל הָאָדָם לְדָבָר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מֶה שְׂבָלְבוּ. וְכָל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וְכִבְדוֹת שְׁלוֹ שָׂאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, בְּוֵדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוּצָה לְכַבֵּשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחְמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחְמַת הַיְצֵר, וְעַכְשָׁו

כִּשֶׁהוּא סְמוּךְ לְדָבָר, וְלִכְבֹּשׁ וְלִשְׁבֹּר חוֹמוֹת וְלִפְתַּח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבֹוּר, וּבִשְׂבִיל מְנִיעָה קֵלָה מִחֲלִישוֹת דַּעְתּוֹ וּכְיוּצָא, יִמְנַע חֵס וְשְׁלוֹם מִלְדַּבֵּר! כִּי הֲלֹא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסִתִּימָה שֶׁל קוּרֵי עַפְכִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוֹמוֹת שְׂרוּצָה לְשִׁבֹּר בְּדְבֹוּרוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁתְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוּ שְׁאֲתָמוּל לֹא לְמַדְתָּ, וּמָחָר מִי יוֹדַע אִם תְּלַמֵּד, עַל כָּל פְּנִיּוֹת הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲטִיף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא, שֶׁזֶה הַצֵּלֶת נִפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּכַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' ע"ש"ק לְסֵדֶר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי שֶׁנִּסְעַתְּ אֶל צִיּוֹנִי הַתְּנָאִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַיךָ וְעָלַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אִף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְכָךְ.

בְּעֵינַי הַכֶּנֶס הַגָּדוֹל שֶׁל הַנְּשִׁים וְכוּ', הַלְּוָאִי שֶׁתּוֹכַל לְאַרְגֵּן קְבוּצַת גְּדוֹל שֶׁל נְשִׁים בְּעֶקֶר לְהַפְּיץ שְׂמָה, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאַתָּה יְכוֹל לְצַרְף גַּם כְּמֵה גְּבָרִים, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

בְּזֶה שְׂאֲתָה מְעוֹרֵר אֶת הָאֲבָרְכִים שִׁיְהִיו שְׂד"רִים, בְּזֶה אֲתָה עוֹזֵר

שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לַפְתַּח אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן הָאֲבָרְכִים יִהְיֶה לָהֶם מְזֶה פְּרֻנְסָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלַחַת מְרֻבָּה.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעֲמֹד וְלֹא נִשְׁבֵּר, אֲלֵא מְדַבֵּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ שֶׁמְצַיֵּר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שְׂאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גָּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּמְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּת הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזֶה הַמַּתְנֶה הַכִּי יָפֵה שֶׁקְּבִלְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן, יִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה עִמָּךְ וְכו', אַתָּה לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, רַק תִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַּת הָאֵם שְׁלֹ, וְאֵף שְׂיִהְיֶה נְדָמָה לָּךְ בְּהַתְחַלָּה שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ וְכו', הַכֵּל הַכֵּל הַבָּלִים וְדַמְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד, וְכִבֵּר סִפֵּר רְבֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אֶחָד חָגַר מְתָנְיוֹ לְכַבֵּשׁ חוֹמָה חִזְקָה. וְאַחַר כֵּךְ כִּשְׁבָא אֶל הַשַּׁעַר, הָיָה אָרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטְוֵה מְקוּרֵי עֲפָבִישׁ שֶׁסֶתֵם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזֶה שְׂיִהְיֶה חוֹזֵר מִמְּלַחְמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עֲפָבִישׁ?! (וְהַנְּמָשׁל מוֹכֵן), וְאַחַר כֵּךְ אָמַר רְבֵנוּ ז"ל: הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. שְׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יִכּוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכֵּל וּלְנַצֵּחַ כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אֵף עַל פִּי שִׁיכּוּלִין לְהַתְּבוּרָד בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. וּמְבַאֵר הַנְּמָשׁל מִמִּילָא לְעַנְיָן מֵה שֶׁקָּשָׂה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים מֵה שֶׁבִּלְבוֹ. וְכֵן זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וְכִבְדוֹת שְׁלוֹ שְׂאֵין לוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, בְּוֵדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גָּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחְמָה חִזְקָה שֶׁהוּא מְלַחְמָת הַיָּצֵר, וְעֲכָשׁוּ כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדָבָר, וְלְכַבֵּשׁ וְלִשְׁבֹר חוֹמוֹת וּלְפַתַּח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבִשְׁבִיל מְנִיעָה קֵלָה מִחֲלִישׁוֹת דַּעְתּוֹ וְכִיּוֹצָא, יִמְנַע חֵס וְשְׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשַׁבְתָּ לְסִתִּימָה שֶׁל קוּרֵי עֲפָבִישׁ כִּנְגַד הַחוֹמוֹת שְׁרוּצָה לְשִׁבֹר בְּדְבוּרוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֲפִלוֹ שֶׁאֲתָמוּל לֹא לְמַדָּת, וּמְחַר מִי יוֹדַע אִם תִּלְמַד, עַל כָּל פָּנִים הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲטִיף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא, שְׁזֶה הַצְּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בכט.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך שאתה יוצא להפיץ, ואתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מציית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה

עִמָּךְ וְכו', אֲתָה לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצֻמָּךְ, רַק תִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, וְאִךְ שִׁיְהִיָּה נְדֻמָּה לָךְ בְּהִתְחַלָּה שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְכו', הַכֹּל הֵבֵל הֵבֵלִים וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְכִבֵּר סִפֵּר רַבְנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אֶחָד חָגַר מִתְּנִיּוֹ לְכַבֵּשׁ חוֹמָה חִזְקָה. וְאַחַר כֵּן כָּשָׁבָא אֶל הַשַּׁעַר, הָיָה אַרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטְּוֵה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסֶתֵם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזֵה שִׁיְהִיָּה חוֹזֵר מִמְּלַחְמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשׁל מוֹכֵן), וְאַחַר כֵּן אָמַר רַבְנוּ ז"ל: הָעֵקֶר הוּא הַדְּבוּר. שַׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכֹּל וּלְנַצֵּחַ כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אִךְ עַל פִּי שִׁיְכוּלִין לְהַתְּבוּדָר בְּמַחְשָׁבָה, אָבֵל הָעֵקֶר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשׁל מִמִּילָא לְעַגְיָן מַה שֶׁקָּשָׂה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים מַה שֶׁבָּלְבוּ. וְכֹל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וְכִבְדוֹת שְׁלוֹ שְׂאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה, בְּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ בְּדַבּוּרוֹ מְלַחְמָה חִזְקָה שֶׁהוּא מְלַחְמָת הַיִּצָּר, וְעַכְשָׁו כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדָבָר, וְלְכַבֵּשׁ וְלְשַׁבֵּר חוֹמוֹת וּלְפַתַח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבְשִׁבִיל מְנִיעָה קֵלָה מִחֲלִישוֹת דַּעַתוֹ וְכִיּוֹצָא, יִמְנַע חֵס וְשְׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נְחֻשְׁבֶת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עַכְבִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוֹמוֹת שֶׁרוֹצֵה לְשַׁבֵּר בְּדַבּוּרוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית, שֶׁתִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִפְלוּ שֶׁאֲתָמוּל לֹא לְמַדְתָּ, וּמִחָר מִי יוֹדַע אִם תִּלְמַד, עַל כָּל פָּנִים הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲטֹף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא, שְׁזֵה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיִּית לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצֵּלְחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תַּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בל.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי שלקחתם אל תשומת לבכם בענין בנכם ... גרו יאיר, כי היום צריכים מאד מאד לשמר על הנער שלא יתחברו עם חברים לא טובים, וזה סובב על כל העולם כלו וכו', כי צריכים מאד מאד לשמר מכל מיני אלמנטים בלתי רצויים וכו' וכו', וכל הורה חייב לשמר על הילדים שלו עם מי הם מתחברים? לאיפה הם הולכים?

אם קשה לו להשאיר עד שמונה בערב, כדאי לדבר עם הרב ... גרו יאיר, אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שיהיה לכם הרבה נחת ממנו.

בענין לבוא לכאן לפני גיל חמש עשרה לא כדאי, כי פה הם מתלמדים להיות עצמאים לגמרי, יעזר הקדוש ברוך הוא שעוד תזכו לראות הרבה נחת מכל יוצאי חלצייכם.

המאחל לכם שבת שלום

בלא.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כודאי את יכולה להתחיל כבר לעבד בתורת עוזרת לגננת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב בחיים, תהלה לאל קבלת חתן נפלא, והקדוש ברוך הוא יעזר שתבנו ביחד בית נאמן בישראל, ושיהיה לתפארת להורים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
 הַמְאַחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד שְׂמַחְתִּי שְׂאֲרַחֲתָ קְבוּצָה גְדוֹלָה שֶׁל בְּנֵי נֶעַר שְׁבָאוּ לְהִתְרַשֵּׁם
 מֵהַבֵּית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל שֶׁלָּנוּ בֵּיבְנָאֵל, שְׁזֵה יִהְיֶה עוֹד מְקוֹם תִּירוֹת לְכָל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְךָ כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתִרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה
 מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
 הַמְאַחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׂאֲתָה תוֹמֵךְ בְּבֵית

התבשיל לעלוי נשמת האמא ע"ה, כי זה מאד מאד חשוב בשמים כשעושים משהו להנשמה, הנשמה נהנית מזה מאד מאד.

בענין אביך וכו', אתה לא יכול לעשות שום דבר וכו', הן מצד כבוד אב, והן מצד שהוא לא ישמע אותך, אזי שב ואל תעשה עדיף.

בענין לעשות מנין של נגונים וכו', זה לא שיהי, כי אין לזה שום מקור.

יש אחד שמסית את כל אלו שבאו מהגוש וכו', לעזב את הקהלה וכו', ואתה יודע שהבחירה חפשית שכל אחד יאחז את דרכו, ונראה מי הצליח לבסוף? אבל אז כבר יהיה מאחר, אשרי האדם שגונב בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, קצת שלחן ערוך כסדרן דיקא, וכך יזכה לסיים את כל התורה כלה.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הנינו שמצויר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלה, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבנו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול.

כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשיו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלוש מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדרך היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדרך היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בלד.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער זכותך שאתה מפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ואתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספרי הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדיק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהר"ן ז"ל שהניח לנו צואה ארבע

ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בפיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

בענין הקפות של צדקה, הלואי שכל אברך יהיה שד"ר, וזה יכניס לו גם כן פרנסה, וגם יעזר להקהלה להרחיב את כל הפעולות לרוחת אנשי שלומנו.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלה, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטנה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלוש מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוּ שְׁאֲתָמוּל לֹא לְמַדְתָּ, וּמָחָר מִי יוֹדֵעַ אִם תִּלְמַד, עַל כָּל פְּנִימֵי הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲטֹף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, שְׂזֵה הַצֵּלֶת נְפֹשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי דָף גְמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׂאֲתָ לּוֹקַחַת אֶת הַדְּבוּרִים שְׁלִי בְּרִצְיָנוּת, וְתִשְׁמְרֵי עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ, כִּי חָבֵל יֵשׁ לְךָ בֵּן מְאֹד מְאֹד מְצֻלָּח, לְמָה שְׁיִלְךָ לְאַבוּד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לְכֶם בֵּית דִּירָה מִשְׁלָכְכֶם בִּיבְנָאֵל, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוּר בְּשִׁכְרוֹת, כִּי חָבֵל עַל הַכֶּסֶף שְׁנוֹתָנִים לְהַזוּלָת, בְּשַׁעָה שְׂיִכּוּלִים לְשֵׁלֶם לְעִצְמוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתַעֲבְרֵי אֶת הַכָּל בְּקִלוּת.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְחֻזַּק אֶת בְּעָלָה, וְתִתְאַזְרֵי בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאָמַר הַתָּנָא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עִצְמָהּ לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלֶּת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֹה וְכוּ', כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי מַדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָאָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁלֵא תַהֲיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בְּעָלָה, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעָלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֵצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת

יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵה אֶת הַשָּׂנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' ע"ש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׂאֵת שׁוֹמְרַת עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ, כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר עַל הַיְלָדִים, יוֹתֵר מֵאִי פַעַם, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּעֵתֵים הַלְלוּ.

חֲזִקִי וְאַמְצִי מְאֹד לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים, וְאִשְׂרֵי מִי שֶׁמְהַפֵּךְ אֶת הַחַיִּים לְחַיִּים נְעִימִים וְטוֹבִים, כִּי תִמִּיד צְרִיכִים לְמַצֵּא רַק אֶת הַטוֹב שֶׁבְּחַיִּים וְכוּ', וְלִהְיוֹת עַל חֲצִי כוֹס הַמְּלֶאֶה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֹתְךָ תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאֵינִי מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאַפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנֶיךָ צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֶת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָהּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרְאוֹת שְׂלֵא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֲלֹק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ',

ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

בענין השמות, לא כדאי לשנות לאף אחד את השם, ויעזר הקדוש ברוך הוא שהברכה יהיה מצוייה בביתכם תמיד.

העקר שיהיה בבית אוריה של רגיעה ושל שמחה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

בלז.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי על ידי שפכתתי לכל ההורים את המכתב, זעזעתי אותם וכו', וכך צריך להיות כדי שלא יקחו את הכל בקלות וכו'.

עם כל זאת עליך לדיק יותר, כי יש כמה שבאים ממשפחות שבורות, ועובר עליהם בעיות בבית וכו', ולכן לא יכולים להאשים את הילדים, מסכנים אין להם הורים, כמו משפחת ..., שהיא נשארה לבד, וכן היתום ... וכו' וכו', אקנה שתבין.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך

בשפת האם שלה, ואף שיהיה נדמה לה בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הכל הבליים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושח וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלו מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדין היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדין היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

בלח.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נְצַח

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בענין הבן שלכם ... גרו יאיר צריכים לחכות עד שיהיה לכל הפחות בגיל חמש עשרה וחצי, כי פה הילדים הם עצמאים מאד, ולכן כדאי לחכות עוד, העקר שיהיה לכם הרבה נחת מילדיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ונתצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בלט.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בענין חפה וקדושין צריכים מאד מאד לשמר מהסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו ונמח זכרו מלהזכירו, כי לולי הוא היינו מחתנים את הילדים בגיל צעיר שלא היו באים לחטאים ועוונות, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על דבר זה, כי הרשע הזה עיניו לטש ושניו חרק עלי כמו שרבנו ז"ל כותב על עצמו, איך שהסמ"ך מ"ם עיניו לטש ושניו חרק עליו וכו', ובדיוק זה יש לנו פה ביבנאל.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך

הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדף היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדף היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

ב.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמַה ה' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁהִיָּה לִי שְׂכַתְבָּתְ לִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשָׁךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד דּוֹאֵג עַל הַרוּחָנִיּוֹת שֶׁלָּךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר מַה שֶׁאֲמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְכוּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאֲדָם רְגִיל לְכוּא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִייתִי, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּמָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֹלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּמָה, וְאֵין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַמְ'ר'א הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גַבְרִיאֵל מִיכָאֵל רַ'פָּאֵל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׂבַת קל"ה, אֶף שְׁנֵדָמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מוֹחֶךָ מַה יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי יְגַרֵס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרֵס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמַר זֹאת,

אָלָא דַע לָךְ כִּי הִדַּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּךְ גְּמֵרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

במא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיָּה לִי שְׂכַתְּבָתְּ לִי דו"ח מֵהַחֲנוּת, וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם, כִּי מִמֶּשׁ אַתָּה מְחַיֵּנִי, כִּי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהַצְּלִיחַת הַחֲנוּת כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים, וְלִכְּן מִפַּעַם לְפַעַם תִּכְתֹּב לִי דו"ח, וּמִמֶּשׁ תְּחַיֵּנִי.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהַלּוּאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּנָה, וְאֵין מִי שִׁיְקוּנָה שְׁלֹא יְמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמֵרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה גְּבֵרִיאֵל מִיכָאֵל ר'פָּאֵל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם גְּמֵרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְעָה וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שִׁבְתָּ קל"ה, אֵף שְׁנַדְמָה

לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחֶךָ מֵהַ יְהִיָּה כְּכֹר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֶלֶּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׂאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֹה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ב.מ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קָלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטַּבַּע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מְבַרְסֵלֵב, רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלֵב וְכו' וְכו', עוֹד כָּל מִיּוֹנֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכְרָת תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מֵדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי הַלּוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבְרָא אֶת

ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

במג.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שאל תבלבלי את עצמך משום בריה שבעולם.

מספר שפעם בא אדם אל הרב של עירו, ואמר לו שיש לו דין תורה עם הלבנה, שאל אותו הרב מה יש לך עם הלבנה? ענה ואמר שאיפה שאני הולך, הלבנה הולכת אחרי ומסתפלת עלי, ולכן אני קורא אותה לדין תורה (והבין הרב עם מי יש לו פה עסק...). ענה ואמר לו הרב אני צריך הלילה לשאל את הלבנה מה יש לה להגיד, כי אני צריך לשמע את שתי הצדדים, תבוא מחר, וכשחזר אמר הרב לאדם, דע לך שהלבנה יש לה טענות עליך, היא טוענת איפה שאני רק הולכת, אתה מסתפל עלי, ולכן איפה שאתה תלך, היא תלך אחריך, זה לא יועיל לך שום דבר, תפסיק להסתפל עלי אז אני יפסיק ללכת אחריך, כך אמרה הלבנה להרב, וכך מסר הרב לאדם הזה, והפסק יצא אתה תפסיק להסתפל על הלבנה, אז היא תפסיק ללכת אחריך והיא תפסיק להסתפל עליך, ותראי גם את לקיים את הפסק הזה, ותראי שאף אחת לא

מסתכלת עליך, את אל תסתכלי על אחרות, אזי אף אחת לא תסתכל עליך, ותהי הכי מאשרת בחייהך.

את צריכה לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר ה'ני"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צנארה" זה רעיון, הינו מה זה העול הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הכל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מוח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תבלבלי את עצמך, כי את הורסת את הבריאות שלך בחנם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

במד.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי במדת השמחה להיות רק בשמחה, שזה רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ורבונו ז"ל הזהירנו על זה יותר מהכל.

אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה

מזו, ואִפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צַעְרָא אַגְרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מִצְלַת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָהּ וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרְאוּת שְׁלֹא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְיָהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֵאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לָּךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

במה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' ע"ש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְאִפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צַעְרָא אַגְרָא, וְדַע לָךְ כְּשִׂאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אִפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֹל וּמִבְטָל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וְיִשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ אִפְלוּ מִשְׁהוּ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת".

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושח וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר? כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדף היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדף היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

במו.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח לחזק ולעודד ולשמח את אשתך, כי רק בזכותה יהיה לך פרנסה, כמאמרם ז"ל (בבא מציעא נט). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברהם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אדך שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא). אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף

אָצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמת, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

במוז.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם ישוב טוב ביבנאל, ותהיו שמחים ועליזים, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציתכם.

בענין להכניס את הילדים בהתלמוד תורה, על זה אתם צריכים להתיעץ עם המנהל הרב ... גרו יאיר, הוא ידריך אתכם בדיוק באיזה כחה הילדים שיכים.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש

רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

במח.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

חבל מאד שהבת שלכם תסתובב ככה וכו', בשעה שאתם יכולים לשדך אותה עם ... גרו יאיר הבן של משפחת ... שהוא בן טוב מאד ובעל דרך ארץ ובעל מדות גדול.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו

נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

במט.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תקייה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי עם הבשורה משמחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, רק אל תכניסי בלחץ, ואם את יכולה ללכת לעשות מעקב וכו' וכו', מה טוב ומה נעים, אבל אני תמיד מעדיף בבית חולים לניאדו, כי הם יותר אחראים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בנ.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אנגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי פני מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מטנוי לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטנוי מקורי עפביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עפביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר! כי

הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדרך היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדרך היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בנא.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי פני מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', פי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

זכור גם זכור שאסור להמשיך אחר ופוחים ומחלוקות וכו' וכו', תהיה ותן, ותזכה לעבר את החיים בשלום ובאהבה ובאשר גדול.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמצירי בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלה, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושח וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר? כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדף היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדף היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בנב.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתדאג שכל הספרים שהיה בהקפסא בסלון, שביאו את זה אלי פה.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כהל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי די גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום שבת קל"ה, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם ללבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם די גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בנג.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני ויהדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

תשתדל לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה תמיד היה חק ולא יעבר אצל אנשי שלומנו היקרים, כי רבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו וביניהם מוהרנ"ת ז"ל שיאמרו בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה), ושמעתי פעם מהרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שהוא הפיר בין מוהרנ"ת ז"ל, נכד של בתו חנה צירל ע"ה, שהיה גר בחארקוב, והיה בעל הבית פשוט, ובכל יום היה לומד ח"י פרקים משניות חק ולא יעבור, וכך נהג המון שנים, אשרי מי שזוכה לקיים את רצון רבנו ז"ל.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע

וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתוּל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שֶׁיִּקְנֶה שְׁלֵא יְמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִמְרֵא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִבְרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֶל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבַת קל"ה, אֵף שְׁנִדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחֶךָ מֵהַ יְהִיָּה כְּכֹר אִם אֲנִי יְגַרְסֵנִי אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְסֵנִי מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבָרוֹת הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה חֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמֵתַפְלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלַחֵה.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בְּנַחַל

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּרוּמָה ה' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה י"א ט') "כִּי מִלֶּאֱהָ הָאָרֶץ דַּעַה אֶת הַיְוָיָה כְּמִים לִים מְכֻסִּים", בְּהַשְׁכֵּל הַמְּשַׁתָּף כְּלָם שְׁוִים, שֶׁהַכֵּל יוֹדְעִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל בְּעִמְקוֹת הַחֻכְמָה יְהִיָּה כָּל אֶחָד

לפי מדרגתו, וכפי יגיעתו וטרחתו בעבודת השם יתברך, בדיוק כמו היים וכו', שלמעלה המים שוים בכל מקום, אך בעמקות הם מברלים מאד, כי בזה המקום המים נמוכים וסמוכים לארץ, ובמקום אחר עמקים יותר ויותר, ובמקום אחר הם עמקים עד התהום, כן הוא בהשגת השם יתברך, ככל שאדם יוגע וטורח יותר ויותר, אז הוא מבין יותר וכו', ע"ן שם.

וכמו כן אתה צריך להבין יש הפרש בין ילד שעכשו מתחיל ללמד במכינה א' ב', ואחד לומד כבר בכיתה א' קריאה, בכיתה ב' לומד כבר חמש, ובכיתה ג' לומד כבר משניות, ובכיתה ד' לומד כבר גמרא וכו' וכו', בודאי יש הפרשים בין הגילאים וכו', הן בשכל, הן בידע, הן בלמוד, כמו כן יש בין מבגרים, אחד שאף פעם לא למד וכו', לא יכול לדמות את עצמו לאחד שזכה לסים את כל התנ"ך וששה סדרי משנה ואת כל הש"ס וכו', וזה מובן לכל, ולכן אני לא מבין את שאלתך שלדעתי בא מגאות וישות, שעל פי רב אלו הבורים והעמי הארצות וכו', שלא רוצים להשתמש עם השכל כלל וכו', חורה להם שיש אחד יותר מהם וכו', וזה פשוט למבין האמתי.

כדי להיות מקרב אל רבנו ז"ל, צריכים להשקיע הרבה, ועקר ההשקעה להתמיד בלמוד ספריו הקדושים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (חגיגה ט:): אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד; זאת אומרת אחד סים מסכתא מאה פעמים, ובא השני וסים מאה פעמים ואחד, כבר יש הפרש גדול ביניהם, וכמו כן מובא בדבר רבנו ז"ל, אחד בקשי התחיל עכשו ללמד ספרי רבנו ז"ל, סתם בהסתכלות וכו', ואחד יוגע וטורח וזכה לסים מאות פעמים את הלקוטי מוהר"ן והספורי מעשיות והספר המדות וכו' וכו', איך יכולים להשוות את עצמו אליו? אין זה אלא הישות והגאות שבא בדרך כלל מנאוף, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) שגיאות ונאוף תלויים זה בזה.

ולכן חזר בך ותתחיל לבקש בכל יום ממנו יתברך שיפתח לך את המוח והדעת והשכל, ותזכה ללמד תורה אשר אין טוב ממנה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט:): אין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד' ב') "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו"; וגם אז צריכים לזכר שאינו דומה

מי שזוכה לסיים פעם אחת, לבין זה שסיים עשר פעמים וכו', ולזה שסיים חמשים פעם וכו' וכו'.

אקנה שתבין דבר זה, כי הוא פשוט מאד מאד.

המאחל לך שבת שלום

בנה.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטנה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שייכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושח וכבודות שלו שאין לו עזות דקדשה, בודאי הוא שטות גדול.

כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשיו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלוש מלדבר? כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

ולכן אל תהיה בטלן, הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ואף שבהתחלה יהיה לך מאד מאד קשה, כי יהיה נדמה לך שאף אחד לא שומע אותך, ואף אחד לא רוצה אותך וכו', כל זה בא מהכפירות שנקנס בה, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם; ולכן בא לאדם מאד מאד קשה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן תהיה עקשן גדול בזה, ועל ידי זה תנצל משעמום שיכול להרג את האדם לגמרי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

בנו.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תרומה ה' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את כל מכתביך.

אתה מכרח למסר את נפשך להיות בשמחה, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו שמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד, ועל ידי שמחה יכולים לעבר את העולם הזה בקלות.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך

הוא, הינו שְׁמַצִיר בְּדַעְתוֹ אִיךְ שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזֵה הַמַּתְנֶה הַכִּי יָפֵה שְׁקַבְּלֵנוּ מִרְבּוֹ ז"ל, וְלִכְּנֵן אֶל תְּהִיָּה בְטָלָן, יִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה עִמָּךְ וְכו', אַתָּה לֹא תַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ, רַק תְּבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדְבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלִי, וְאִף שִׁיְהִיָּה נְדָמָה לָךְ בְּהַתְחַלָּה שְׁאִף אַחַד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ וְכו', הַכֵּל הֶבֶל הַבָּלִים וְדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְכִבְּר סִפֵּר רַבּוֹ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אַחַד חִגְר מְתַנְּיוֹ לְכַבֵּשׁ חוֹמָה חִזְקָה. וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁבֵּא אֶל הַשַּׁעַר, הָיָה אָרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטְוֵה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסֶתֶם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזֵה שִׁיְהִיָּה חוֹזֵר מִמְּלַחְמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשֶׁל מוֹכֵן), וְאַחַר כֵּךְ אָמַר רַבּוֹ ז"ל: הָעֵקֶר הוּא הַדְּבֹר. שְׁעַל יְדֵי הַדְּבֹר יִכּוֹלִין לְכַבֵּשׁ הַכֵּל וְלַנְּצִחַת כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אִף עַל פִּי שִׁיְכּוֹלִין לְהַתְּבוּדָה בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הָעֵקֶר הוּא הַדְּבֹר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לַעֲנִין מֵה שְׁקָשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנָי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מֵה שְׁבָלְבוּ. וְכָל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וְכִבְדוֹת שְׁלוֹ שְׁאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, בְּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ בְּדַבּוּרוֹ מְלַחְמָה חִזְקָה שֶׁהוּא מְלַחְמַת הַיָּצֵר, וְעַכְשָׁו כְּשֶׁהוּא סְמוּךְ לְדָבָר, וְלְכַבֵּשׁ וְלִשְׁבֹר חוֹמוֹת וְלַפְתַּח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבֹר, וּבִשְׁבִיל מְנִיעָה קֵלָה מִחֲלִישׁוֹת דַּעְתוֹ וְכִיּוֹצָא, יִמְנַע חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבַת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עַכְבִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוֹמוֹת שְׁרוּצָה לְשִׁבֹר בְּדַבּוּרוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁתְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִפְלוּ שֶׁאֲתַמּוֹל לֹא לְמַדְתָּ, וּמִחֵר מִי יוֹדַע אִם תְּלַמֵּד, עַל כָּל פְּנִים הַיּוֹם הַזֶּה תַחֲטֹף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, שְׁזֵה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, כִּי דָף גְמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצֵּלְחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בנז.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז ובפרט עכשו שמתקרב זמן הפורים שהוא זמן מחית עמלק שהוא כלל הספקות שנכנסים באדם, נגד האמונה הקדושה, שזה קלפה עצומה, ורב הצרות שאדם סובל, זה רק מחמת שלבו נעשה מלא עקמומיות נגדו יתברך, ומשה רבנו לוחם נגדו, כמו שכתוב (שמות י"ז י"א) "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק", ודרשו חכמינו הקדושים (ראש השנה כ"ט). וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה, אלא לומר לה כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים ואם לאו היו נופלים; כי משה הוא הצדיק האמת, רבם של ישראל, שבא בכל דור ודור בתוך מנהיגי ישראל, שהם מעוררים את נשמות ישראל להסתכל כלפי מעלה, ולשעבד את הלב לאבינו שבשמים, ועל ידי זה נכנע קלפת עמלק, ולכן עלינו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל שנשמת משה בו, והוא מחזקנו ומעודדנו ומשמחנו, ומוליך אותנו על דרך הנכונה, וגלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ו) שמשה רבנו נמצא אצל כל בר ישראל, ומעורר את כל אבר ואבר שיזכה לעשות מצוות ומעשים טובים, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו שזכינו להבראות מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, וצריכים מאד מאד לשמור לא לפל בעצבות ובעצלות כרגע, שזה אבי אבות הטמאה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט חכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ועצלות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשיך את עצמו אל השמחה והזריזות, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לה כל הימים, ואל תחשב שזה בא לאדם קל וכו', כי כשאדם חוטא בר מזן, בורא קלפות ומשחיתים שמעלימים ומסיתרים ממנו את אמתת

מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה מְכַנִּים דְּכַאוֹן וְעֶצְבוֹת וּמְרִירוֹת בְּתוֹךְ לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם, שְׁמֶשׁם נוֹבַע כָּל הָעִקְמוּמִיּוֹת שִׁישׁ לְאָדָם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכְן דִּיקָא הַיּוֹם שֶׁהוּא הַהֲלוּלָא שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, צְרִיכִים לְהִתְעוֹרֵר וּלְזַכֵּר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁהָיָה לוֹ לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ לְכֻלָּל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְנַחֵחַ ס"ה.) מֹשֶׁה רַבֵּנוּ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל הָיָה; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') כִּי הַמְנַהֵיג הָאֲמָתִי שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, הוּא הֶרְחַמָּן הָאֲמָתִי, וְעַקֵּר הֶרְחַמְנוֹת לְהוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹנוֹת, וְלִכְן בְּזֵה שְׁאַנְחָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, רְאוּי לָנוּ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל? וּפְעַם הַתְּבַטָּא רַבֵּנוּ ז"ל "מִכֶּם אַתֶּם יְכוּלִים לְדַעַת מָה שְׁעוֹבֵר עַל כָּלֵל הָעוֹלָם", (הֵינּוּ אֲנַחְנוּ שִׁישׁ לָנוּ כְּכֹר אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אִף עַל פִּי כֵן עוֹבֵר עָלֵינוּ מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', מָה יַעֲשֶׂה אֲנָשִׁים שֶׁהֵם לֹא מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְהֵם לֹא יוֹדְעִים מִהַדְּבוּרִים שְׁלוֹ, וְאִין לָהֶם בְּמָה לְהִתְחַזֵּק וְכוּ', מָה עוֹבֵר עָלֵיהֶם?), וְלִכְן עָלֵינוּ לְשִׂמְחָה בְּהִתְקַרְבוֹת שְׁאַנְחָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר תְּצוּהָ ז' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּתַחַזְּקִי בְּכָל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַלֵּילָה תְּבוֹאִי בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת שֶׁנְּשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹשׂוֹת הַצָּגָה, כְּדִי שֶׁתּוֹכְלִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל אָמַר פְּעַם לְבָנוּ לְפָנַי פּוֹרִים, שְׁצַרִּיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַצָּגוֹת, הָעַקֵּר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּזֵה שְׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, בְּזֵה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ כָּל הַהֲצָלָחוֹת בְּחַיִּים, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכְן אִם אֶת רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךְ, תְּשִׁתְּדַלִּי עִם הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ

לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

תהלה לאל החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, וזה זכות הרבים גדול מאד מאד, שמזכים את תושבי יבנאל עם מצוות וכו', מה שהרשע מרשע מנע מהם למעלה משלשים שנה וכו', ועכשו תהלה לאל תושבי יבנאל באים וקונים זה מזוזות, זה תפלין, זה ציצית וכו' וכו', שזה קדוש השם גדול מאד מאד, וזכוי הרבים, ולכן אני רוצה שגם את תעשי את כל הקניות שלך בהחנות הזו, שהיא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל במצוות, ותקני שמה את כל מה ששיך לחג הפורים, ובזה את מחזקת את החנות שנוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, שזה קדוש השם נורא מאד, מקום כמו יבנאל שפשוט מנעו יהדות מתושבי המקום, ומי? הרשע מרשע הזה וכו', ולכן עלינו להרחיב את הפעילות של החנות יותר ויותר, כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, וכן מארבעים ישובים סביב יבנאל באים ונכנסים לקנות בהחנות "ברסלב סנטר", וזה זכות הרבים גדול מאד, אשרינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בנט.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין שספרי רבנו ז"ל אינו רכוש פרטי, כל אחד ואחד יכול להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, ואין על זה שום בלעדיות כלל, ומכל שכן שלא יכולים להדפיס על הספרים "כל הזכויות שמורות", כי מי שיעשה את זה, שם את כספו על קרן הצבי פשוטו כמשמעו.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תּי מוהר"ן סימן ש"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטֵי מוהר"ן" שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמְפִיץ אוֹתָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרוּשׁ אָמַר (תּי מוהר"ן סימן ש"ט) שֶׁהַסֵּפֶר שְׁלוֹ יִהְיֶה חָשׁוּב מְאֹד, וַיִּבְקֹשׁוּהוּ וַיִּחַפְּשׂוּהוּ מְאֹד, וַיִּדְפֹּס וַיַּחְזֹר וַיִּדְפֹּס כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וַיִּהְיֶה חָשׁוּב מְאֹד, וְאֵהְיֶה אֲנִי עוֹמֵד וּמִסְתַּכֵּל וְכו', רֹאִים מְזֶה מָה הִיָּה רְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרוֹ פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וַיִּלְהַפִּיצוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁמַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "לְקוּטֵי מוהר"ן", וְכֵן שָׁאָר סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, צָרִיף לְדַעַת שֶׁהוּא מְדַפִּיס אֶת זֶה רַק לְשֵׁם שְׁמַיִם, לְזִכּוֹת אֶת הָרַבִּים, וְכַדִּי שִׁיְהִיָּה לוֹ תַקּוּן, כִּי אֵין עוֹד תַקּוּן יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּתַת צְדָקָה לְהַדְפֹּס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה זְכוּי הָרַבִּים נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְלִכֵּן אָסוּר לְאָדָם שִׁיְהִיָּה לוֹ טְעֵנוֹת שְׁגָם עוֹד אֶחָד מְדַפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַלּוֹאִי שְׁכָל יְהוּדֵי יְדַפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל כָּל פְּנִים מִי שְׁלֹא יִכּוֹל לְהַדְפִּיס, כִּי זֶה הוֹצָאָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְגַם אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹלָה וְטִרְחָה גְּדוֹלָה, עַל כָּל פְּנִים שִׁיְהִיָּה בְּבֵיתוֹ כַּמָּה וְכַמָּה סֵטִים מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, בְּאִפְּן שְׂיוּכַל לְהַפִּיץ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב וְגְדוֹל כְּמוֹ הַדְפֹּסַת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְשְׁלֹא יִהְיֶה טְעֵנוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי וְכו', וּמִי שְׁמַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל צָרִיף לְדַעַת תַּכְף וּמֵיד שֶׁהוּא מְדַפִּיס אֶת זֶה רַק לְשֵׁם שְׁמַיִם, רַק כַּדִּי לְזִכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן כְּזֶה אִף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ טְעֵנוֹת וּמַעֲנוֹת עַל אַחֲרִים.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֶדֶף שִׁיְהִיָּה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְּלִיחַ. הַמְּאַחַל לִּי בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

ב.ס.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מצד אחד את צריכה להיות הוגנת ולהבין את ההורים של הבחור, כי סוף כל סוף זה הילדים שלהם, וכואב להם מאד מאד כשהבן השלישי מדלג על שתי הילדים הקודמים, וזה מאד מאד כואב לההורים ומשפיל את הגדולים, ובפרט אצל אשכנזים מקפידים על זה מאד מאד.

עם כל זאת על פי הלכה פסק מורי ורבי הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל (שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ב' סימן א') שבחור כשהגיע זמנו להתחתן, אין עליו שום חוב לחכות על נשואי אחיו, כי להתחתן זה מצוה על כל בחור בנפרד, ולכן אסור לו למנע את עצמו מלהתחתן בשביל אחיו הגדול ממנו, כי עליו יש חיוב מצוה להתחתן, ולכן הוא לא צריך לחכות על אחיו הגדול, עין שם.

וכן כתב שו"ת "מנחת יצחק" (חלק ח' סימן קכ"ה) להלכה למעשה הדין עם הבן הצעיר, עם כל זאת בודאי אם אפשר לבקש מהגדול שימחל על קדימת הצעיר, בודאי יש לעשות כן, עין שם.

על כל פנים איך שהוא את צריכה להבין את המצב הרגשי שיש בדבר, ולא לדחוק על הבחור שלך שאת כבר רוצה להתחתן וכו', כי זה מאד מאד רגיש, וזה מאד מאד כואב הן לההורים והן לאחותו ולאחיו, ולכן אם יכולים עדין לחכות מה טוב ומה נעים, והעקר להתפלל להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, וכך יהיה לכולם שדוכים, והבית יהיה מלא שמחה. צריכים לחכות קצת, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּסֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֶדֶר תְּצוּה ז' אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתָּךְ, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֶצְלָה, רַק שְׁתִּהְיֶה רְגִילָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַאד מְסֻגָּל לְלִדְהָ קֵלָה, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמַר בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהִיא יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיָּא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְאָ מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶחֱמָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהִיא רַק זֹכָרַת וְשְׁתִּהְיֶה רְגִילָה לֹאמַר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּן שְׁתֵּאמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתּוֹלִיד בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיא לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחַוְשֵׁי וּבְאַבְרָיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְחִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינֵי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בסב.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל קברי הצדיקים בגליל נתגלה על ידי האריז"ל, ורבי חיים ויטאל זי"ע רשם את הכל, ולכן כל מה שמוכר בדברי תלמידיו מפיו, זה בודאי קדש קדשים ואין להרהר אחריהם, וכך הוא.

אבל הקבר בטבריה שרק לפני כמה שנים התפרסם ששם קבורה רחל אשת רבי עקיבא, זה בכלל לא נכון, וזה מצוץ מהאצבע וכו', ולכן אין להתייחס אל זה כלל.

בענין קברי צדיקים זה דבר גדול מאד מאד, להיות רגיל לבוא שם ולהתפלל שמה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; וכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות נזיקין הלכה ג' אות ח') על מאמרם ז"ל (חלין ז'): גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, שנאמר (מלכים ב' י"ג כ"א) "ויהי הם קוברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו", כי הסתלקות הצדיק עושה תקון גדול בכל העולמות יותר מבחייו, והם מתקנין נשמות ישראל במיתתן יותר מבחייהם, ומכניעין הסטרא אחרא והקלפות הנאחזין בנשמות הנפולות בעונותיהם, כי הצדיקים מכניעין ומבטלין אותם במיתתם יותר מבחייהם, בסוד (שופטים ט"ז ל') "ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו", שהצדיק האמת מנהיג הדור האמתי ממית שונאי הקדשה והקלפות והסטרא אחרא במותו יותר מבחייו, כי המיתה היא אצלו סוד שנה ארכה, וענין תחית המתים אצלו הוא סוד התעוררות השנה, כמו שכתוב (ישעיה כ"ו י"ט) "הקיצו ורננו שוכני עפר", כמו שכתוב (דניאל י"ב ב') "ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו", והצדיק שחפץ תמיד בטובות ותקנות ישראל, ועקר הטוב ועקר ההצלחה האמתית הוא הצלחת הנפש, לטהר

נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מְזַהְמֶתֶם, וְלִהְיוּ חַיִּים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְעוֹרְרֵם מִשְׁנֵתְם שֶׁלֹּא יִשְׁנוּ שְׁנַת עוֹלָם חֹס וְשָׁלוֹם. אָבֵל עָקֹר הַעֶסֶק שֶׁהַצְּדִיק הָאֲמִתִּי עוֹסֵק לְתַקֵּן נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא בִשְׁעַת שְׁנָה דִּיקָא, כִּי מִמוֹחַ הַצְּדִיק בְּעִצְמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל, כִּי מוֹחוֹ גָּדוֹל וְנִשְׁגָּב וְנִעְלָה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ בְּשׁוֹם אִפֶּן שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אִם עַל יְדֵי שֶׁהַצְּדִיק מוֹרִיד עִצְמוֹ אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וּמְדַבֵּר עִם הָעוֹלָם שִׁיחַת חֲלִין וְסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, שְׁזָהוּ סוּד שְׁנָה, וְכִמוֹ שֶׁשְׂמַעְתִּי בְּפִרוּשׁ מִפֵּי רַבְנֵי ז"ל שֶׁשִּׁיחַת חֲלִין שְׂמַדְבְּרִין לְפַעְמִים עִם הָעוֹלָם כְּדֵי לְפַקֵּחַ אֶת דַּעְתּוֹ לְתַתּוּ נְיִיחָא לְהַמוֹחִין כְּשִׁיגְעִים מִהַתּוֹרָה, וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם זֶהוּ בְּחִינַת שְׁנָה מְמַשׁ, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְחַדֵּשׁ הַמוֹחַ, נִמְצָא כְּשֶׁהַצְּדִיק מְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם, זֶה בְּחִינַת שְׁנָה אֲצִלוֹ, הֵינּוּ הַסְּתַלְקוֹת הַדַּעַת, וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הוּא מְעוֹרְרֵם בְּתִשׁוּבָה וּמְחַזְרֵם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֹל זֶה נַעֲשֶׂה אֲצֵל הַצְּדִיק אֶפְלוּ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, כִּי מֵרַב הַתְּכַלְלוּתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, קָשָׁה לְבַנֵּי אָדָם לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ, כִּי הוּא נִכְלָל בְּמָקוֹם שְׁנִכְלָל וְכוּ', שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁבָא אֲצִלוֹ אָדָם וּמְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבוֹ, וְכֹל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא צָרִיךְ לְרַדֵּת אֱלֹוֵי וְכוּ', שְׁזָה אֲצֵל הַצְּדִיק בְּחִינַת שְׁנָה, בְּחִינַת מִיתָה וְכוּ', וְאִז הוּא יוֹרֵד וּמְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ אֶת הָאָדָם שְׁנִמְצָא בְּמָקוֹם שְׁנִמְצָא וְכוּ', כֹּל אַחַד כְּפִי לְכַלּוֹךְ וְטַנוּף מַעֲשָׂיו וְכוּ', עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאֵין עֶרְךְ כָּלֵל, לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹת הַצְּדִיק כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל צִיּוֹן הַצְּדִיק וּבּוֹכָה שְׂמָה אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ שִׁיחּוּס וִירַחֵם עָלָיו בְּזָכוֹת הַצְּדִיק הַנִּמְצָא פֹּה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹשִׁיף אֶת הַצְּדִיק לְמַטָּה, וְנִתְחַבֵּר רּוּחוֹ הָרוּחָנִי אֶל גּוּפוֹ שְׁנִמְצָא בְּקַבְרָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְפַעֵל אֲצֵל הַצְּדִיק מַה שְׁצָרִיכִים לְפַעֵל, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גָּדוֹל לְהִיּוֹת בְּכֹל פַּעַם אֲצֵל קַבְרֵי צְדִיקִים, וְלִשְׁפֹּף שֵׁם אֶת נַפְשׁוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ בְּזָכוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְשֵׁם דִּיקָא מִתְקַבֵּלַת הַתְּפִלוֹת לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כֹּל, עֵינִי שֵׁם.

וְכַמוֹכֵן שְׁזָה רַק בְּקַבְרֵי צְדִיקִים שְׁנִתְגַּלָּה עַל יְדֵי הָאֲרִיז"ל, וְלֹא סֵתֶם מַה שְׁבַנֵּי אָדָם מְמַצִּיאִים מִדַּעְתֶּם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסג.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מתפלא על השאלה שאת שואלת, כי בכל מטבע יש שתי צדדים, איך לגמרי את מדברת עם גבר זר? ואיך את בכלל נכנסת בשיחה עם גבר זר? רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות נאוף י') לא תכנס עם פתוייך בטוען ונטען, כי אריכת הרגשת החושב אפלו לבחינת השולל תפעל הגברת החפץ ותתהפך הרצון אליי; תכף ומיד כשאת שומעת קול שאת לא מזהה, כבר טורקים את הטלפון, ומכל שכן כשמתחיל לדבר אתך דברים שלא בענין וכו', ומכל שכן וכל שכן בדברי פתוי ונאוף וכו', אומרים לו על המקום אם עוד פעם אתה מתקשר אלי, אני זהיתי את המספר טלפון שלך, ואני מזמינה את המשטרה, ואז היית רואה איך שתכף ומיד ההוא כבר לא יחזר על שיחות מטרידות וכו', ולכן אני תולה את האשמה עליך, איך את בכלל מדברת עם גבר זר, כל הצרות שעובר על נשים הוא מפני שנותנים פתח למגנולים כאלו וכו', ולהעביר את כל הענין בפעם הבאה למשטרה, תלונה להטרדה, זה לא מסירה, זה הצלת נפשות, כי מגול כזה יכול לשבר לך את הבית בקלות על לא דבר, בשעה שאת אשה נשואה, ויש לך ילדים, ובית יפה בנוי לתפארת, בשביל איזה נואף את צריכה לשבר את הבית שלך לגמרי? ולכן אין עצה אחרת אלא חד משמעית עוד פעם אם הוא יצלצל אפלו פעם אחת, תגידי לו חד משמעית שאת פותחת תלונה נגדו במשטרה וכן תעשי.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות פחד חלק ב' סימן ג') מי שבורח מן הצרה

הוא פקח; ואין עוד צרה כצרה זו שנואף רוצה לשבר את הבית שלך, ולכן מכאן להבא את צריכה מאד מאד לשמר בכלליות ובפרטיות לא מדברים עם גבר זר בכלל.

הקדוש ברוך הוא ישמר אותך מכל רע, ותזכי לבנות בית על טהרת הקדש כפי שקבלנו מאבותינו ומאבות אבותינו מדור דור על טהרת הצניעות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסד.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שחכמינו הקדושים אמרו (בפא מציעא ס"ב.) רבי עקיבא למד "וחי אחיה עמך" חייך קודמים לחיי חבריך; את צריכה קדם כל לדאג להבית שלך, אם בעלך הוא טפוס בישני וכו', ואינו כל כך מערב בין הבריות וכו', אזי למה את צריכה להביא לבית אורחים ולהשים אותו במצב לא נעים? הוא בישן להתחיל לדבר עם בני אדם וכו', הוא טפוס שאינו כל כך מערב בין הבריות וכו', אזי למה את צריכה להביא אורחים בבית? יותר טוב שתמסרי את כל כלך לבעלך ולהילדים, ותהי עקרת הבית אמיתית לדאג רק להבית שלך, ולשמח את בעלך, ולהוציא אותו מעצמו, ואז תראי איך שהכל יתהפך לטובה, במקום להשקיע בזרים, ואפלו שהם משפחה, עם כל זאת יותר טוב להשקיע בבעלך ובהילדים שלך, ואז תראי איזה בית נפלא תבני, ואיך שבעלך ישתנה מן הקצה אל הקצה, הוא יראה שאשתו דואגת בשבילו, אשתו אוהבת אותו, אשתו מתענינת בו, אשתו מכבדת אותו, זה יבנה את הבטחון העצמי שלו, וזה מה שאת צריכה לעשות, סוף כל סוף הוא בעלך, והוא האבא של הילדים, ולכן צריכים יותר ויותר להשקיע בהבעל, ואז תראי שיקים אצלך (משלי כ"ו י"ט) "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", ופרש

רש"י כמים הללו הפנים שאמה מראה לתוכן הן מראות לה. כן לב האדם לאדם חברו לפי מה שאדם יודע שחברו אוהבו כן הוא מראה לו פנים.

אני מאד מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתביני בעצמך שעד עכשו לא הלכת בדרך נכונה, ומעכשיו את יכולה לתקן את זה, ויותר טוב להשקיע בכעלך מלהשקיע בהמשפחה, ואם הוא יראה שאת משקיעה בו, אז תוציא אותו מהדכאונות וכו', והכל יתהפך לטובה ויהיה לך בעל אחר לגמרי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם שניכם צריכים לדעת שזה הדבר הכי חמור, ואסור לשחק עם דברים כאלו, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (שבת ל"א:) אשה שאינה זהירה בנדה, מתה בשעת לדתה, ואף על פי שיכולים להקשות, אנהנו רואים שיש כל כך הרבה שלצערנו הרב לא שומרים על זה וכו', ולא קורה להם שום דבר וכו', זה מהחשובות של הקדוש ברוך הוא, הרי זה עוון של כרתות רחמנא לישזבן, ומי יודע דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא תר"ע) אמר הקדוש ברוך הוא בראתי את האדם עפר מן האדמה, והזהרתיו להיות פורש מן האשה סמוך לוסתה, אם זכה ונזהר הוין לו בנים ראויים להוראה, ואם לאו לוקה בצרעת וכו', וגם על זה יכולים לשאל, הרי יש לצערנו הרב הרבה שלא נזהרים ולא קורה להם שום דבר וכו', גם על זה צריכים לדעת שיש דברים שהם למעלה מדעתנו ומהשגותינו, ואם הקדוש ברוך הוא אמר (ויקרא י"ח י"ט) "ואל אשה בנדת

טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹתֶיהָ", זֶהוּ זֶה, וְלִכְּנֵן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר בְּזֶה, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁסִּפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת י"ג). תְּנִי דְבִי אֵלָיְהוּ מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבֵּה, וּמֵת בְּחֻצֵי יָמָיו. וְהִיְתָה אִשְׁתּוֹ נוֹטֶלֶת תְּפִלּוֹ וּמְחַזְרֶתָם בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וְאָמְרָה לָהֶם, כְּתִיב בְּתוֹרָה (דְּבָרִים ל') "כִּי הוּא חִיִּף וְאָרְף יָמֶיךָ" בְּעֲלֵי שֶׁשָּׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבֵּה מִפְּנֵי מָה מֵת בְּחֻצֵי יָמָיו? וְלֹא הָיָה אָדָם מְחַזְרָה דְּבָר. פֶּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָהּ וְהִיְתָה מְסִיחָה כָּל אוֹתוֹ מְאֹרֵעַ. וְאָמַרְתִּי לָהּ בְּתִי, בִּימֵי נְדוּתְךָ מָה הוּא אֶצְלֶךָ? אָמְרָה לִי חֵס וְשָׁלוֹם, אֶפְלוּ בְּאֶצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַּע בִּי. בִּימֵי לְבוּנֶיךָ מָהוּ אֶצְלֶךָ? אָכַל עֲמִי, וְשָׁתָה עֲמִי, וַיִּשֶׁן עֲמִי בְּקְרוּב בְּשֹׁר, וְלֹא עָלְתָה דַּעְתּוֹ עַל דְּבָר אַחֵר. וְאָמַרְתִּי לָהּ בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁהֲרִגוּ, שְׁלֹא נִשְׂא פָּנִים לְתוֹרָה, שֶׁהָרִי אָמְרָה תּוֹרָה (וַיִּקְרָא י"א) "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדְת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב", הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁאֶפְלוּ בִּימֵי לְבוֹן וְכוּ', שְׁלֹא נִזְהַר מֵת בְּחֻצֵי יָמָיו, וּמְכַל שְׁכָן מִי שֶׁעוֹבֵר עַל אֲסוּר נִדְהָ, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חָמוּר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁאֲנַחְנוּ יְהוּדִים מְאֻמְיָנִים בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנַחְנוּ שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים עִם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּפְתַּח לָכֶם אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְתִבְיֵנוּ אֶת חֲמַר הָעוֹוֹן הַזֶּה, וְתַחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְטוֹב מְאֹד שֶׁתַּתְּחִילוּ לְלַמֵּד יַחַד הַלְּכוֹת נְדָה, שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ סִפְרִים שְׂמֵסִבִּירִים אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת בְּשִׁפְהָ קֵלָה מְאֹד, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁתִּשְׁאַלְוּ אֶת כָּל הַסִּפְקוֹת שְׁלָכֶם מֵרַב יָרָא אֱלֻקִּים, וְלֹא תַעֲשׂוּ שׁוּם דְּבָר בְּלִי לְהַתְּעֵץ עִמוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בסו.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך בתורת מנהל, וכן להמורים ולהמורות, שכלכם צריכים לדעת שאין עוד דבר יותר חשוב מחנוך ילדי ישראל, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ומלמדים עמהם מדות טובות, ודרך ארץ, ואיך מתנהגים וכו'.

עם כל זאת אני מכרח להגיד לך וכן להמורים ולהמורות, ששלא למד עם תלמידים או תלמידות, יש בזה אחריות מאד גדולה, וזה לא כל כך קל להיות מלמד תינוקות של בית רבן, כי חנוך זה עבודה הכי קשה שרק יכול להיות וכו', וצריכים את הסבלנות הכי גדולה עם ילדים, שזה בכלל לא קל, כי סוף כל סוף מורה או מורה הם בני אדם, וגם להם יש עצבים וכו', והרבה פעמים גם העצבים שלהם מתפוצץ וכו', אבל האמת אני מכרח להגיד לך כי כבר הקדימו תרופה למכה, כי כך מובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז) ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי, כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה; כי מורה או מורה אסור להם לסגף את עצמם לא בשנה ולא באכילה, ושלא יתעסקו בעסקים אחרים וכו', כדי שיהיה להם עצבים חזקים להתלמידים והתלמידות.

היום צריכים ללכת עם התלמידים והתלמידות רק בדרך אהבה והסברה וסבלנות הכי גדולה שרק יש, וכך ספרו לנו חכמינו הקדושים (תענית כ"ה) רב איקלע לההוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא

דְּצַבּוּרָא אָמַר מְשִׁיב הַרוּחַ וּנְשֵׁב זִיקָא אָמַר מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם וְאַתָּא מִיטְרָא, אָמַר לִיהּ מַאי עוּבָדָהּ, אָמַר לִיהּ מִיקְרִי דְרִדְקֵי אָנָּא וּמְקִרְנָא לְבַנֵּי עֲנִי כְּבַנֵּי עֲתִירִי, וְכָל דְּלֹא אֶפְשָׁר לִיהּ לֹא שְׁקֵלִינָא מִינֵיהּ מִיַּדִּי, וְאֵיתִי לִי פִירָא דְכוּוּרִי, וְכָל מֵאן דְּפִשְׁעַ מְשַׁחְדִּינָא לִיהּ מִינֵיהּ וּמְסַדְרִינָן לִיהּ וּמְפִיִּסִינָן לִיהּ עַד דְּאֵתִי, [רַב הֵגִיעַ לְאִיזָה עִיר וְהָיָה שָׁם בְּצַרְתָּ, וְגוֹר לְהִתְעַנּוֹת כְּדֵי שִׁירַד גֶּשֶׁם, וְלֹא יֵרַד גֶּשֶׁם, פְּתֹאוּם קָם אַחַד וְהָיָה שְׁלִיחַ צְבוּרָה, וְרַק הִתְחִיל לֹמַר "מְשִׁיב הַרוּחַ" הִתְחִילוּ לְנֹשֵׁב רוּחוֹת "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" הִתְחִיל לְבוֹא גֶשֶׁם עַז, שְׂאֵל אוֹתוֹ רַב מָה הָעֲבוּדָה שְׁלָךְ שְׂבֻזְכוֹת זֶה שֶׁהִתְפַּלְלָתָּ וּכְבָר הֵגִיעַ רוּחוֹת וּגְשָׁמִים? עֲנָה וְאָמַר אֲנִי מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת וְאֲנִי מְלַמֵּד לְכֻלָּם שְׁוִים בֵּין בְּנֵי הָעֲנִיִּים וּבֵין בְּנֵי עֲשִׂירִים, וּמִי שְׂאִין לוֹ כֶּסֶף אֲנִי לֹא לוֹקַח מִמֶּנּוּ תְשָׁלוּם, וַיֵּשׁ לִי בְרַכָּה שֶׁל דָּגִים (אֲקוּרִיּוֹס) וְכָל יֶלֶד שֶׁמֵּתְרַשֵּׁל בְּהַלְמוּדֵי, אֲנִי מְשַׁחַד אוֹתוֹ עִם דָּגִים, וּמְפִיִּס אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי פִיוֹסִים עַד שֶׁהוּא בָּא וְלוֹמַד], רוֹאִים אֶת הַדְּרָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים לְמַדּוֹ אוֹתָנוּ שְׂצָרִיכִים הֵמוֹן סִבְלָנוֹת לְתַלְמִידִים, וּבִפְרָט הַיּוֹם לְצַעֲרָנוּ הַרַב יֵשׁ יְלָדִים שְׂבָאִים מִמְשַׁפְּחוֹת הַרוֹסוֹת וְכוּ', הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה הִתְגַּרְשׁוּ, וְהֵילֵד אוֹ הֵילֵדָה נִשְׂאָרִים קְרוּעִים בֵּין שְׁנֵיהֶם וְכוּ', אוֹ כְּשֶׂאִין שְׁלוֹם בֵּית, וְהֵילֵד אוֹ הֵילֵדָה גְּדֻלִים בְּבֵית שֶׁל תְּהוּ וְבָהוּ וְכוּ', עַל יַדֵּי זֶה הֵילֵד אוֹ הֵילֵדָה מְפַחְדִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים אֶת הַחֵם וְאֶהְבָּה שֶׁל הַמּוֹרָה אוֹ הַמּוֹרָה וְכוּ', וְאִם אֵינָם מְקַבְּלִים אֶת זֶה, אֲזִי הֵם יוֹצְאִים רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן לְתַרְבוּת רַעְיָה וְכוּ', שְׂגַדְלִים בְּהַפְקָרוֹת וּבְאִלְמוּת וְכוּ', עַד שְׂגוּמְרִים עִם סַמִּים וְכוּ', וְעַד שְׂנַכְנָסִים לְבֵית סוּהַר וְכוּ', כְּאֲשֶׁר בְּעֵינֵינוּ אָנוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ.

וְלָכֵן מוֹרָה אוֹ מוֹרָה צְרִיכִים לְאָזַר אֶת עַצְמָם עִם מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂיֵהִיו סִבְלָנִים גְּדוּלִים מְאֹד, וְשְׂיֵהִיו עִם עַצְבִּים שֶׁל כְּרוֹל לְגַבֵּי הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת, אָסוּר לְהַרְבִּיץ יְלָדִים, אָסוּר לְצַעֵק עַל יְלָדִים, אָסוּר לְהַשְׁפִּיל יְלָדִים, אָסוּר לְלַכֵּת בְּאִלְמוּת עִם יְלָדִים, צְרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר אִם זֶה הָיָה הַבֶּן אוֹ הַבַּת שְׁלִי, אִיךְ הֵייתִי מִתְּנַהֵג עִמָּם? לֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּיַד קֶשֶׁה, אֵינִן דְּבָר כְּזֶה, וּבִפְרָט בְּדוּרוֹת אֵלּוּ שֶׁהַעֲצָבִים כָּל כֶּךָ חֲלָשִׁים וְכוּ', וְהַבְּעִיּוֹת בְּבֵתִים מְאֹד מְאֹד גְּדוּלִים וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב עִם הַיְלָדִים וְלִתֵּת לָהֶם אֶת כָּל הַחֵם וְאֶהְבָּה שְׂרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְלְהוֹרִיד אֶת עַצְמָם אֲלֵיהֶם, לְהַסְבִּיר לָהֶם כָּל דְּבָר בְּהִגְיוֹן וּבִשְׂכָל פְּשׁוּט וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה עֲבוּדָה הֵכִי

קשה שרק יכול להיות, ובני אדם בכלל לא מעריכים את מעלת המורה או המורה של ילדיהם, וחושבים שזה סתם ככה וכו', ובאמת זה עבודה קדושה מאד מאד לחנך את בני ובנות ישראל, ואשרי ההורים שיודעים להעריך את עבודת המורים והמורות של ילדיהם, וכן מורים ומורות צריכים לדעת פתוח שזה עבודה הכי קשה שרק יש, ועל זה נצרך עצבים כמו ברזל, ואם אין להם את זה, אזי לא כדאי להם להכנס בחנוכה, כי זה בכלל לא קל, עם כל זאת אלו שפכו בן לקחו את עצמם לעבד בעבודת החנוכה, צריכים לדעת שבלי סבלנות אי אפשר להצליח עם תלמידים ותלמידות בשום פנים ואופן, וזה חלק הארי של העבודה הזו, להסביר את החומר להתלמידים והתלמידים, והכל בדרך אהבה וקרוב לבבות, ולהסביר להם הכל כפי הגיל שלהם, והעקר לתת להם להבין שהמורה והמורה הם חפצים רק את הטוב שלהם, ללמד אותם את החומר כדי שיצליחו בהלמודים, עד שהתלמידים והתלמידות יקנו את האמון של המורים והמורות, ואז יצליחו כלם, וזכור גם זכור שעם יד חזקה אי אפשר להגיע לשום מקום, רק בדרך אהבה ושכנוע שרוצים את הטוב של התלמידים והתלמידות, וכך צריך להיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסז.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפני להודות לך על זה שאתה שד"ר, ואתה זוכה ומזכה את הרבים באספת קפות, וכך אתה עוזר גם לנו וגם לך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח דרכך תמיד, ומי יתן שגם תעסק להפיץ את הספר "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", ועל ידי זה תצליח בגדול.

העקר אני מבקש אותך שתהיה חזק בלמוד דף גמרא ליום, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר אתה לא יודע אם תוכל ללמד, אין לך אלא היום הזה, כי דף גמרא יציל אותך מכל הצרות והיסורים והמרירות והמכאובים

וכו', ואם תוכל לחזור על הדרך הזה כמה פעמים אפלו בגרסא, אין למעלה מזה, כי דף גמרא זה הצלת נפשות ממש, ואם תרגיל את עצמך בדבר זה, תהיה הכי מאשר בחייו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסח.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר תצוה ז' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שמסרת השבוע להיות שליחה נאמנה לקהלתנו הקדושה, ופעלת תרומות והוראת קבע למוסדותינו הקדושים, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות המצוה הזאת, יתרחב לך בגשמיות וברוחניות, ותהי תמיד שמחה ועליזה, והשמחה ישרה אצלך תמיד.

אני מאד מאד מעריך את המסירות נפש והיגיעה והטרחה שאת יוגעת וטורחת בשבילי, ישלם לך הקדוש ברוך הוא כמשכרתך שלמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסט.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, בפרט עכשו בחדש אדר חדש השמחה, צריכים לעבד הרבה על נקדת השמחה, ומה שבני אדם כל כך מזלזלים במדת השמחה, כי חושבים שזה סתם חומרא, וזה סתם עצה להוציא את האדם מדכאון וכו', וכו', אבל באמת עצם העניין שבר ישראל שש ושמח עם נקדתו הטובה שיש בו, כי כל בר ישראל אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) יש לו נקדה מה שאין בחברו, כי כל בר ישראל נשמתו היא חלק אלקי ממעל ממש, ומה שהוא כל כך מרחק ממנו יתברך, הוא רק מחמת שנפל מהשמחה, כי שם אצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עוז וחדוה במקומו", ולכן צריכים לעשות כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, וזה בא לאדם יותר קשה מפל העבודות שבעולם, כי טבע של האדם שנמשך תמיד אחר העצבות והעצלות מחמת פגעי ומקרי הזמן שמסככים אותו וכו', ולכן צריכים להכריח את עצמו בכל הכוחות רק להיות בשמחה ולשמח עם נקדת עצמו שתהלה לאל נברא מזרע ישראל ויש אצלו המון מצוות, כמאמרם ז"ל (ברכות ג"ז) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון, והסמ"ך מ"ם שרו של עמלק רק מכניס באדם קרירות וספקות באמונה הקדושה, ועל ידי זה הוא תופס את כל העולם פלו במלפדת שלא יכולים לצאת מזה וכו', וכו', ולכן עליך להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, ובפרט עכשו בחדש השמחה חדש אדר, שאמרו צדיקים אדיר' ראשי תבות ר'ישא ד'עתיקא א'תגליא, שבחדש הזה מתגלה המדרגה הכי עליונה שבעולמות העליונים, שהוא עצם גלוי אלקות יחידה שביחידה, עתיקא עלאה, והמן הרשע רצה לתפס את החדש הזה, אבל דיקא בחדש הזה הוא נפל, כי על ידי תקף השמחה שעם ישראל שמחים ועליזים, מוחקים אותו לגמרי, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, וידוע אשר מזל של חדש אדר היא דגים, בלשון רבים, כי

בְּזֶה נִתְבָּרְכוּ אַפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"ח ט"ז) "וַיִּדְגּוּ לָרֹב בַּקָּרֶב הָאָרֶץ", שֶׁהֵם מְזַרְע רַחֵל, וְכֵן בַּחֲדָשׁ זֶה בָּא יִשׁוּעָה לְעַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר, שֶׁמְרַדְכֵי מְזַרְע רַחֵל הִיָּה, וְלִכֵּן מִזַּל אֲדָר זֶה דְּגִים, לְשׁוֹן רַבִּים, הֵינּוּ מְרַדְכֵי וְאַסְתֵּר שְׁעַל יָדָם בָּא הַיִּשׁוּעָה, שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן י') שֶׁמְרַדְכֵי זֶה סוּד יְדִים עַל שֵׁם לְהַכּוֹת כֶּף אֶל כֶּף, וְאַסְתֵּר זֶה סוּד יְרִכִים, עַל שֵׁם רְקוּדִים, כִּי עַל יְדֵי הַמַּחְאָת כֶּף וְרְקוּדִים זּוֹכִים לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְנַצֵּל אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִרְקֹד, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו מְרוֹם גְּבִהֵי מְרוּמִים, שְׁזֶה סוּד דְּגִי'ים', שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוֹת י"ג מ'דוֹת דְּדִיקָנָא, כִּי אֲזַ בַּחֲדָשׁ אֲדָר נִתְגַּלָּה י"ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי, שְׁזֶה בָּא מַעֲתִיק, וְאִי אֲפָשָׁר לְהַסְבִּיר לֹא בְּכַתֵּב וּמְכַל שִׁפְן לֹא בְּדַבּוּר, אֶת מַעֲלַת הַחֲדָשׁ הַזֶּה, אִם אָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל יוֹם, הֲרִי זֶה יְהִיָּה מְבֻטָּח לְשִׂמַּח כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְתַכְּף וּמְיָד כְּשִׁישׁ לְאָדָם הַרַחֲבַת הַדַּעַת, הוּא נִמְצָא בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא מִפְּחַד מִשּׁוּם דְּבַר, וּמִחֲזִיק מַעֲמֵד מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

מָה אָמַר לָךְ כָּל כֶּף חֶבֶל שֶׁמִּתּוֹף הַטְּרָדוֹת אֲתָה יְכוֹל לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הַלֶּכָּה, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ד) לְאָדָם אֶחָד שֶׁהִתְנַצֵּל לְפָנֵי רַבְּנּוּ ז"ל שְׁאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁא וּמִתָּן, אָמַר לוֹ רַבְּנּוּ ז"ל אִף עַל פִּי כֵן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אִיזָה זְמַן לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר, שְׁזֶהוּ מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ ל"א) שְׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבֻעַת עֵתִים לַתּוֹרָה? קְבֻעַת הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב (מְשִׁלֵּי כ"ב) "וְקְבֻעַת אֶת קוֹבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ"; הֵינּוּ שְׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזוּל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בַּעֲסָקְיוֹ, אִם גְּזוּלָתָ מֵהֶן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צְרִיף הָאָדָם לְחַטֵּף וּלְגוֹל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹף הַטְּרָדָא וְהַעֲסָק דְּיָקָא; וְיִדוּעַ אֲשֶׁר בִּימֵינוּ הִיָּה הַגָּאוֹן הַמְּפָלֵא רַבִּי יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל הַמְּכַנֶּה הַסְטִיפְלֶעֶר ז"ע, כְּשִׁבְאוֹ אֵלָיו אֲנָשִׁים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ בְּרַכָּה שֶׁיִּנְצְלוּ מִטְּרָדוֹת וְכוּ', הִיָּתָה תְּשׁוּבָתוֹ "בְּלֵי טְרָדוֹת אִי אֲפָשָׁר לְהַצְלִיחַ, סוּד הַהַצְלָחָה הִיא בְּהַתְּגַבְּרוֹת עַל הַטְּרָדוֹת", וּבְאֻמַּת זֶה מְרַמֵּז בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ (הַקְּדָמָה ד.) מֵאֵן מְנַכּוֹן דֵּי חֲשׂוּכָא מְהַפְּכֵן לְנַהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הֶכָּא. מֵאֵן מְנַכּוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנַהוּרָא

דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; [מי מכם יכול להפך את החשף לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה כל מה שביכולתך ויותר מיכולתך לגרס בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר אתה לא יודע אם תוכל ללמד, אין לך אלא היום הזה, כי דף גמרא יציל אותך מכל הצרות והיסורים והמרירות והמכאובים וכו', ואם תוכל לחזור על הדף הזה כמה פעמים אפלו בגרסא, אין למעלה מזה, כי דף גמרא זה הצלת נפשות ממש, ואם תרגיל את עצמך בדבר זה, תהיה הכי מאשר בחייהך.

כתוב בספר שם הגדולים (חלק ספרים - מערכת ת' אות נ"ו) וכתב הגאון רבי שעפטל בן הגאון הרב של"ה בצוואה הנדפסת בסוף ספר יש נוחלין (דפוס אמשטרדם) "למוד גמרא ופרוש תוספות חיוב כמו הנחת תפלין", "למוד כל המשניות הוא דבר גדול" וקבלה בידי שאינו רואה פני גיהנם מי שהוא בקי במשניות, וצריך להיות בקי בגמרא וכו', עין שם.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן, ותראה לדון את אשתך לכף זכות, ותראה שיהיה רק שמחה בביתך, תעקר מעצמך את המדה הרעה של כעס וקפידות וכו', ותשמר מאד מאד לא להכניס את אשתך בלחץ וכו', ואל תלחץ אותה, ואל תתפרץ עליה וכו', אלא תדון אותה לכף זכות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (גטין ו: א) אמר רב חסדא לעולם אל יטיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתרה והפילה כמה רבבות מישראל אמר רב יהודה אמר רב כל המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עברות גלוי עריות ושפיכות דמים וחלול שבת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בע.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מה מאד גדלה שמחתי שסוף כל סוף הדבורים שלי עושה אצלך רשם, ואת מתחזקת בכל המצבים הקשים שרק עובר עליך, וכך צריך להיות להתחזק ולהפך את הרע לטוב, והמר למתוק, והחשך לאור, וזה כל הלמוד העמק שרבנו ז"ל מלמד אותנו איך להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמשיכי בעבודה הקדושה הזו רק להיות בשמחה, ולשמח נשים אחרות, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ותחדירי בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ובידיעה זו תגאלי מכל הצרות שרק מסבב אותך וכו', כי כל אשה סובלת את הסבל שלה וכו' וכו', זאת מבעלה, זאת מהילדים, זאת מהשכנים, זאת מקרובי משפחה, וזאת מכלם ביחד, ואי אפשר להנצל מזה, אלא על ידי תקף האמונה, לדעת שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה ממנו יתברך, ואם תחדירי את זה בעצמך, אזי תבני את הבטחון העצמי שלך ולא תתבלבלי משום בריה שבעולם, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שזה חשוב מאד מאד, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך עושה רשם בשמים.

אני מאד מאד מבקש אותך תעשי כל מה שביכלתך לקנות לעצמך מדת הסבלנות, שזה המדה הכי יפה שאדם צריך להחדיר בעצמו, וכמאמר החכם "אין גבורה כהתאפקות", כי מי שיכול להתאפק לא להיות בכעס על הזולת, זה הגבור הכי גדול, ולכן תרגילי את עצמך עם מדת הסבלנות, הן

עם בעלך והן עם הילדים והן עם השכנים, תמיד תקבלי את כלם בסבר פנים יפות ובחיונה, ותראי איך שכל העולם כלו זה אור האין סוף ברוך הוא, וככל שמכניסים בעצמם יותר שמחה, מרחיבים את הדעת, וכשזוכים להרחבת הדעת, אזי מרגישים את אמתת מציאותו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ואז נגאלים מפל הצרות והטרדות שמסבכים את האשה.

תאמיני לי שאת צריכה מאד מאד לשמח שאת נמצאת אצל רבנו ז"ל, שמלמד אותנו עצות נוראות ונפלאות איך להחזיק מעמד בתקף הצרות והיסורים והמרירות שאנחנו נמצאים בהם וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעא.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה תלמידה סמינר "בית מלכה"

הנה אנחנו מתקרבים אל חג הפורים, שזה חג כזה שעולה על כל החגים, כמאמר ז"ל (שוחר טוב משלי ט') כל המועדים יהיו בטלים, וימי הפורים לא יהיו נבטלין לעולם, שנאמר (אסתר ט' כ"ח) "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים", ולכאורה זה קשה מאד להבין, כי אנחנו יודעים ששום דבר לא ישתנה, ואיך יכול להיות שהמועדים יהיו בטלים? הרי תמיד ישאר לנו חג הפסח שהוא חג יציאת מצרים, חג השבועות שהוא חג קבלת התורה, חג הסוכות שהוא חג האסיף וכו' וכו', אלא פורים נתגלה אור כזה, שמרגישים את הקדוש ברוך הוא בגלוי כזה, שהמח והדעת מתרחבת מאד מאד, עד שמפירים בטוב ועוזרים אחד להשני, כמו שכתוב (אסתר ט' י"ט) "ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים", הינו מרב שמחה מפירים בטוב ועוזרים להזולת, שאין לך עוד מדה יותר יפה מזו שיכולים לעזר

להזולת, כי טבע של אדם שהוא צריך להיות מקבל, שדבר זה מכניס בו דכאון גדול, כי הרגע שאדם צריך את הטובה של הזולת ולא מקבל את זה, אזי נשבר, אבל אם אדם מפיר בטוב ותמיד רק עוזר להזולת, והולך לו בחיים רק לעזר להשני, ולא רוצה לקבל מאף אחד שום דבר, זה המדרגה הכי גדולה, ולכן מדת הכפרת הטוב זה המדה הכי יפה שרק יכול להיות, ולכן אני מאד מבקש אותך את כפר בת גדולה, ולא יקח הרבה זמן שפכר תתחתני, ואז תראי ותרגישי את המעלה של מדת הטוב להטיב להזולת, כי אי אפשר לחיות יחד עם בעל, רק כשקונים לעצמם מדת הטוב והחסד והנדיבות וכו' וכו', ולכן דיקא עכשו את צריכה להרגיל את עצמך להפיר בטוב וכו', ולתת תודה על כל דבר מה שנותנים לך וכו', ולהיות בת טובה וכו', אזי כשתתחתני יהיה לך בקל לבוא אל המדה הזו של הכפרת הטוב, ולתת תודה תמיד להזולת, שזה יעזר לך מאד מאד, ולכן אני מאד מבקש אותך תקחי את עצמך בידך, ותהי בת ישראל צנועה, וחכמינו הקדושים אמרו (מגלה י"ג): בשכר צניעות שהיתה בה ברחל, זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול, זכה ויצאת ממנו אסתר; והיא הצילה את כלל ישראל מכליון שהיה נגזר עליהם, רואים מזה שבת אחת שמתנהגת בצניעות, היא יכולה להציל את כלל נשמות ישראל, ותמיד תחשבי אולי את הבת ישראל הזאת שבזכותה, ובזכות הצניעות שלך, נזכה להגאל גאלת עולם.

אני מאד מאד רוצה לראות בטובתך הנצחיית, ושהיה לך רק טוב, ושתבני בית נאמן בישראל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתצייתי אותי, כי אין לי פה שום כונות, רק שהיה לך טוב בחיים, ומדת הכפרת הטוב, ומדת החסד והנדיבות, ומדת הצניעות, זה היפי והפאר של בת ישראל, אקוה שתצייתי אותי ולא תתחרטי לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסִדְרַת תְּצוּהַ ח' אֲדָר הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ דִּבְרָתִי עִם אֲשֶׁתְּךָ אֶתְמוּל בִּבְקָרָה, וְהִסְבַּרְתִּי לָהּ הֵיטֵב אִיךָ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַמְךָ עַל אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי טֵבַע שֶׁל בְּנֵי אָדָם הֵם טֵבַע רַע מְאֹד מְאֹד, מְשֻׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וּמִי כְּמוֹנֵי יוֹדֵעַ דְּבָר זֶה, מַה שָּׂרָק לֹא עֲשִׂיתִי לְהִילָדִים, גְּדִלְתִּי אוֹתָם, וְחַתַּנְתִּי אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וּלְבִסּוּף הֵם זוֹרְקִים עָלַי אֲבָנִים וְכוּ', הֵם מְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אֲסוּר וְכוּ', הֵם שֶׁהַעֲדִידוּ עָלַי עֲדוּת שָׁקֵר בְּמִשְׁטָרָה וְכוּ', הָאֵם הַלֵּב לֹא יִכּוֹל לְהַתְּפוּצֵץ? מִמָּה אֵתָּה חוֹשֵׁב קִבְלָתִי הַתְּקַפַּת לֵב? אִם לֹא מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ שֶׁהֶצְטַבְּרוּ כְּכֹר לְמֵאוֹת וְאוּלַי לְאֵלָפִים שֶׁעֲשִׂיתִי לְבְנֵי אָדָם טוֹבוֹת, וּלְבִסּוּף נִתְהַפְּכוּ עָלַי וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אֲסוּר וְכוּ', וְלִכֵּן בְּאֵתִי לְהַחֲלִטָה שֶׁאֲסוּר לְהַתְּבַלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, אֵף שְׂזָה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, אִיךָ יִכּוֹל לְהֵיּוֹת דְּבָר כֵּזֶה, עֲשִׂיתְּ טוֹבוֹת לְהוֹיֵלֶת, לְמָה שִׁישְׁלֵם לָךְ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְעַל כֵּן אֲנִי בָּא לְחַזֵּק אוֹתְךָ בְּתַקְּךָ הַצַּעַר וְהַעֲגַמַּת נַפְשׁ וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁאֵתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ סוֹכְלִים, תִּרְאוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיתְּךָ שֶׁאֵת בִּיתְּךָ עוֹ, וְתַפְקָחוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְתִזְכְּרוּ מַה שֶׁאִמַּר דּוֹד הַמְּלֶךְ (תְּהִלִּים ק"ח י"ג) "וְשׂוֹא תְּשׁוּעַת אָדָם", וְאִמַּר (תְּהִלִּים קט"ז י"א) "אֲנִי אִמַּרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כּוֹזֵב", אִי אֶפְשָׁר לְהֵאֱמִין הַיּוֹם לְאֵף אֶחָד, אֶפְלוּ לֹא לְקְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ תִּרְאוּ לְהַתְּחַזֵּק וְלָרוֹת נַחַת דְּקִדְשָׁה מִיְלִדֵיכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּיל אֶתְכֶם מֵעֲלִילוֹת שׂוֹא וְשָׁקֵר, וְתַתְּחִילוּ לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים שְׁלִכְכֶם, וְלָרוֹת רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְאֵל תִּאֱמִינוּ מֵהַיּוֹם לְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזֶה מַה שֶׁאֲנִי מְלַמֵּד תְּמִיד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר תְּצִוֶה ח' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְהַבְנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה שֶׁזֶה יַעֲוֹרֵר אוֹתְךָ, מַה לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם הַהַפְקָרוֹת הוּא בְּכָל הָעוֹלָם אֲצֵל הַנַּעַר, זֶה לֹא אֲכַפֵּת אִם זֶה דְּתִיִּים חֲלוּנִים חֲרָדִים וְכוּ' וְכוּ', כָּלֵם סוֹבְלִים מֵהֶם, הַמְּנַהֲלִים וְהַמְּנַהֲלוֹת, הַמְּוֹרִים וְהַמְּוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי שֶׁבָּקִי קֶצֶת מַה שֶּׁקוֹרֶה בְּעוֹלָם, וְתַמִּיד הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת צְרִיכִים לְהִיּוֹת הַצּוֹדְקִים, כִּי אִם לֹא, הֵם יוֹדְעִים כְּכֹר לְהַתְקַשֵּׁר לַמְּשֻׁטָּרָה וְכוּ' וְכוּ'.

עֲלִינוּ לְלַכֵּת בֵּין הַטְּפוֹת וְכוּ', וְכֵךְ נִצְלִיחַ.

מַה שֶּׁקוֹרֶה עִם הַבְּנוֹת שֶׁהוֹצִיאוּ אוֹתְךָ מִהַבֵּית סֵפֶר וְכוּ', לְדַעְתִּי אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַתְבַּלְבֵּל וְלִהְיוֹת בְּדָבָרִים שֶׁלֹּא שִׁיף אֵלֵינוּ וְכוּ', בּוֹדְאֵי זֶה כּוֹאֵב אֲבָל אֲסוּר לָנוּ לְהַתְבַּלְבֵּל.

אֵל תַּקְחִי שׁוּם דְּבָר אֶל הַלֵּב, לֹא כְּדֹאֵי לְרַגֵּעַ לְהִיּוֹת חוֹלָה בְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְאִזּוּ מְצַלִּיחִים בְּחַיִּים.

בְּעִנְיַן הַגְּנִיּוֹת וְכוּ', תִּאֲמַיִנִי לִי שֶׁהַטְּפֵשׁ הַזֶּה (שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם מוֹלִיךְ אוֹתוֹ כְּמוֹ בְּכָה) מְשֻׁטָּה גַם אֶת הָרֵב ... נִרוּ יְאִיר, זֶה דַּעְתִּי, הוּא מִבְּטִיחַ הַבְּטָחוֹת, וְלֹא מִחֲזִיק בַּדְּבוּר כָּלֵל.

חֲזִיקִי וְאֲמַצִּי מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, יֵשׁ לְךָ תְּהִלָּה לְאֵל חֲתָן טוֹב, וְכֵן כְּלָה טוֹבָה, תִּרְוִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וּבִפְרָט אֲנִי מְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּכַרְפַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּיּוֹת עַל הַלְּדוֹת הַבַּת ל... תַּחֲיָה בַּתְּךָ, וְאֲמַרְתִּי לָהּ לְקַרֵּא אוֹתָהּ אֲסַתֵּר מְלָכָה, שֶׁהֵם שְׁתִּיָּהֵם שְׁמוֹת מְאֹד יְפִים, וְעַל שֵׁם הַנֶּסֶם שֶׁהִיא עֲשֻׂתָה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְגֵאֲלָה אוֹתָם, וְלִכְּן גַּם אֶתֶם צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעד.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר
 בנחל ביידיש).

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסֶסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֶלְקִי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיִיִדִישׁ).

בַּעַה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּצִוָּה ח' אֲדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַחֶתָּן הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

חֶסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהָיוּ הוּא יוֹם הַחֶפֶה שְׁלֵף, וּבִהְיוֹם הַזֶּה מוֹחֲלִים לָךְ
אֶת כָּל הָעֲוֹנוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (הוֹבֵא בְּרַש"י בְּרֵאשִׁית ל"ו פְּסוּק ג') מְצִינּוּ בְּאֲגֻדַּת
מִדְרַשׁ סֵפֶר שְׁמוּאֵל ג' מוֹחֲלִין לָהֶן עֲוֹנוֹתֵיהֶם גֵּר שְׁנַתְּגִיר וְהַעוֹלָה לְגִדְלָה
וְהַנוֹשָׂא אֲשֶׁה, וְלָמַד הַטַּעַם מְכָאֵן, לְכֶךְ נִקְרָאת מְחִלַּת שְׁנִמְחִלוּ עֲוֹנוֹתָיו;
רוֹאִים מְזֶה שְׁחָתָן מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן
סִימֵן תִּקְפ"ו) לְאֶחָד סְמוּךְ לַחֲתָנָתוֹ, (כְּתָבוֹת ט"ו:) כִּיִּצַד מְרַקְדִין לְפָנֵי הַכֶּלֶה, וְרַמְזוּ

לוּ כִּי צַד מְרַקְדִּין וּמְדַלְגִין עַל מַה שֶׁהִיָּה לְפָנֵי הַכֹּלֵה, הִינּוּ לְפָנֵי הַחֲתָנָה, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁחַתֵּן צָרִיף לְשִׁכַח לְגַמְרֵי אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְלַעֲשׂוֹת הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכַחָה הַיָּא חֶסְרוֹן גְּדוֹל בְּעִינֵיהֶם. אָבֵל בְּעִינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכַחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיָּתָה שְׂכַחָה, לֹא הִיָּה אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הִיָּה זֹכֵר כָּל מַה שֶׁעֶבֶר לֹא הִיָּה אֲפֹשֶׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עַצְמוֹ לַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אֲפֵן, גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֵל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי הַשְּׂכַחָה נִשְׁכַּח מַה שֶׁעָבַר.

וְאָצֵלוּ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל הוּא הַדְּרָף שְׁכָל מַה שֶׁעָבַר וְהֵלֵךְ, נִפְסַק וְהוֹלֵךְ לַחֲלוּטִין וְאִינוּ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כֻּלָּל. וְאִינוּ מְבַלְבֵל כֻּלָּל עַצְמוֹ עוֹד בְּמַה שֶׁכָּבַר עָבַר וְהֵלֵךְ וְכו'.

וְעַנִּין זֶה הוּא דְרָף עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל פִּי רַב יֵשׁ לְהָאָדָם בְּלִבּוֹלִים רַבִּים וְעַרְבוּב הַדַּעַת מְאֹד מִמָּה שֶׁחָלַף וְעָבַר. בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז בְּאִים עָלָיו כָּל הַבְּלִבּוֹלִים וּמְעַרְבָבִים וּמְעַקְמִים אֶת דַּעְתּוֹ מִמָּה שֶׁכָּבַר עָבַר. לְפַעְמִים יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים מְעַנִּין הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן שְׁלוֹ וְעַסְקֵי בֵיתוֹ וְכִיּוֹצֵא, בְּאֲשֶׁר כִּי לֹא טוֹב עֲשֵׂה בְּעַנִּין זֶה וְכִיּוֹצֵא וְכֵן הִיָּה צָרִיף לַעֲשׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַדְּבָר. וְיֵשׁ שְׂמַבְלְבְּלִים אוֹתוֹ בַּעַת עֲבוּדָתוֹ בְּתוֹרָה אוּ בְּתַפְלָה וְכִיּוֹצֵא, בְּהַפְגָּמִים שֶׁפָּגַם מִקֵּדָם בְּאֲשֶׁר שֶׁבְּעַנִּין זֶה לֹא עֲשֵׂה כַּהֲגֵן נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד. כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל אָדָם בְּעַצְמוֹ. עַל כֵּן הַשְּׂכַחָה הִיא עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד לְזֶה, שֶׁתִּכַּף וּמִיָּד שְׁחוֹלֵף וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יַעֲבִיר וְיִסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְיִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרֵי. וְלֹא יִתְחַיֵּל לַחֲשֹׁב עוֹד בְּמַחְשְׁבָתוֹ בְּעַנִּין זֶה כֻּלָּל.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא עב:) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים יט) "יִרְאֵת הַיּוֹי"ה טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהוֹרָה, מֵאֵי הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּן לּוֹמֵד תּוֹרָה; וְלִכֵּן כָּל מַה שֶׁלְּמַדְתָּ עַד עֲכָשׁוּ הִיָּה טוֹב מְאֹד, אָבֵל מִיּוֹם מִחֶרֶת הַחֲתָנָה תִּתְחַיֵּל לְהַתְמִיד בֵּיתֶר שְׂאֵת בֵּיתֶר עַז יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּתוֹרָה, לֹא לְחַסֵּר יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְלִקְחַת מִסְכָּתָא

וְלַחְזוֹר עַל זֶה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאִם כָּבֵר זְכִיתָ לְסִים מִסְכַּת תַּעֲנִית מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, תִּתְחִיל לַחְזוֹר עַל מִסְכַּת נְדָה מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּטוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוֹף הַלְכוֹת נְדָה, וְכֵן תִּלְמַד אֶת הַקְּצוּרִים שֵׁישׁ הַיּוֹם עַל הַלְכוֹת אֵלּוּ, וּמִלְבָּד זֹאת תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוֹף, כְּדֵי שֶׁתּוֹכַח לְסִים אֶת כָּל הַד' חֻלְקֵי שִׁלְחָן עֲרוֹף, אֲפִלוּ שִׁיִּיקַח כַּמָּה שָׁנִים, אָבֵל כָּל יוֹם תִּלְמַד מֵעַט אוֹ הֶרְבֵּה כְּפִי מִסַּת הַפְּנָאִי, וְאִם תּוֹכֵל גַּם לומר בְּכֹל יוֹם כַּמָּה דְּפִים בְּזֵהָר וְכַמָּה דְּפִים תְּקוּנִים, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְהַיּוֹם זֶה קָל מְאֹד, כִּי הִדְפִיסוּ אֶת סִפְרֵי הַזֵּהָר בְּאוֹתוֹת גְּדוּלוֹת וּבִנְקֻדוֹת, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ק"ח) הַלְשׁוֹן שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֲצֻמוֹ מְעוֹרָר וּמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה מְכָרְחִים לְלַמַּד אֶת הַלְכוֹת נְדָה אֲצֵל מַגִּיד שִׁיעוֹר, וְתַהֲלָה לְאֵל הַיּוֹם לֹא אֵלְמָן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ הֶרְבֵּה מַגִּידֵי שְׁעוֹרִים בְּכָל מְקוֹם, וְכֵדָאִי לְשִׁמְעַע פְּעַם בְּשָׁבוּעַ שִׁיעוֹר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר.

וְעַל כֵּלָם אֵתָהּ מְכָרְחִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ז סִימָן ב') תַּנִּי רַבִּי יַעֲקֹב כָּל שָׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא טוֹבָה, בְּלֹא עֶזֶר, בְּלֹא שִׁמְחָה, בְּלֹא בְרָכָה, בְּלֹא כְּפָרָה, בְּלֹא טוֹבָה, לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדוּ, בְּלֹא עֶזֶר שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "אֲעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ", בְּלֹא שִׁמְחָה שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים י"ז) "וְשִׁמְחַתְּ אֶתָּה וּבִיתְךָ" בְּלֹא כְּפָרָה שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא ט"ו) "וְכִפַּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ", בְּלֹא בְרָכָה שֶׁנֶּאֱמַר (יִחְזַקְאֵל מ"ד) "לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ" רַבִּי סִימוֹן בְּשֵׁם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי אָמַר אִף בְּלֹא שְׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל א' כ"ה) "וְאֵתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם" רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּסַכְנִין בְּשֵׁם רַבִּי לֹוִי אָמַר אִף בְּלֹא חַיִּים, שֶׁנֶּאֱמַר (קֹהֶלֶת ט') "רְאֵה חַיִּים עִם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְּ", רַבִּי חֲזִיָּא בַר גְּמָדָא אָמַר אִף אֵינוֹ אָדָם שְׁלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ה' ב') "וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם" שְׁנֵי הֵם כְּאַחַד קְרוּיִים אָדָם; וְעַכְשָׁו שֶׁאֵתָּה מִתְחַתֵּן, אֵתָּה מְקַבֵּל אֶת כָּל הַמִּתְנֻנּוֹת בְּפַעַם אַחַת, שִׁמְחָה בְּרָכָה כְּפָרָה טוֹבָה עֶזֶר וְכוּ', וְלָכֵן עֲלֶיךָ לְשִׁמְחָה מְאֹד וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מִשִׁמְחָה; וְהַעֲקָר לְלַכַּת עִמָּה בְּדַרְךָ אֶהְבָּה גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת סב:) הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ,

והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר (איוב ה') "וידעת כי שלום אהלך"; ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאכרם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ולכן ראה להרגיל את עצמה לכבד וליקר את אשתה מאד מאד, ואף פעם לא לצעק עליה, ולא להתפרץ עליה וכו' וכו', אלא תמיד לכבד וליקר אותה מאד מאד ולשמר בכבודה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה; ורבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) הזהיר לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחק לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים.

ועל כלם תרגיל את עצמה לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלה, בתמימות ובפשיטות גמור, וכך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שהעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מודרו כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובר השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק

(פשיטות) בְּאֵמֶת, וְאָמַר אֵי אֵי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בַעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בַּהֲתַבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵינֵי קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

אם תִּקְרִים אֶת כָּל מָה שֶׁכָּתַבְתִּי לָךְ פֹּה, תִּהְיֶה לְךָ נִכּוֹן בְּבִשְׁחוֹן חֲזָק שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֶּיךָ.

יש קוֹנְטְרַס שְׁנִקְרָא "יוֹם הַחֶפֶה", כְּדָאֵי שֶׁתְּעַבֵּר עַל הַקוֹנְטְרַס הַזֶּה הַיּוֹם דִּיקָא, כִּי שְׁמָה כְּתוּב בְּדִיוִק הַהֵנְהָגוֹת לְחֻמְתֵּי בְּיוֹם חֶפְתּוֹ, וְאֲשֶׁרֵי הַחֲתָן שְׁעוֹבֵר עַל הַקוֹנְטְרַס הַזֶּה בְּיוֹם חֶפְתּוֹ, וּמִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׁמוּבָא שָׁם, מְבַטֵּחַ לוֹ שִׁיְהִיָּה בְּבִיתוֹ שְׁלוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו.

הַמֵּאֲחַל לָךְ מִזֵּל טוֹב וְהַצְלָחָה בְּחַיִּים

בעו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּצוּהַ ח' אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחוּלִים לְכַרְיָאוֹת, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

בְּדַרְךָ כָּלֵל לֹא כְּדָאֵי לְרִיב בְּעַת הַהֲרִיזוֹן אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים וְכוּ', וּמִי יִהְיֶה הַסַּנְדֵּק, וּמִי יִהְיֶה הַמוֹהֵל וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִף פְּעַם לֹא יוֹדְעִים אִם זֶה יִהְיֶה בֶּן אוֹ בַת, וְאִף שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ אוֹלְטְרַסְאוֹנֵד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא פְּעַם אַחַת טָעוּ הַרוֹפְאִים, וְלָכֵן לְמָה צְרִיכִים לְרִיב לְפָנֵי שְׁהוֹלִידָה? וְלְמָה לְהַכְנִיס אֶת הָאִשָּׁה בְּלַחֲץ? סוֹף כָּל סוֹף הִיא בְּהֲרִיזוֹן, וְסוֹחֶבֶת אֶת הַתִּינוּק בְּבִטָּן וְכוּ', וְאִשָּׁה עוֹבְרַת הַרְבֵּה פְּחָדִים וְלִחְצִים בְּעַת הַהֲרִיזוֹן וְכוּ', וְלָכֵן לְמָה צְרִיכִים לְהוֹסִיף עַל הַלְחָצִים עֲלֶיהָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר?

עם כל הכבוד לההורים, צריכים לדעת שסנדק הוא נעשה כמזבח, וכאלו מקטירים קטרת עליו, ולכן צריכים להקפיד מאד מאד שהסנדק יהיה ירא שמים גדול מאד, ואין צריך לומר שיהיה שומר שבת על כל פנים, ואוכל כשר וכו' וכו', ולא כמו שנוהגים היום שנותנים את הכבוד הזה להאבא שהוא מחלל שבת, אוכל טרפות ונבלות וכו' וכו', ובאיזה פנים הוא יכול להיות סנדק? בשעה שאלהיו הנביא שמה, ויושב אז גם כן על ברפי הסנדק, ואיך לא מתבישים ממנו?

כתבו המהרי"ל והרמ"א בשם רבנו פרץ שגדול חשיבות הסנדק מן המוהל, מפני שהסנדק הוא המזבח שעליו מקטירים את הקטרת, ומשום הקא מקדימים אותו לעלות לתורה קדם המוהל, ואפלו קדם אבי הבן (עין רמ"א יורה דעה סימן רס"ה), ומפל זה רואים מעלת הסנדק, שהוא יותר אפלו מאבי הבן והמוהל, כל כף חשוב ענין הסנדק, ולכן מה טוב ומה נעים כשנותנים סנדקאות לגדול הדור צדיק מפרסם, וכך מונעים מחלקת בבית.

אני יודע שהדבר מאד מאד עדין, עם כל זאת אם עושים גדר שנותנים סנדקאות רק לגדול הדור צדיק מפרסם, על ידי זה מונעים את עצמם מהרבה מחלקת.

העקר צריכים לשמר מאד מאד שלא יהיה מריבות בבית, שזה גורם לצרות רעות רבות, וחבל מאד שיגיעו לדבר זה.

מצות כבוד אב ואם זה מאד מאד יקר וחשוב, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, עם כל זאת צריכים לדעת שאבא שמחלל שבת ואוכל טרפות וכו' וכו', אין ראוי להיות סנדק, ולכן העצה הכי טובה שאומרים לההורים שאנחנו רוצים לתת

סנדקאות לגדול הדור צדיק מפרסם, ולההורים נותנים כבוד אחר, כגון סנדק מעמד, או אמירת הברכות, או כסא של אליהו הנביא, או קוטר זה שמוליך את הילד אל הברית, וזה גם כן כבודים מאד מכבדים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעז.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר הצנה ח' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל פרש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) את מאמרם ז"ל (ביצה ל"ב): כיון שנצרך לבריות, עולם חשך בעדו, וחשך זה לשון מניעה, כמו שכתוב (בראשית ל"ט) "ולא חשך ממני", וכן (שם כ"ב) "ולא חשכת את בנך", הינו כשנצרך לבריות אזי יש לו מניעות רבות וכו', וכן פרש את מאמרם ז"ל (ברכות ו'): כיון שנצרך אדם לבריות, נשתנה פניו כקרום לכמה גונים, פנים זה ענין של אמת, כמו שכתוב (תהלים כ"ד) "מבקשי פניך יעקב", וכתוב (מיקה ד') "תתן אמת ליעקב", דהינו שהאמת שלו שהוא סוד הפנים משתנה לכמה גונים, שמכרח לשקר, ולכן כל מי שצריך טובות מהבריות, לבסוף הוא מכרח לשקר ולא להגיד את האמת, ולכן אשרי האדם שלא צריך להגיע להיות מקבל מהבריות, כדי שלא יצטרך לשקר, וזה לא אכפת אם זה הבטחת הכנסה, או בטוח לאמי, או קצבת ילדים וכו', וכו', אם צריכים טובות מאחרים, ההכרח לשקר, שזה עוון חמור, אדם יקח תמיד מה שמגיע לו בצדק, ולא יטעה את הבריות, שאז יש לו המון מניעות ועולם חשוך בעדו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך שפע גדול מאד, ולא תצטרך לאף אחר, אלא תוכל לתת ביד רחבה להזולת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעה.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון עליך לדעת שלא צריכים כל כך להתרגש ממה שעבר עליך, כי דבר זה נמצא הרבה בין בגברים ובין בנשים שיש להם אימתא דצבורא, זאת אומרת הם מפחדים לעמד לפני קהל ולדבר, ולכן את לא צריכה לבלבל את עצמך מזה מה שקרה לך, כי זה דבר מאד מצוי שלא כל אחד מסגל לעמד לפני קהל ולדבר, צריכים על זה טלנט מיחדת, ולא כל אחד מסגל לזה, ולכן אל תבלבלי את עצמך מכל זה, ומה שקרה קרה, ואת לא צריכה להתבלבל מזה, תדעי לפעם הבאה אם את לא מסגלת לעמד לפני קהל ולדבר, אזי שבי במקומך ואל תדברי, ולא קרה שום דבר, את לא צריכה להיות שבורה מזה.

בענין למצא שדוך וכו', ואת לא יודעת מה לעשות וכו', אכתב לך מה שאני כותב לכל רוק ורוקה שנמצאים באותו מצב שלך.

חכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, את צריכה לרדת מדרגה ואז תמצאי את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחורה היא גאונתנית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והיא מסתובבת ומחפשת את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנקנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שיבא אליה זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשת וכו', ומסתובבת ויוצאת לפגישות פן ואולי אמצא את

בְּחִיר לְבָבִי שְׂיָבוֹא אֵלַי עַל סוּס לִבְנֵי עַם שָׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחִירָה מְחַפֵּה עַד שְׂיִוָּלַד זֹוג כְּזֶה, וּבֵין כֵּן הָיָא לֹא קוֹלֵטַת שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַפֵּה, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאֶה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (בְּמֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרִדִי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֵּן גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זֹוג מַה שְׂיִתְאִים לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּעַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּצוּהַ ח' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֵה מִמֶּךָ שׁוּם דְּבָר, רַק דְּבָר אַחַד, שֶׁתְּהִי תְּמִיד שְׂמִחָה וְעִלְיָזָה, וְתִתְעַנְּגִי מֵהַחַיִּים שְׁכָל כֵּן יָפִים, כִּי בְּאֵמַת מִי שְׂזוּכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּת, וּמִבֵּין וּמִשְׁכִּיל אִיךָ שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הַכֵּל לְכֹל זֶה אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. דְּבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, עַד כְּדִי כֵּן שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּלִין ז:) אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלֶּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה, אָדָם שְׁכָל כֵּן הַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי הוּא מָסַר אֶת כָּל כְּלוֹ אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא אֶכְפַּת לוֹ מְכֻלּוֹם, אֶלֶּא אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג עִמוֹ, הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל לְטוֹבָה, וְכִמוֹ שְׂאֲמָר רַבִּי עֲקִיבָא (בְּרֻכּוֹת ט:) לְעוֹלָם

יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, ותמיד נותן תודה להקדוש ברוך הוא על החסדים והרחמים גמורים שעושה אתו, ולכן דעי לך שהקדוש ברוך הוא לא רוצה ממך שום דבר, רק שתהי שמחה ועליזה, וזה זוכים כשמקימים את רצונו יתברך, שהם מצוותיו הקדושים, שהזהיר אותנו לאכל רק מאכלים כשרים, ולשמר שבת כהלכתה, ואשה שתשמר על עצמה לא להפקיר את גופה וכו' וכו', ואז אם תקימי את רצונו יתברך, תהי שמחה ועליזה, אף הבעיה היא שאדם כשחוטא נעלם ונסתר ממנו אמתת מציאותו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם; וכתוב (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדילים בינכם לבין אלקיכם וחסאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", כי הרגע שאדם חוטא, על ידי זה העוונות נחלקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עוונותם חקוקה על עצמותם", ומזה בא שאדם סובל מה שסובל, כמו שכתוב (ירמיה ח') "עוונותיכם הטו אלה", וכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שהרע בעצמו נוקם בו, ומסכן חושב שהקדוש ברוך הוא רודף אותו וכו' וכו', אבל אם מרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ומבקשים ממנו יתברך תמיד כל מה שצריכים על ידי זה מתחיל להאיר לו האור אין סוף ברוך הוא, ולא חסר לו שום דבר, והוא הכי מאשר בחיים.

ולכן אני מאד מבקש אותך תתחזקי להיות רק בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחללים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמררה שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותהי הכי מאשרת בחינה, ותרגישי כל דקה ושניה אשר בחינה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.פ.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שכל בן או בת כשההורים התגרשו, זה מניח אצלם צלקת מאד עמקה, ולכן לא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (גטין ז:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הפיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד קרבנות.

ולכן אני מאד מבין את הכאב שלך וכו', עם כל זאת עליך לדעת כי להילדים אסור וכן אי אפשר להתערב במעשה ההורים, אלא לקבל את הכל באהבה, ואף שזה מאד מאד כואב, עם כל זאת לא יכולים להשאיר תמיד עם הכאב הזה וכו', אדרבה צריכים לקבל על עצמו, אני יהיה בדיוק להפך מהם, אצלי זה אף פעם לא יקרה, אדרבה אני יעשה כל מה שביכולתי להיות בשלום ובאהבה ובהבנה הדדית עם אשתי, ואני יבנה בית פריא שאף פעם לא נצטרך לריב, ויהיה לנו ילדים חזקים מאד מאד, ועל כן אתה צריך להתחיל לעבד על נקדה זו איך לבנות לעצמך את הבטחון העצמי וכו', ומהכשלוך שראית וחשת על בשרך וכו' וכו', תלמד איך יכולים להבנות מחדש, ולא להשבר משום דבר, ועל זה צריכים הרבה יגיעה וטרחה גדולה,

אבל זה משתלם שתבנה לעצמך את הבטחון העצמי, ולא להתבלבל ממה שקרה עם ההורים, ואז תגדל בעזרתו יתברך שמו בחור עם אפי חזק, ועם בטחון עצמי, אבל אני מרחח להגיד לך שצריכים לעבד על עצמו הרבה מאד על זה, ותראה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

רבנו ז"ל למד אותנו למוד עמק מאד מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר.

ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שכבר עבר והלך וכו'; ולכן תרגיל את עצמך להעביר מדעתך מה שקרה עם ההורים וכו' וכו', ואף שזה לא קל, עם כל זאת אם אתה רוצה להתקדם קדימה בחיך וכו', תשכח מהעבר ותראה שתצליח בדרךך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בפא.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך אם אתה רוצה לעבר את זה העולם בשלום ובטוב לב, לחיות חיי אשר, אזי אל תתערב מה שקורה אצל אחרים, כי

כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסוּחִים נ"ד): אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שֶׁנֶּעְלָם מֵעֵינַי אָדָם, זֶה שְׂאִינוּ יוֹדְעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל אַחֲרִים, אָדָם יָכוֹל לִהְיוֹת שָׂכֵן עַל יַד חֲבֵרוֹ, וַיִּדְמָה לוֹ שֶׁמְכִיר טוֹב אֶת שְׂכָנוֹ וְכָל מַהוּתוֹ וְכוּ', וְלִבְסוּף אֵין לוֹ מִשְׁגַּ כָּלֵל מִה עוֹבֵר עַל שְׂכָנוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּאֵלוֹ שְׂזָה נִס שֶׁמְחִזְיָקִים מַעֲמֵד, וְלִכֵּן הִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׁצַרְיָכִים לַחֲפֹשׁ וְלִבְקֹשׁ וְלִמְצֹא טוֹב בְּחֲבֵרוֹ, וְלִדְוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׂאֵין בּוֹ אֶפְלוֹ מַעַט טוֹב? וּמִלְבַּד זֹאת צְרִיכִים תְּמִיד לְהִבִּין בֵּין הַשּׁוֹרוֹת וְלִהְתְּבוֹנֵן בֵּין הַשִּׁיטִים מַה קוֹרֶה אֶצֶל הַזּוֹלָת? אוֹלֵי יֵשׁ שֵׁם אִיזָה יֶלֶד חוֹלָה וְכוּ', שְׁדָבֵר זֶה מַעֲבִיר אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', אוֹלֵי יֵשׁ שֵׁם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְהֵם מְלֵאִים חוֹבוֹת וְכוּ', שְׁדָבֵר זֶה שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְכוּ', אוֹלֵי אֵין שֵׁם שְׁלוֹם בַּיִת, וְהַפֵּל חֶרֶב וְנִחְרַב וְכוּ', וְלִכֵּן אֵף פַּעַם אֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, וּמִכָּל שְׂכָן שְׁלֵא יִהְיֶה מִבֵּין עַל אַחֲרִים, יוֹתֵר טוֹב שִׁיִּסְתַּכֵּל הָאָדָם עַל עֲצָמוֹ וְעַל בְּנֵי בַיִתּוֹ, וַיִּתְקַן אוֹתָם לִפְנֵי שְׂרוּצָה לְתַקֵּן אֶת הַשְּׂכָן וְכוּ', וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ עַל הַפְּסוּק (יִחְזָקָא ל"ג) "אֶחָד הִיָּה אֲבָרְהָם", אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲיִנַת אֶחָד, אֵף פַּעַם לֹא הִסְתַּכֵּל עַל הַזּוֹלָת, וְהָאֲרִיף בְּזֶה מוֹהֲרֵי ת"ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּסַח הַלְכָה ט') שְׂאֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, רַק יִלְךְ לְדַרְכּוֹ, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִגִּיעַ אֶל מַחוּז חֲפָצוֹ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ, תַּעֲשֶׂה עַל עֲצָמְךָ וְלֹא עַל הַזּוֹלָת.

עִם כָּל זֹאת לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׁגַם עַל עֲצָמוֹ אֲסוּר לַעֲשׂוֹת בְּקִרְתָּ וְכוּ', וַיִּחֲפֹשׁ וַיִּבְקֹשׁ גַּם בְּעֲצָמוֹ אֶת הַטוֹב, וְדִיקָא עַל יָדֵי זֶה יִצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפב.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבנים חשובים וראשי ישיבות רצינים, שמונעים ומתנגדים להנסיעה אל רבנו ז"ל בראש השנה לאומן, וכן מתנגדים לחסידות ברסלב, צריכים לדון אותם לכף זכות ולתת להם את הכבוד הכי גדול כראוי להם, כי הם פשוט לא יודעים מה זה חסידות ברסלב? ומה זה לנסע אל רבנו ז"ל באומן על ראש השנה? לצערנו הרב נתקיים (תמיד ל"ב). סטנא נצח, הינו השטן נצח, ידוע מה שספר רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ז') שקדם שירדה נשמתו לזה העולם, עשה הסמ"ך מ"ם רעש בכל העולמות, אם הנשמה הזו תרה, אין לי כבר מה לעשות בזה העולם, ואמרו לו שהנשמה הזו מכרחה לרדת וכו', כי (וחזקאל ז' ב) "קץ בא הקץ", ואתה תצא ותמצא לעצמך עצה כנגדו, ויצא ועדין לא חזר, ובין כך השביעו את נשמתו של רבנו ז"ל, כדרך שמשביעים כל נשמה וכו', והנה הסמ"ך מ"ם הגיע עם עוד זקן וצחקו צחוק גדול מאד, ואמר אני כבר לא מפחד מהנשמה הזו, כי מצאתי עצה נגדו וכו', עין שם, ואמרו אנשי שלומנו הקדושים שזה היה העצה שלו, שדבר רבנו ז"ל יהיה לצחוק מכאיב בעיני העולם וכו', ובאמת נתקיים דבר זה שבכל דור ודור זה לעמת זה, נגד חסידי ברסלב עובדי השם אמתיים, שכל ראשם ומוחם הם בתורה ובתפלה וקיום מצוות מעשיות בשמחה עצומה וכו', תמיד קמים משגעים מטרפים וכו', וגורמים בושות וחרפות לאנשי שלומנו וכו', רוקדים ומשתוללים על הרחובות וכו', עזי פנים נגד חכמי וצדיקי הדור, ונגד ראשי ישיבות ומשגיחים וכו', ומחמת שהרבנים והראשי ישיבות לא מכירים את חסידי ברסלב האמתיים שמיגיעים את עצמם בתורה ביום ובלילה בהתמדה מרבה מאד, כי הם מאד צנועים ויושבים בד' אמות שלחם וכו', ולכן חושבים שאלו המשגעים המטרפים הם חסידי ברסלב, ולכן לא בחנם שחולקים על חסידות ברסלב, וחולקים על הנסיעה אל רבנו ז"ל באומן, כי אם באמת היו יודעים את ערך חסידי ברסלב אמתיים, שכל מוחם

וּמֵהוּתָם הֵם רַק בַּתּוֹרָה, וְלוֹמְדִים בְּהִתְמַדָּה רַבָּה עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁרָצָה שְׁיִטְיִלוּ בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אָז בּוֹדָאֵי לֹא הָיָה שׁוּם רַב אֲמָתִי, וְרֹאשׁ יִשְׂיֵבָה חָשׁוּב, וּמִשְׁגִּיחַ יֵרֵא שְׁמַיִם, חוֹלֵק עַל חִסְדֵי בְּרִסְלָב בְּכָל־לֵיּוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הַנְּסִיעָה אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן שְׁמָאד מָאד בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ אִישִׁית שֶׁנִּשְׁבַּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְנִבּוֹא אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וּבְאֲמַת אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ס"ט) מִי שֶׁאֱוָהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיךְ לְשֹׁמֵר אֶת הַצְּדִיק שֶׁלֹּא יֵצֵא עֲלָיו שֵׁם רַע; וּמֵה לַעֲשׂוֹת שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן י') מִלְּאָךְ סִמְאֵל הַרְשָׁע רֹאשׁ כָּל הַשְּׁטָנִים הוּא, בְּכָל שְׁעָה הָיָה מְסַפֵּר מִיתָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְאוֹמֵר מִתִּי יִגִּיעַ הַקֶּץ אוֹ הַרְגַע שָׁבוּ יְמוֹת מֹשֶׁה שֶׁאֵרָד וְאֵטֵל נִשְׁמָתוֹ הַיְמָנִי, וְעֲלָיו אָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפָה רָשָׁע לְצְדִיק וּמִבְּקֶשׁ לְהִמִּיתוֹ" אֵין לָךְ רָשָׁע בְּכָל הַשְּׁטָנִים כְּלֵן כְּסִמְאֵל, וְאֵין לָךְ צְדִיק בְּכָל הַנְּבִיאִים כְּמֹשֶׁה, שֶׁנֶּאֱמָר (דְּבָרִים ל"ד י') "וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ הַיְוָי"ה פְּנִים אֶל פְּנִים"; וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ז חֶלֶק א' סִימָן ב') שֶׁכָּל צְדִיק וְצְדִיק נִקְרָא מֹשֶׁה, כְּמִאֲמָרָם ז"ל (שִׁבְתָּ ק"א) מֹשֶׁה שֶׁפִּיר קָאֲמַרְתָּ, וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ מ"ם מוֹצִיא שֵׁם רַע עַל צְדִיקֵי אֲמַת הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אֶסוּר, כִּי יוֹדֵעַ אִם הַצְּדִיקִים הָאֵלוּ יִתְגַּלוּ בְּעוֹלָם, אֵין לוֹ כְּבֹר מֵה לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, כִּי הַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ בְּכוֹחַם לְהַחְזִיר אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְהַפִּיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפג.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יֵאִיר

היות שחמיק הרב ... שליט"א שדך עכשו את הבן זקונים שלו, ויען שחמיק עבר ארוע לב קשה, וצנתור וכו', והוא מלא חובות, ואין לרש כל, הוא נמצא במצב כספי קשה מאד, ופשוט אין לו אמצעים איך לחתן את בנו, והיות שחמיק הוא איש מורם מעם תלמיד חכם גדול, והיה שוחט ובודק כל השנים, נהנה מיגיעת פפו, אבל עכשו אין בכוחו לעשות שום דבר ממה שעבר עליו, והוא חלש, ולכן למצוה רבה יחשב אם תוכל לפנות אל נדיבי עם השם, לעזור לעני הגון תלמיד חכם שצריך לחתן את הבן שלו, ואין לו את היכלת לזה, וידוע שמצות הכנסת כלה מצלת את האדם מכל רע, כמו שאמר הגאון הנפלא הסטייפלער זי"ע שבין בקור חולים לבין הלויית המת, יש מצות הכנסת כלה, שמי שעוזר להכנסת כלה, נצול מכל רע, ואני יודע מהרבה אנשים שעסקו בזה, והקדוש ברוך הוא נתן להם אריכות ימים ושנים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך ללכת אל נדיבי ישראל רחמנים בני רחמנים, שישתתפו במצוה גדולה זו של הכנסת כלה, ובזכות זה נזכה לקבל פני השכינה.

הכותב וחותם למען המצוה

בפד.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מנתק את עצמך בכל ערב שעה אחת, ובא לכולל ערב "בין הערבים" ללמד את הדף היומי והלכה, זה חלקי מכל עמלי, וממש אתה מחיה אותי פשוטו

כַּמְשָׁמְעוּ, כִּי כָּל חֶפְצֵי הוּא שְׁקֵהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה תְהִיָּה קֵהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מַה זֶה לְגַנֵּב שְׁעָה אַחַת אַחֵר הָעֲבוּדָה קֶשֶׁה שֶׁל הַיּוֹם, וְלִלְמַד תּוֹרָה, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֵׁישׁ לֶךְ הַרְבֵּה מִנִּיעוֹת עַל זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֶתָּה עֲסוּק כָּל הַיּוֹם לְפָרְנֶסְהָ, עִם כָּל זֹאת זְכוּר גַּם זְכוּר מֵהַ שְׂאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ד) לְאָדָם אֶחָד שֶׁהִתְנַצַּל לְפָנֵי רַבְנוּ ז"ל שְׂאֵיִן לוֹ פְּנָאִי לְלַמֵּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׂא וּמִתֵּן, אָמַר לוֹ רַבְנוּ ז"ל אִף עַל פִּי כֵן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אִיזָה זְמַן לְעִסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר, שְׂזֵהוּ מֵהַ שְׂאֵמֶר חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ל"א) שְׂשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבִיעֵת עֵתִים לְתוֹרָה? קְבִיעַ הוּא לְשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מִשְׁלֵי כ"ב) "וְקִבַּע אֶת קְבִיעֵיהֶם נִפְשׁ"; הִיָּנו שְׂשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזֵל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוֹד בְּעִסְקָיו, אִם גְּזֵלֵת מֵהֵן עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף וְלִגְזֹל עֵתִים לְתוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְרָדָה וְהָעִסָּק דִּיקָא.

אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִסְבִּיר לֶךְ בְּמֵלִים וּמְכַל שְׂכַן בְּכֶתֶב, מֵהַ זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה מִצְּלַת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִיָּנִי רַעוֹת וּפְרַעֲנִיּוֹת וְכוּ', שֵׁישׁ בְּעוֹלָם וְכוּ', כִּי גִ'מ'ר'א' רְאֵשִׁי תְבוֹת ד' מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִ'כְּאֵל ר'פֵּאל אִוְרִיאֵל הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּיךְ וְאֲשַׁרִּיךְ חֵלְקֶךָ עַל הַזְכוּת הַזֶּה שְׂאֵתָה גּוֹנֵב שְׁעָה בַיּוֹם לְעַת עָרֵב, וּבָא לְלַמֵּד בְּכוֹלָל עָרֵב "בֵּין הָעָרֵבִים" וְרַש"י פֵּרֵשׁ (שְׁמוֹת י"ב פֶּסוּק ו') וְלִשׁוֹן "בֵּין הָעָרֵבִים" נִרְאֶה בְּעֵינֵי אוֹתָן שְׁעוֹת שְׂבִין עָרִיבֵת הַיּוֹם לְעָרִיבֵת הַלַּיְלָה, עָרִיבֵת הַיּוֹם בַּתְּחִלָּת שְׂבַע שְׁעוֹת מִכִּי יִנְטוּ צְלִלֵי עָרֵב, וְעָרִיבֵת הַלַּיְלָה בַּתְּחִלָּת הַלַּיְלָה, עָרֵב לְשׁוֹן נֶשֶׁף וְחֶשֶׁף, כְּמוֹ (יִשְׁעִיָּה כ"ד) "עָרְבָה כָּל שְׂמֻחָה"; וְלִכֵּן טוֹב וְנָעִים לְקַרֵּא אֶת הַכוֹלָל הַזֶּה "בֵּין הָעָרֵבִים", כִּי שְׁעָה אַחַת שְׁלוֹמֵדִים בְּעָרֵב, מְכַפֵּר עַל כָּל מַה שְׂעֵבֵר עָלָיו בַּיּוֹם, כְּמוֹ הַתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעָרֵבִים.

וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לֶךְ שְׂאֵתָה פְּשוּט מְחִיָּה אוֹתִי בְּזֵה שְׂאֵתָה בָּא בְּעָרֵב לְשְׁעָה לְכוֹלָל "בֵּין הָעָרֵבִים", וְשִׁכְרֶךָ לֹא יִקְפַח מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפה.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאת נותנת לבעלך ללכת לכולל "בין הערבים" ללמד, בערב אחר יום שלם של עבודה, שהזכות הזו גדולה מאד מאד, כמאמרם ז"ל (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרובי בנייהו לבי כנישתא ובאתנווי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, את צריכה להיות שמחה וגאה עם בעלך, ואני בעצמי שמח וגאה בך, שיש לך את האמץ לשלח את בעלך היקר לי מאד ללמד בערב שעה תורה, והזכות הזו יגן עליכם, ובזכות זה ישפע עליכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ויהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ותאהבו אחד את השני, והשכינה תשרה בביתכם תמיד, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ובפרט שאת נותנת לבעלך לשעה ללמד תורה, בזה את מזמינה את השכינה בתוך הבית, אשריך ואשרי חלקך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּפֹו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּצִיחַ ח' אֲדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיִּנּוּק וְחַכִּים ... נִרוּ יְאִיר

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁנִסְעֵתֶם בְּטִיּוֹל מִיְחַד לְרַמַּת הַגּוֹלָן, וְנַהֲנִיֵּתֶם
מָאד, וְזֶה רַק דְּגָמָא אַחַת אִם תִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד
תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה מָאד, וְכֵן תִּבּוֹא בְּכָל יוֹם לְהִישִׁיבָהּ, וּבִפְרָט
שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר מַה שֶׁתִּקְבַּל עַל זֶה בְּרוּחַנִיּוֹת, וּמְכַל
שֶׁכֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת נַעֲשֶׂה מִפְּעַם לְפַעַם טִיּוֹלִים מָאד מֵהַנִּים כְּאֵלוֹ וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ עַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן שֶׁלָּךְ, כְּמֵאמָרִם ו"ל (שְׁבַת קִנְיָה) יִנְקוּתָא
כְּלִילָא דְוִרְדָא, עָקַר יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲיֵרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵי ו"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל
יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֵנָתוֹ, וְלָכֵן תִּנְצַל אֶת הַזְּמַן
הַיָּקָר שֶׁלָּךְ בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּגִרְסָא לְגִרְסַי בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מְשָׁנִיּוֹת, בְּאִפְּן שֶׁתִּסֵּים כָּל חֹדֶשׁ שֶׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְכֵן תִּגְרַס אֶת הַש"ס
כְּסִדְרָן, וּכְשֶׁתִּזְכֶּה לְסִים פְּעָמִים אֶת הַש"ס בְּגִרְסָא, תִּקַּח מִסְכָּתָא אֶחָד לְחִזּוּר
עַל זֶה מָאָה וְאֶחָד פְּעָמִים, וְכָךְ עוֹשִׂים אֲצִלֵי הַבַּחּוּרִים, וְאִם אֲנִי יִשְׁמַע שְׁאֲתָה
מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְאֲתָה לֹא פָּרָא אָדָם וְכו', אֲלֵא נִזְהַר מָאד בְּכַבוֹד אָב וְאִם
שָׁזָה דְּבַר חָשׁוּב מָאד מָאד, כְּמֵאמָרִם ו"ל (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל
הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקַשׁ מֵהָאָדָם
רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) חֲמִינְרָה שְׁבַחְמוֹרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ
וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל') שֶׁלְשָׁה שֶׁתִּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵן שְׁאֵדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא
וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אֲתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וּבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, אֲזִי אֲנִי יִקַּח אוֹתְךָ
כְּאֵן אֲלִי, וְתִרְאָה אִידָךְ שְׁעוֹלְמָךְ תִּרְאָה בְּחַיִּיהָ, תִּשְׁאַל אֶת הַחֲבָרִים שֶׁלָּךְ הָאֵם
זֶה טוֹב לָהֶם כְּאֵן וְכו', וְגַם אֲתָה תּוֹכַל לְהַצְטַרֵף אֲלֵיהֶם, אֲבָל בְּתַנְאֵי כְּפוּל
שְׁאֲנִי יִשְׁמַע שְׁאֲתָה מְצִית אוֹתִי וּמְקִים אֶת כָּל מַה שְׁנֹאֲמַר כְּאֵן.

העקר תתרחק מחברים רעים וכו', ולא להמשך אחר השטויות שלהם וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בפז.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שהבחור שאני שדכתי לך, זה בחור נפלא בעל דרך ארץ גדול, ומתמיד בתורה, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שבועוד שבועים אני בא, ונשבר צלחת בסימן טוב ובמזל טוב, ואז נקבע תאריך לחתונה, בין כך כדאי לך להפגש עמו, והקדוש ברוך הוא יעזר שתשאנו חן אחד בעיני השני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בפח.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

שדכתי לכם שדודך נפלא להבת שלכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שבועוד שבועים אני בא, ואז נשבר צלחת בסימן טוב ובמזל טוב, ואז נקבע זמן לחתונה ביבנאל, כדי שאוכל להיות בהשמחה שלכם.

נָא וְנָא רְאוּ לְמִסְרָא אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכֹל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכֹּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וְלִסְגָף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכְּנֹן עַל שְׂמֵחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשֵׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂשֵׂמַח תְּמִיד, וּבִפְרָט אַתֶּם שְׂתַהֲלֵה לְאֵל אַתֶּם מְשֻׁדְּכִים אֶת הַבַּת, זֶה שְׂמֵחָה מְאֹד גְּדוּלָה אֲצִלִּי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּפֹט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּצוּהַ ח' אֲדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל הַיְיָנִיק וְחַפְּזִים ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׂתַהֲיֶה חָכֶם וְלֹא צוֹדֵק, אִם תִּחְזֹר לְלַמֵּד בְּהִישִׁיבָה אֲצִל הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר, אֲזִי אֲנִי יִרְאֶה אִיךָ שְׂאַתָּה מִתְנַהֵג עַד ל"ג בְּעֻמָּה, אִזּוֹ אֶקַּח אוֹתָךְ לְפָה, אֲבָל אִם תִּתְעַקֵּשׁ, דַּע לְךָ שְׂאַתָּה מְאֹבֵד בִּיְדִיךָ אֶת הַטּוֹבוֹת שְׂאַתָּה יְכוּל לְקַבֵּל, וְכֹל כֶּף חֲבָל, וְלִכְּנֹן תִּרְאֶה לְהִתְיַשֵּׁב בְּדָבָר, וְאִם יִהְיֶה לְךָ שְׂכָל תְּרוּיַח אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

אֲבָל אִם לֹא תִצִּית אוֹתִי, תִּשְׁכַּח מִלְּבוֹא לְפָה, וְאֶפְלוּ שְׂתַבּוֹא בְּכַח אֲנִי שׁוֹלַח אוֹתָךְ חֲזוּרָה, כְּמוֹ שְׂעֲשִׂיתִי כְּכֹר לְאַחֲרִים בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אֲצִלִּי דְרָךְ אֲרָץ בָּא לְפָנַי הַכֹּל, וּכְכֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ס"ד) צְרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְרָךְ אֲרָץ מְנַעוּרָיו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בצ.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך למען לשמח את נשות אנשי שלומנו, שיהיה לך ערב שמחה מאד מאד יפה עם הצגות יפות, מי יתן שתעסקי בזה תמיד, כי כל מגמתי שיהיה רק טוב לנשות אנשי שלומנו, כי מגיע לך לכל הפחות שתי לילות בשבוע לצאת להתאורר מהלחץ והדחק שעובר עליהן וכו', ורציתי שתשקיעי את כל כליך בזה, ולהרחיב את הפעילות, כדי שימשך כלל נשות אנשי שלומנו לבוא להערב שמחה, ושיהיה שמה הצגות יפות בכל פעם דבר חדש, וזה ישמח אותן מאד מאד, ואני מאד מאד מעריך מה שעושים בשבילי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בצא.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר תצוה ח' אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה ועליזה עם נשות אנשי שלומנו,

שֶׁהַחֲדָרְתִּי בָּהֶן שִׁיעֲשׂוּ חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהִילָדִים, וְשִׁיְהִיָּה הַבַּיִת מְלֵא שְׂמֵחָה.

בְּעֵינַי הָאֲבָחוּן לְהִבֵּן וְכוּ', כְּדַאי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְנִשְׁמַע קֶדֶם מֵה שִׁישׁ
לָהֶם לְהַגִּיד עַל הַבֵּן, וְאַחַר כֵּן נִחְשָׁב הַלְּאָה.

הַעֲקָר תְּהִי בְּרִיאָה וְתִשְׁמְרִי עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׂמָחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר תְּצוּהַ ח' אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כִּכְר אֲמַרְתִּי לְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְכֵן כְּתַבְתִּי לְךָ שְׂאֲנִי בְּכָלֵל לֹא מַחֲזִיק
מֵעֶסֶק שֶׁל מְנִיּוֹת, כִּי זֶה כְּמוֹ הַמּוֹרִים וְכוּ', וְאַף שֶׁבְּנֵי אָדָם נִשְׁבָּעִים שְׁזֵה עֶסֶק
טוֹב וּמְרוֹיַחִים כֶּסֶף טוֹב מְזֵה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי בְּשָׁלִי שֶׁעֶסֶק מְנִיּוֹת זֶה עֶסֶק
שֶׁל הַמּוֹרִים וְכוּ', כִּי גַם בְּהַמּוֹרִים מְרוֹיַחִים הַמּוֹן כֶּסֶף, אָבֵל לְבִסּוֹף מְקַבְּלִים
מִכָּה כּוֹז שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַכֹּל, וְלֹא רַק אֶת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁהִשְׁקִיעַ, אֲלֵא שְׂאֲדָם
לוֹוֶה עוֹד כֶּסֶף וְנִכְנָס בַּחוּבוֹת לְאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת, וְגַם אֶת זֶה הוּא מְאֻבָּד וְנִשְׁאָר
בְּעַל חוֹב גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וְאַף שְׂרוּאִים שִׁישׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּצְלִיחִים בְּגִדוֹל
בְּעֶסֶק זֶה וְכוּ', אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁזֵה סֵתָם אַחֲזִיזוֹת עֵינַיִם, כִּי אֵין אָדָם
שֶׁלֹּא אֲבָד לְבִסּוֹף אֶת כֶּסֶפוֹ בְּעֶסְקֵי מְנִיּוֹת, וּכְבָר אֲמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (שיחות ה"ן
סִימָן רפ"ד) שֶׁהֶסְמִיךְ מ"ם לְפַעֲמִים מֵעֲשִׂיר אָדָם בְּאִיזָה עֲגִינָן, כְּדִי שְׁכַלֵּם יְרוּצוּ
וַיַּעֲשׂוּ אֶת הָעֶסֶק הַזֶּה, כִּי לְפַעֲמִים נוֹתְנִים לְאָדָם עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל, וְכֵל הָעוֹלָם

מתקנאים בו ורודפים אחר הממון והעשירות, ומבלים ימים ושנים על זה, והכל מחמת קנאה והסתכלות שמסתכלין על זה שנתעשר כל כך, ואחר כך אינו עולה בידם כלום, וכל זה מעשה הסמ"ך מ"ם שהשתדל בזה להזמין עשירות גדול לאחה, כדי שהרבה הרבה אנשים יכלו ימיהם ושנותיהם חס ושלוש על ידי זה, אשרי מי שפותח את העינים ורואה מה לפניו.

ולכן אני חוזר ואומר ומדגיש לך, תוציא תכף ומיד את הכסף מה שאתה עדין יכול להוציא, כדי שלא תאבד את הכל, ומהיום והלאה תברח מהעסק המניות וההמורים, שהכל הבל ודמיון גדול מאד, ורמאות גדולה איך להוציא מבני אדם כספים במרמה.

אני מקנה שלכל הפחות עכשו תצית אותי, ובענין ברכה וכו', לא יכולים לברך על דבר שהוא קללה, כי אין הברכה חלה על עסק מקלל וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך פרנסה בהתה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בצג.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תצוה ט' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנם, ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנם או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמז מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנם בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמז ומדכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנם שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים

(תנחומא שמיני) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תְּהִיָּה הַיּוֹם בְּשְׂמֵחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצֻמָּךְ מֵהִגִּיהֶנָּם שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָּךְ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מִכְרַח לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי כִּשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשְׂמַח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמֵאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וּבִזְהָ אָדָם יְכוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמֵאָה וְכוּ', שִׁיסְתַּכֵּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

עֲכָשׁוּ בַדּוֹר הַזֶּה וּבִפְרֹט בְּעֵתִים הַלְלוּ, הַיְלִידִים צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׂאֵל יִתְדַרְדְּרוּ לְשָׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו וְכוּ', וְלִכֵּן עַל כָּל אָבָא וְאֵמָא לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם וְיוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל הַצְּלַחַת הַיְלִידִים, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע כִּי תַפְלַת הָאָבוֹת עַל בָּנִים, זֶה מֵאֵד מֵאֵד מִקְבֵּלַת בְּשָׂמִים, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי בְּנַפְשְׁךָ זֶה וְכוּ', מֵה סוּף הַכֵּל מִבְּקֵשִׁים מִמֶּךָ, שְׂכָל יוֹם וְיוֹם תַּתְּפַלֵּל עַל הַצְּלַחַת יְלִדֶיךָ שְׂאֵל יֵצְאוּ לְתִרְבוֹת רְעָה, וְשִׁיחֶיהָ לָּךְ רַב נַחַת דְּקִדּוּשָׁה מֵהֶם, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ עַל יְלִדֶיךָ פּוֹעֲלוֹת בְּשָׂמִים, לֹא הֵייתָ מִפְּסִיק מִלְּהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם כָּל יוֹם וְיוֹם, וְאֵפְלוּ כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (תָּנָא דְּבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה פְּרָק י"ח) מַעֲשֵׂה בְּכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׂמִים בְּסִטְרָא וְכָל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה הָיָה עוֹשֶׂה בְּסִטְרָא, וְהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקִבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְּפַלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלְּחוּף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדֵי שְׂאֵל יָבוֹא אֶחָד מֵהֶן לְיַד עֲבָרָה וְלִידֵי דְבָר מְכַעֵר. וְאָמְרוּ לֹא יֵצְתָה אוֹתָהּ שְׁנָה וְלֹא שְׁנִית וְלֹא שְׁלִישִׁית עַד שְׂבָא עֲזָרָא וְהַעֲלָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבָל, וְאוֹתוֹ הִכְהֵן עִמָּהֶם, וְלֹא נִכְנַס הִכְהֵן הַהוּא לְעוֹלָמוֹ עַד שֶׁרָאָה כְּהֻנָּם גְּדוּלִים וּפְרָחִי כְּהֻנָּה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בָּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שְׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס אוֹתוֹ הִכְהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ,

עָלֵיו הַכְּתוּב אֹמֵר (תהלים ל"ז) "בִּטַח בַּהוֹי"ה וַעֲשֵׂה טוֹב" וְגו'. "וְהִתְעַנַּג עַל הוֹי"ה וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאָלוֹת לְבָךְ" וְגו', הֲרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ מַה תִּפְלֶה שֶׁל אָבָא יְכוּל לְגַרֵם, עַד שְׁכַל הַיְלָדִים שֶׁלוֹ יִהְיוּ מִצְלָחִים וַיַּעֲלוּ מַעֲלָה מַעֲלָה, וְלִכֵּן אֵל תִּזְלַזֵּל בְּדַבָּר זֶה, אֲלֵא כֹל יוֹם וַיּוֹם תִּתְפַּלֵּל עַל יְשׁוּעַת יְלָדֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ כִּמְעַט שְׂאִין יוֹם שְׂאִנִּי לֹא מְעוֹרֵר אוֹתָךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁקוּבָע לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְהַסְמָךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִלְמוּד גְּמָרָא, וְלִכֵּן הוּא יַעֲשֶׂה כֹל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם הָעֵקֶר שְׂאֵדָם לֹא יִלְמַד דָּף גְּמָרָא בַּיּוֹם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֲזִיקָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאַפְלוּ שְׂאֵתְמוּל לֹא לְמַדְתָּ וְכו', וְאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ אִם מְחַר תּוּכַל לְלַמֵּד וְכו', מַה יֵּשׁ לָךְ לְהַתְבַּלְבֵּל מֵאַתְמוּל אוּ מִמְּחַר? הָעֵקֶר תִּזְכֹּר מַה שָּׂרְבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רע"ב) עַל הַפְּסוּק (תהלים צ"ה) "הַיּוֹם אִם בְּקוּלוֹ תִשְׁמְעוּ" אִם אַתָּה רוֹצֵה לְשַׁמְעַע בְּקוּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דַּע לָךְ שְׂאִין לָךְ רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן רְאֵה לְחִטָּף בַּיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שֶׁהוּא שְׁבַת קל"ט, וְאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת סְפוּק הַנֶּפֶשׁ שְׂיֵישׁ לְאָדָם שְׁלוּמַד כֹּל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּמִסְגֵּרַת הַדָּף הַיּוֹמִי.

הָאֲרִיז"ל נִתֵּן תְּקוּנָה לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמַר בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ דְּפִים זֶהוּ, וְחֲמֵשׁ דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהוּ, וְהַיּוֹם זֶה מְאֹד מְאֹד קָל לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי הַדְּפִיסוּ אֶת הַזְהַר וְהַתְּקוּנִים בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַם נְקוּד שְׁבָקַל מְאֹד לֹמַר דְּפִים אַחַר דְּפִים, שְׁזָה זְכוּף הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים בְּאֵם תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ גַם קְבִיעוֹת לְהַתְמִיד בְּלְמוּד זֶהוּ וְתְקוּנִים שְׁזָה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שָׂרְבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ק"ח) יְדוּעַ שְׁלְמוּד הַזְהַר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע שְׁעַל יְדֵי לְמוּד הַזְהַר נַעֲשֶׂה חֲשֵׁק לְכֹל מִיָּנִי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַזְהַר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. דְּהֵינּוּ הַשְּׁבַח שְׁמִשְׁבַּח וּמְפָאֵר אֶת הַעוֹבֵד הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בַּזְהַר לֹמַר זְכָאָה וְכו', עַל כֹּל מִצְוָה וְעַבּוּדָה וְכו'. וְלַהֲפֹךְ הַצְעָקָה שְׁצוּעָה וְכו', וְיֵלֵךְ וְיִלְנֶשְׂמָתָה עַל הַסֵּר מִעַבּוּדַת הַשֵּׁם. אֵלוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעַבּוּדַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי קִדְּשׁ כֹּל כֶּף אֶת לְשׁוֹן

הַתְּרַגּוּם עַד שֶׁאֶפְלוּ שְׁאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שְׂאֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלָּךְ עֲבוּר חַג הַפּוּרִים ב"בֶּרֶסֶלֶב סְנֹטֶר" שֶׁהִקְמַתִּי בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, וְהַחֲנוּת הִיא לֹא לְמִטְרַת רוּחִים, אֲלָא לְזִכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְנֹן תְּרַאֶה לְקִנּוּת שְׂמָה אֶת כָּל כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים לְחַג הַפּוּרִים, הֵן לְאַשְׁתָּף, וְהֵן לְהִילָדִים, וְהֵן לְכָל הַמְשַׁפָּחָה, וְהֵן מִתְּנֹת עֲבוּר מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת, וּבְזֶה אֵתָה מְחֻזַּק אֶת הַחֲנוּת שְׂאוּכַל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶּלֶא יִבְנֹאֵל עוֹמְדַת כְּכֹר לְמַעַלָּה מִמָּאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים, וְעוֹד לֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה שֶׁיִּפְּיִצּוּ יְהוּדוֹת כְּמוֹ הַחֲנוּת הַזֶּה "בֶּרֶסֶלֶב סְנֹטֶר" שֶׁמְפִיֶּצָה בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְתַהֲלָה לְאֵל תּוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַחֲנוּת, וְזֶה שְׂמִחָה לְרֵאוֹת אֶת מַעַלְת קִדְשַׁת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ שֶׁהֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּאִים לְהַתְעַנֵּין מִהֵיְהוּדוֹת וְכוּ' וְלִקְנֹת צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּצֵד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּצוּה ט' אֲדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיהָ

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹדֶה לָךְ שְׂכָאֵת לְעֶרֶב שְׂמִחָה בְּיוֹם רֵאוּשׁוֹן, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹאֵי גַם הַלִּילָה לְעֶרֶב שְׂמִחָה, כִּי זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְשִׂמַח אֶת עֲצָמָה עִם מֵה שֶׁיִּכּוֹלִים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַחֲזִיק מְעַמֵּד כִּי אִם עַל יְדֵי שְׂמִחָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֵי שֶׁמְצַדְךָ תְּמִיד יְהִיָּה שְׁלוֹם עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל מַחְלָקַת,

ואמרו חכמינו הקדושים (עקצין פרק ג) לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר (תהלים כ"ט) "הוי"ה עז לעמו הוי"ה הברך את עמו בשלום"; ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו נגאלין אלא בשלום; ואמרו (שם) אין הקדוש ברוך הוא מנחם את ירושלים אלא בשלום.

וכלל גדול תקחי בידך, כשאת רואה שני נשים רבות ביניהן וכו', אל תתערבי, כי לבסוף הכל יפל עליך פשוטו כמשמעו, בלי שום רחמנות, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו י"ז) "מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו", ופרש רש"י מחזיק באזני כלב - העובר להתערב על ריב לא לו, הרי הוא כאוחז באזני כלב הגורם שישכנו על חנם; וחכמינו הקדושים מספרים (ברכות ג"ו) שרבי ישב בבית המדרש ולמד כל היום, והנה נכנסו שני עורים ורבו אחד עם השני, וברא רבא להפריד ביניהם, אז שני העורים התנפלו עליו והוא קבל את המכות, ולכן מה את צריכה להכנס בדברים שלא שייך אליך? ולכן לא כדאי להתערב בשום מחלוקת ומריבות שיש בין שתי נשים, כי לבסוף את תסבלי, ומה את צריכה את זה?

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכוחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר
בנחל ביידיש).

בצו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תצוה ט' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בזה העולם צריכים להיות סבלן גדול, כי אי אפשר לעבר את זה העולם
אלא על ידי סבלנות, ולזכות למדה היקרה הזו של סבלנות הנקראת "אָרְךְ
אפּים", אי אפשר להגיע אלא על ידי תקף האמונה הקדושה בו יתברך,
כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקויטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) על ידי אמונה, האדם
קונה לעצמו מדת אריכת אפים, כי המאמין האמתי שמאמין שהכל ממנו
יתברך ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא הכל משגח ממנו יתברך,
אזי יכול לקבל עליו הכל, מאחר שיודע אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו
של עולם, והכל ממנו יתברך וישתבח.

ולכן ראה להתחזק הרבה באמונה בו יתברך, ועקר שלמות האמונה
הקדושה להשליך את חכמתו ושכלו המדמה, ולידע שאין יודעים כלל,
ואמר התנא הקדוש (אבות פרק ג') כל שמעשיו מרבה מחכמתו, חכמתו
מתקיימת, מאחר שמקים מצוות מעשיות דיקא, בדרך קבלת עלו יתברך,
כגון ציצית, תפלין, מזוזה, שבת, טהרת המשפחה וכו' וכו', על ידי זה נבנה
אצלו האמונה הקדושה.

היה טוב מאד שתעין בספר "אָרְךְ אפּים", שמדבר הרבה מענין מדת
סבלנות, אשר בנוי ומיסד על פי דברי רבנו ז"ל, ומאריך לדבר בכל פרט ופרט

מחיי האדם, שצריך להשתמש בהם תמיד, ויקנה לעצמו מדת הסבלנות, שזה המדה הכי יפה שאדם צריך להשיג בזה העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בצח.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תצוה ט' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שהשם שלך זה לא שם של אשה, וזה מה שגורם לך כל הצרות והבלבולים, וצריכים מאד מאד לשמר איזה שם מקבילים וכו', כי בהשם יש משמעות מאד רוחנית, כמו שכתוב (בראשית ב') "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו" כי השם הוא הנפש, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת שמות בדויים להילדים שאין לזה שום ערך וכו'.

עדיף לתת שם אחר צדיקים קדושים, כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בכריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן וכך וכך שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שיהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון; ולכן עצתי שתשני את השם שלך לשם אחד מהאמהות הקדושות, ואז תראי שהכל יתהפך אצלך.

את עדין צעירה מאד, למה לך להיות מבלבלת? את צריכה לעבד מאד מאד על מדת השמחה, כי הרגע שמכניסים שמחה בחיים, נפתרים מכל הבלבולים והתסכולים שיש בחיים, ואל תחשבי שלהגיע אל שמחה זה דבר קל, כי יש אנשים שהטבע שלהם נמשך אחר העצבות ומרירות ודפאון

וכו' וכו', מכל מה שעבר עליהם, אבל רבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד, ובפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כוחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תעבדי הרבה על נקדת השמחה, ותראי איזה עולם יפה יש להקדוש ברוך הוא, ותסתכלי על החיים בצורה אופטימי וכו', כי כל העתיד לפניך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמצאי חתן טוב, ותתחתנו יחד, ותבנו בית נאמן בישראל, והעתיד שלך יזהיר מאד בעזרתו יתברך שמו.

העקר ראי לשמר שבת ואז השבת ישמר עליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בצט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תצוה ט' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה נכון כשאדם חוטא מובא (תקוני זהר תקון י"ד) שהוא מאבד את הזווג שלו, אבל בפרוש כתוב שמה "ועם כל דא אם חזר בתשובה, חזר ויהיבנין ליה בת זוגיה", עם כל זאת כשאדם חוזר בתשובה, מחזירים לו את בת זוגו, ולכן מי שיודע שפגם במה שפגם וכו', וחטא במה שחטא וכו', אם יחזר בתשובה, יקבל חזרה את בת או בן זוגו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, כמאמרם ז"ל (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כוחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד

היא עולה לא עד עֲשֶׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵחֶלֶד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנַי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהִסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁהוּא עֲשֶׂה, וּמִתְנַדֵּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשֶׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבֹר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא גַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה; תְּחִזְרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִז תֵּרְאִי שֶׁתְּקַבְּלִי חֲזָרָה מֵה שְׁנַחֲסֵר מִמֶּךָ, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁרְבִנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵין חֶלֶק ב' סִימָן מ"ט) וְדַע, שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׂאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוּמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהָיָה מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מֵה שֶׁעֲבָר עָלָיו בְּיָמִים הַקּוֹדְמִים, וּכְשֶׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוּמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהָיָה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעֲכָשׁוּ פוֹנֵה עֶרֶף מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ לְבַלִּי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שֶׁעֲשֶׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶד שֶׁהָיָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.ק.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר תְּצִיחַ ט' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עִם שְׁתֵּי הַמִּתְנֻחוֹת שֶׁנִּתְּנָן לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק עִמָּהֶם, וְתִשְׁתַּדְּלִי שֶׁהָיָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בֵּינֵךְ לְבֵין בְּעֵלְךָ, וְאִף פַּעַם שְׁלֵא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שׁוֹם בְּעִיָּה בְּשְׁלוֹם בֵּית, כִּי (סוֹטָה ז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הֵלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֵא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֵא אִישׁ אִי

אֶפְשֶׁר לְשַׁנֵּיֶהוּן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָיָה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְכִי רַק בְּבֵית חוֹלִים לְנִיאָדוֹ בְּנִתְנִיָּה, וְשָׁם יִבְדְּקוּ אוֹתְךָ, וּמָה שֶׁהֲרוּפְּאִים יִגִּידוּ שָׁם, תַּעֲשִׂי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחָיָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּצוּהָ ט' אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, אִם הַבַּת שְׁלֹךְ בְּחֵרָה בְּהַחֲתִין הַזֶּה, סִימָן שִׁישׁ בִּינֵיהֶם אַהֲבָה גְדוֹלָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהֵם כָּבֵר מוֹכְנִים לְהַתְחַתֵּן, זֶה סִימָן שִׁישׁ בִּינֵיהֶם קָשֶׁר חֲזָק מְאֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְעוֹדֵד וּלְחֻזַק אוֹתָהּ.

זֶה טְבָעִי שֶׁבַחֹר שֶׁהַתְּבַגֵּר כָּבֵר אֲצִלוּ עֲדִין הָאֵמָא בְּמִרְכּוּז הַתְּמוּנָה, וְלִכֵּן כָּל דְּבָר קָטָן הוּא צָרִיךְ לְהַתִּיעֵץ עִם אִמּוֹ, אֲבָל לְדַעֲתִי תַּכְף וּמִיד כְּשִׁיתְחַתְנוּ וְהַבַּת שְׁלֹךְ תִּבְנֶה בַּיִת חֲזָקָה וְתִרְאֶה לוֹ אַהֲבָה גְדוֹלָה, עַל יְדֵי זֶה לֹאט לֹאט הוּא יִבְנֶה אֶת הָאֵמוּן בְּאִשְׁתּוֹ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, צְרִיכִים רַק לְהַסְתַּכֵּל עַל צַד הַיְפִי שְׁבַחֲיִים, אִיךָ בּוֹנִים בַּיִת, וְלֹא אִיךָ הוֹרְסִים בַּיִת, וְהַחֲכָם מְכַל אָדָם אָמַר (מְשָׁלִי י"ד א) "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלַת בְּיָדֶיהָ תִּהְרַסְנָהּ", אִשָּׁה חֲכָמָה יְכוּלָה לְבַנּוֹת אֶת הַבַּיִת, אוֹ לְהַפֵּךְ הִיא יְכוּלָה לְהִרְסוֹ

בֵּית, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהּ כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִמְדוֹת, הִיא יְכוּלָה לְבַנּוֹת אֶת בְּעֵלָהּ וּלְקַרֵב אוֹתוֹ אֵלֶיהָ וְכוּ', אוֹ לְהַפְּךָ לְשֹׁכֵר אוֹתוֹ וּלְרַחֵק אוֹתוֹ מִמְּנָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן לְדַעֲתִי לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג, רַק לְעוֹדֵד וּלְחַזֵּק אֶת הַבַּת שֶׁהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּק.ב.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר תְּצוּהָ ט' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲזָרָה בְּתִשְׁבּוּבָה נִקְרָאת שְׁחֻזָּרִים לְגַמְרֵי אֶל דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה, וְשׁוֹכְחִים אֶת הָעֵבֶר לְגַמְרֵי, וּמִתְחִילִים דֶּף חֲדָשׁ בְּחַיִּים, וְלִכֵּן לָמָּה לְהַחְזִיק בְּבֵית סִפְרַיִם מֵהַ שְׂמֵדָבְרִים מְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ'? אֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִסִּפְרַיִם מְלֵאִים נְאוּף וְעַם תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', אֲלֵא סִפְרַיִם שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם תּוֹעֵלֶת וְכוּ', מֵהַ צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּבֵית? שְׁלֵמוֹת הַתּוֹשִׁבָה לְזִרְק אֶת כָּל הָעֵבֶר אַחֲרָהּ, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִרְאוֹת שְׂבִיבִית יֵהִיָּה רַק סִפְרֵי קִדְשָׁה, כְּגוֹן חֲמֵשׁ וּמִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא וְהִלְכָה וְכוּ' וְכוּ', וְקַפּוֹת צְדָקָה וְכוּ' וְכוּ', וּתְמוֹנוֹת שֶׁל צְדִיקִים, שְׁכָל זֶה מוֹסִיף קִדְשָׁה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיֵהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקג.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר תצוה ט' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אשה צריכה את הצניעות, אשר אין דבר יותר יפה מזה, וכתוב (תהלים מ"ה) "כל כבודך בת מלך פנימה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא וישלח) אמר רבי יוסי כשהאשה מצנעת את עצמה בתוך הבית ראוייה להנשא לכהן גדול ותעמיד כהנים גדולים, שנאמר "כל כבודך וגו', אם תכבד עצמה בתוך הבית, ממשבצות זהב לבושה", תנשא למי שכתוב בהן "ושבצת הכתנת שש", אמר רבי פנחס הכהן בר חמא בזמן שהיא צנועה בתוך הבית כשם שהמזבח מכפר כף היא מכפרת על ביתה, שנאמר (תהלים קכ"ח) "אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך" ואין ירכתי אלא מזבח, שנאמר (ויקרא א') "ושחט אותו על ירך המזבח", דבר אחר "אשתך כגפן פוריה" אימתי היא "כגפן פוריה", בזמן שהיא "בירכתי ביתך", ואם עשתה כן, "בניך כשתילי זיתים" תצמיד בנים נמשחין בשמן המשחה "סביב".

עם כל זאת לא יכולים לסגור את האשה שתהיה סגורה בביתה, אם היא יוצאת בחוץ, אזי עליה לעסק במצוות, ואין עוד מצוה יותר גדולה מלקרב רחוקים אל הקדוש ברוך הוא, וזה נעשה על ידי הפצת מעינות החכמה חוצה, להפיץ את ספרי רבנו ז"ל בכל מקום שתלך, ובזה היא מקרבת נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא, ומחזרת בתשובה, וכדאי שהמצוה הגדולה הזו להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, שתגן על האשה מכל רע, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של מי שמזכה את הרבים, עד כדי כך שכתוב בזהר (תרומה קכ"ח:) תא חזי כל מאן דאחיד בידי דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא

וְזָכִי לְעֹלָמָא דְאַתִּי, כָּל מֵאֲרֵי דִינִין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תְּרַעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גִּבּוֹר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֲשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֹׁךְ אִוֹר לְיִשְׂרָאֵל" [בֹּא וּרְאֵה כָּל מִי שְׂאוֹחַז בִּידָיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שְׂעִיזָבוּ אֶת דְּרֻכֵיהֶם הֲרַעוֹת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקִּדְשָׁה בְּמִקּוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעֲלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְהוּא גוֹרֵם שְׂיִתְיָקֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֲלֵי דִינִים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאִין מִי שְׂיִמְחָה בּוֹ], הֲרֵי שְׁלֹךְ לְפָנֶיךָ מַעֲלַת אָדָם שְׂזוֹכָה לְהַפְיִץ אֶת אִוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזֵה מִגֵּן עֲלָיו מִכָּל רַע, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְאִז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֵד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִהְיֶהךָ יוֹם ג' לְסֹדֵר תְּצוּהָ ט' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֵיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּכְּף וּמִיד טַפְלֵתִי בְּזֵה וְכוּ', וְהַתְקַשְׁרֵתִי אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, וְכַנְרָאָה שֶׁהוּא יְדַבֵּר אֲתָךְ כְּכֹר מְחָר עַל הַבְּקָר, כִּף הַבְּטִיחַ לִי וַיִּקַּח מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַפְּרֻטִּים, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁהַמְרַפָּאָה שְׁלַנּוּ תַהְיֶיהָ הִכִּי טוֹבָה וְהִכִּי מוֹעִילָה לְמִשְׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

חֲזִיקִי וְאֲמַצִּי מְאֹד וְשׁוֹם דְּבַר שְׁלֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִם זֶה קָרָה וְכוּ', הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְהַכֹּל לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּי עֲקִיבָא (בְּרֻכּוֹת ס:) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם

רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד; כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא בודאי זה לטובה, כי הרבה פעמים אשה מפלת וכו', וזה בודאי היה לטובה, כי מי יודע אם הולד לא היה בעל מום רחמנא ליצלן, שזה ענש מאד מאד קשה לקבל, ולכן את צריכה להתחזק ולשמח עם המתנה היפה שנתן לך הקדוש ברוך הוא בן חמוד כזה, שגודל ותרוו רב נחת דקדשה ממנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקה.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו מתקרבם אל חג הפורים, שאז נפתחים השמים ושמי השמים, ומאיר אורו יתברך בגלוי כזה, עד שאמרו חכמינו הקדושים על פורים (ירושלמי מגלה פרק א' הלכה ד') כל הפושט יד נותנים לו, ופרשו הצדיקים כל מה שאדם מבקש בפורים הוא יקבל, ומוכא שפורים הרבה יותר גדול מיום כפורים, כי זה נקרא כפורים ולא פורים, כי פורים יותר גדול אפלו מיום הכפורים, והענין הוא כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא פה:) עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; ובפורים אז עוסקים בלתקן עברות שבין אדם לחברו, ובשביל זה עקר המצוה של פורים הוא (אסתר ט' י"ט) "ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים", שאחד מתחבר עם חברו, וזה לעמת זה המן עמלק שהשר שלו זה הסמ"ך מ"ם ימ"ש, כל הענין שלו הוא רק פרודים, להפריד בין נשמות ישראל, "הפרד ומשל", על ידי שיש פרודים הוא יכול למשל, ולכן אמר המן (אסתר ג' ח') "ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים", ולהפך אסתר המלכה שהיא סוד השכינה, אמרה (אסתר ד' ט"ז) "לך כנוס את כל היהודים", שיהיה אחדות בין נשמות ישראל,

וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה לַעֲבֹד, וּבִפְרָט בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁבְּפָרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְקִים אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁנִּתְחַזַּק בְּאֶהְבָּה אַחֲרָה וְרַעוּת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלֹא לִתֵּת לְשׁוֹם גֹּרֵם חִיצוֹנִי וְכוּ', שֶׁיִּסִּית נֶגֶד קִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וּמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת קִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, זְכוּתוֹ לַעֲזֹב אֶת הַקִּהְלָה מֵהָ שְׁיוֹתֵר מֵהָ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְמִיתִי קִהְלָה כָּל כּוֹף נִפְלְאָה בִּיבְנָאֵל, קִהְלַת חֲסִידֵי בְּרַסְלָב, שְׁאִין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ קִהְלָה כְּזוֹ, פְּתוּחָה וְשִׁקּוּפָה לְכָל, כָּל אֶחָד יְכוּל לְבוֹא וּלְהִתְרַשֵּׁם מֵהַקִּהְלָה, תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ מְגִנִּים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, דְּבַר זֶה יֵשׁ רַק בְּעָרִים הַגְּדוּלוֹת כְּגוֹן יְרוּשָׁלַיִם בְּנֵי בְּרַק וְכוּ', אָבָל בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת מִי הִיָּה מֵאֲמִין דְּבַר כְּזֶה, וְכֵן אֶת הַתּוֹרָה שְׁלוֹמְדִים פֶּה אֲצַלְנוּ, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר, כִּי כָּל אֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים לוֹמֵד עַל פִּי סֹדֵר דְּרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ כְּהַיּוֹם שֶׁשׁ שְׁעוּרִים קְבוּעִים עַל דֶּף הַיּוֹמִי, שְׁלוֹמְדִים דֶּף גְּמָרָא בְּצוֹתָא, מְלַבֵּד זֹאת כְּמַעַט כָּל הַקִּהְלָה לּוֹמְדִים אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְעַל כֵּלָּם מִדַּת הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד שֶׁיֵּשׁ בְּקִהְלָתְנוּ, בְּזֶה אִין לְנוּ מֵהָ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קִהְלָה בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִתְחַזַּק בִּיתֵּר שְׁאֵת בִּיתֵּר עַז נֶגֶד כָּל הַרוּחוֹת וְכוּ', שֶׁהַסְּמ"ך מ"ם מְנַסָּה לְהַכְנִיס אֶת הַטְּלָפִים שְׁלוֹ בְּקִהְלָתְנוּ, הוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְרִדְכִי, אֲשֶׁר בְּפָרוּשׁ כְּתוּב (אֶסְתֵּר ג' ב') "וּמְרִדְכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה", וְזֶה מֵהָ שְׁחוּרָה לְהַסְּמ"ך מ"ם שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר אֶת הָאֲחֻדוֹת שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵינוּ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵהָ טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵהָ נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵהָ יִפְהָ יִרְשָׁתְנוּ שְׁאֲנַחְנוּ זֹכִים לְהִיֹּת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן שֶׁכָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִתְאַחֲדוּ כְּבַר יַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוֹק, שְׁזֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁיְהִיָּה אַחֲדוֹת גְּדוּלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהַסְּמ"ך מ"ם עוֹבֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד שֶׁיְהִיָּה פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָלֵלוֹת וּבְפִרְטוּת וּבְפִרְטוּת פְּרִטוּת, אֲנַחְנוּ מְצַדְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק שֶׁיְהִיָּה אֶהְבָּה וְאַחֲדוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ד) שֶׁכָּל הַהִתְחַלּוֹת הוּא מְפּוּרִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵהַפּוּרִים הַזֶּה לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת תְּעֻמוֹלָה גְּדוּלָה שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה בֵּין

כלליות חסידי ברסלב, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ד): משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבו מחלקת בישראל ונעשית תורה כשתי תורות; כי באים ונכנסים מבחוץ אנשים שאתמול שלשום וכו', היו בנוקבא דתהומא רבה, ועברו על כל העברות שבעולם וכו', והיום הם כבר אומרים דעות בדברי רבנו ז"ל, האם זה לא מצחיק? האם זה לא כואב? ולכן עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק שיהיה שלום ואהבה, שזה הוא רצונו יתברך, כמאמרם ז"ל (עקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר (תהלים כ"ט) "הוי"ה עז לעמו יתן הוי"ה יברך את עמו בשלום".

היום זה יום ההולא של הצדיק הקדוש רבי יוסף ברוך מניישטאט זי"ע, המכנה דער גיטער יוד (היהודי הטוב) הוא היה הבן של הצדיק הקדוש בעל "מאור ושמש", תלמידו החביב של הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, ולמה קראו אותו היהודי הטוב? כי הוא היה טוב לכלם, הוריד את עצמו לכל בר ישראל, והחביא את מדרגותיו והשגותיו בלבושים על גבי לבושים, והוא היה מעמיד פנים כלפי אנשים שהוא אדם פשוט לגמרי, עם כל זאת מי שעין חדה לו, ראה שפה מדבר באיש מורם מעם שכל ברכה שברך אנשים התקיים, כי תפלותיו נשמעו בשמים, והיו רואים מופתים גלויים אצלו, עם כל זאת גם את זה הוא בטל בפשטות כזה, עד שאנשים לא שמו לב לכל מה שקרה בד' אמותיו, וזה מעלת צדיק גדול ונורא הדבוק באין סוף ברוך הוא בקביעות, שיכול להסתיר ולהעלים את מעלותיו ומדרגותיו מבני אדם, עד שאנשים יחשבו שיש להם עסק עם אדם פשוט כמוהם וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר תְּצוּה י' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

הִנֵּה יְמֵי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים מִתְקַרְבִּים וּבָאִים, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִכִּין אֶת עֲצֻמְנוּ לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׁמַאִיר בְּפּוּרִים, וּמָה הוּא הָאוֹר הַזֶּה? הָאֵהָבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, הֵינּוּ כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם הֲרָשַׁע ימ"ש שֶׁהוּא שָׂרוּ שֶׁל עֲשׂוֹ, שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא עֲמָלֶק, שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא הַמֶּן, רַק רָצוּ פְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִשְׁבִיל זֶה אָמַר הַמֶּן (אֶסְתֵּר ג' ח') "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרֹד בֵּין הַעַמִּים", כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הַטְּמָאָה, כְּשִׁישׁ פְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל זֶה עוֹבֵד הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, לַעֲשׂוֹת פְרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִהְפֹךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, אֲמָרָה (אֶסְתֵּר ד' ט"ו) "לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", שִׁיְהִיָּה אֶחָדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵין נִשְׁמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר זֶה הֵיחֻדוּיּוֹת שֶׁל קִהְלֹתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל נִשְׁמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִחֻזִּיקוֹת אֶת עֲצֻמֶן בִּיחָד בְּאַחֲדוֹת גְּדוּלָּה, וְרוֹאִים אִיךָ שְׁעַרְבֵי הַשְּׂמִחָה מִתְרַחֶבֶת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִשְׁמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאוֹת לְשִׂמְחָה וְלִרְקָד וּלְבַלּוֹת בְּאוֹיְרָה שֶׁל רְגִיעָה וְשֶׁל שְׂמִיחָה וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְפָתַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת קִהְלֹתְנוּ וְלִהְזַמֵּן גַּם אֶת נִשְׁמוֹת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שִׁיְבֹאוּ וְיִתְרַשְׁמוּ מִקִּהְלֹתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁאֲנַחְנוּ תְּהִלָּה לְאֵל קִהְלָה פְתוּחָה וְשְׂקוּפָה, וְיִכּוּלִים לְרִאוֹת בְּדִיוֹק מָה קוֹרָה אֲצֻלִינוּ, אִין לָנוּ מָה לְהַעֲלִים וְלִהְסִתִּיר וְכוּ', וְכִמוּ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם הֲרָשַׁע ימ"ש מִסִּית וּמְדִיחַ כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ אֵיזָה קִהְלָה יֵשׁ לָנוּ וְכוּ', אֲדַרְבָּה שִׁיְבֹאוּ כָּל הַנָּשִׁים מִיְּבִנְאֵל וְיִרְאוּ בְּדִיוֹק מִי וּמָה קוֹרָה בְּקִהְלֹתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְרַשְׁמוּ מִנִּשְׁמוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל אֲצֻלִינוּ הַכֹּל פְּתוּחַ וְשְׂקוּפָה, וְאֶת הַחֹסֵד שִׁישׁ בְּקִהְלֹתְנוּ, זֶה אִין בְּשׁוּם מְקוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּהִי מְסִתָּת מִשׁוּם אֲשֶׁה מְמַרְמְרָה וְכוּ', כִּי כִּךָ פָּרְשׁוּ צְדִיקִים אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג) "וְיִבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יִכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִים מִמֶּרָה כִּי מְרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה מְרָה", הֲרִגִּישׁוּ טַעַם מִר בְּמִים שֶׁרָצוּ לְשַׁתּוֹת, וְהַטַּעַם הוּא "כִּי מְרִים הֵם", הֵם הָיוּ מְרִים בְּעֲצָמָם "עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה מְרָה",

כי אדם שתמיד שמח ולא רוצה כלום רק את הקדוש ברוך הוא, והוא מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, על ידי זה איפה שרק ישימו אותו אפלו על הירח, הוא יהיה שמח, מה שאין כן כשאדם בעצמו ממרמר, איפה שרק לא ישימו אותו, הוא יהיה ממרמר, ולכן צריכים לעבד הרבה על נקדת השמחה, ועל נקדתו, כי לכל אחד יש את הנקדה שלו וכו', ואם יש אשה אחת ממרמרת וכו', היא תזרק המרירות העצבות והדכאון שלה על הזולת, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על זה, ובפרט עכשו בחדש השמחה חדש אדר, צריכים לצבר המון שמחה על כל השנה.

אני רוצה מאד מאד להרחיב את תכן ערכי השמחה, העקר שיהיה שמחה בין נשות אנשי שלומנו, ולהזמין את כל נשות תושבי המקום שיארו פתוח איזה קהלה יפה יש לנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

קבלתי מכתב מהבן שלך שהוא כבר על הדרך לכאן, ולכן אני מכרח להגיד לך העולם אינו הפקר, ובפרט שאני לא בקו הבריאות, וכבר לא בגיל כזה שיכולים לעשות אתי חכמות, תהי תכף ומיד בקשר עם בעלך שיקח אותו משדה התעופה, ויחזיק אותו כל הזמן, כי פה הוא לא יהיה לשניה בלי האבא, אצלי אין חכמות ואין עזות ואין אלימות וכו', זה לא הפקר, כתבתי לו בפרוש אם הוא היה נכנס בכתה שלו, והיה לומד בהתמדה ומתנהג טוב עד ל"ג בעמר, אז הייתי לוקח אותו בחפץ לב, אבל לעקף אותי זה לא הולך,

אָני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתביני את זה, ותכף ומיד תהי בקשר עם בעלך, כי פה אסור לו להכניס בלי האבא.

המאחל לך תשובה שלמה

בקה.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה טעות חמורה שהורים מערבים את הילדים בסכסוך ביניהם וכו', ומכל שכן כשמשתמשים עמהם בענין גרושין וכו', הם לא קולטים שבזה הורסים את הילדים לגמרי וכו', לא מספיק שהילדים סובלים צלקות על כל החיים כשההורים מתגרשים וכו', מכל שכן כשההורים מערבים את הילדים, ולוקחים אותם כבני ערבה אחד נגד השני, זה מאד מאד מעשה חמור, ואין מי שיסביר את זה לאלו ההורים שמתגרשים וכו'.

כבר כמה וכמה פעמים אמרתי וכתבתי על מה שאמרו חכמינו הקדושים (גטין ז:) כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות, ומי הם הקרבנות? הילדים, שעליהם נשאר צלקת על כל החיים, כי ילדים נשארים ילדים, אוהבים את אבא ואת אמא, וכשמתגרשים עולמם חרב בעדם.

עכשו בעניינה הפרטית, אתה צריך לזכר שהחיים לא קלים לאף אחד, וצריכים ללמד איך להתמודד עם החיים, אתה צעיר וכל העולם לפניך, ולכן תתחיל לחשב מה טוב בשבילך, ובפרט שזכות להיות אצל ציון רבנו ז"ל

באומן, אתה צריך מאד מאד לשמח עם זה, כי רבנו ז"ל הבטיחנו הבטחה נוראה ונפלאה מאד, אשר מי שיזכה להיות אצל הצינן הקדוש שלו באומן, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציא אותו מהשאל תחתית ומתחתיו, ולכן אתה צריך להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וכבר אמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו (חיי מוה"ר"ן סימן ש"י) כמה צלם אלקים היו מנחים ברפש שאני הוצאתים מהרפש והטיט שהיו שם, ועל ידי נתקרו אליו יתברך בהתקרבות כזה שאין להם להתביש מצדיקים גדולים, כי נראה בחוש שהמתקרבים אלי נשתנה פניהם, וכא עליהם פנים של יהודי בחינת צלם אלקים, הלא יש אצלי אנשים שאני יודע אם השאל תחתיות היה די להם, כי גם השאל תחתיות היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור תחת שאל תחתית היו חותרים, ועל ידי נתקרו וכו'; ולכן מאחר שזכית להיות אצל צינן רבנו ז"ל, ראוי לך לשמח מאד מאד ולעשות התחלה חדשה בחייך הפרטיים.

הדבר הראשון עליך לעבד על נקדת השמחה, שזה יסוד היסודות בקיום האדם בכלליותו, ובקיום היהדות בפרטיות, כי שמחה זה עולם החרות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') שעל ידי שמחה יכולים להוליך את המחשבה שלו כמו שהוא רוצה, והוא לא בגלות כלל וכו', מחשבה אותיות בשמחה, הינו על ידי שאדם בשמחה, הוא יכול להוליך את המחשבה שלו כמו שהוא רוצה, ואז הוא נגאל מכל צרותיו, כי כל הצרות שעובר על בני אדם, זה רק מהצרות שמסבבים אותו, זה בכה וכו', וזה בכה וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צואריך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הַדְּבָר הַשְּׁנִי שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֲכַמְתְּךָ הַמְדַמִּית, וְלֹא יִקְשֶׁה לְךָ קִשְׁיוֹת גַּם עַל עֲצָמָךְ, אֲלֵא תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְהִכְנִיס בְּמוֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ. בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' ה'לָכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לְךָ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוּרָא אֶת שְׁמֵע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחֹזֵר וְעוֹשֶׂה שָׂאָר מְצוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לְךָ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ מִלֵּה בְּכֶשֶׁרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שְׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֹנֶה מִלֵּאךְ הַיְי"ה סָבִיב לִירְאָיו וַיִּחְלַצֵם".

תְּרַאֶה לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְאִז כָּל הַחַיִּים שֶׁלְךָ יִתְהַפְּכוּ לְגַמְרֵי לַחַיִּים מְאֻשְׂרִים, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקט.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שרבנו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות בעבודת השם יתברך, ולמד אותנו דרך פשוטה וקלה מאד מאד איך להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, ואיך להפיר את עצמו, ואיך להשתנות את עצמו מהקצה אל הקצה, והוא על ידי שיחה בינו לבין קונו, שזה התבודדות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) היתהבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', ונהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, פי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. פי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

הרגע שמרגילים את עצמם בעבודה הקדושה הזו, כבר לא צריכים ללכת לשום סדנאות מכל מיני סוגים וכו', שהכל הכל הכלים ואין בו ממש כלל, כי הרגע שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, נפתח לו עולם חדש מאד, והוא מרגיש קרבה מאד מאד גדולה אל הקדוש ברוך

הוא, וכָּל שְׁמִתְקָרֵב יוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְכִיר אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְכָל מָה שְׁמַעִיק וּמְצִיק לִי תִסְפְּרֵי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעֵי לִי שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', אָבֵל מְרַב הָעוֹנוֹת נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵהָאָדָם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אָמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה לְאָדָם; וְלִכֵּן לוֹקַח זְמַן עַל שְׁמוּרֵיד מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הָעֲלָמוֹת וְהַכְּסוּיִים שְׁמִסְבִּיבִים אוֹתוֹ, וּמַעֲלִימִים וּמְסַתִּירִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְכָל שְׁאָדָם מְרַבָּה בְּשִׂיחָה וּבְתַפְלָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, יוֹרֵד מִמֶּנּוּ הָעֲלָמוֹת וְהַהִסְתָּרוֹת לְגַמְרֵי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ שִׁיחָה לִי הַצְּלִחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לִי בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר הַתְּצוּהָ י' אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

מָה שְׁכָתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ' סְעִיף ו') לֹא יִתְפַּלֵּל בְּמִקּוֹם פְּרוּץ כְּמוֹ בְּשָׂדֵה, מִפְּנֵי שְׁכָשָׁהוּא בְּמִקּוֹם צְנִיעוּת, חָלָה עָלָיו אֵימַת מְלֶךְ, וְלָבוֹ נִשְׁבֵּר; זֶה סוֹבֵב עַל תְּפִלָּה הַקְּבוּעָה שְׁתַּקְּנוּ אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה, וּבִפְרָט שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה בְּרֻכּוֹת מִתְפַּלֵּל בְּמִקּוֹם מוּגֵן וּמְסֻתָּר, שִׁיפֵל עָלָיו אֵימַת מְלֶךְ, וְגַם הַמִּגֵּן אֲבָרָהֶם שְׁמִפְרָשׁ אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹסְפוֹת (בְּרֻכּוֹת ל"ד) שִׁיִּצְחַק הַתְּפַלֵּל בְּשָׂדֵה, הַכּוֹנֵה זֶה הֵרַם הַמּוֹרֶיָה וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְאֵל תִּשְׁפַח שְׂאֵז הִיָּה הֵרַם הַמּוֹרֶיָה עֲדִין שָׂדֵה, כִּי עֲדִין לֹא הִיָּה הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוֹי, וְלִכֵּן מָה שְׁכָתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, זֶה סוֹבֵב עַל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה בְּרֻכּוֹת, שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת בְּמִקּוֹם מוּגֵן שְׁלֹא יִפְרִיעוּ לוֹ עוֹבְרֵי דְרָכִים, אָבֵל רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מֵעַנִּין שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁאָדָם

מדבר בשפת האם שלו אליו יתברך, וישפך את נפשו לפניו יתברך, זה הכי טוב ללכת בשדה או ביער במקום שאין שמה בני אדם, והוא יכול לצעק ע' קלין אליו יתברך, עד שיזדכך הדמים שלו וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) שרב בני אדם היצר הרע שלהם הם הדמים בעצמם, שהם מעפרים מרב עוונות וכו' וכו', ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א וסימן ל"ו) צריך אדם לצעק ע' קלין לזכך את המוחין שלו, ולכן טוב מאד ללכת בשדה ויער שאין שמה בני אדם כלל, ולא יפריעו אותו עוברי דרכים, ויכול לכוון טוב טוב אל תפלתו, וישפך שיח ותפלה אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

אשרי מי שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, ללכת בשדה או ביער במקום שאין שמה בני אדם, וזוכה לכטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ובוכה ומבכה שמים וארץ שיחוס וירחם עליו, ויוציאו מהמצר ומהשואל תחתית שנפל לשם, כי אי אפשר לתאר ולשער כלל מעלת השיחה בינו לבין קונו, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבחים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה, אשרי מי שמקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרַת הַתְּצוּהָ י' אֲדָר הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

זֶה אֵין מַה לְדַבֵּר שְׁכָל דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל הֵם אֲמַתִּיִּים וּנְכוֹנִים וּמוֹעִילִים מְאֹד מְאֹד, וּבְיָדָאֵי מַה שְּׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן א') כְּשֶׁנִּגְאָלוֹת וּנְפֻדִית הִתְפַּלֶּה אָזִי נוֹפֵל כָּל הַדְּאֶקְטִירִי, הֵינּוּ הַרּוֹפֵא, כִּי אֵין צָרִיכִים לְרַפּוּאוֹת, כִּי כָּל הַרְפּוּאוֹת הֵם עַל יְדֵי עֲשָׂבִים וְכוּ', אֶךְ הַבְּעֵיָה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהוֹרוֹת בְּנֵי אָדָם בְּזֶה כְּשֶׁהֵם לֹא אוֹחֲזִים חֲזַק בְּאֻמוּנָהּ וּבַתְּפִלָּה, כִּי אָדָם שֶׁחֲזַק בְּאֻמוּנָהּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בְּטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי אֵין הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעוֹסֵק רַק בַּתְּפִלָּה, אָזִי הָאֻמוּנָהּ הִיא רְפוּאָה בְּכָל מְכַל כָּל, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') שֶׁהֶעֱקָר הוּא הָאֻמוּנָהּ, וַיֵּשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים שֶׁעָקַר הַסִּבָּל שְׁלָהֶם הוּא רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן אֻמוּנָהּ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וּבִפְרָט מַחֲלַת הַעֲצָבִים וְכוּ', זֶה בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְרַפּוּאוֹת כְּשֵׁיִשׁ לוֹ אֻמוּנָהּ בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע וְעַד שֶׁדָּבָר גָּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיוֹן, וְדַבֵּר זֶה מוֹרִיד מֵהָאָדָם כָּל מִינֵי לְחָצִים שֶׁמְלַחֲיץ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן בְּכָל עֲגִינֵי מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רַעִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בִּפְרָט מַחֲלַת הַסְּרָטָן וְכוּ', אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד לְאָדָם אֶתְּהָ אֵל תִּלְךְ עֲכָשׁוּ אֶל רּוֹפֵא, כִּי יוֹעִיל לְךָ הָאֻמוּנָהּ וְהַתְּפִלָּה, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא לֹא אוֹחֵז בְּזֶה בְּשַׁלְמוֹת, וְלִכֵּן אֵיךְ יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת בְּנֵי אָדָם וּלְסַכֵּן אוֹתָם וְכוּ'.

אֻמוּנָהּ צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כֶּף מְבַרְרַת וּמְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁיִּרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל אֲבָרָיו, כְּמוּבָא בְּדָבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן צ"א) וְרַק זֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת אֻמוּנָהּ, שֶׁמְרַגֵּישׁ תְּמִיד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶתּוֹ עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְהַתְּפִלָּה נְכַלְלַת לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּסוּד (דְּבָרִים י' כ"א) "הוּא תְּהַלְתֶּךָ וְהוּא אֶלְקִיךָ", וְלִכֵּן רַק יַחֲדֵי סְגֻלָּה אוֹחֲזִים בְּזֶה, וְלִכֵּן לָהֶם יְכוּלִים לְתַת עֲצָה זֹה, אֲבָל לֹא לְאָדָם שֶׁלֹּא אוֹחֵז בְּזֶה וְכוּ', וְחֻבֵּל לְסַכֵּן בְּנֵי אָדָם, אֲשֶׁרִי

מי שמחזק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ומחדיר במח מחשבתו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שאז מרגיש קרבת אלקים, ויתרפא מכל המחלות והחלאים רעים שנמצאים בעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקיב.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אף פעם אסור להגיד מלים כאלו "אני נכשלתי" "אני כשלוך" וכו', אין דבר כזה, תמיד יכולים להשתנות, ותמיד יכולים לבנות את עצמו, רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"א) כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והכל זה ממנו יתברך, כן צריך אדם להאמין גם בעצמו שגם הוא חשוב בעיניו יתברך, וגם ממנו יש להקדוש ברוך הוא נחת.

החסרון בטחון עצמי שיש באדם, הוא מפני שהוא לא מאמין לעצמו וכו', ונדמה לו שהוא לא חשוב בעיניו יתברך, ובעיני הבריות וכו' וכו', ומזה נובע חסרון בטחון עצמי, אבל תכף ומיד כשאדם מחדיר בעצמו אמונה בהקדוש ברוך הוא, ואיך שגם הוא חשוב בעיניו יתברך, כי אחרת לא היה נברא בזה העולם, ולא היה לו קיום בעולם, אזי אז היה נכנס בו בטחון עצמי שגם בני אדם חושבים ככה וכו', והיה בונה את הבטחון עצמי שלו וכו', ולכן את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז בבטחון שלך, ואל תגידי שאת אובדת עצות ונמאס לך דבר כזה וכו' וכו', אדרבה תהי חזקה מאד ותשתדלי שבבית יהיה אוריה של שמחה, ותמיד תדברי עם הילדים רק

בצורה חיובית, שהכל טוב וכו', וכבר טוב וכו', ויהיה טוב וכו', תמיד רק לדבר חיובית עם הילדים, שבוה הם גדלים מצלחים מאד.

ועל כלם את צריכה להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולבקש ממנו יתברך על בטחון עצמי, ועל הצלחה עם הילדים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקיג.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שכל יום הוא יום מצלח, וכל יום יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא מה שרוצים, ובנדאי יש זמנים שאז מתגלה יותר ויותר העת רצון, ולכן התפלות שמתפללים בתענית אסתר, מאד מקבלת בשמים, וצריכים לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) בשעה שאסתר נכנסה לבית אחשוורוש וראתה שם את הצלמים ופחדה ממנה מאד, התחילה להתפלל, (תהלים כ"ב ב) "אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי", אשר המזמור הזה יש דעות שתקנה אסתר המלכה, ואחר כך בפורים אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה פרק א' הלכה ד') כל הפושט יד נותנים לו, ופרשו הצדיקים כל מה שאדם מבקש בפורים, הוא יקבל, ומלבד זאת כל שבת ושבת אז נפתח גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, שאין בכל השבוע, ואז יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא מה שרוצים, ואז מאיר אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד.

וכן לאשה יש את הזמנים שלה שזה מאד מאד מסגל להתקבל התפלות שלה, בעת הדלקת הנרות, אז הוא עת רצון גדול בשמים, בעת הטבילה, בעת הפרשת חלה, על כל פנים מתי שאדם מתפלל להקדוש ברוך הוא, התפלות שלו מתקבלות לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ולא צריכים לחשש כלום, אלא לשפך שיח ותפלה אליו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקיד.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה גר במקום שיש תלמוד תורה ובית ספר על טהרת הקדש, והחנוף הוא חנוף טוב, לא כדאי לך לעבר במקום אחר, אפלו שאתה נמצא במקום חלוני, כי אם טוב לך במקום והילדים מקבלים חנוף תורני וכו', אזי למה צריכים לעבר למקום אחר, שספק יקלט להמקום, וספק לא וכו', ולכן שב ואל תעשה עדיף.

העקר תתחזק עם שאר המשפחות החרדיות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותעשו כל מיני מאמצים שבעולם לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, שאנחנו יהודים מאמינים בו יתברך, ומקימים את מצוותיו יתברך, ומי לתן שמכם ילמדו גם כל תושבי המקום ויחזרו בתשובה שלמה, ויראו את יפי היהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקטו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג
שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רבנו ז"ל גלה לנו דרך נפלאה מאד מאד בעבודת השם יתברך ברוחניות, ובעבודת האדם בחיי יום יום בגשמיות, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא היתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשפח מה שעבר.

ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שפבר עבר והלך וכו'.

ולכן הרגילי את עצמך לשכח כל מה שעבר, רק תסתכלי עם הפנים קדימה, התורה הקדושה מתחלת עם אות ב', 'בראשית', הינו אם רוצים להתחיל תמיד 'בראשית', צריך לזכר שהאות הראשונה היא ב', שסגורה משלש כוונים, מלמטה מלמעלה ומאחורנית, ורק פתוחה קדימה, זאת אומרת אם אדם רוצה להתחיל את החיים שלו 'בראשית', עליו לשכח את העבר ולהסתכל רק קדימה, ואז דיקא יצליח להשתחרר מכל הקשי והכבד שמסבב אותו וכו', ובפרט כל מי שעבר איזה טראומה וכו', או ארוע בחיים

וכו', או מעשה נבזה וכו', הכל צריך להיות מאחורינו ולשכח לגמרי, וזה הלמוד עמק עמק שלמד אותנו רבנו ז"ל.

בודאי אם נמצא איזה רבנית מפרסמת בעלת יראת שמים שלמה, שעוזרת לנשים, אז מה השאלה, אדרבה עדיף להתחבר ולהצטרף אתה, העקר שתזכי כבר לשכח את העבר, ולעשות התחלה חדשה, ולהיות הכי מאשרת בחייה, ולא להתבלבל משום דבר בעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקטז.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כוחו, כי כל החלואות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות

וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מָה אָמַר לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגוֹלִים, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת עֲצְמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל אֲמוּנָה אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶלָּא כְּשׁוֹרֵק אֶת הַחֲכָמוֹת וְהַהִשְׁכָּלוֹת שֶׁל הַבַּל שֶׁנִּכְנָס בּוֹ מִחֲמַת עוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, שְׁזֶה עוֹשֶׂה פְּרוּד בֵּינוֹ לְבֵין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (ישעיה נ"ט ב') "כִּי אִם עוֹנֵתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹקֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הַסְּתִירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוּעַ", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה לְאָדָם; וְכַתֵּב מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת נְפִילַת אִפִּים הַלְכָה ד' אוֹת ד') מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, בּוֹדָאִי רְאוּי לְשִׂמְחַת תְּמִיד בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הַדְּבָר אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּכַתֵּב, כִּי הוּא לְכָל חָד כְּפּוּם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבֵּיהּ, וְכֵן לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת הַמִּצְוֹת כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תהלים י"ט ט') "פִּקְדוֹי הוֹי"ה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחֵי לֵב", כִּי בּוֹדָאִי אֵין שְׂמִחָה בְּעוֹלָם כְּשִׂמְחָה זוֹ, כִּי זֶה כָּל אָדָם יְכוֹל לְהַבִּין, שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין שׁוּם שְׂמִחָה בְּעוֹלָם, כִּי מַה יִּתְרוֹן לוֹ לְאָדָם מִכָּל עֲמָלוֹ וְכוּ', וְיִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוֹה, וְהַלּוּאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תהלים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוֹה, וְאֵין מִי שִׁיקְוָה שְׁלֵא יָמוֹת הַכָּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין כְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְכַתִּיב (משלי י"ד י"ג) "גַּם בְּשַׁחַק יִכָּאֵב לֵב וְאַחֲרֵיתָהּ שְׂמִחָה תּוֹגָה", וְעַל כֵּן בְּאֶמֶת הַמַּחְקָרִים וְהַכּוֹפְרִים הַמְשַׁכִּילִים וְהַטְּפָשִׁים וְכוּ', רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, אֵין לָהֶם שׁוּם שְׂמִחָה אֲמִתִּית כָּלָל, וְכָל יִמְיָהֶם הֵם מְלֵאִים עֲצָבוֹת וְיָגוֹן וְאַנְחָה, כִּי מֵאַחַר שְׁכּוֹפְרִים בְּתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַקָּדוֹשׁ, וּבְעֵשִׂית מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדִים מִלְּבָם טְעָמִים שֶׁל הַבַּל וְשִׁטוֹת עַל עֲשִׂית הַמִּצְוֹת, כְּאֵלוֹ הֵם נִימוּסִיּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, אִם כֵּן מֵהִיכָן יִקְבְּלוּ חֵיּוֹת וְשִׂמְחָה, וְעַל כֵּן עֵקֶר הַקְּטְרוּג וְהַתְּגָרוֹת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא שְׂמַתְגְרִין בִּישְׂרָאֵל, הָעֵקֶר הוּא בְּשִׂמְחָה שֶׁל הַמִּצְוֹת, כִּי עַל גּוֹף הַמִּצְוָה הֵם יְכוֹלִין לוֹמַר שֶׁהִיא נִימוּסִיּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁאֵר נִימוּסִים, נִימוּסֵי הָעַמִּים חֵס וְשְׁלוֹם, אֵךְ כְּשֶׁרוֹאִים שִׁישְׂרָאֵל שְׂמַחִים וְעֵלְזִים כָּל כַּף בְּעֵשִׂית הַמִּצְוֹת, וּמוֹסְרִין נִפְשָׁם עֲלֵיהֶם, עַל זֶה הֵם מִתְּקַנְאִים וּמִתְּגָרִים בְּנוֹ מְאֹד, וְעַל כֵּן עֵקֶר הַכְּנַעַת הַסְּטָרָא אַחֲרָא הִיא דִּיקָא

על ידי עשיית המצוה בשמחה; ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, כי שמחת המצוה מראה את טהר הלב של האדם, שכונתו לעשות רצונו יתברך באמת בלי שום חשבונות פרטיים.

העקר הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

בענין מציאת הזיווג שלך וכו', תאמין לי שלא חסר בנות, אבל הבעיה היא שלכל בחור רוק יש כל מיני דמיונות בעניני שדוכים, והוא לא יכול להחליט מה שהוא רוצה וכו', בשעה שבפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (בימות ג). נחית דרגא נסיב איתתא, אתה צריך לרדת מדרגה ואז תמצא את הזיווג שלך, כי בדרך כלל בחור הוא גאותן וכו', ולא מתאים לו לקחת את זו או את זו וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משכל וכו', אקח את זו? והוא מסתובב ומחפש את הבת זוג שלו כפי הדמיון שנכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שיבוא אליו זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחכה עד שיולד זוג כזה, ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא

אויב רע מאד", עד שתופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל כך גדול וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקיז.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין את שאלתך, הם שני דברים נפרדים, ראש השנה הוא ראש כל השנה, ואז דנים את האדם כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ח:) בראש השנה נדון מה יהיה בסופו, הינו בראש השנה הוא יום הדין והנורא שדנים את כלם כל הבריאה כלה, מה יהיה עם כל אחד ואחד בשנה זו, מי לחיים מי למות וכו', מי בחניקה ומי בשרפה וכו', וכן אמרו (ביצה ט"ז.) כל מזונותיו של אדם קצובים מראש השנה, הינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ו סימן י"ג) כל ימות השנה ישראל נאחזין בעברות, ומסתבכין בצרות, ובראש השנה הן נוטלין שופר ותוקעין בו, ונוקרים לפני הקדוש ברוך הוא והוא מוחל להם; כשאדם חוטא בר מינון, אזי בלי שום ספק יקבל ענש, כי יש דין ויש דין, אבל כשבא בראש השנה ומבקש סליחה, ומכניע את עצמו לפניו יתברך, מיד הוא מוחל לו.

אבל פורים אז הוא זמן שקבלו עם ישראל את התורה מחדש מאהבה, כמאמרם ז"ל (שבת פ"ח.) הדור קבלוה בימי אחשוורוש, דכתיב (אסתר ט' כ"ז)

"קנימו וקבלו היהודים" קנימו מה שקבלו כבר; וכן אז היה הכניעת המן צמלק, ולכן הוא זמן של התחלה להתחיל מחדש בעבודת השם יתברך.

והנה בספר "באבי הנחל" פרוש על ה"לקוטי מוהר"ן" מהאיש מורם מעם רבי ברוך אפרים זצ"ל (שהיה תלמידו של הצמח צדק זי"ע) מגלה חדוש נפלא במאמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ד) איך שראש השנה עם פורים כלולים זה בזה, ואת המעלה של האדם שזוכה להגיע לראש השנה אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, ואיך זה קשור אל פורים, עין שם דברים נפלאים מאד, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו, שאנחנו יודעים מרבי אמת כזה, ומעצות נוראים ונפלאים כאלו, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקיח.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

החיים הם דו סטריים, אין דבר כזה חיי נשואין שרק צד אחד יתן ויתן ויתן וכו', והצד השני יושב לו על כרסא כמו מלך וכו', זה לא הולך ככה וכו'.

איש ואשה צריכים להיות ותננים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא

כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֹם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֹם, מֵה שָׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אָנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, וְהָיוּ פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, זֶה כָּבֵד נִקְרָא סֵמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלֹם: כִּי אִם יָפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁפְלָ וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יָחַם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהִבְעֵל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יִחְיוּ בִיחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֵּנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַּחַיִּי נְשׂוֹאֵיהֶם.

אֲצִלְךָ זֶה לֹא קָרָה, אֲתָה לֹא עֲזַרְתָּ לְאִשְׁתְּךָ כִּהוּא זֶה, לֹא הִכְנַסְתָּ אֶפְלוֹ אֶת הָאֲצִבַע הַקְּטָנָה בְּמִים קָרִים לְעֹזֵר לָהּ, רַק הִבֵּאתָ יְלָדִים וְכוּ', וְאִף פַּעַם לֹא עֲזַרְתָּ לְאִשְׁתְּךָ בְּכֹלֹם וְכוּ', אִזּוֹ מָה אֲתָה חוֹשֵׁב אִשְׁתְּךָ הִיא מִפְלֹדָה? מֵעַץ אוֹ מִבְּרֹזֶל? הִיא גַּם כֵּן רַק בְּשָׂר וְדָם, הִיא רוֹאֶה אֶת הַהִתְנַהְגוֹת שְׁלָךְ, אִזּוֹ הִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁזֶה הִיְהִדוּת וְכוּ', אִזּוֹ נִמְאָס לָהּ, וּמִתְחַלֵּל לְחֹזֵר לְשִׂאלָהּ וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁאֲתָה פָּשׁוּט עֲצָלָן, לֹא רוֹצֵה לְעַבֵּד, לֹא רוֹצֵה לְהִבְיֵא פְּרִנְסָה, לֹא רוֹצֵה לְעֹזֵר לְאִשְׁתְּךָ, סֵתָם אוֹכַל לְחֵם בְּחִנָּם וְכוּ', וּמִבֵּיא יְלָדִים וְכוּ', וְלֹא רוֹצֵה לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ כִּהוּא זֶה, אִזּוֹ מָה אֲתָה חוֹשֵׁב שֶׁאִשְׁתְּךָ תִּשָּׂאֵר אֲתָךְ? הֲרֵי אֲתָה גּוֹרֵם לָהּ אֶת כָּל הַפְּרִיקָתָ עַל הַזֶּה שֶׁהִיא פּוֹרֶקֶת עַל וְכוּ', וְאֲתָה חֵיב בִּהְכָל.

וּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שֶׁהַזְּהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלָדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כִּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת טו.) 'דֵּינּוּ שֶׁמְגַדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלָת אוֹתָנוּ מִן

החטא, ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מִכְרַח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים.

הקדוש ברוך הוא הנותן חכמה ודעת, הוא יתן לה שכל וחכמה ודעת שתוכל לפייס את אשתך, ותתחיל לעזר לה בכל המובנים וכו', ולצאת לעבד להביא פרנסה וכו', ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב, ואם לא תצית, אז אני מִכְרַח להגיד לה, תאבד את אשתך, וגרמת שבשבילך נפש אחת מישראל פרקה על ממנו יתברך.

המאחל לה תשובה שלמה

בקיט.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (תני מוה"ר"ן סימן רנ"א) יש לאל ידי להחזיר כל העולם בלמוטב, ולא בלבד אנשים פשוטים, אלא אפלו צדיקים ואנשים גדולים, אני יכול להחזירם למוטב. כי גם הצדיקים צריכים להחזירם למוטב. ולא מבעיא ישראל קדושים, אלא כל האמות העולם כלם אני יכול להחזירם להשם יתברך, והייתי יכול להוליכם סמוך לדת ישראל. אך דיו לעבד להיות כרבו; רואים מפל זה את רצונו של רבנו ז"ל, להפיץ לכלם את תורתו הקדושה, והרי אנחנו מתפללים שלש פעמים ביום ומבקשים ממנו יתברך "להעביר גלולים מן הארץ והאילים פרות יפרתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשור יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ, כפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל ברך תשבע כל לשון, לפניך הויה אלקינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך ותמלך עליהם לעולם ועד", הרי שלך לפניך שצריכים לקרב את כל העולם כלו אליו יתברך.

אשרי מי שעוסק להפיץ את ספרי רבנו ז"ל לכל העולם, ומקיים את צואת מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה שלכם יהיה פופצו מעינותיך חוצה".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בק.כ.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש לך משיכה אליו וגם הוא יש לו משיכה אליך, אז תמשיכו לצאת

ביחד עד שתפירו אחד את השני.

בענין הבעיה שהבחור בדכאון אחר מות אביו וכו', את צריכה לדעת שזה טבעי, כי כל בחור או בחורה וכו', או אפלו כל אדם שמאבד אבא או אמא וכו', נכנס בדכאון, ולכן למצוה רבה יהיה אם תוכלי לשמח אותו, כי זה בכלל נחום אבליים, ואין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלחזק ולעודד ולשמח אדם ששבור ורצוץ וכו' וכו', וכך אומרים חכמינו הקדושים (תענית כ"ב). רבי ברוקא חוואה הוה שכ"ח בשוקא דבי לפט, הוה שכ"ח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדחכי והכי אתו הנהך תרי אתי. אמר ליה: הנהך נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אינשי בדוחי אנן, מבדחינן עצבי אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; רבי ברוקא מעיר חוואה היה פעם בשוק בעיר לפט, והלך אתו אליהו הנביא, ושאל את אליהו הנביא האם יש בשוק הזה אחד שהוא בן העולם הבא, ענה לו אליהו הנביא לא, ופתאם הם רואים מרחוק באים שני אנשים,

אמר לו אליהו הנביא אלו שני האנשים הם בני עולם הבא, ורבי חוּזָאָה היה סקרן, אז הוא רץ אליהם ושאל אותם מה העבודה שלכם? ענו ואמרו אנחנו אנשים שמשמחים ומבדחים בני אדם, אם אנחנו רואים שני בני אדם רבים ביניהם, אנחנו משלימים ביניהם, ואם אנחנו רואים אנשים עצובים, אנחנו משמחים אותם], הרי שלך לפניך לשמח אדם ששבור, על זה זוכים להיות בן עולם הבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקכא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות המתקת דין סימן ב') חלישות הדעת הינו עצבות על ידי זה בא רע מזל, ועל ידי רע מזל מדת הדין שולט; ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ולמסר את נפשך להיות בשמחה, ואל תחשב שלהגיע לשמחה זה קל, אלא זה עבודה הכי קשה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן תכריח את עצמך להגיע אל שמחה, ואז לא תצטרך ללכת אל שום אחד שמוריד עין רעה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן כ"ח) על ידי התפלה יכול לשנות את המזל; ולכן אתה צריך שתי דברים, שמחה ותפלה, ואז תראה איך שהכל יתהפך לטובה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל מלך; ואמר (שם סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערכה ומתוקה להשם יתברך; ולכן אתה צריך לעבד על שתי הדברים האלו,

מַצַּד אַחַד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּמַצַּד שְׁנַי רַק לְעֵסֶק בְּתַפְלָה שִׁיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנֵךְ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צְרִיף לְהַזְהִיר מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִחַשׁ עֵפֶר לְחָמוּ", עֵפֶר הִיא בַּחֲיִנַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֵפֶר; וְלָכֵן אֵתָּה מְכָרַח לְהַפֵּךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ לְשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי מוֹהַר"נ ז"ל כּוֹתֵב (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרִכּוֹת הוֹדָאָה הַלְכָה ו' אוֹת ט' י') הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא מְלֵא כֶּעֶס וּמְכֹאֲבוֹת וְיָגוֹן וְאִנְחָה, וְכָל חַיּוֹתָנוּ וְקוֹיֹמָנוּ הוּא רַק עַל יְדֵי סוּד הַשֶּׁבֶת, שֶׁהוּא עֲלֵמָא דְאֵתִי, כִּי רַק זֶה כָּל תְּכִלְתָּנוּ, כִּי בְּוֹדָאֵי לֹא בְּרָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה כְּזֹאת בְּשִׁבְלֵי שִׁיִּסְבֵּל עֲמָל וְכֶעֶס כְּזֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי פִּנְתַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, וְכָל הַבְּרִיאָה הֵיִתָּה בְּשִׁבְלֵי לְגִלוֹת רַחֲמָנוּתוֹ וְטוֹבוֹ, אֲךָ עֵקֶר בְּרִיאַת הָאָדָם הוּא רַק בְּשִׁבְלֵי הַתְּכִלְתִּי, שֶׁהוּא סוּד הַשֶּׁבֶת, וְזֶה כָּל הַנְּחֻמָּה שְׁלָנוּ עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְגוּנוֹת שְׁאָנוּ סוֹבְלִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְהַתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ שִׁמְחָה עַל עֲצוּמוֹ, וְהָעֵקֶר עַל יְדֵי שִׁיִּסְתַּכֵּל עַל הַסּוּף, שֶׁהוּא תְּכִלְתֵי עוֹלָם הַבָּא, שְׂאִזּוּ יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שְׁבִיִּשְׂרָאֵל וְהַגְּרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים אֵין שְׁעוֹר לְכָל נְעִימוֹת הַטּוֹב הַנִּפְלְאָ שִׁיִּזְכֶּה אֲזוּ, וְעַל יְדֵי זֶה יוֹכֵל לְשַׂמַּח אֶת עֲצוּמוֹ גַּם עֵתָּה בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', עַד שִׁיִּזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצוּמוֹ שֶׁהוּא שֵׁשׁ וְשִׂמְחַת שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יוֹכֵל לְצַאֵת גַּם עֲכָשׁוּ מְגִלוֹתוֹ מֵהִיכְלֵי הַתְּמוֹרוֹת שֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם, שֶׁחֹשֵׁב שְׁכֹלֵם יוֹתֵר טוֹבִים מִמֶּנּוּ, וְלְכֹלֵם יֵשׁ יוֹתֵר מִזֵּל וְהַצְלָחָה מִמֶּנּוּ, וְעַל יְדֵי שִׁיִּשְׂמַח עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְיִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקב.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר תצוה י' אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על כל התפלות והאחולים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

אתה צריך לדון את כל אחד לכף זכות, כי לצערנו הרב יש ויש כאלו שגורמים חלול השם, ומשניאים את הדת לעם ישראל, כמאמרם ז"ל (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראינו דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים אלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות הם הטילו אימה כל כף, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו', וכן, ולכן אם שומעים אנשים כאלו, צריכים לדון אותם לכף זכות, אשר בודאי נכוו מר מאד וכו', ולא בחנם שנפלו במצב גרוע כזו שהם מקללים וכו', ומנולים את הפה וכו', וכיון שנתן רשות הם כבר לא מבחינים בין רבנים אמתים יראי השם וחושבי שמו, לבין רע-בנים שעושים צחוק מהיהדות וכו', ומוכרים את כל הדת בשביל נזיד עדשים וכו', ועליהם כונן רבנו ז"ל באומרם (ספר המדות אות בוש"ה סימן ב') מותר לביש את הרבנים, ששוכרין את הרבנות לשם גאווה, וראוי לבזותן ולהקל בכבודן, ואין עומדין בפניהם, ואין קורין אותן רבי, והטלית שעליו כמרדעת של חמור.

ולכן איעצך ויהי אלקים עמך, אתה אל תתערב, ואל תגיב, ואל תתוכח עם אף אחד, ואל תפחד שתקבל ענש, אדרבה רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות פחד חלק ב' סימן ג') מי שבורח מן הצרה, הוא פקח; אתה לא צריך לענות לאף אחד ולא להתערב בשום דבר, ומכל שכן שלא יהיה לך שום חלישות הדעת, תהיה בשלום עם כלם, ותראה עם הנהגה כזו אתה עוד יכול להחזיר את

כָּלֶם בְּתִשְׁבָּה, הֶעֱקֵר לֹא לְהִכָּנֵס בְּכּוֹחִים, וּתְקַיֵּם מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֵר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימָן י') לֹא תִכְנַס עִם פְּתוּיִיךָ בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן, כִּי אֲרִיכַת הַרְגָּשַׁת הַחוֹשֵׁב אֶפְלוּ לְבַחֲיַנַּת הַשּׁוֹלֵל תִּפְעַל הַגְּבֵרַת הַחֶפֶץ וְתַתְּהַפֵּךְ הַרְצוֹן אֵלָיו; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵין לוֹ עֶסֶק עִם אֶף אַחַד, וְדָן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, וְאִז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקָנָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר תְּצוּהָ י' אֲדַר הַתַּשְׁעִיג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שֶׁאַתָּה זוֹכֶה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּנָה הַכְּלָלִי, שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל גָּלָה שֶׁזֶה תְּקוּנָה גְּמוּרָה לְפָנֵים הַבְּרִית, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לוֹמַר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו שְׁנוֹסֵעַ אֵל צִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמֵן, וְנוֹתֵן פְּרוּטָה לְצִדְקָה עֲבוּרוֹ, וְאוֹמֵר שֵׁם אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּנָה הַכְּלָלִי" שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל הִבְטִיחַ עִם שְׁתֵּי עֲדִים קְדוּשִׁים אֲשֶׁר אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, עִם כָּל זֹאת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּשֶׁזּוֹכֵים לְאִמְרָם אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, זֶה תְּקוּנָה גְּמוּרָה לְפָנֵים הַבְּרִית, וְכֵן סִגְלָה לְפָרְנֶסֶה בְּנִקְלָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט), וְרַבֵּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, אַחַר שֶׁדִּבֶּר עִם אֵיזָה אָדָם, אָמַר אֶת הַתְּקוּנָה הַכְּלָלִי, כִּי אָמַר שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל גָּלָה (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן מ"ג) שֶׁהַדְּבוּר שֶׁל רִשָּׁע מוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשּׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מֵה קוֹרָה אֲצֵל הַזּוֹלַת וְכו', וְלִכֵּן הָיָה רָגִיל לוֹמַר אֶת הַתְּקוּנָה הַכְּלָלִי

אחר שדבר עם איזה אדם, על כל פנים לנו יש רק את התקון הכללי שתקן רבנו ז"ל, והבטיח על זה עם עדים נאמנים.

אבל שאר דברים חדשים שיצא לאחרונה וכו', יהיה ממי שיהיה וכו', תקון הנפש וכו', הכל הכל הכלים שאין בזה שום יסוד, וצריכים מאד מאד לשמר מחדשים שמקרוב באו, אחד עבר על כל התורה כלה רחמנא לישזבן, פטם את עצמו עם טרפות ונבלות, ואכל חמץ בפסח וכו', ועבר על כל העריות וכו', וחזר בתשובה, זה דבר גדול מאד מאד, אבל שב בפנה שלף וכו', ובודאי תשובתו מועלת מאד, אבל לומר דעות וכו', וכבר מתקן תקונים תקון הנפש וכו', זה צחוק מכאיב, וצריכים מאד מאד לשמר מאלו האנשים וכו', כי כל התשובה שלהם עומד על חוט השערה, היום הוא בעל תשובה ומחר הוא חזר בשאלה וכו', ולכן אסור לבלבל את עצמו משום בריה שבעולם, לנו יש את התקון הכללי של רבנו ז"ל, וכן יש לנו את הענין להגיע אליו בראש השנה באומן, שמאד מאד הזהירנו על זה, ולכן אסור לשמע משום בריה אחרת וכו', וצריכים לברח מאלו הבעלי דמיונות כמו שבורחים מאש שורפת וכו', כי בודאי יכזה וכו', ותמה תמה אקרא איך יכולים למלאות את הראש לאנשים תמימים, זה בא עם הדמיונות שלו שרבנו ז"ל כבר לא נמצא באומן אלא בהר ציון וכו', וזה בא עם הדמיונות שלו ועושה תקון הנפש וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכה להתבודד אליו יתברך, אשר רק זה מנקה את הראש מכל מיני שטיות ודמיונות שנדבק באדם, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו שיחה בינו לבין קונו, שזה מחדיר באדם אמונה ברוחה ומזככת, ויוצא מכל הדמיונות שרק יש בעולם, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִדָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסִדְרַת תְּצִוָּה י' אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כָּתַב בְּצוּאֹת רַבֵּי יְהוּדָה הַחֲסִיד (סימן ל"ח), לֹא יֵלֵךְ אָדָם מִבֵּיתוֹ לְדָרְךָ, וַיִּחְזֹר לְבֵיתוֹ אִם שָׂכַח אֵיזָה דְבָר, רַק יַעֲמֵד לְפָנַי הַבַּיִת לְשֹׂאֵל מֵה שְׁצַרְיָה, וְכַמָּה פּוֹסְקִים הֵבִיאוּ אֶת זֶה לְהִלְכָה, (עֵינֵי כַף הַחַיִּים אֵרַח חַיִּים סִימָן ק"י סְעִיף קָטָן כ"א, וְכֵן בִּירוּרָה דַּעָה סִימָן קט"ז סְעִיף קָטָן קס"ב) עֵינֵי שָׁם, וְכָתַב הָרַבֵּי רַבֵּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מְדִינַב זִי"ע, בְּסִפְרוֹ "אֲגָרָא דְפִירְקָא" (אוֹת י') קַבְלָה הוּא מִקְדְּמוֹנִים כְּאֲשֶׁר אָדָם נוֹסֵעַ מִבֵּיתוֹ וְכִבֵּר הֵלֵךְ מִפְתַּח בֵּיתוֹ לְסַע, אִם שָׂכַח אֵיזָה דְבָר לֹא יִחְזֹר לְבֵיתוֹ, וְהַעֲנִין מִפְּרָסָם, וְשָׁמַעְתִּי הַטַּעַם בְּשֵׁם שְׂאֵר בְּשָׂרֵי הָרַב הַחֲסִיד הַמְּפָרָסָם מוֹרְנוּ הָרַב יִשְׂרָאֵל אַבְרָהָם מִטְּשָׁרְנִי אוֹסְטְרָאָה זִי"ע, בֶּן הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מִשְׁלָם זִוְשָׂא מְאֲנִיפָאֵלִי זִי"ע, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְנּוּ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יַעֲקֹב יִצְחָק מְלוּבְלִין זִי"ע, דְּהֵנָּה נֶאֱמַר בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ (בְּרַאשִׁית ג.) דְּבִרְכָאֵן לֹא שְׂרִיין רַק בְּאַתְרָא דְדַכְר וְנוֹקְבָא, וְאָמְרוּ שָׁם, הֵנָּה מֵה יַעֲשֶׂה הָאָדָם בִּיצִיאָתוֹ לְדָרְךָ? וְתִרְצוּ דְשָׁכִינְתָא אַקְדִּימַת וַיּוֹצֵאת לְפָנָיו, וְזוּוּגָא עֲלָאָה הוּא, עֵינֵי שָׁם, וְעַל כֵּן כְּאֲשֶׁר הָאָדָם יֵצֵא כְּבָר מִבֵּיתוֹ לְסַע, הֵנָּה כְּבָר הַשְׁכִּינָה קְדָמָה לְפָנָיו, וְאִם כֵּן כְּאֲשֶׁר יִחְזֹר הָאָדָם לְבֵיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם אֲשֶׁתּוֹ, הֵנָּה הוּא מְנִיחַ זוּוּגָא עֲלָאָה דְשָׁכִינְתָא, וְהוּוּ כְּאֵלּוּ כְּבִיכוֹל מְנִיחַ הַשְׁכִּינָה, וְעַבִּיד חַס וְשְׁלוֹם קְלָנָא וְכוּ', וְהֵבֵן הַעֲנִינֵן, עֵינֵי שָׁם, מִכָּל מְקוֹם אֵיךְ שֶׁהוּא בְּנֵי אָדָם חוֹשְׁשִׁים עַל זֶה, וְשׁוֹלְחִים אַחַר לְהַכְנִס בְּהַדְרָה אִם הוּא שָׂכַח מִשֶּׁהוּ לְקַחַת, וְכֵל זֶה מְדַבֵּר אִם אָדָם נוֹסֵעַ נְסִיעָה אַרְכָּה, שְׁלֵא יִחְזֹר לְבֵיתוֹ זְמַן רַב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקכה.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תצוה י"א אדר (תענית אסתר מקדס) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שהיום הזה תתחזק ביתר שאת ביתר עז, כי הוא עת רצון גדול מאד בשמים לפעל כל מה שצריכים, כי אסתר המלכה בקשה ממרדכי (אסתר ד' ט"ו) "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו" וגו', כי בשעה שעובר גזרות רעות על עם ישראל, צריכים להקדים בתענית ובתפלה, אבל העקר הוא אחדות ואהבה בין נשמות ישראל, כי כשיש אחדות ואהבה בין נשמות ישראל, אזי התפללות נתקבלנה לרחמים ולרצון, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה שמצדך יהיה רק שלום ואהבה בין נשמות ישראל, ואת זה רצה רבנו ז"ל, וכך אמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבנינו; וכך צריך להיות, והסמך מ"ם עושה כל מה שהוא רק יכול שיהיה פרודים בין אנשי שלומנו, ואנחנו צריכים לעמד על המשמר מאלו הנחשים והעקרבים וכו', שמתחבאים תחת הקש וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשפרם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת.

נא ונא תנצל את הימים הקדושים האלו להיות רק בשמחה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מגלה ב.) מגלה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר, ואמרו צדיקים שמיום י"א כבר מאיר אור הפורים, ויכולים לקבל בכל יום ויום חלק מאור הפורים, והנה חכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי מגלה פרק א' הלכה ד') כל הפושט יד נותנים לו, ופרשו הצדיקים כל מה שאדם מבקש בפורים הוא יקבל, ולכן כבר בימים האלו יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שצריכים, ולכן אל תהיה בטלן, הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך הוא הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, וחבל מאד שלא מציתים את רבנו ז"ל, שפך כף בקש אותנו

לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִפְרוּשׁ גְּלַה לָנוּ (שיחות הַר"ן סימן קנ"ד) שֶׁעָקֹר מֵהַ שְׁהִיָּע לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוּת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוּת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שְׁהִיָּע, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֲנִי עֲתָה, דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵהַ שְׁעִשִּׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שְׁהִיָּה מְזוּרָז כִּי כִּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוּת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַּם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדָדוֹת וּשְׂיַחַה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִיָּעוּ, וְתֹאמִין לִי שְׂזָה כֹּל כִּי קַל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל מַחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה אָדָם מִתְרַשֵּׁל מְזָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ב) וּבְאַמְתָּ אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם שְׁמָלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (יְשַׁעְיָה ו'), וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, וְדָאִי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהְבוּת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכּוֹן אֶת דְּבָרָיו. וּבִשְׁבִיל שְׁהִיָּע אִינוּ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, בְּשִׁבִיל זֶה אִינוּ מִתְלַהֵב כֹּל כֵּן, וְאִינוּ מְדַקְדֵּק כֹּל כֵּן. וְכֹל אֶחָד לְפִי מַעוּט שְׁכָלוֹ וְיְדִיעָתוֹ, כֵּן הִתְלַהְבוּתוֹ וְדַקְדּוּקוֹ. וְהִיָּדִיעָה הִיא מִהִיצֵר הַטוֹב שְׁבִלֵב, וְהִסְתַּרְתַּת הִיָּדִיעָה הִיא מִהִיצֵר הָרַע שְׁבִלֵב. וְהִסְתַּרְתַּת הִיָּדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוּת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהִיצֵר הָרַע מִקְשָׂה אֶת לְבוֹ לְפַל בְּרַעְיָה; וְרוֹאִים שְׁאֶחָד יְכוֹל לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁנִי שְׁעָה שְׁעֵתִים וְשָׁלֹשׁ, כֹּל מִינֵי שְׁטוּת וְכוּ' וְכוּ', וּכְשָׁבָא לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד בָּא לוֹ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, אִין זֶה אֵלָא שְׁהַסְמָךְ מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְהוּא לֹא נוֹתֵן לוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֵלֵן תְּפַתַּח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שְׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, כִּי מֵהַ שְׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלַת שׁוּם דְּבָר לֹא יְכוֹל לְפַעֵל.

מָה אָמַר לָךְ זְכוּר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר בְּפוּרִים אֲזֵה הוּא זְמַן שֶׁקִּבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ מֵאַהֲבָה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (שְׁבַת פ"ח.) הַדּוּר קִבְלוּהָ בִּימֵי אַחֲשׁוּרוּשׁ, דְּכִתִּיב (אֶסְתֵּר ט' כ"ז) "קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְּהוּדִים" קִימוּ מֵהַ שֶׁקִּבְלוּ

כבר; וכן אז היה הכנעת המן עמלק, ולכן הוא זמן של התחלה להתחיל מחדש בעבודת השם יתברך, ולכן אני מאד מבקש אותך ומתחנן אליך, חוס וחמל על נפשך, תלמד בכל יום קצת מקרא מפרשת השבוע, ופרק או שתי פרקים משניות כסדרן, והעולה על הכל ללמד את הדף היומי, אשר זה הצלחה נצחית, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והרב הקדוש רבי שלמה מזעוויל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע.

נא ונא תמסר את נפשך להיות בשמחה, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של בר ישראל שהוא שש ושמח כל השנה, ובפרטיות אלו ימי הפורים הקדושים, שאז יכולים לפעל בשמחה דברים עליונים מאד מאד, והסמ"ך מ"ם מכניס באדם דכאון פנימי וכו', ושולח לו כל מיני סבות העקר שלא יהיה בשמחה, ולכן מרחמים להכריח את עצמו להיות בשמחה.

אני מאד מבקש אותך שתשמר מאד מאד על הילדים שלא ישתוללו וכו', ולא ישתו לשכרה וכו', כי זה מאד מאד מסכן, וכן לא ישתמשו עם נפצים שזה פקוח נפש ממש, כי בכל שנה ילדים מאבדים אצבעות ועינים רחמנא לישזבן, והעולה על הכל צריכים לשמר על הילדים שלא יתירו לעצמם לגנב, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות גנבה וגולה סימן א') מי שנפתה לבו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; וצריכים לשמר על כל פרט ופרט, ומהרנ"ת ז"ל אמר שחנוף ילדיו יותר חשוב לו מעבודת החצות שלו, אשרי מי ששומר על ילדיו.

המאחל לך פורים שמח

בְּקוּר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֵדֶר תְּצוּהָ י"א אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר מִקֶּדֶם) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה בְּיָמִים אֵלּוּ,
כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה ב.) מְגִלָּה נִקְרָאת בְּאֶחָד עֶשֶׂר בְּשָׁנִים
עֶשֶׂר בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר בְּאַרְבָּעָה עֶשֶׂר בְּחִמְשָׁה עֶשֶׂר לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְאָמְרוּ
צְדִיקִים שְׁמִיּוֹם י"א כָּבֵר מְאִיר אוֹר הַפּוֹרִים, וְיִכּוּלִים לְקַבֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם
חֶלֶק מְאוֹר הַפּוֹרִים, וְהֵנָּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וְיִוִּשְׁלָמִי מְגִלָּה פָּרָק א' הֶלְכָה
ד') כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ, וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים כָּל מָה שְּׂאָדָם מִבְּקֵשׁ בְּפוֹרִים
הוּא יִקְבַּל, וְלִכֵּן כָּבֵר בְּיָמִים הָאֵלּוּ יִכּוּלִים לִפְעַל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל
מָה שְּׂצָרִיכִים.

אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּזְכְּרֵי טוֹב אֲשֶׁר חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, הֵילָדִים
מִחֻקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְכִךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה נ"ו:) שׁוֹתָא דִּינוּקָא
בְּשׁוּקָא אוּ דְאַבוּיה אוּ דְאַמִּיה, מָה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוּ מְהֵאֲבָא
אוּ מְהֵאֲמָא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר בְּבֵית מָאד מָאד אִיךָ שְׁמַתְנָהֲגִים, כִּי אִם לֹא
הֵילָדִים יִחַקּוּ אֶת הַהוֹרִים, וְאוּי וְאַבוּי לְחֲנוּךְ כְּזֶה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גִּבְיָה וּגְזִלָּה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזּוֹל
וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גִּזּוֹלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאִין תִּקְנָה
לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הָרַעָה; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהִיר אֶת הֵילָדִים עַל דְּבַר זֶה שֶׁלֹּא
יִקְחוּ דְבַר שֶׁלֹּא שִׁיךְ אֲלֵיהֶם, וְכֵן צְרִיכִים מָאד מָאד לְשִׁמּוֹר שֶׁלֹּא יִשְׁתּוּלְלוּ
וְכוּ', וְלֹא יִשְׁתּוּ לְשִׁכְרָה וְכוּ', כִּי זֶה מָאד מָאד מְסַכֵּן, וְכֵן לֹא יִשְׁתַּמְשׁוּ עִם
נִפְצִים שְׂזֵה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי בְּכָל שָׁנָה יִלְדִים מְאַבְדִים אֶצְבָּעוֹת וְעֵינַיִם
רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכֵּן אַל תִּקְחֵי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּל אֵלוֹ הַהוֹרִים שֶׁלְּקָחוּ
בְּקִלּוֹת אֶת חֲנוּךְ יִלְדֵיהֶם וְכוּ', אַחַר כִּךָ הֵם בּוֹכִים וּמְבַכִּים שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְכוּ',
וְתוֹלְשִׁים אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁם וְכוּ', אֲבָל זֶה כָּבֵר מְאַחַר מִדֵּי, כְּמָה אָנִי מְזַהֵר
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁמּוֹר עַל הֵילָדִים, אִין דְּרָשָׁה שְׂאֲנִי לֹא יִדְרֵשׁ לִפְנֵי הַהוֹרִים,

וכמעט שאין שבוע שאני לא יכתב מזה, ומי ששומע אותי מצליח, ומי שלא רוצה לשמע הוא אוכל את זה עכשו בגדול.

נא ונא תעשי כל מה שביכולתך לא להתעצבן ולא להיות בכעס, רק תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, וזרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך פורים שמח

בקכז.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר תצוה י"א אדר (תענית אסתר מקדס) התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים חלק ב' סימן ח') ה' הנעשה מכסף מסגל לפריה ורביה; דבר זה טוב העקר על האשה, שהיא תשא אצלה ה' הנעשה מכסף, והיום יכולים לקנות את זה בכל חנות של תכשיטים, והענין למה ה' מסגלת כל כך להולדה, מבאר בדברי האריז"ל (שער הפסוקים ויצא) וזה סוד היות אות ה' נכתבת בסוף כל שם מהם, [לאה זלפה בלהה] להורות

עַל הַיּוֹתֵם רְאוּיּוֹת לַיְלָה, כִּי שֵׁם אֱהִי' דֵּההי"ן נִגְמַר בְּיַסּוּד שְׁבָהֶם, שֶׁהוּא הַמְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁבָהֶם. וְלִכֵּן גַּם אוֹת ה' הַמּוֹרָה עָלָיו, נִתֵּן בְּסוּף כָּל אוֹתוֹת שְׁמוֹתֵיהֶם, וְעַל כֵּן לֹא הָיוּ עֲקָרוֹת, אֲמָנָם רַחֵל, לֹא נִזְכְּרָה אוֹת ה' כָּלֵל בְּשִׁמָּה, לֹא בַתְּחִלָּה, וְלֹא בְּסוּף, וְלֹא בְּאֲמִצֵּעַ, וְלִכֵּן הֵיטָה עֲקָרָה, כִּי אוֹת ה' מוֹרָה עַל הַלְדָּה בְּהֵיוֹתָה פְּתוּחָה מִלְמַטָּה, הַמּוֹרָה עַל הַיּוֹתָה רְאוּיָה לְקַבֵּל הַזָּרַע וְהַעֲבֹר, וְלָלֶדֶת אוֹתוֹ. וְעַל כֵּן אֲמָרָה [רַחֵל] הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה, כִּי לֵהוּיּוֹת שְׁפָחָתִי וְאֲמָתִי, וְכִבְרַיִשׁ בַּה אוֹת ה', הַמּוֹרָה עַל הַיּוֹתָה רְאוּיָה לְבָנִים, אוּלַי אֲבָנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה וּמִסְבָּתָה, לְהֵיוֹת בָּהּ אוֹת הַה"א וְכו'.

וְנִרְאָה לְפִי עֲנִיּוֹת דַּעֲתִי חַיִּים [וְהוּא רַבִּי חַיִּים וַיֵּטֵאל ז"ל], שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי ז"ל, שֶׁלְּכַךְ נִכְפְּלוּ ב' הַהי"ן בְּבִלְהָה, מֵה שְׁאִין כֵּן בְּכָל הָאֲמָהוֹת, לְהוֹרוֹת, כִּי הַה"א שְׁחִסְרָה מִן רַחֵל גְּבֵרְתָהּ, וְנִתְּנָה בָּהּ. וְנִמְצָא הָיִיתָ בַּה חֶלְקָהּ, וְחֶלֶק רַחֵל. וְזֶהוּ וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה, כִּי בְּנֵין הַבָּנִים שְׁלִי נִתֵּן בָּהּ, לְהֵיוֹתָה אֲמָתִי, וּמִמֶּנָּה אֶקַּח כַּח בְּנֵין הַבָּנִים הַנִּתּוֹנִים בָּהּ מִחֶלְקִי; עַיִן שֵׁם, רוֹאִים מִזֶּה שְׁאוֹת ה' שִׁכְתָּה רַק לְאִשָּׁה, שֶׁהִיא תַתְּלָה בְּצוּאָרָהּ תִּכְשִׁיט אוֹת ה' הַעֲשׂוּיָה מִכֶּסֶף.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאַחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמִחַ

בְּקָחָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר תְּצוּהָ י"א אָדָר (תְּעִנִּית אֶסְתֵּר מִקְדָּם) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְשִׁיכָה שְׂאֲחָד מוֹשֵׁךְ בְּהַשְׁנִי, וּמָה גַם לְטוֹבַת הַיְלָדָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שֵׁשׁ, הֵייתִי מִמְּלִיץ לָכֶם לְחֹזֵר וּלְהַתְחַתֵּן.

אני לא יודע את הסבה והספור של הרצח וכו', אבל אני מכרח להגיד לך כי יהודי מזהר ממנו ותברך "לא תרצח", ויהודי הוא לא רוצח, ואסור לו להיות רוצח, ולכן אתה מכרח לקבל על עצמך תשובה שלמה על מה שרצחת, ולקבל עליך מהיום והלאה לא רוצחים את אף אחד, יהודי הוא רחמן וגומל חסד, ואינו עוסק בשטויות ורציחות כאלו, וזה היחודיות של עם ישראל, עם של חסד ואהבה וסלחנות, ולכן לא יודע מה הסבה שהביא אותך אל הטרור הזה, עם כל זאת אם תחזר בתשובה אמתית עם חרטה אמתית, וקבלה אמתית שמהיום אתה לא תרים יד על שום בריה שבעולם וכו', אז תראה שהקדוש ברוך הוא ימחל לך, ואם תרבה בשיחה ותפלה עמו תברך, ותתודה על עוונותיך המרבים, אשר רק זה עקר התשובה, כמוכא ברמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו' ויהתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ותחיל להניח תפלין ולשמר שבת ולאכל כשר ולשמר על טהרת המשפחה וכו' וכו', אז תוכל להשתחרר מה שיותר מהר, ותחזר אל אשתך ולהתחיל להתנהג כמו יהודי ירא שמים שלא מגביה יד על שום בריה שבעולם, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אחד כתב מכתב למוהרנ"ת ז"ל שהיה בבית סהר וכו', והוא מתחרט מאד על מעשיו וכו', ושאל מה אני עושה עכשו שאני עצור ולא יכול לצאת? וענה לו מוהרנ"ת ז"ל, אם יהיה לך חרטה אמתית על מעשיך הרעים, אזי הקדוש ברוך הוא יסבב שתוכל לצאת מה שיותר מהר, אבל אני מפחד שחרטה שלך הוא לא על מעשיך הרעים, אלא למה הלכת בדרך כזה שתפסו אותך וכו', היית צריך ללכת בדרך אחרת שלא יתפסו אותך וכו', וזה לא נקרא חרטה והבן למעשה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאַחַח לְךָ פּוֹרִים שְׂמַח

בְּקִט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּצוּהָ י"ב אָדָר (שַׁבַּת זְכוֹר) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יְבֻנְאֵל עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁנִקְרָא "שַׁבַּת
זְכוֹר", כִּי בְּשַׁבַּת זוֹ קוֹרְאִים אֶת זְכִירַת עֲמָלֶק, וְתַקְנֵנוּ אֶת זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
לְקַרְא אֶת פְּרֻשַׁת זְכִירַת עֲמָלֶק מַה שֶּׁעָשָׂה לְעַם יִשְׂרָאֵל סְמוּךְ לְפוֹרִים, כִּי
גַם אַז הָמֵן שֶׁהָיָה מְזוּרַע עֲמָלֶק רָצָה לְחַסֵּל אֶת כָּלֵל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְבַסּוֹף
הִכָּל נִהְפָּךְ עַל רֵאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ עַל עֵץ, וּבְמַצּוֹת זְכִירַת עֲמָלֶק כָּלוּל כְּבָר
שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ הָעֲמָלָקִים בְּמִשְׁךְ אֲלֵפִים שְׁנוֹת
גְּלוּתֵינוּ, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי בּוֹא יְבוֹא הַיּוֹם שְׁנִזְכָּה לְרֵאוֹת כְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה,
וְאִיךָ אֲבָרְהָם יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ יִשְׁמַעְאֵל וְכו', שְׂיַעֲזְבוּ אֶת כָּל הַשְּׁטוּיּוֹת
וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֵהֶם, וְכֵן יִצְחָק יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ עֲשׂוֹ וְכו', שְׂיַעֲזְבוּ אֶת
כָּל הַשְּׁטוּיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֵהֶם, שֶׁזֶּה תְּפִלַּתֵינוּ בְּכָל יוֹם "לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִבְרַתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בִשֶׁר
יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בְּרִךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ הַיּוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְלוּ
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרָ יִתְנֶנּוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלוּךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה
לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד", וְיַעֲקֹב אָבִינוּ
יִקְבֹּץ יַחַד אֶת שְׂתִים עֶשְׂרֵה בְּנָיו, שֶׁהֵם כָּלֵל י"ב עֵדוֹת שֵׁישׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל,
וְיַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, וְיִכְלָלוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדוֹד הַמְּלֶךְ יִכְרַת אֶת
זֶרַע עֲמָלֶק לְגַמְרֵי, וְיִמְחַקּוּ מִן הָעוֹלָם, וְאֵת זֶה עֲלֵינוּ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב, כִּי סוּף

כָּל סוּף גְּאֻלְתָּנוּ קְרוּבָה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֹאוֹת שְׁלֵא נִהְיָה מְאֹלוּ שְׁדוּחָקִים אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמַעְכֶּב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׁנֵאת חֲנָם, וְלִכֵּן כָּל הַמְצוּה שֶׁל פּוּרִים זֶה רַק אֶהְבֶּה אַחֲוָה וְרַעוּת, שְׁזֵה מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעוּה וּמִתְנֹת לְאֲבִיוֹנִים, שְׂאִישׁ אֶת רַעוּה יֹאמֵר חֲזַק, וּבִפְרָט בִּקְהֵלְתָנוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁנוּ שִׁיְהִיָּה אַחְדוּת וְאַהֲבָה גְדוּלָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וְאַחַד לֹא יִקְטָרַג עַל הַשְּׁנִי, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מְעוֹרֵר אֶת הַדֵּינָם שֶׁל הַמֶּן עֲמֶלֶק יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהַשֵּׁר שְׁלוֹ זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ, וּבְכַבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הַעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבֶּה שְׁבִינֵינוּ; וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד חֲזַק בְּצוּוֵי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הַנִּקְדָּה עֶקְרִית שֶׁל "שִׁבְת זְכוּר", וְכֵן שֶׁל חַג הַפּוּרִים, שִׁיְהִיָּה בֵינֵינוּ אֶהְבֶּה גְדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, שְׁזֵה יִגְרַם שְׁמַחָה גְדוּלָּה מְאֹד בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.

אֲךָ בְּאִתִּי לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, יוֹם פּוּרִים הוּא יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד לְפַעַל אֲצַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מַה שְׁצְרִיכִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי מגלה פֶּרֶק א' הַלָּקָה ד') כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ, וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים כָּל מַה שְׂאָדָם מְבַקֵּשׁ בְּפּוּרִים, הוּא יִקְבַּל, וְלִכֵּן אֲף שְׁזֵה מְצוּה לְשִׁתּוֹת, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) שְׁעַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִים אֶת כָּל הָאֲזָהָרוֹת שֶׁהִזְהִירוּנוּ מִשֵּׁה רַבְּנוּ, וְכֵן שׁוֹכְחִים אֶת הָרַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה, עֵין שָׁם, וְלִכֵּן מְסַפִּיק לְשִׁתּוֹת שְׁתִּים אוֹ שֶׁלֵּשׁ כּוֹסוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וְרוֹקְדִים וְרוֹקְדִים וְרוֹקְדִים, וְשִׁמְחִים וְשִׁמְחִים וְשִׁמְחִים, וּבִתְוֹךְ כֶּף בּוֹכִים וּמְבַקְשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שְׁצְרִיכִים, אֲבָל הַרְגַע שְׂאָדָם מְשִׁתְּכֵר וְהוּא מְאָבֵד אֶת הַשׁוּוֵי מְשָׁקֵל שְׁלוֹ וְכוּ', וּמְכַל שְׁכֵן כְּשִׁמְזִיק לְהַשְּׁנִי וְכוּ', בְּזֵה הוּא מְרֹאֶה שֶׁהוּא עֲדִין רְחוּק מְאֹד מְאֹד מִהַשְּׁלָמוֹת, וְחֻבֵּל לְפַסְפֵּס יוֹם קְדוּשׁ כְּזֵה שֶׁהוּא אֲפִלוּ יוֹתֵר גְּדוֹל מִיוֹם הַכְּפּוּרִים, כְּמוּבָא (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן כ"א) כִּי זֶה נִקְרָא יוֹם כְּפּוּרִים, שְׁפּוּרִים יוֹתֵר גְּבוּהָ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֵׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְנַצַּל אֶת יוֹם הַפּוּרִים בְּמְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעוּהוּ, וְאַחַד עוֹזֵר לְהַשְּׁנִי, וּמִתְפַּיֵס עִם הַשְּׁנִי, כִּי בְיוֹם הַכְּפּוּרִים אֲזֵה הוּא תְּשׁוּבָה בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, תְּשׁוּבָה מִיִּרְאָה, אֲבָל פּוּרִים הוּא תְּשׁוּבָה בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה, וְהַמֶּן עֲמֶלֶק שְׁשָׁרוּ הוּא הַסֵּמֶךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזְכוּרוֹ, מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מֵאַחְדוּת, כִּי כָּל עֲנִינּוּ זֶה "הַפְּרָד וּמְשַׁל", וּמִסִּית וּמִדִּיחַ אֶת כְּלָם אַחַד נִגְדַּ הַשְּׁנִי, כִּי כָּל הַעֲנִינֵן שְׁלוֹ הוּא לְקַטָּרַג

עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמֶרם ז"ל (מְגִלָּה י"ג): לִיכָא דִידְע לִישְׁנָא בִישָׂא כְּהֶמֶן; וְלִכְן קִטְרַג עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר (אֶסְתֵּר ג' ח') "לִישְׁנוּ עִם אֶחָד מִפְּזֹר וּמִפְּרֹד בֵּין הָעַמִּים", וְלִכְן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שְׁבִקְהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁמַתְנַהֲגַת עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂיִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יִתְמַכּוּ וְיַעֲזֹרוּ, וְאַנְחָנוּ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה, וּמִי שְׁלֹא אוֹהֵב אֶת קְהֵלְתָּנוּ, שְׂיִצֵּא מִפֶּה מָה שְׂיִוָּתֵר מִהֶר, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנִּינִים לְנַחֵשׁ שְׁמַתְחַבָּא תַּחַת הַקֶּשׁ וְכוּ', שְׂיִסְתּוֹכֵב בִּינֵינוּ וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא כג): אָרַס נַחֵשׁ בֵּין שְׁנֵי הוּא עוֹמֵד; וְאִם אֵתָּה שׁוֹמֵעַ אֶחָד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע נִגְדַּת הַקְּהֵלָה, דַּע לָךְ שְׁזָה נַחֵשׁ שְׁהַסֵּמ"ך מ"ם רוֹכֵב עָלָיו, וְהוּא מְסַכֵּן מְאֹד.

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם הַזְּקוּת בְּפוּרִים, אֲדַרְבֵּה יִרְאוּ אַהֲבָה גְּדוֹלָה בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְיִרְקְדוּ בִּיחַד בְּמִשְׁךָ כָּל הַפוּרִים, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, וְלְהַזְהִיר אוֹתָם שְׁלֹא יִהְיֶה בִּינֵיהֶם הוֹלְלוֹת וְהַזְּקוּת וְכוּ', וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר חֲנוּךְ מִתְחִיל מִהַבֵּית, כִּי הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוֹקָא בְּשׁוֹקָא אוּ דְאַבוּהּ אוּ דְאַמִּיהּ, מַה שְׁהַתִּינוֹק מְדַבֵּר בְּשׁוֹק, זֶה שְׁמַע אוּ מְהַאֲבָא אוּ מְהַאֲמָא.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְקַהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁלֹא תִקְחוּ אֶת הַדְּבָרִים בְּקִלּוֹת, כִּי אִם יִהְיֶה שְׁמִחָה וְשׁוֹן בִּינֵיכֶם, וְכֵן תִּצְרְפוּ אֶת הַיְלָדִים לְהַשְׁמִיחָה, נִזְכֶּה כְּבָר לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, וּבְמַחֲמַת עֲמָלֵךְ, וְנִגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם, וְנַעֲשֶׂה טוֹבָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, כִּי כִּף מוֹבָא בְּזַהַר (מְדַרְשׁ הַנְּעֵלָם זֶהר חֲדָשׁ נח כ"ג) אִי תְדָא קְהֵלָה אוּ תְדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעָרוּן בְּתִיּוֹבְתָא מִיָּד אֲתִי בֶן דְּדוּד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנִסַּת אֶחָד יִתְעָרוּרָו בְּתִיּוֹבָה, מִיָּד בֶּן דְּדוּד בָּא, וְלִכְן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שְׁזָה יִהְיֶה דְרָךְ קְהֵלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרַסְלָב.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפוּרִים שְׂמִיחַ

בקל.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בדיקה, כי השבת הזו היא שבת שעלינו לזכור את מעשה עמלק, שהכניס בעם ישראל ספקות באמונה הקדושה, כמו שכתוב (שמות י"ז) "היש הוי"ה בקרבנו אם אין", ועל ידי זה דיקא "להלחם עם ישראל ברפידים", ודרשו חכמינו הקדושים (תנחומא בשלח) אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה, ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן את מוצא שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידים מן התורה; ולכן עליך לקבל על עצמך דיקא מהשבת הזו להיות בשמחה עצומה, שבזה מוחים לגמרי את זכרו של עמלק, כי כל העצבות והמרירות והדכאון שנוכנס באדם, זה רק מחמת שיש בו ספקות באמונה, כי המאמין האמתי שמאמין שהכל משגח בהשגחה פרטיית, אזי הוא תמיד בשמחה, כי מה יש לו להיות בעצבות ובדכאון וכו', מאחר שהכל ממנו יתברך, ועליו רק לברח אליו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך בגשמיות וברוחניות גם יחד, וכן תתחיל מעכשו ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, עד שביום ששי כבר סימת את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, משנה: תשתדל לגרס כסדרן משניות, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, אם תתמיד במשניות כסדרן יהיה לך פרנסה בשפע, ומה גם שתקרב את הגאולה, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן כל מי שגורס משניות, יש לו חלק בהתקרבות הגאולה, גמרא: שאל יחסר לך יום אחד מבלי למוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ואפלו בגרסא, ואל יקל בעיניך דברים אלו, כי כל החיים והעשירות שלך תלויים בזה, וכמאמרם ז"ל (שבת ק"כ) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; ולכן אם יש לאדם את השלש למודים האלו כל יום, אז יהיה לו בבית לחם ושמלה וכו', וכל טוב אמתי ונצחי, ואל תקח את זה בקלות, אדרבה תנסה ותראה שלא יחסר לך שום דבר.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֶף שְׁבִפוּרִים מְצוּהָ גְדוֹלָה לְשִׁתּוֹת, אֲבָל מִסְפִּיק שְׁתִּים אוֹ שֶׁלֶשׁ כּוֹסוֹת, וְהֶעֱקָר לְרַקֵּד וְלִשְׁמַח וְכוּ', וְהֶרְמֵ"א הִיָּה הוֹלֵךְ בְּכָל מוֹצָאֵי פּוּרִים לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי עִירוֹ קְרֵאקֵא אִם בְּרָכוּ בְּרַכַּת הַמְּזוּזִין שֶׁהוּא דְאוּרִיתָא, וְאִם הִתְפַּלְלוּ עֲרִבִית, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאָדָם שׁוֹתֶה יוֹתֵר מִדִּי, שׁוֹכַח לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּזִין שְׁזֵה דְאוּרִיתָא, וּמְכַל שְׁכַן שְׁשׁוֹכַח לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרִבִית שְׁזֵה דְרַבְּנָן, כִּי בְּאַמַּת עֲלִיף לְדַעַת שְׁעַקֵר שְׁלֵמוֹת הַשְּׁכָרוֹת וְהַשְּׁתִיָּה בְּפוּרִים, צְרִיף לְדַעַת שְׁיִזְכֹּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יֵצֵא מִדִּינֵי הַתּוֹרָה כָּלֵל, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּחֲרוֹס וְתַרְחֹם עַל נִפְשֶׁךְ וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מְפוּרִים הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ד) שְׁעַכְשָׁו כָּל הַהִתְחַלּוֹת הוּא מְפוּרִים.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֵל הָאֵהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, וּבִשְׁבִיל זֶה אָנִי מְעוֹרֵר אוֹתָךְ כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁתַּתְּחִזֵּק וְלֹא תִהְיֶה שְׁבוּר, וּמְכַל שְׁכַן שְׁלֹא תִהְיֶה בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי כָּל זֶה מַעֲשֶׂה הַסְּמִיךְ מ"ם ימ"ש שְׁרוּצָה לְרַחֵק אוֹתָךְ מִמֶּנִּי, כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחָד אִם תִּצְיֵת אוֹתִי, אֲזַי אֵין לוֹ כִּכָּר לַעֲשׂוֹת אֲצִלָּה, עִם כָּל זֹאת כָּל זְמַן שְׁאָנִי חַי אָנִי מְכָרַח וּמְחַיֵּב לְעוֹרֵר וְלַחֲזֹק וְלִשְׁמַח אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שׁוֹמְעֵי דְבְּרֵי, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מַה יִּשְׁאַר מֵאַתָּנוּ? כְּלוּם! רַק מַה שְׁנִזְכָּה לְחֻטֵּף טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחֵי בְּזֵה הָעוֹלָם, כְּמֵאֲמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פְּרָק י') לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וּפוּרִים שְׁמַח

בקלא.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשתדלי להשלים עם נשות אנשי שלומנו, כי יום הפורים הוא יום קדוש ונורא מאד מאד, ובני אדם לא יודעים מזה, חושבים שזה סתם יום של הוללות ושל שכרות וכו', אבל באמת יום הפורים הוא אפלו יותר גדול מיום הכפורים, כמוכא (תקוני זהר תקון כ"א) כי זה נקרא יום כפורים, שפורים יותר גבוה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לנצל את יום הפורים במשלוח מנות איש לרעהו, ואחת עוזרת להשניה, ומתפייסת עם השניה, כי ביום הכפורים אז הוא תשובה בין אדם למקום, תשובה מיראה, אבל פורים הוא תשובה בין אדם לחברו, תשובה מאהבה, והמן עצמלק ששרו הוא הסמ"ך מ"ם ימח שמו וזכרו, מאד מאד מפתח מאחדות, כי כל ענינו זה "הפרד ומשל", ומסית ומדיח את כלם אחד נגד השני, כי כל הענין שלו הוא לקטרג על נשמות ישראל, כמאמרם ז"ל (מגלה י"ג): ליכא דיידע לישנא בישא כהמן; ולכן קטרג על נשמות ישראל, ואמר (אסתר ג' ח) "ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים", ולכן עלינו למסר את נפשנו שבקהלתנו הקדושה שמתנהגת על פי דעת רבנו ז"ל, שיהיה אחדות ואהבה גדולה מאד, ואשה את רעותה תתמד ותעזר, כי אנחנו כמו משפחה אחת גדולה, ולבסוף כלם יתחתנו יחד, הבן הזה יקח את הבת הזאת, והבת הזאת תקח את הבן הזה, וכך נהיה משפחה גדולה, שזה הדבר הכי יפה, וזה החלום שלי שתמיד יהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, כמו שאמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ועלינו למסר את נפשנו לקיים את דברי רבנו ז"ל, ומי שלא אוהב את קהלתנו, שייצא מפה מה שיותר מהר, אנחנו לא מענינים לנחש שמתחבא תחת הקש וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא כג): ארס נחש בין שניו הוא עומד; ואם את שומעת אחת מדברת לשון הרע נגד הקהלה, דעי לך שזה נחש שהסמ"ך מ"ם רוכב עליה, והיא מסכנת מאד וכו', וכו', ועלינו להתרחק ממנה בתכלית הרחוק.

נא ונא תעשי כל מה שבדרךך ללכת בשבת לבית הכנסת לשמע פרושת

"זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלְק", שִׁזָּה מִצְוֹת עָשָׂה מִן הַתּוֹרָה, וְגַם נְשִׁים מְחִיבוֹת לְשִׁמְעַת אֶת זֶה, וְהֶעֱקָר תְּהִי רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר כָּל כֶּף חָשׁוֹב אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ הַשְׂמִיחָה, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ נֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עוֹ וְחִדּוּהָ בְּמִקּוּמוֹ", וְעַל יְדֵי תִקְוָה הַשְׂמִיחָה נִמְחַל כָּל הָעוֹנוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בְּהוֹי"י"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינִם".

תְּאֲמִינִי לִי שְׂאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לְרִאוֹת בְּהַצְלַחְתָּךְ הַגְּשָׁמִי וְהַרוּחָנִי, וְשִׁתְּרוּנִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ שְׂכֵת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמִיחָה

בְּקִלְבִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עש"ק לְסִדְרֵי הַצִּנּוּה י"ב אָדָר (שַׁבַּת זְכוּר) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁאָדָם טוֹבֵעַ בַּיָּם, לֹא שׁוֹאֲלִים לָמָּה בָּאתָ דִּיקָא אֵלַי וְכוּ', וּבִפְרָט מִי שְׂמִיחָה אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, יוֹדֵעַ כְּשֶׁבֵּא אָדָם שֶׁהוּא בְּצָרָה צְרוּרָה, אֲסוּר לְדַחֹת אוֹתוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י"א). כָּל הַמְקִיִּם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא; וְיַעַן שֶׁאַתָּה פּוֹנֶה אֵלַי, יֵשׁ עוֹד הַמוֹן אֲבָרְכִים כְּמוֹךָ וְכוּ', שְׁנִמְצָאִים בְּאוֹתוֹ מִצָּב כְּמוֹךָ וְכוּ', רַק שֶׁהֵם מִתְּבַיְשִׁים לְבוֹא, וְלִכֵּן אֲרוּץ בְּשׁוֹרוֹתֵיִם אֵלוֹ אֵלַיךָ.

רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג) מַעֲנִינֵן בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שֶׁנַּעֲשֶׂה קְלִקוּל בִּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזוֹה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבַר שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדִי שִׁתְּפָסוּ בְּמַצּוּדָתוֹ

חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת, כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, כי לצערנו הרב היום יש כל מיני אנשים פגומים וכו', שהם אומרים שמתמחים בעניני שלום בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לעניני שלום בית וכו', ובאמת נתקים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה בידך, אם אחד רוצה כסף עבור לעשות שלום בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלך שלום בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זה הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחד שנים וכו', אזי לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו, ובפרט מאלו המדריכים של שקר וכו', שמלמדים את האברכים על פרישות וכו', מהם צריכים מאד מאד לשמר, כי הם מאד מאד מסכנים, ומוליכים שולל זוגות, והם הם גורמים שיהיה פרודים בין הזוג, ודי לחכימא.

ידוע שרבנו ז"ל למד אותנו איך להתנהג עם אשה, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרום ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [נתכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (בבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים.

אברך שמתחתן צריך לדעת שהוא מתחייב בהכתבה לזון ולפרנס את

אֲשֶׁתוֹ, וְכִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נ.). עַל הַפְּסוּק (תהלים ק"ג) "אֲשֶׁרִי שְׁמִרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת", וְכִי אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת צְדָקָה בְּכָל עֵת? דְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׂבִיבָנָה וְאָמְרֵי לָהּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר זֶה הִזָּן בְּנָיו וּבְנוֹתָיו כְּשֶׁהָן קִטְנִים; הֲרִי שְׁלָף לְפָנָיִךְ שֶׁהַצְדָקָה הִרְאֵשׁוֹנָה צְרִיכִים לָתֵת לְהָאִשָּׁה וּלְהַיְלָדִים, וְלָכֵן תִּמְצָא לָךְ עֲבוּדָה קְבוּעָה, וְכֵן תִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, מִכָּל לַמּוּד שְׁעוֹר אַחַד, וְעַל כָּלֵם לַמּוּד שְׁלַחֲן עָרוּף שְׂמָאד מָאד הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה, וְאָמַר (שיחות ה"ז סימן כ"ט) שְׂכַל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה בְּשִׁלְחֹן עָרוּף, אִם תִּתְנַהֵג כְּכֹה אָזִי טוֹב לָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׂכָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

אֲבָרְךָ צְרִיף לְדַעַת שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה לְלַכֵּת בְּטַל, לֹא לְלַמֵּד וְלֹא לַעֲבֹד וְכוּ', רַק לְהִסְתַּוֵּבֵב בְּלֹא מַעַשׂ, וְלִישָׁן כְּמוֹ פֶּגֶר עַד חֲצֵי הַיּוֹם וְכוּ', כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִיַּדֵּי שְׁעִמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלִיַּדֵּי זְמָה, וְלָכֵן חָבַל מָאד שְׂתַבְּלָה אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלָף בְּשִׁטּוּיוֹת וְכוּ' וְאָמַר הַחֲכָם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מָאד", אִין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם מִלְּלַכֵּת בְּטַל, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פֶּרֶק ב') יְפֵה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָף אֲרִץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹוֹן; וּבִקְאֵת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי מוה"ר"ן סִימָן תִּק"א) שְׁחַפֵּץ מָאד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׂבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מָאד, אִף עַל פִּי כֵּן טוֹב מָאד כְּשׁוֹזְכִין שִׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵף בְּכָל פַּעַם לְחִזּוֹק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרָת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחַר בְּשִׂאָר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם; וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ק"ג.) פִּשְׁטֵן נְבִילָתָא בְּשׁוֹקָא, וְשָׁקִיל אֲגָרָא, וְלֹא תִימָא כְּהִנָּא אָנָּא, וּגְבָרָא רַבָּא אָנָּא, וְסִנְיָא בִּי מְלֵתָא; תּוֹרִיד אֶת הָעוֹר שֶׁל הַנְּבִלָה בְּתוֹף הַשׁוֹק, וְתִקְבַּל עַל זֶה שְׁכָרְךָ וְאֵל תֹּאמַר אֲנִי כֹהֵן, אוֹ אֲנִי אָדָם גְּדוֹל, וְזֶה לֹא מִתְאִים לִי, הִינֵנו אָדָם צְרִיף לְקַחַת כָּל מֵה שָׂרָק מְצִיעִים לוֹ עֲבוּר פְּרִנְסָה.

וְלָכֵן הַעֲצָה הַיְעוּצָה לָךְ, אִם אַתָּה רוּצָה לְקַבֵּל חֲזָרָה אֶת אֲשֶׁתְךָ, תִּרְאֶה הַדְּבַר הִרְאֵשׁוֹן לְחִיוֹת עִם סֵדֶר, שִׁיְהִיָּה לָךְ זְמַן מְסֻדָּר מִתִּי שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לִישָׁן

וכו', זמן מתי שאתה קם וכו', זמן מתי שאתה הולך להתפלל את השלש תפלות וכו', זמן מתי שאתה הולך לעבד להביא פרנסה וכו', והעולה על הכל לכבד ולליקר את אשתך מאד מאד, ולדון אותה לכף זכות, שזה סוד ההצלחה של נשואין מצלחים כשאיש ואשה מבינים אחד את השני, ודנים אחד את השני לכף זכות, ואז השכינה בתוך הבית, כי (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מאד מקנה שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ותחזר על זה, וממך ילמדו עוד אברכים איך מתנהגים בבית, והיה זה שךךך שלא רק לך יהיה שלום בית, אלא לכל חבריך שיקראו את המכתב הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום ופורים שמח

בקלג.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שהכל יסתדר על צד הכי טוב עם משפחת

... שיחיו עבור הבת שלכם ... תחיה, ועכשו עבור בתכם ... תחיה, הבחור

... גרו יאיר הוא בחור מאד מצין במדות, והוא מאד מתאים, ולכן תנסו

לַעֲרֹךְ פְּגִישָׁה בִּינִיהֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנוֹכַח לְשֹׁבֵר צִלְחַת כְּשֶׁאֲנִי יָבוֹא בְּעוֹד שְׁבוּעַ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

רַק חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׁאֲדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לִהְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׁחִזְקוּ בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתוֹב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֲחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנֵי ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנִי, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׁמַח

בְּקִלְדָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶשְׂרִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה י"ב אָדָר (שְׁבַת זְכוּר) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחְיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְנַחַת מְכַל יוֹצְאֵי חִלְצֵיכֶם, וְשִׁיחָה לָכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שתזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שמח

בקלה.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום דברתי עם האח שלך, ואמרתי לו חד משמעית וכי, לפני שראיתי את המכתב שלך, והוא בשלו שהוא בכלל לא מתקשר אליה, רק היא רצה אחריו וכי, אני תמיד נגד גרושין, אבל פה אין ברירה כי היא חולת נפש לדעתי, ואין מה לעשות רק להתגרש, כי לא יכולים לאמלל בחור בחנם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם הַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת בְּפוּרִים זֶה, וְתִרְוֶה רַב
נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מְכַל יוֹצְאֵי חִלְצֵיכֶם.

הַמְאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפוּרִים שְׂמֵחַ

בְּקִלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֵדֶר תְּצִינָה י"ב אָדָר (שַׁבַּת זְכוֹר) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵנִי לֹא יְכוּל לְכַתֵּב עֲלֵיהֶם, כִּי אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצֵמוֹ מִבֵּית
הָאָסוּרִים וְכוּ', וְזֶה צְרִיכִים הַתְּלַמִּידִים וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְהַגִּיד וּלְפָרְסָם וְכוּ',
וְדִי לְחַכְימָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מְכַל יוֹצְאֵי חִלְצֵיךָ, וְיִהְיֶה שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה
תָּמִיד בְּבֵיתְךָ.

הַמְאַחַח לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפוּרִים שְׂמֵחַ

בְּקִלְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֵדֶר תְּצִינָה י"ב אָדָר (שַׁבַּת זְכוֹר) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ אוֹרוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא
יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

חִזֵּק וְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִהַפוּרִים הַזֶּה, וְלִמְעַן טוֹבֶתְךָ

הנצחית תלמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, ואפלו שאתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרוס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום ופורים שימח

בקלה.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד נודעצתי לשמע מה שקרה לכם וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק הדינים מכם ומעל ביינתכם.

תראו להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולא להשבר משום דבר, ואף שזה כואב מאד מאד, עם כל זאת אין זה עצה להמשיך את עצמו אל הצער וכו', אלא תראו להתחזק, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שימח

בקלט.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את ההודעה.

אֲשֶׁרֶךְ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שֶׁהִיָּה לְךָ חֶלֶק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ הַקְּדוֹשָׁה יְהִיּוּ רַק אֵלּוּ שְׁעוֹשִׁים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּי אֲנִי לֹא
יְכוּל לִסְבֹּל אֶת מִי שֶׁמְקַטְרֵג עַל קַהֲלֵתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה שְׁמַלְאִים חֶסֶד.

חֲזוּק וְאַמֶּץ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִהַפּוֹרִים הַזֶּה, וְלִמְעַן טוֹבֵתְךָ
הַנִּצְחִיית תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא
מִבֵּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרוֹס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח
וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ
עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמִיחַ

בְּקָמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' ע"ש"ק לְסֹדֵר תְּצִיגָה י"ב אָדָר (שֶׁבֶת זְכוֹר) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תִשְׁפִּיעַ עַל אַחִיךָ שִׁיגִיר אוֹתָהּ וְכוּ', וְכֵן הוּא יִצְלַח מִעוּוֹן חָמוֹר
מִלְחָיוֹת עִם גּוֹיָה וְכוּ', וְהַכֹּל בְּדַרְכֵי נְעִים וְאַהֲבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוֹכַל לַפְעַל אֲצַל הָאָח שְׁלֵךְ, וְכֵן יְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ
הַמִּשְׁפָּחָה.

חֲזוּק וְאַמֶּץ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִהַפּוֹרִים הַזֶּה, וְלִמְעַן טוֹבֵתְךָ
הַנִּצְחִיית תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא
מִבֵּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרוֹס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח
וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ
עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום ופורים שמח

בקמא.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין מלים בפני להודות לכם על המסירות נפש שאתם מוסרים את נפשכם עבור קהלתנו הקדושה, יעזר הקדוש ברוך הוא שגשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

... נרו יאיר חזק ואמץ לעשות התחלה חדשה מהפורים הזה, ולמען טובתך הנצחית תלמד בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, ואפלו שאתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרוס איניש ואף על גב דמשבח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שמח

בקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּצִינָה י"ב אָדָר (שַׁבַּת זְכוֹר) הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תִּאֲמִינּוּ לִי שֶׁזֶה שְׂדוּךְ מִצִּיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַהֲיֶה לָכֶם אֶת
הַהוֹצָאוֹת עַל הַחֲתָנָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲצִלְכֶם.

... נֵרוּ יְאִיר חֲזֶק וְאִמְץ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִהַפּוֹרִים הַזֶּה, וְלִמְעַן
טוֹבֶתְךָ הַנְּצַחִיית תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה
לֹא מִבֵּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרוֹס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב
דְּמִשְׁכָּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע,
וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיַהֲיֶה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמִיחָה

בקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּצִינָה י"ב אָדָר (שַׁבַּת זְכוֹר) הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַבֵּר מִצְוָה שֶׁל
הַנְּכַד הָרֵאשׁוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיךָ, וְתַהֲיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

... נֵרוּ יְאִיר חֲזֶק וְאִמְץ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מִהַפּוֹרִים הַזֶּה, וְלִמְעַן

טובתך הנצחית תלמד בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, ואפלו שאתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגרוס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

אני מאד מקווה שתוכל לגמר את הספר תורה מה שיותר מהר, כי רציתי לעשות חנכת והקנסת ספר תורה בל"ג בעומר הבא עלינו לטובה, ולהודות ולהלל להקדוש ברוך הוא על הניס שעשה אתי באחרון של פסח שהחזיר לי את נשמתו וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום ופורים שמח

בקמד.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, כי ביום הולדת אז המזל של אדם מאיר מאד, ולכן שיאיר לך המזל, והקדוש ברוך הוא יעזר שתהי תמיד שמחה ועליזה, ולא להתבלבל מאף אחד, ותאמיני לי שיכולים להרחיב את הבית מפל הצדדים, ויש לכם גנה יפה סביב, ופנה שקטה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רק טוב בחייה.

המאחל לך שבת שלום ופורים שמח

בְּקִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר תְּצִוָּה י"ב אָדָר (שְׁבַת זְכוֹר) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אתם צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים ולהתדיר במח מחשבתכם רק דבר אחד, איך שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ופה אשב כי אייתי, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שכה הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראה שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא בפגם הברית אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמת, כי אין עוד שמחה כשמתח האמונה בהשם יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שמח

בקמו.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר תצוה י"ב אדר (שבת זכור) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שאני בדרך כלל נגד גרושין וכו', ולא באתי לזה העולם לשבר ולפרק בתים וכו', אלא לבנות בתים, ותהלה לאל זכני הקדוש ברוך הוא במשך כל השנים רק לבנות בתים, אבל פה אני מכרח להגיד לכם דבר יוצא דופן וכו', היא פשוט מטרפת וכו', ובנכם ... גרו יאיר נפל בפח, הוא כבר התחתן שנה וחצי עמה, ועדין היא אף פעם לא נתנה לו אפלו ... והוא ממש קרוע משני העולמות, אין לו אשה וכו', הוא נשוי והוא רוק וכו', היא פשוט סובלת על העצבים, ולכן הכי טוב שיתפטר ממנה מה שיותר מהר זה דעתי.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיכם די, וישלח לך ולא שתך רפואה שלמה מן השמים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום ופורים שמח

בקמו.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תבלבל את עצמך משום דבר ומשום בריה שבעולם וכו', אתה צריך לדעת שעוון לשון הרע זה עוון חמור מאד מאד, ואין אדם נצול מזה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא קס"ה.) הכל בלשון הרע, בלשון הרע סלקא דעתך? אלא אבק לשון הרע; ולכן לא כדאי להתערב עם כל פרוח שמדבר מזה על זה ומזה על זה, מסכנים לא יודעים מחייהם וכו',

בֵּין יְמֵינִם לְשִׂמְאַלְמִם וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְדַבֵּר בְּכֻלְיֹת שְׂאִסוּר לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי זֶה בְּעֵצְמוֹ הַסְּמִיךְ מ"ם, שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלַה י"ג): לִיכָא דִידַע לִישְׁנָא בִישְׁנָא כְהֵמָן; שֶׁהוּא מִזְרַע עֲמֻלָּק, שֶׁהָשֵׁר שְׁלוֹ זֶה הַסְּמִיךְ מ"ם, שְׁכַל עֲנִינֵנוּ זֶה גְאוּת וְכוּ', אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', אֲנִי ס' וְאַתָּה מ', כִּי הָרַגַע שְׂאִדָּם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹתֵר מֵהַשְּׁנִי, זֶה כָּבֵר סְמִיךְ מ"ם וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן לְדַעְתִּי אֵל תְּשִׁים לֵב לְכֹל זֶה, הָעֵקֶר תַּחְדִּיר בְּהַתְלַמִּידִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִיית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאוֹתוֹ דָּבַר כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה שְׂאִדָּם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא פּוֹתַח אֶת כָּל הַבְּרִיכוֹת שְׁבַכָּל הָעוֹלָמוֹת.

אֵין לָךְ מִשְׁגֵּאֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ בְּשָׁמַיִם שְׂאִתָּה לּוֹמֵד בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי תִלְמוּד תּוֹרָה דְרַבִּים דּוֹחָה אֶפְלוּ בְנֵינִי בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, וְלָכֵן חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְהָעֵקֶר תְּמִיד תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֶׁ חֶלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח

בְּקִמָּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַבְּעִיָּה הַזֹּאת יֵשׁ אֲצֵל כָּל זוּג, כִּי כֻלָּה וְחִמּוֹתָה אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתַּוּוּ בִּיחָד, כִּי כֶּךָ הִיא הַטְּבַע, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכֻלָּה וְחִמּוֹתָה אֵף פַּעַם לֹא מִשְׁתַּוּוּ, וְזֶה טְבַע רַע שֶׁנִּכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חִמּוֹת כְּאֵלוֹ הַכֻּלָּה גְּנֵבָה אֶת הַבֵּן שְׁלֵה וְכוּ', וְאִם הַכֻּלָּה פְּקַחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוּם דְּבַר לְהַחֲמָה וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תְּמִיד יִשְׂרָה הַשְּׁלוֹם בִּינָה לְבֵין בְּעֵלָה וְכוּ', כִּי סוּף

כל סוף זה האמא שלו וכואב לו אם האשה מדברת עליה וכו', ולכן האשה צריכה להיות פקחית, ושלא תדבר לפני בעלה נגד האמא שלו וכו', היא צריכה לשחק את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על צד הכי טוב, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהאשה מבינה אל מה אני מתכוון, ובודאי גם הבעל צריך לעזור לאשתו, ולהבין את אשתו, ולא להלחין את האשה דוקא ללכת ולהשתתחות להאמא וכו', זה גם כן לא הולך וכו', ולכן אשרי הזוג שלא מערבים את ההורים בין חיי הנשואין שלהם.

אתם צריכים לדעת אשר אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחיבים להם כלום וכו' וכו'.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם פורים שמח

בקמט.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי שאסור להשבר משום דבר בעולם, אפלו בהמצב המר שנקלעת בה וכו' וכו', אבל כנראה שאשתך בן בגדה בך, ולכן תתפטור ממנה עם גט מה שיותר מהר, והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך, ויזמין לך את בת דוגך משרש נשמתך, אני יודע שזה כואב לך, אבל יותר יכאב כשתגור עמה ותחת הגב שלך היא בוגדת בך וכו'.

ראה לחזק את עצמך עם כל הכוחות רק להיות בשמחה, כי השמחה רפואה לכל בין בגשמיות בין ברוחניות, יעזר הקדוש ברוך הוא שלא יחסר לך שום דבר.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אֶחֶזֶה פְּנִיד", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך פורים שמח

בקנ.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אשרי אדם שיש לו שכל והוא מכניס את עצמו בתוך אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחה פרטיית, ואז דיקא חי חיים נצחיים ערבים ומתוקים חיים מאשרים עוד בזה העולם, מאחר שיודע שכל מה שקורה אתו זה הכל בהשגחה פרטיית, וכך גלה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור, הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזר בתשובה שלמה במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", אני יודע שכואב לך את הבזיונות שאתה סופג מאשתך, אבל אתה צריך לדעת שהכל הוא בחשבון צדק ממנו יתברך, ותקח את זה לכפרת עוונות, ובוודאי

יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוּן מִמֶּנּוּ, וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאת מַחֲמַת עֲוֹנוֹתֶיךָ
הַמְרַבִּים, רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְשֵׁב וּרְפָא לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח

בְּקִנְיָא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוֹרִים) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְרַקֵּד מְרַב שִׂמְחָה עַל הַמַּתְנוּת שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁשׁ יְלָדִים, וְזֶה הַמַּתְנָה הַכִּי יִפָּה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת.

אֲף פַּעַם אֶסוּר לְחַיּוֹת עִם רִגְשֵׁי אִשְׁמָה וְכוּ', כִּי זֶה יָכוֹל לְאַבֵּד אֶת
הַשְּׁפִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם לְגַמְרֵי רַחֲמֵנָא לְיִצְלָן וְכוּ', אִם עֲשִׂית ... וְכוּ',
הִיָּה סִבָּה לְזֶה וְכוּ', כִּי הָרִי הִיָּה כַּמָּה הַפְּלוֹת וְכוּ', עַכְשָׁו בְּגִיל כְּזֶה מְאֹד מְסַכֵּן
לְהִכְנֵס בְּהִרְיוֹן, תִּרְאוּ לְשִׂמְחָה עִם מַה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַהֲיוּ הַכִּי
מְאֻשְׂרִים בְּחַיִּיכֶם.

רַק חֶזֶקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וְכִשְׂאָדָם
שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע
שְׂחֻזָּק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה
הַתְּעֻנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תַּהֲיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ
רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגוֹן עֵדוֹן כְּאֲחָד מִכֶּם וְלֹא תַהֲיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',

איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם פורים שמח

בקנב.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כן את יכולה לפרסם לכלם את הנסים שקורים בהמקוה שלנו, שכל אשה שעדיין לא נפקדה בזרע של קימא, אם תטבל במקוה שלנו שנבנה במסירות נפש הכי גדולה, היא תפקד בזרע של קימא, כמו שאת בעצמך מספרת ספורים כאלו, וזה מצוה לפרסם כדי לזכות את אלו שאין להן ילדים שיפקדו בזרע של קימא.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאת מקרבת את כל הנשים שבאות לטבל וכו', וכן רציתי שתעוררי גם את שאר הבלניות רק לקרבן בסבר פנים יפות, שזה מצוה מאד גדולה, ובפרט נשים שעדיין רחוקות מקיום שאר המצוות, אבל הן מאד מקפידות על טהרת המשפחה, ראוי לחזקן ולעודדן ולשמחן מאד, כי זה קדוש שם שמים גדול מאד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ

בְּקִנְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֻדְרָא כִּי תִשָּׂא ט"ו אֲדָר (שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים) הַתַּשְׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי הִיא צְרִיכָה תַּכְףּ וּמְיָד לְהוֹדִיעַ לוֹ שִׁיפְרֹד מִמֶּנָּה, כִּי אַחֲרַת הִיא
תִּפְתַּח עֲלֵיו תְּלוּנָה הַטְרָדָה מִיְנִית וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְסַפֵּר לְהַהוֹרִים שְׁלָה
וְכוּ', זֶה לֹא צָחוּק, כִּי הִרְבָּה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל נָפְלוּ בַּפֶּח כְּזֶה עִם יִשְׁמַעֲאֵלִים וְכוּ',
וְלִכְּנֵן אֵין מַה לְּפַחַד כָּלָל, רַק לְהוֹדִיעַ הֵן לְהַפְרֹחַח הַזֶּה שִׁיעֵזֹב אוֹתָהּ וְכוּ', וְהֵן
שְׁהִיא תוֹדִיעַ לְהַבְעֵל הַבַּיִת וּלְהַהוֹרִים שְׁלָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ עִם מַה יִּכּוֹל לְהַסְתִּים
וְכוּ', וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת אֶסוֹן גְּדוֹל שֶׁתִּפַּל בַּפֶּח.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רְאֵה מַה לְּפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבֻעַ
וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרִים ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּנָה, וְאֵין מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מִתִּים;
וְלִכְּנֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ' מִ'ר' א' הֵם רֵאשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאכֵי הַשְּׁמִירָה ג' בְּרִיאֵל מ' כֵּאֵל ר' פֶּאֵל א' וְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת קמ"ה, אֵף שְׁנִדְמָה
לְךָ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחֶךָ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶר? אֵל תֹּאמַר זֹאת,

אָלאַ דע לךּ כּי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לךּ הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לךּ הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לךּ פורים שמח

בקנד.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

עכשו קבלתי מכתב מאחות של ... תחיה, שמאז שקשרתי אותה אל עורך דין ... בהתחלה הוא התחיל לטפל עם התיק שלה, ולבסוף לא שומעים ממנו כלום, ועכשו היא קבלה את האזהרה האחרונה שרוצים לפנות אותה מהדירה שלה, והיא עם ילדיה ישארו בלי גג על ראשם וכו', ולכן אם אתה יכול משהו לעשות עבור זה.

מלבד זאת רואים רשעות אדם שלא מוכן לחתם על נתינת היתר של בנו ... גרו יאיר שיוכל לבוא ללמד פה אצלי.

ובין כך הוא ברח ונמצא בחוץ לארץ, ורואים איך ששכור אחד היה יכול לאמלל עשר משפחות, שכלם התגרשו, והוא עדין עוד מוכר חסידות והכל מדבר בשם רבנו ז"ל, אוי לו ואוי לנפשו ואוי להתומכים בו.

תראה להתקשר עם עורך דין ... אם עוד יכולים משהו לעשות.

המאחל לךּ פורים שמח

בְּקִנָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשֵׁן פּוּרִים) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ (אֵרַח חַיִּים סִימֵן תַּכ"ט סַעִיף א') וּמִנְהֵג לְקִנּוֹת חֲטָיִם
לְחִלְקֵן לְעֵנִיִּים לְצִרְךָ פֶּסַח; וְכֵתֵב הַמִּשְׁנָה בְּרוּרָה הַמִּנְהֵג הַזֶּה הוּא מִנְהֵג
קָדוּם מִזְמַן הַגְּמָרָא, וּמוֹבָא בִּירוּשָׁלַיִם (בְּבֵא בְּתָרָא פָּרָק א' הִלְכָה ד') וַיְכּוֹלִין בְּנֵי
הָעִיר לְכַפּוֹת זֶה לְזֶה בְּעֵנֵן זֶה, הִינּוּ שְׁכַל אֶחָד צָרִיךְ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטָיִם
וְכוֹי, וְאַלְהָה הַמִּשְׁתַּמְטִים עֲצָמָם מִלְתֵּן קִמַּח לְעֵנִיִּים, יֵשׁ עוֹוֹן בְּיָדָם; עֵינֵן שָׁם,
וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ר"א) צְדָקָה תִּצְלֵל מ'מִנּוֹת
(מִשְׁלֵי י') רֵאשִׁי תְבוֹת מ'צ'ת', סְגָלָה לְחֹלֵי נוֹפֵל רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, לְפָזֵר צְדָקָה,
כִּי (תְּהֵלִים ק"ב) פִּזֵּר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים, רֵאשִׁי תְבוֹת ג'פ'ל', וּמוֹבָן מִדַּבְּרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל הָאֱלוֹ שְׁעַל יְדֵי שְׁאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטָיִם, נִצּוּל מִמַּחְלַת
הַנְּפִילָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וַיְדוּעַ שְׁכַל הַחֲלָאִים רָעִים מִתְחִילִים מִהֵמוּחַ וְכוֹי,
רֵוָאִים מִזֶּה אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטָיִם שְׁיֵהִיָּה מַצּוֹת לְעֵנִיִּים, אֲזִי
יִנְצַל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, וְזֶה שִׁיךְ לְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, רֵאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל
לְתָרֵם עֲבוּר מַעוֹת חֲטָיִם, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים
הַבָּאִים מִהֵמוּחַ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ פּוּרִים שְׁמַח

בקנו.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בזה העולם צריכים להתאזר במדת הסבלנות, אפלו שעובר על האדם צרות ויסורים מרירות ומכאובים וכו', צריכים לדעת שיש בכל דבר חשבון פרטי ממנו יתברך וכו', ואף שלא יודעים בדיוק מה? ומי? ואימת? עם כל זאת צריכים לדעת אשר אשרי אדם שיש לו שכל והוא מכניס את עצמו בתוך אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחה פרטיית, ואז דיקא חי חיים נצחיים ערבים ומתוקים חיים מאשרים עוד בזה העולם, מאחר שידע שכל מה שקורה אתו זה הכל בהשגחה פרטיית, וכך גלה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור, הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזור בתשובה שלמה במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, וזכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", אני יודע שכואב לך את הבזיונות שאתה סופג מאשתך, אבל אתה צריך לדעת שהכל הוא בחשבון צדק ממנו יתברך, ותקח את זה לכפרת עוונות, ובודאי יתפרדו כל פועלי און ממה, ויתבטלו כל הקלפות שבארת מחמת עוונותיך המרבים, רק חזק ואמץ להיות בשמחה עצומה ושב ורפא לך.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְּלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ פְּוֵרִים שְׂמַח

בְּקִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן אֶת מִכְרָחָה לֹאמַר לוֹ חַד מִשְׁמָעִית שְׂיַעֲזֹב אוֹתְךָ לְנַפְשֶׁךָ,
כִּי אֶת בַּחֲוָרָה דְּתָיָה, וְאֶת לֹא מַעֲנִינָת לְדַבֵּר בְּכֻלָּל עִם גְּבַר וְכוּ', וְאִם הוּא
יִמְשִׁיךְ תִּפְתָּחִי עָלָיו תִּיק בְּמִשְׁטָרָה עַל הַטְּרָדָה מִינִית וְכוּ'.

הַדְּבָר הַשְּׁנִי אֶת צְרִיכָה לְעָרֹב אֶת הַבַּעַל הַבֵּית אִיפֹה שְׂאֵת עוֹבְדָת,
וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת הַכֹּל, וְכֵן לְסַפֵּר לְהַהוֹרִים שְׁלֶךְ, כִּי זֶה לֹא צָחוּק, כִּי רַבִּים וְכֵן
שְׁלָמִים נִפְלוּ בַּפֶּח כְּזֶה, עֲדִיף לַעֲשׂוֹת רַעַשׁ עֲכָשׁוּ, מֵאֲשֶׁר לְפָל חַס וְשְׁלוֹם
בַּפֶּח, וְאִזּוּ יִהְיֶה כְּבָר מֵאַחַר.

אָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת מֵאִד מֵאִד חֶזֶק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה בּוֹנֶה
לְאָדָם אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחַיִּים, וְלִכֵּן אִם הִיָּה לְךָ בְּטָחוֹן
עֲצָמִי, הִיִּית תִּכְף וּמִיד מִתְחַמְּקָת מִמֶּנּוּ, כִּי עִם מִי שְׂבַחְוֹרָה לֹא רוֹצֶה לְדַבֵּר,
זְכוּתָה לֹא לְדַבֵּר, וְאֶת לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּפֵּל אִם זֶה כֵּן נָעִים אוֹ לֹא נָעִים וְכוּ',
אֶת צְרִיכָה תְּמִיד לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַטּוֹבָה שֶׁל עֲצָמְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשׁוֹמֵר אֶת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל פְּגַע וְנִגַּע רַע.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ פְּוֵרִים שְׂמַח

בקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֻדָּר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתָה צָרִיךְ לְדַעַת אִם אָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְבָרֵךְ בְּרַפְת הַמְזוּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא וְלֹא בְעַל פֶּה, וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֶה סִגְלָה לְעִשְׂרֵי יוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי י') "בְּרַפְת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ שֶׁמְבָרֵךְ אֶת בְּרַפְת הַמְזוּזוֹן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל לְעִשְׂרֵי יוֹם, וְכֵן לְהִזְהַר מֵאֵד עַל נְטִילַת יָדִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּקְפִּיד מֵאֵד מֵאֵד עַל נְטִילַת יָדִים כְּשֶׁאֲתָה קֵם בְּבִקְרָא וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוּצָאִים לְשִׁרְוֹתִים וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדִים עִם נְטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדִים מְסַגֵּל לְהַנְצִל מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדִים רָאשֵׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שֶׁמְזוּלָזֵל בְּנְטִילַת יָדִים נַעֲשֶׂה עֲנִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת ס"ב:) אָמַר רַב חֲסִידָא אֲנָא מְשָׂאִי מְלָא חֲפְנֵי מִיָּא, וְיִהְיֵוּ לִי מְלָא חֲפְנֵי טִיבוּתָא; [אֲנִי נְטִילַתִי יָדַי עִם מְלָא מִים, נִתְנוּ לִי חֲפְנִים מְלָא טוֹב, כִּי רַב חֲסִידָא הָיָה עֹשֶׂה גְדוּל מֵאֵד, וְהַכֵּל בְּזָכוֹת נְטִילַת יָדִים שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל זֶה].

וְכֵן לְהַקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שֶׁחֲרִית מְנַחֵה עַרְבִית בְּמַנְיָן,

אֲזִי זוֹכֵה לְדַבֵּר שְׁבַמְנֵי הֵינּוּ עִשְׂרֵי יוֹם גְּדוּלָה.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוּ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלָא בְּשִׁבְלֵי אֲשֶׁתּוּ, שְׁנָאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הַטִּיב בְּעַבְדוּרָה", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְכַנֵּי מַחוּזָא, אֲוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֶקֶר הָעִשְׂרֵי יוֹם בְּזָכוֹת הָאֲשֶׁה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר הַמְּדוּת אוֹת מְמוֹן סִימָן ס"ד) הַצְּנִיעוּת מְסַגֵּל לְעִשְׂרֵי יוֹם;

וְאָמַר (שָׁם סִימָן ל"ד) כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְכָבוֹד הַשִּׁבְת מְסַגֵּל לְעִשְׂרֵי יוֹם; וְאָמַר (שָׁם סִימָן צ"ב) הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבִצְדָקָה זוֹכֵה לְעִשְׂרֵי יוֹם.

צְרִיכִים לְזָכֵר מֵאֵד מֵאֵד שֶׁרַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) שִׁישׁ

מִדָּה רְעָה אֶצֶל כָּל אָדָם שְׁגוּרָם לְעֵנְיוֹת, וְהוּא הַכֶּעַס, וְהִרְצִיחָה וְהִקְפִידוֹת שְׁנֹכְנֵס בּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁנֹגְזוֹר עָלָיו שְׁיִהְיֶה עָשִׂיר, עַל יְדֵי כֶּעַס הוּא דוֹחָה אֶת הָעֲשִׂירוֹת שְׁמֻזְמָן לוֹ, וְלִכֵּן צְרִיף אָדָם לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְלִסְבֵּל עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי אֵין עוֹד מִדָּה יוֹתֵר יְפָה כְּמוֹ מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת.

וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, יִהְיֶה מָה שְׁיִהְיֶה, וְיִהְיֶה אִיף שְׁיִהְיֶה, וְיַעֲבֵר עָלָיו מָה שְׁיַעֲבֹר, תְּמִיד שְׁיִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח 'אֶת' יְדִידְךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ 'שִׂמְח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמָךְ, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמָאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וְיֹמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֹא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמֵר כִּמָּה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֹא דַע לָךְ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מא.) אֵין עֲנִי אֲלֹא מִדַּעַת, עַקֵּר הָעֵנְיוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמֵתִי שְׂמָאֵמִין שְׂאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כִּדֵּי כִּף שְׂאֲמְרוּ חַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֵלִין ז:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֹא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קֹטְנָה בְּאֲצַבַּע קֹטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֹדֶם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שִׂמְח, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוֹנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֹסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שְׁנֹבְרָתָּ הַיּוֹדֵי וְשִׂלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוֹנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֲחִיל לָךְ פּוֹרִים שִׂמְח

בקנט.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשרי אדם שיש לו שכל ושולח את אשתו אחר הולדה לבית החלמה כדי לנחם, וכך היא תצבר כוח לגדל את הילדים בקלות יותר וכו', גבר לא יודע מה זה לעבר לדה וכו', הפחדים וכו', הצער והכאב וכו', ולכן אשה אחר לדה היא מתשת מאד, וכזה שהולכת לבית החלמה אפלו לכמה ימים, זה בשבילה דבר גדול מאד, ולכן אדם שיש לו שכל ורגש אל אשתו, הוא שולח אותה אחר הולדה לבית החלמה כדי לנחם.

בזה שחוששים שהילד הקטן יפחד ויראה שהאמא לא בבית וכו', הפחדים האלו יש להורים, כי הם אוהבים את עצמם יותר ממה שאוהבים את הילד, הוא לא מפחה, ולא יהיה לו צלקת נפשית וכו' וכו', זה רק דמיון, לא נורא שמרגילים את הילד לכמה ימים שלא יראה את האמא וכו', האמא צריכה לנחם כמה ימים, אני חושב שלך יש כבר צלקת בנפש וכו', כי תצטרך להשאר לבד עם הילד, ומה תעשה עמו? תן לאשתך לנסע אחר הולדה ותצבר כוח.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהכל יעבר בקלות ותוליד בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך פורים שמח

בקס.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאחר שאַתָּה בְּקֶשֶׁר עִם בַּחוּרָה וְהָיָה לָכֵם יַחְסִים, אַתֶּם צְרִיכִים תְּכַף וּמִיד לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא לְחִכּוֹת, וּשְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׁמֹר שַׁבָּת, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת יִשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי כִשְׂאָדָם חוּטֵא הוּא גֹרֵם לְעִצְמוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וּמֵה גַם עַל יְדֵי שְׁפוּגָם בְּבְרִית, הוּא מְאֹבֵד אֶת הַשְּׂכָל וְהַשְּׁפִיּוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַתֵּן עִמָּה מֵה שְׁיִוִּיתָ מֵהָר, וְתַחֲזֹרוּ שְׁנִיכֶם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וּבִפְרֻט אִם תִּשְׁמְרוּ שַׁבָּת, אִזִּי הַשַּׁבָּת יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי י) "בְּרַכַּת הַיְוִי"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצֹב עִמָּה" בְּרַכַּת הַיְוִי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשַּׁבָּת, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי".

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרִים בְּכָל יוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה שְׁמֹר מְכֹל רַע.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֵם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ

בְּקִסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר (שׁוֹשַׁן פּוּרִים) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהִי
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶת שׁוֹאֲלַת שְׂאֵלָה כְּאֵלוֹ הֵיית הַרְבֵּנִית הַכִּי גְדוֹלָה וְכוּ', וְכֵאלוֹ אֶת יוֹדַעַת כְּבָר אֶת הַכֵּל וְכוּ', חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵכּוֹת ד) לְמַד לְשׁוֹנֵךְ לֹמֵר אִינִי יוֹדַע שְׂמָא תַתְּבַדָּה וְתֵאָחַז; אִיךָ אֶת כּוֹתֶבֶת תַּצְהִיר "אַבוֹתֵינוּ לֹא נִהְגּוּ כֵךְ", מֵאִין אֶת יוֹדַעַת אֶת זֶה?

המנהג הזה עוד מובא בדברי חכמינו הקדושים (פתיחות ט"ז): תנו רבנן כיצד מרקדין לפני הפלה בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא ובית הלל אומרים כלה נאה וחסודה; ואמרו (שם י"ז) אמרו עליו על רבי יהודה בר אילעאי שהיה נוטל בד של הדס ומרקד לפני הפלה ואומר כלה נאה וחסודה; עין שם, ולכן מאיפה את כל כך בטוחה בעצמך שלא נהגו אבותינו כך? אף פעם אסור לשאל על מנהג ישראל מאיפה זה? וכך אמר הצדיק הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זי"ע, כשאדם שואל על מנהג ישראל מי התקין את המנהג הזה? צריכים לדעת שרוח כפירות ואפיקורסות נכנס בו וכו', כי כך מתחילים קדם לשאל על מנהגי ישראל, ואחר כך על דינים והלכות, ואחר כך על מצוות וכו', עד שכופרים לגמרי, שזה כלל המשכילים (המסכילים) שהתחילו עם ללעג על מנהגי ישראל, ואחר כך על מצוות מדרבנן, ועד שכפרו לגמרי על מצוות מדאורייתא, ועד שכפרו בעקר רחמנא לישזבן, יכולים לשאל מה המקור של המצוה הזו? ומה המקור של המנהג הזה? אבל לא לומר תכף ומיד תצהיר וכו', כי בפרוש גלה לנו התנא הקדוש (אבות פ"ק ב') ולא עם הארץ חסיד, כי כל מנהג ממנהגי ישראל, יש להם על מה לסמוך, ויש על זה מקורות, ולכן אסור ללעג על שום מנהג ישראל שמקבל אצל צדיקים, כי בודאי יש לזה יסוד ומקור חזק.

הן אמת שכל הענין של רקודין לפני הפלה שיך לצדיקים גדולים הדבוקים באין סוף ברוך הוא, היודעים לכונן פגנות הראויות לכונן, כדי להמשיך זרע של קיימא להזוג שמחתנים, וכן שיהיה ביניהם שלום בית, ושיצליחו בחייהם, ויש בזה שמות קדושים למי שיודע בזה, אבל בדורות האחרונים נתפשט המנהג שנותנים לרקד לכל בני המשפחה דודים ובני דודים וכו', שזה סתם ליצנות, ואין על זה שום מקור כלל, כי רקודין לפני הפלה שיך רק לצדיקים קדושים, וכן מכבדים את ההורים, כי סוף כל סוף הם יגעו וטרחו עם הילדים עד שזכו להביא את ילדיהם תחת החפה.

הרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זי"ע אמר על מאמרם ז"ל (פתיחות ט"ז) כיצד מרקדין לפני הפלה, ראשי תבות ה'מ'ל'ך', ובאר בנו הרב הקדוש רבי מרדכי מבילגוריי זי"ע, את דבריו הקדושים, מי שהמליך את

הקדוש ברוך הוא על רמ"ח אבריו, יכול לרקד לפני הפלה, כי אז מרב דבקות והשגות גדולות ונעלות, נמצא לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכן אומרים בשם צדיקים שתבת מרקדי"ן הם כמו שתי תבות, מר"ק די"ן, שעל ידי רקידה הזאת שהצדיקים רוקדין לפני הפלה, ממרקין ומבטלין את הדין.

וכן מוכא שרבנו ז"ל רקד רוקדין של מצוה שקורין מצוה טאנץ עם בנותי, ולכן לפני ששואלים איזה שאלה, צריכים לשאל בדרך "ללמד אני צריך", ולא בדרך בזיון ובטול וכו', ואף שיכול להיות שיש חלוקי מנהגים בענינים אלו, שיש עדות שבכלל לא מתנהגים ככה וכו', עם כל זאת אסור לבטל את אחרים שכן מתנהגים ככה, בודאי יש להם על מה ועל מי לסמוך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך פורים שמח

בקסב.

בעזרת השם יהברך יום ב' לסדר כי תשא ט"ו אדר (שושן פורים) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם צריכים לדעת ששכנים רעים זה מאד מאד רע ומה, ומעביר את האדם על דעתו ועל דעת קונו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ז:): הרבה שכנים הרעים עושים, ואמר התנא (אבות פרק א') הרחוק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ולכן אם נפלתם בפח כזו שיש שמה שכנים רעים שמתגרים בכם ובילדיכם כל יום, כדאי לעבור למקום אחר, כי חבל על הבריאות שמאבדים על ידי שכנים רעים, וחבל על העצבים שנמתחים בשביל שכנים רעים.

אדם צריך להרגיל את עצמו להיות תמיד איש טוב, ואמרו חכמינו

הקדושים (יבמות ס"ב) האוהב את שכניו והמקרב את קרוביו, עליו הכתוב
 ואמר (ישעיה נ"ח ט) "אז תקרא והוי"ה יענה", ולכן אשרי האדם שזוכה לחזק
 ולעודד ולשמח את השכנים שלו, וגר אתם בשלום ובאהבה אחוה ורעות,
 וזה כלל גדול כפי טבע האדם, כן יש לו שכנים, אם אדם עצבני וכעסן, תמיד
 יהיה לו עסק עם השכנים, ואם אדם הוא מישב בדעתו וסבלן, אף פעם לא
 יהיה לו עסק עם השכנים, וזה בדרך כלל, אבל יש גם יוצא מן הכלל, כי יש
 שכנים רעים שיורדים לחיי השכן שלהם על לא דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך פורים שמח

בקסג.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תשא ט"ז אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

הנה חסדי השם יתברך נכנס בנו ימי הפורים הקדושים, ימים של
 שמחה, ועלינו להמשיך את השמחה הזאת לכל השנה, כי באמת אין עוד
 דבר יותר חשוב כמו שמחה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן
 א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; והסמך מ"ם אורב על
 האדם מאד מאד שלא יהיה שמח, כי בזה שאדם שמח, הוא מכלה ומבטל
 ממנו את כל הקלפות שברא מחמת רבוי עוונותיו, ולכן הם עושים כל מיני
 פעולות שבעולם העקר שאדם לא יהיה בשמחה, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד
 מאד להכריח את עצמנו להיות בשמחה, ותהלה לאל יש לנו במה לשמח
 שאנחנו מקרבים אל רבי אמת כזה, רבי שמחזק ומעודד ומשמח אותנו,
 ומדריך אותנו בדרך הישרה, לדעת את הדרך איה להתנהג בכל פרט ופרט
 מהחיים, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם
 יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך
 עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה') "כי אני

יִדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הַיְוָה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בִּי, מֵה שְׂזֻכֵיכֶם שִׁיחִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; וּמוֹבָא (שֶׁכַּט מוֹסֵר פֶּרֶק ל"ט) אֲשֶׁר הִצְדִּיק שְׂדֻכּוֹק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבִתְוֹרָתוֹ, אֵינן הִטְמָאָה חָל עָלָיו, וְהוּא מְטַהֵר אַחֲרֵיכֶם, וּמְקַדְּשֵׁם, כִּי גִזַּע קִדְשָׁה הוּא, לָכֵן נִקְרָא הִצְדִּיק קִדְשָׁה, כִּי הוּא הַקִּדְשָׁה עֲצֻמָּה, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחֲנוּ זֻכִּים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַקֵּר הַהִתְקַרְבוּת הוּא עַל יְדֵי שְׁנַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְנוּ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') שֶׁהִצְדִּיק מְעוֹרָר מֵהַשְּׁנָה וּפּוֹתֵחַ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, מִי שְׂזֻכָּה תְּמִיד לְשִׁיר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְתַן לוֹ יִתְבָּרַךְ תּוֹרָה וְהוֹדָאָה עַל הַעֲבָר, וּלְבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, שְׂדָבָר זֶה מְדַבֵּיק אֶת הַנְּשֻׁמָּה אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי כִּפִּי שְׂאָדָם מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה מְנַקֵּה אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל מִינֵי טְנוּף וְלְכַלּוֹף מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְזֻכָּה לְמוֹחִין נְקִיִּים, עַד שְׂמוּחוֹ נְדַבְּקַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹבָא (רַבְּנוּ יוֹנָה) הַמִּתְפַּלֵּל הוּא כְּאִישׁ מִבֵּיא קֶרֶבָן לְפָנָי בּוֹרְאוֹ, וְנִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, עוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת וְעוֹלָם הַרוּחָנִי, וְזֶה שְׂכַתּוֹב בְּחִנָּה (שְׂמוּאֵל א' א') "וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשִׁי", שִׁיחִיָּה מִתְפַּלֵּלָת בְּכָל לְבָבָה כְּאֵלוֹ הַקְּרִיבָה נִפְשָׁה; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אִף שְׂמַחְמַת פְּגִעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן נִמְשָׁךְ עָלֶיךָ עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, זָכַר מֵה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עַקֵּר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שִׁישׁ לוֹ שֶׁכַּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמִידָ שָׁבוּ בְּרַגַּע שְׂנַמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמוֹ אֶל הַשְּׂמַחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדְשָׁה, וְלָכֵן תִּרְאֶה מֵה לְפָנָיָה, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמַחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתּוֹשֵׁעַ ג'

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזִיקי בְּכָל מִינֵי כּוֹחוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר טוֹבָה כְּמוֹ מֵדַת הַשְּׂמִיחָה, וְאִף שְׂאִין יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי בְּלוּלִים וְיִסוּרִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עִקַּר מַעֲלַת הָאִשָּׁה, שְׂזוּכָה לְבָרַח תְּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּפִלָּה וּבְשִׂיחָה בִּינָה לְבֵין קוֹנֵה, שְׂזֵה מְכַנֵּס שְׂמִיחָה עֲצוּמָה בְּהֵלֵב, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ שֵׁישׁ לוֹ לְמִי לְפָנוֹת בַּעַת צְרָתוֹ, זֶה בַּעֲצוּמוֹ מְכַנֵּס בּוֹ שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, כִּי רואים בְּנֵי אָדָם כָּל כֶּף שְׂבוּרִים וְרִצּוּצִים וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלֵיהֶם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְכוּ', כָּל זֶה מִחֲמַת שְׂאִין לָהֶם אֶל מִי לְפָנוֹת, אֲבָל תְּהִלָּה לְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָנוּ בְּזִכּוּיוֹת חֲנֻם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל שְׂמִיחָתֵינוּ, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמוֹבָא (סֵפֶר חֲסִידִים סִימָן י"ח) שֶׁרַשׁ הַתְּפִלָּה שְׂמִיחָת לֵב בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים ק"ה ג') "הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי הַיּוֹי"ה", וּלְפִיכֶף הִיָּה דוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר, עַל כָּל תְּפִלָּתוֹ וְזִמְרוֹתָיו, כְּדִי לְמַלְאוֹת לְכַבּוֹ שְׂמִיחָה מֵאַהֲבָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, תְּמַשִּׁיכִי עַל עֲצוּמְךָ אֶת הַשְּׂמִיחָה שְׂזִכְיֵנוּ לְשִׂמְחָה בִּימֵי פּוּרִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִשְׂמִיחָה, וּמוֹבָא (חֻבְתַּת הַלְּבָבוֹת שַׁעַר עֲבוֹדַת הָאֱלֹקִים פָּרָק ו') סִימָן שֶׁל אַהֲבַת הַשֵּׁם הוּא, שֶׁהוּא שְׂמִיחָה וְשֵׁשׁ בְּאֱלֹקִים, וּמִמָּה שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אוֹתוֹ, וּמִשְׂתוֹקֵק לְהִיּוֹת לְרִצּוֹן לְפָנָיו, וְהוּא מֵאֲשֶׁר בְּאַהֲבָתוֹ, וְדַבֵּק בְּתוֹרָתוֹ, וּמְרַחֵם עַל יִרְאָיו, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ אֵל תְּהִי בְּטֻלְנִית, תְּהִי רק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה שְׂאֵת נְמִצָּאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וּמְקוֹם שֶׁל חֶסֶד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד תְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִפְתַּח לְךָ שַׁעְרֵי הַשְּׁפַע, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוֹת אוֹת שְׂמִיחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחָה תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצֻלֵיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִסָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי מִסְפִּיק שְׂבַחִים לְשִׁבַּח אוֹתָךְ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֵת נִפְשֵׁךְ, לְעֶזֶר לִי עִם הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה לְעוֹרֵר אֵת נְדִיבֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂיִתְרָמוּ עֲבוּר קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, בְּנִיּוֹן שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, וּמוֹצָאִים מְעֵט מְאֹד צְדָקָה כָּל כֶּךָ נְכוֹנָה וְעַל הַמְקוֹם, כְּמוֹ שְׂאֵלוֹ שְׂמַנְדָּבִים עֲבוּר קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ, וּמִמֶּשׁ אֲנַחְנוּ רַק מְרַחֲבִים בְּכֹל פְּעַם אֵת הַפְּעִילוֹת שֶׁל קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מְחִיב לָךְ תּוֹדָה עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֵת נִפְשֵׁךְ עֲבוּר קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, יְעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִמְצִינָה הַזֶּה תִּגַּן עֲלֶיךָ תְּמִיד, וְהֵלֶךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מִזְרָנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֶשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדַמו״ר
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה זי״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתַשְׁעִיה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלִיחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תִּקְנֹו, גְלוֹ וְצָוָה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵינוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשָׁתִּי בְּלֹו עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעָךְ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׁאָת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרְנִי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָתָ בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכְפָּחֵשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלֵה בַחֲמָה כָּלֵה וְאִינָמוֹ
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיִעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלָלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוֶה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֵּא דְבַרְוּ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרֵיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיִּבֹּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשֹׂא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיִּבֹּא עָרַב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיִּבֹּא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיִּבֹּא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: